Petalapanschavichi. Original von Mahadeva ... ein gedrucktes Exemplar ...

[illegible]

[illegible]

PETALAPANSCHAVICHI

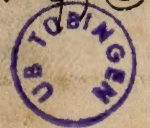
GERMAN MISSION PRESS

MANGALORE

[illegible]

೧ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ ॥

[illegible]

ತಿ. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ — ಗಂಗಾಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಾಯೆಂತಾ ಪಾತಿಸೊಂ

ಡು ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನದಿಯು ಪಾಶ್ಚ್ಯ ನಮ್ಮ ವಿಧ್ಯ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಾಗಿ ಆನಿಮಿತ್ಯ ಬರೂ

ಕದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ಡಬಹುದು ಯಂತಾ ಪಾಲ್ಕ ಪಂದಿಯು ಕಾಡಿ ಪಾಕನಾ

ತಿ ಪರ್ಗೆ ಸುಮಾರ್ ಕ್ಯಾತಿ ಹೋರಟು ಹೋಗುವಾಕ್ಯದಾರಿಪೇ ಆಕಂದು ಪಟ್ಟಣ ಇತ್ತು

ಅಲ್ಲೇ ನಾಯಂಕಾ ಲಪ್ತಾತು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪೊಂದು ನದಿ ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಪೊಂದು ಧರ್ಮ

ಕ್ಷೇತ್ರ ಅರೆ ಪಾಲ್ಕ ಪಂದಿಯು ಕಾಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು ನಾವು ಹೋಗುವ ಪಟ್ಟಣ

ಬಹಳ ದೂರ ಲದೆ ಈ ಹೋತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ

ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು ಯಂತಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರು — ಅಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ

ದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಜನ ಇಪತಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಆದರೆ ಕಳ್ಳರ ಭಯ ಜಾಗ್ರತೆ ಪಗಡೆ ಇರಬೇ

ಕು ಅಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಪಾಯಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋದಾರು ಯಂತಾ ಹೇಳಿ

ದರು ಇದು ಖರೆ ಯಂತಾ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಪಾಲ್ಕ ಪಂದಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪೊಳ್ಳು ಜಾಗ್ರತೆ ಇರಬೇಕೆಂ

ತಾನೇ ಮಕಮಾಡಿ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪ್ರಹರಕ್ಕೆ ಸುಕಾರ ಯಿರ್ತನಿಗೆ ಸೊನಗಾರ ಮಾರಸ್ನೇ

ಜಾತಾ ನಾಥ್ರ ಸ್ನೇ ಬ್ರಾಂಪ್ಷ್ಣ ಗಾ ಯಂತಾ ಕಪ್ಪೆ ಕಗೆ ಮಾಕಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಕ್ಯ ಪಾಲಾರು

ಪಂದಿಪಾಲ ನಿದರು ಸುಕಾರ ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತಿದ್ದಾ ಯರಡು ಘಳಿಗೆ ಹೋಗುತ

ಆ ಸುಕಾರಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದು ಹ್ರೀಗೆ ನಾಡು ಯೋಸು ಮಾಡುವರು ಯಂತಾ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಪೊಂ

ದು ಮರನ ಕೆಂಡು ಇತ್ತು ಕಷ್ಟ ಕಲನಾ ಯಂಬು ವರದಿಂದ ಉರಿಸಗುಕೊಂಡು ಆ

ಕನು ಪೊಂದು ಮರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪೊಕ್ಕ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡಿದಾ ಅಕ್ಷರ ವಗೆ ಪೊಂದು

ಪ್ರಹರ ವ್ಯಾತು ಯಿರತನೇ ಪ್ರಹರಕ್ಕೆ ಸೊನಗಾರ ಯೆಚ್ಚು ಕಾಡು ಕೊಂಡಾ ಆ ಕಡು

ನಿದ್ದೆ ಬಂದು ಸುಂಪನೆ ಕಾಡಿಕೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರುತ್ತದೆ ಯೇನಾದರು ಕೌತುಕ ಮಾಡು ಯೆಂ

ತಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ದತ್ತ ಧಿಮೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೆಗಡುಕೊಂಡು ಮಂಗಲ ಸೂತ್ರ ಯಂತಾ ದ್ದು ಮಾಡಿ ದಾ

ಶಿವ ಅಗ್ನ್ಯ ಯೆರಡು ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತ ಸಂಭವ ಮೂಲಸ್ತೋತ್ರ ಹಾರಕ್ಕೆ ಜಾತಸು ಯೆದ್ದಾ

ಅವಸು ನಿದ್ದೆ ಬಂತು ಸುಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡು ಕೊಂಡರೆ ನಿದ್ದೆ ಬಾರುತ್ತದೆ ಯೇನಾದರು ಜಂಬುದಲ್ಲು

ಇದ್ದದಾದರೆ ನಿದ್ದೆ ಬಾರದು ಯೆಂತಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ದತ್ತ ಥಿವೆಗೆ ಲಾಭ ಶರಣು ಉಂಟು ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷ

ಣಂಗಳಲ್ಲ ಯೆಂಕ ಸೋತ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲು ಇದ್ದ ಸಾಲುಕೆ ಹಚು ಕೊಂಡು ಪೀಠ ಸೈದು ಲಾ

ಪ್ರಥಮೆಗೆ ಉತ್ಪದಾ ಮೂರುತ್ರಯಸ್ವಾಸ ಸಾಲ್ವನೇತ್ರ ಹಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಂಹ್ಮಗಾಯಿದ್ದು

ಮೂರು ಮುಂದಿಯು ಪಲನಿ ಕೊಂಡರು ಬ್ರಂಹ್ಮಗಾಸು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಾ ಆ ಪ್ರಥಮೆ

ಗಾದ್ರೆ ಯಲ್ಲಾ ಭೂಷಣ ಮಾತ್ರ ಅರೆ ಜೀವ ಕಳೆಯಲ್ಲಾ ಯೆಂತಾ ಅಂಬು ಕಸಂಜೀವಿ ಮಂತ್ರ

ವನು ಕೆಬಾರುತ್ತದೆ ಲಾ ಮಂತ್ರ ಜಪ ಮಾಡಿ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಸ್ವಾಸ

ಅಶ್ವರೂಪ ಕೆಲಸ ಗಾಹೋದ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಉರಿಕೆ ಮುಂದೆ ಯಾಕ ಬೇಕೆಂತಾ ಮನ ಅಂದವರು

ಮೂರು ಮಂದಿ ಆ ಬ್ರಂಹ್ಮಗಾ ಯೆದ್ದಿದಾ ಆವಾಗ ಯಿದ್ದ ಯಿವರ ಪ್ರಥಮ ಕನ್ಯೆ

ಗೆ ಜೀವ ಬಂತು ಯೆಂತಾ ಸೋತ ಕೊಟ್ಟಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಸ್ಸ್ವಾಯರ ಮಾನಿ ಅವಳಲ್ಲು ವಬ್ಬ ತಂಗಿ

ತಳೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತಂಗಿ ತಳೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಲ್ವ ಮಂದಿಯು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡು ನ್ಯಾಯ ಸು

ಸಿದರು ಜೋಯಿಸರು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಆ ಸಾಲ್ವ ಮಂದಿ ಗಗೆ ಯಾರ ತಂ

ತಳೆ ಅವಳು ಶಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ತನ್ನ ಯೆಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ತಕ್ಕ ಪರಾ ಪ್ರಭ ಲಾ

ದೀಪ ಯೆಂತ ಹೇಳು ವಾಕ್ಯ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಸಂತೋಷ ಬಟ್ಟು ಲಾಭ ಸಕೇಳಿ ಲಾಭ

ಬಸಮಾಡಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಆಸಮಾನ ತಪ್ಪ ಹೇಳಿದರೆ ಜೋಯಿಸ ಪಾದ ಪೂಜೆ ದಾಸು

ದಿನಂಬರ ಹೇಳಿದ ಮಾತ ಸಾಕರೆ ಮುಂಚನೆ ಇದ್ದಲಿ ತಂಸ ಮಠ ನಾಡಿ ತು ಲಾಭ ಲಾ

ಗಲಿ ಯೆಂತಾ ಸಾಲ್ವ ಮಂದಿ ಗಗೆ ಸೊನೆಗಾರ ಸಹೆಂತಳೆ ಯೆಂತಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿ

ದಾ ಲಾಭ ಗಬೇಕಾಗ ಸಾಲ್ವ ಮಂದಿ ಶ್ರೀಮ ಬಟ್ಟು ಇದು ವಾಕ್ಯ ಸೊನೆಗಾರ ಗಂಡು ದ್ವಾಗ

ದಾಸು ಲಾಭ ತನ ತಂಗಿ ತಳೆ ದ್ವಾರಾ ದಾಸು ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿ ದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ

ಇವರು [illegible] ಮಾಡಿದ್ದ [illegible] ವಸ್ತ್ರವ [illegible] ಮಾಡಿದವನ

[illegible] ಮಾಡಿದ್ದ [illegible] ಸೂತ್ರ

[illegible] ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು [illegible] ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು [illegible] ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ

[illegible] ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ [illegible] ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು [illegible]

[illegible]

[illegible] ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು [illegible]

[illegible] ಪ್ರಕಾರದಿಂದ

[illegible] ಒಂದನೇ ಕಥೆ

ಸಮಾಪ್ತು॥

೨ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭವು॥

[illegible] ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ [illegible] ಮಾಡಿ

[illegible]

[illegible] ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು [illegible]

[illegible]

[illegible] ಒಂದು ಕಥೆ [illegible]

[illegible] ಒಂದು ಕಥೆ [illegible]

[illegible]

[illegible] ಅರಸು ರಾಜ್ಯವಾಳಿಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ಗ್ರಹಸ್ಥ ಬಂದು ಅವಳ ಕಂಠಕ್ಕೆಯ ಸಂಟಪ್ರಕೆಮಾಕನಾಥದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಇಗ್ನಕೆ

ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂಕ ವಚನ ಕೊಟ್ಟ ಯಿರ್ಕನೇ ದಿವಸದಲ್ಲು ಹೊಬ್ಬ ಬಂದು ಅವಳ ಕಾಯಿ

ಕಾಡಿ ಸಂಟಪ್ರನಮಾಕನಾಥದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂಕ ವಚನ ಕೊಟ್ಟವನು ಮೂರನೇ

ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹೊಬ್ಬ ಬಂದು ಅವಳ ಕಂಠನಕ್ಕೆ ಸಂಟಪ್ರಕೆಮಾಕನಾಥದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡು

ತ್ತೇನೆಂಕ ವಚನ ಕೊಟ್ಟ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಮಂದಿಯು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಹೋ

ದರು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಲಗ್ನದ ದಿವಸ ಮೂರು ಮಂದಿಯು ಬಂದರು ಇವರು ಬರುವಾ

ಗ್ಗೆ ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯು [illegible] ಅಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible] ಆ ಕನ್ನಿಕೆಗೆ [illegible]

[illegible] ಬಂದ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಮಂದಿ

[illegible]

[illegible] ಬಂದ ಅಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಬಂದು [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಬಂದ [illegible]

ಮಾಡಬಾರದು ಯಂತಾ ಹೊರಟು ಹೋದಾ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಮನೆಯವರು
ಬಂದವರು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಯಾವ ಬಗ್ಯೆ ಹೋದ ಪುತ್ರ ಮಗನ ನಲಿವಳಗೆ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟು
ಮಾಡಿದ್ದಿ ನಿಂನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಾ ಮಾಡಬಾರದು ಯಂತಾ ಆ ಕನು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ನಂನ ನಂತ ಬಂದರೆ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಯೆಬ್ಬಿಸ್ಯಾರು ಆವಾಗ ಇ
ಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಊಟಾ ಮಾಡಬಹುದು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದರು ಹಾಗಾದರೆ ಯೆಂತಾ ಆ
ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ಹೋಗು ಕೊಂಡಾ ಆ ನಮ್ಮಯದಲ್ಲು ಅವರ ನಂತ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾ
ಡಿ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಇಟ್ಟು ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲು ಮಗು
ಅಳುವರಿಲ್ಲ ಮಗು ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು ಯಂತಾ ಗಂಡಾ ಕೇಳಿದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹಿಡಿದು
ನಡೆ ವರ್ತಮಾನ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅವನ ಮಸ್ತಕ ಕೆಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಅಂಮೃತಸಂಜೀವನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಆ
ಶಿಶುವಿಗೆ ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಮಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಊಟ ಮಾಡುವರೆ ಹೋಗು ಯಿದ್ದು ಆ ಸ್ತ್ರೀಕ್ಕೆ
ಯಿಂದ ಬಂದ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಊಟಾ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಊಟಾ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಮನೆ ಬ್ರಾಂ
ಹ್ಮಣಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಯಂತಾ ಆ ಮಂತ್ರ ಕಲಿಸಿ ಕೊ
ಟ್ಟಾ ಆ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಊಟಾ ಮಾಡಿದರು ಊಟಾ ಮಾಡಿ ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬರುತ್ತೇನೆ ಯಂತಾ ಆ ಮನೆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ತಂನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕನ್ಯೆಗೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋ
ಗಿ ಕಲಿತು ಕೊಂಡ ಮಂತ್ರ ಜಪಾ ಮಾಡಿ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಆ ಕನ್ಯೆ
ಅವರ ನಂತರ ಬಿದ್ದ ಸತ್ತ ನಗಾ ಇಬ್ಬರು ಜೀವವಾಗಿ ಬಂದರು ಆವಾಗ
ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯೆಂದು ತಂನ ಹೆಂಡತಿ ಯೆಂದು ನ್ಯಾಯ ಮಾ

ಅರಸು ಯಾತಕ್ಕಿನ್ನೆ ಯಾರ ಹಿಂದಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಯೆಂದು ವಿಕ್ರ
ಮ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಶಸ್ತ್ರದ ಮರಣ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತು ಯೆಂ
ಬ ವಚನ ಬೇತಾಳ ಹೇಳಲಾಗಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪ್ರಾ
ಪ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಜೀವನ ಸಾಧಿಸದ ತಂದೆ ಅವಳ ಸಂಗಡ ಸತ್ತರೆ ತಪ್ಪು
ಅಲ್ಲ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಯಾತಕ್ಕಿನ್ನೆ ಹಿಂದಿ ಯೆಂದು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು
ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ಹಾರಿ ಪ್ರೇತವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೊಂಡಿತು॥ಯೆರಡನೇ
ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ॥

೩ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಮರಳಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಪ್ರೇತವೃಕ್ಷ ಬಳಿಗಂ ಹೋಗಿ ಗಾಳಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಡಿ
ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಬೇತಾಳನಿಗೆ ಕಿವಿಯ ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೋ
ಗುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ಹೇಳಿದ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸೆ ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಂಡು ಹೋಗು
ಕಿವಿ ನಾ ಪ್ರೀತಿಯ ದಾರಿಸಾಗುವರಲ್ಲ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳು ಅಲ್ಲವೆ ನಾನು
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಯೆಂದರೆ. ಭೋಗಾವತಿ ಯೆಂಬ ರಾಜ್ಯ
ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಸೇನಾಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವಾಳಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾ.
ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಳಿ ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾ ಆ ಗಿಳಿಯ ಹೆಸ
ರು ಚೂಡಾಮಣಿ ಆ ಗಿಳಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರದ ಧ್ಯಾನ ಬಹುತ್ತರ ಜ್ಞಾನವು
ಆಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅರಸು ಗಿಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಗಿಳಿಯೇ ನಿನಗೆ ಪರಮೇ
ಶ್ವರ ಧ್ಯಾನಿಯು ಬಹುತ್ತರ ಜ್ಞಾನವು ಆಗೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಲಗ್ನ ಆಗಬೇಕು
ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದೆಯೋ ನೀನು ನೋಡಿ ಹೇಳಬೇಕು ಯೆಂದು ಕೇಳಿದ
ಕ್ಕೆ ಗಿಳಿ ಹೇಳಿದ ಮಗಧ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗಧಾ ಯೆಂಬ ಅರಸು ಆ

ಪುತ್ರಿಕನು ಅವನ ಮಗಳು ಅತಿ ಸುಂದರಿ ಬಹು ಚಾತುರ್ಯವಂತೆ ಬಹು
ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವಳು ಯೆಂತಾ ಗಿಳಿ ಹೇಳಿರಲ್ಲಿ ಅರಸು ಆ ಕನ್ನಿಕೆ ಯಾವತ್ತಿನ
ರತನಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ ಯೆಂತಾ ಗಿಳಿಗೆ ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿತು ನಿನ್ನ ವರ್ತ
ಮಾನ ಆ ಕನ್ನಿಕೆ ಕೇಳಿ ಅವಳಿಗೂ ನಿನಗಂತ ನಾಗಬೇಕೆಂತಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿ
ನಚರಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಕೊಂಡು ಇದ್ದಾಳೆ ನಿನಗೆ ಗಂಡನಾಗಿ ನಿನ್ನಹೆಂಡತಿಯಾದಾ
ಳೆಂತಾ ಗಿಳಿ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಅರಸು, ಕೇಳಿದಾ ಎಲೇ ಗಿಳಿಯೇ ಅವಳು ಬ
ಹು ದೂರ ಇದ್ದಾಳೆ ನನ್ನ ವರ್ತಮಾನ ಅವಳಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿತು ನನಗೆ
ಹೇಳು ಯೆಂತಾ ಗಿಳಿ ಕೈ ಅರಸು ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ಕ
ನ್ನಿಕೆ ಹೆಸರು ಸುಂದರಸಾ ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈನಾ ಇ
ರುತ್ತದೆ ಆ ಮೈನಗೆ ಹಲ ದೇಶದ ಪಾಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆ ಸುಂದ
ರಸಾ ಯೆಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಮೈನನ ಪುತ್ರ ಯಾವತ್ತು ತಿಳಿಕೊಂ
ಡವಳು ಪರಂತು ನನಗೆ ಪತಿಕರ್ತ ಸುಂದರಾ ಚಾತುರ್ಯವಂ
ತಾ ಧನ ಸಂಪದ ಉಂಡಾ ಪತಿ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದೆ ಅದು
ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ಮೈನಾ ಹೇಳಿತು ಪೆ
ನಾಗಿ ಯೆಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಸೇನಾ ಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯ
ಪಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಅರಸು ನಿನಗೆ ಗಂಡಾ ಯೆಂತಾ
ಮೈನ ಹೇಳಿದ ವಚನ ಆ ಸುಂದರಸಾ ಕನ್ನಿಕೆಯು ನಂಬಿ
ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮನ ಸೋತು ವಿರಹತಾಪದಿಂದಾ ಅ
ನ್ನ ಅನ್ನ ಆಹಾರ ಬಿಟ್ಟು ನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಮನ ವಿಟ್ಟು
ಇರುತಿರುವಾಗ್ಯೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಇಚ್ಛೆ ಉಂಟೋ ನೀನು ದಿನ ದಿನ

ಕ್ಲೇಶ ಮಾಡುತಿದ್ದಿ ಯೀ ವರ್ತಮಾನ ನನಗೆ ಹೇಳು ಯಂತಾ ಯೀ ಸ್ತ್ರೀ
ನಾ ತನ್ನಕತೆ ಶ್ರೈ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭೋಗಾವತಿ ಯಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ
ಅರಸು ನನಗೆ ಗಂಡನಾಗಬೇಕು ಯೀ ಕ್ಲೇಶ ನನಗೆ ತಿಳಿದರೆ
ಯಂತಾ ಹೇಳಿದ ವಚನ ಅವಳ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಅವರು ತನ್ನ
ಗಂಡಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಮನಸಾದರೆ ವೀರಸೇನ ಅರಸನ ಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದರೆ ಯೀ ಭೋಗಾವತಿ ಅರಸನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕರದು ಶೀಘ್ರದ
ಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಭೋಗಾವತಿ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸು ವೀರಸೇನನಿಗೆ ನ
ನ್ನ ಮಗಳ ಕೊಡಬೇಕು ಯೀಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬರಬೇ
ಕೆಂತಾ ಯಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು ೪ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡು
ಬಂದಾರು ಯೆಂತಾ ನೀವು ಅರಸಗೆ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ನಿಧಿ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದು
ವೀರಸೇನ ಅರಸಗೆ ಬರಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ
ಶೀಘ್ರ ಬರಬೇಕೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಯೀ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊಡಿ ನೋಡಿ ಅರಸು ಬಾ
ಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಂದಿ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಯಾವತ್ತು ಮುಂತಾ
ದ್ದು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಯೀ ವೀರಸೇನ ಅರಸು ಮುಕುಂದೇಶ್ವರ ಅ
ರಸು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮಗಳು ಸುಂದರನಾ ಯಂಬ ಕನ್ನಿ
ಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯೀ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಸಂಗಡ ತೆಗದು ಕೊಂಡು
ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಯೀ ಪ್ರಧಾನಗೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಹೂ
ತಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಲೇ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂದರು ಭೋಗಾವತಿ ಯಂ
ಬ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಯಾ
ಳುವಲ್ಲಿ ಯೀ ಪ್ರಧಾನಗೆ ನಿಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಹೊಂದಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ

ಹೋಗಿದರು ಆಗ ಸೈತಾನನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ನಾಗಾಗಿ ಸೈತನಾ ನಾನು ಆ
ರುಷ. ಆಗ ನಾವು ಇಬ್ಬರು ಹೊಂದೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವೆ ನಾವು ಇ
ಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನಾಗಿ ದಂಪತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ
ಇರಬೇಕು ಯಂತಾ ಸೈತನನ ಹತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಗ ವಚನಕ್ಕೆ ಸೈ
ನ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿತು ನೀನು ಹೇಳಿದ ವಚನ ಖರೆ ಅಲ್ಲ ನೀ
ನು ಹೇಳಿದ ವಚನದ ಅರ್ಥ ಹೇಳು ಯಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಗ
ಹೇಳಿದ್ದು ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನದೆ ತೊಂದರೆ ಇರಬಾರದು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಇದ್ದರೆ ಕೂಡಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯ ಸೈತನ ಹೇ
ಳಿದನು ನೀನು ಹೇಳಿದ ವಚನ ಖರೆ ಪರ ಪುರುಷರ ಜೀವ ಹೋ
ಕ್ಕೋ ಯಂತಾ ಸೈತನಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯ ಅದು ಯೇನು ಯಂತಾ ಕೇಳು
ವಾಗ್ಯ ಸೈತನಾ ಹೇಳಿದನು ಪುರುಷರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆ ಹೆಂಡತಿ
ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಪರ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಭೋಗ ಮಾಡಿ ಅಸತ್ಯ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದಾ
ಯರ್ಥ ಆಗುವ ಪರಿಯಂತ್ರ ಹೊಟ್ಟೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ದಾಯರ್ಥ ಆದ
ರೆ ಮತ್ತಾ ತೋರದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯಾಯ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಪರ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನೀನು ಯಾರು ಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರು
ಯಂತಾ ಸೈತನಾ ಆಗಾಗ ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಹೇಳಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀ ಅ
ದಕೆ ಮಂತ್ರಗಾರ ವ್ಯಭಿಚಾರವೃತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಂ
ಬಿದವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತಕಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಯಂತಾ ಆಗ ಹೇ
ಳಿದನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸೈತನಾ ಆಗಾಗಿಯು ತನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ನಾನಾ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯ ಈ ವಚನಗಳು ಆರನು ಕೇಳಿ

ಸಾಕ್ಕೋ ಹೇಳಿ ಸಾರಿದ ಕಾತ್ರಿ ಬಂದು ತಾಪುಕೊಂಡು. ಪ್ರದನ
ಕಾತ್ರಿ ಹೇಳಿದರು ಯೇನೆಂದರೆ. ಪುರುಷ ಪಾಪಿಷ್ಟೋ ಯಂತಾ ಹೇಳಿ
ದಿ ಯತ್ತೋ ಆದು ಕಷ್ಟಾಗೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯ ಯಾಕ್ಕೆ ಪ್ರದಾ
ತನ್ನ ಧನಿಗಳಾದ ಸುಂದರಸಾ ರಾಣಿ ಕ್ರಿಯಾ ಹೇಳಿದಳು. ಬಾಳಾ
ಪುರ ಯೆಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾನವಂತ ಯಂಬ ವರ್ತಕ ಆವನ ಮ
ಗಳು ಆವಳ ಹೆಸರು ಭಾನುಮತಿ ಯಂಬ ಕನ್ನಿಕೆ ಮದುವೆ ಮಾ
ಡಿ ಕೊಟ್ಟರು ಉಭಯರವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇರುವಾಗ್ಯ ಧನಂಜ
ಯನ ತಂದೆ ಮೃತವಿಟ್ಟಾ (ದ್ರವ್ಯ ಯಾವತ್ತು) ಧನಂಜಯನ ಕೈ
ಯಾ ಹೋಯಿತು ಆ ಧನಂಜಯ ಯಂಬವನು ಜೂಜಾಡಿ ಧನಾ
ಮನೆಮಾರು ಯಾವತ್ತು ಹೋಯಿತು ಆನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲದ ಹಾ
ಗೆ ಆಯಿತು ಇನ್ನ ಯೇನು ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಯಂತಾ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ
ಆವಳ ತಂದೆ ಕಾತ್ರಿ ತಾನು ಬಿಡಿ ಕೊಟ್ಟಾ ದಾರಿಯಲ್ಲು ಹೋಗುವಾ
ಗ್ಯ. ಧನಂಜಯನು ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮೈ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ವಸ್ತ್ರ ಒಡವೆ
ಯಾವತ್ತು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹಾಳು ಭಾವಿಯಲ್ಲು ಹೆಂಡ್ತಿನೆ ದೂಡಿ
ಬಿಟ್ಟು ಒಡವೆ ಯಾವತ್ತು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾ
ಅಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜೂಜಾಡಿ ಸೋತು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂ
ದ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಮನಾಕ್ಕೂ ದಾರಿದ್ರ ನಾದಾ ಹೆಂಡ್ತಿನೆ ದಾ
ರಿಗೆ ಭಾವಿ ಯೊಳಗೆ ದೂಡಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ದಾರಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವವರು
ಬರುವವರು ನೋಡಿ ಆವಳನೆ ಭಾವಿಯಿಂದಾ ತೆಗದು ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ
ದರು ಆವಳು ತನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆ ಮನಾಕ್ಕಾ ಬಂದಳು ತನ್ನ ತಂದೆ

ಶಾಯಿನೆ: ನಾಂವು ಇಬ್ಬರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ನಮಗೆ ಹೊಡಕೊಂಡರು ಆ ದುಃಖದಿಂದಾ ತನಗೆ
ತನ್ನ ಗಂಡಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾ ಇನ್ನ ತಾನು ಈ ಹೊತ್ತು ಯಾರಿಗೆ
ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋರಿಸಲಿ ಯಂತಾ ತಿರುಗಾ ಬಂದೆ ಈ ಪ್ರ
ಕಾರ ತನ್ನ ಗಂಡಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೊಂದು ಹೇಳದೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಹೇಳಿ
ದಳು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇವಳು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಧನಂಜಯ ತೆಗದು
ಕೊಂಡ ಹೋದ ದ್ರವ್ಯವ ಹೋಗಾಡಿ ಮತ್ತೆಯು ತನ್ನ ಮಾವನ ಮ
ನೆಗೆ ಬಂದಾ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ನೋಡಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರಾ ಜೀವನೋಪಾಯ
ಮಾಡಿ ಬಂದಿ ಯಂತಾ ಬಾಹಳ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡದೆ
ಇದ್ದ ಹೆಂಡ್ತಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನೆ ನೋಡಿ ಬಾಹಳ ಸಂತೋಷವಾದ
ಳು ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ೮ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಹೊಂದು ದಿವಸ ಹೆಂಡ್ತಿ
ಗಂಡ ಮಲಗಿದ್ದರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೈ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ
ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಕದ್ದು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾ ಈ ಪ್ರಕಾರಾ
ಗಂಡಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೊಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ
ಇದ್ದಳು ಹೈನಾ ಹೇಳಿದಳು ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ಪುರುಷರ ಲಕ್ಷಣಾ.
ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿದವಳಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಪುರುಷರು ಬೇಡಾ ಯಂತಾ
ಪುರುಷರ ಈ ವಿಶ್ವಾಸತನಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಯಂತಾ ಅರಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.
ಮತ್ತೆ ದಿಗಿಲು ಹೇಳಿದಾ. ಹೈನಾ ಪುರುಷರ ಲಕ್ಷಣಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಪ್ರ
ಕಾರ ಹೆಂಗಸು ಶಿತಲ ಕಾಲಾಗಿ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರಾ ಕೆಟ್ಟವರು ಯಂ
ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈಗಾ ತಾನು ಹೆಂಗಸರ ಲಕ್ಷಣಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ತಾಂ

ಕಂಗ್ಲಾ/ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವದತ್ತ ಯಂಬ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರ ಅವನ ಮ
ಗ ದೇವದತ್ತ ಅವನು ತ್ರಿಪುರ ಯೆಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧನದತ್ತ
ಸಾಹುಕಾರನ ಮಗಳು ಲೀಲಾವತಿ ಯಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ಮದುವೆ ಯಾಗಿ
ಅನಂತರಯು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು ಅನಂತರಯು
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೊಂಕಿ ಕೊಂಡು ಇದ್ದನು
ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುತಾತ್ತ/ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂ
ತು ಇದ್ದನು ಆಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಈತ ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಪುರುಷ್ಯ ಯಂತಾ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆತನ
ಬಳಿಗೆ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವನ ಕರತಾ ಯಂತಾ ಹೇಳಿ ಆ
ಕೆಯು ಹೋಗಿ ಆತನ ಕರ ತಂದು ಆತನ ಕೂಡೆ ಸಂಭೋಗ
ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇರುತಿದ್ದನು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಇವಳ
ಗಂಡ ಬಂದು ಇವಳ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬೇಕೆಂತಾ ಬಂದಿರುವಲ್ಲಿ
ಆಕೆಗೆ ಅತಿ ದುಃಖ ಸಂಭವಿಸಿ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು.
ಆಕೆಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರು ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಕೂಡೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಹೋ
ಗು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದರು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಳು
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ದುಃಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಕೂಡೆ ಯೇ
ನೊಂದು ಮಾತನಾಡದೆ ಅತಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳು ಗಂಡನು ಯಾಕೆ
ದುಃಖಿಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಿ ಯಂತಾ ಸಮಜಾಯಿಸಿಯಿಂದಾ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ
ಜವಾಬು ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತಿದ್ದಳು ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಗಂಡಗೆ ನಿದ್ದೆ
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಗುತ್ತಲೇ ದಾಸಿಗೆ ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಾಸಿಯು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಮಿಂ

ತನ ಸುತ್ತ ರೂಪದಿಂದಾ ಇದ್ದವನ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಆ ತನ್ನ ತಕ್ಕ ಬಂ
ದಿರುತ್ತಾನೆ ಯೆಂತಾ ಸಿರಿದು ಹೋಟೆ ಬಾಜಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ತನ್ನ
ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿದ್ದ ಆತನು ಪರದೇಶಿ ನಿಂನಿಂದಾ ಆತನೆ ಮರ್ಯಾ
ಪ್ರತ್ರಾಯಿತು ಅಂಥಾ ಪರದೇಶಿಗಳ ದುಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಯೆಂ
ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಳಿ ಆ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಕುಂ
ಕುಮ ನಾನಾ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾಲ
ದ ಖಂಬದ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಆತನೆ ಸಲೂಪ ಜೀವ ಇತ್ತು.
ಆತನೆ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಮುಡಿಸಿ ನಿನಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗತಿ ಬಂ
ತು ಯೆಂತಾ ಅತೀ ದುಃಖ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಆತನ ಹೊಟ್ಟೆಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೊ
ಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಅಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ
ಈಕೆ ಮೂಗು ಆತನ ಬಾಯಿ ಹೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಮೂಗಿನ ತುಂಡು ಹೋ
ದರು ಆತನ ಕೂಡೆ ವಿನೋದದ ಮಾತು ಹೇಳುವರೆ ಆರಂಭಿಸಿದಳು
ಈಗ ವತ್ಸೆ ನನ್ನ ಮೂಗು ಕಡಿದಿ ಬಿಡು ಬಿಡು ನಾನು ಬಂದು
ಬಾಕಾಳ ಹೋತ್ತು ಆಯಿತು ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ಹೋಗಲಿ
ಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೂಗು ಯೆಳದಳು ಆಗ್ಯೆ
ಆ ಧೂರ್ತೆಯ ಮೂಗು ಆತನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವಾಗಿ
ಕಾಲದ ಖಂಬದಲ್ಲಿ ಅಂದ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹ ಯಾವತ್ತು ತನ್ನ ಸೀರೆಯ
ಲ್ಲಿ ಒರಸಿಕೊಂಡು ಸೈರ್ಯದಲ್ಲಿ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತಿದ್ದಳು ಈ
ಕೃತ್ಯಗಳು ಆ ರಾಜ್ಯದ ತಳವಾರನು ನೋಡಿದ್ದಾ ಆತ್ತೆಯು ಮನೆ
ಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿರುವ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕೂಡೆ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು

ಇವಳ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ಯಾವತ್ತು ಜನರು ಹಾರಿದರು.
ಇದು ತನ್ನ ಪ್ರಮಾಣದ ಯೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಯಂತ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ತ
ನ್ನ ಗಂಡ ನನ್ನ ಮಾನ ಕಳೆದಾ ನಾನು ಯೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಿ
ಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾನ ಕಳೆದಾ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು.
ಆ ಹೇಳ್ಳ ಬಂದ ಜನ ಯಾವತ್ತು ಇನ್ನೆ ಗಂಡನ ಹಿಡದು ಅರಸಿನ
ಬಳಿಗೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು ಮಾಡಲಿ ಇವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾ
ಕುವದು ಯಂತಾ ನಿಶ್ಚಯ ಆಗನ ಕಾಲದ ಗಿಂಬದ ಬಳಿಯ
ತಂದಲ್ಲಿ ಆಗ್ಗೆ ಕಳವಾರ ಬಂದು ನಡದ ಸಂಗತಿ ಯಾವತ್ತು ಅರಸಿನ
ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಆಗ್ಗೆ ಹೊದಲು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಂಥಾ ಪ್ರವಾ
ಡಿಕ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮಾನ ಆ ಪ್ರವರ ಬಾಯಿ ವಳಗೆ
ಇತ್ತು ಅದು ನೋಡಿ ಹೆಂಗಸರ ಹೃದಯ ಕಠಿಣ ಇರುತ್ತದೆ ಕೈ
ವ ದೇವರಿಂದಾ ಹೆಂಗಸರ ನಿಶ್ಚಯ ಹೇಳುವರೆ ತೀರದು ಇದ ಅತಿ
ಶಯದ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಮಾತ್ರ ಹೋಯಿತು ಹೆಂಗಸಿನಿಂದಾ
ಇಂಥಾ ಸಂಗತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಯಂತಾ ತನ್ನ ಅಳಿಯನ ಮನೆಗೆ
ಕರತಂದು ಉಡುಗೊರೆ ಉಪಚಾರ ಬಹಳ ಮನ್ನಣೆಯಿಂದಾ ಆ
ತನ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ದಂಡನೆ ಹೊಟ್ಟು
ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು ಹೆಂಗಸರ ಮನಸು ಈ ಪ್ರ
ಕಾರಾ ಇರುತ್ತದೆ ಯಂತಾ ಗಿಳಿ ಹೈನಗೆ ಹೇಳಿತು ಈ ಪ್ರಕಾರಾ
ಹೊಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂದೆ ಮಾಡಿದರು ಗಿಳಿ ಹೇಳಿತು ಹೆಂಗಸರು ಅ
ತಿಶಯ ಪ್ರಾಣ ಘಾತಕರು ಯಂತಾ ಹೇಳಿತು ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ಇ

ಬ್ಬರ ವಚನವನ್ನು ರಾಜಾ ಅರಸು ಸಂತೋಷ ಕೇಳಿ ಇಬ್ಬರಿಗಾ ಸಮಾಧಾ
ನ ಮಾಡಿದರು ಆಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳನು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿನ ಕೈ ಕೇಳುವಂಥ
ವನಾದಾ ಗಂಡಸರು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯರೋ ಹೆಂಗಸರೋ ಯಂತಾ ನೀ ತಿಳಿದು
ಕೇಳು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮಸ್ತಕ ಛಿದ್ರ ಆದೀತು ಯಂತಾ ಕೇಳುವಂ
ಥಾದ್ದು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಕೇಳಿ ಹೇಳುತಾನೆ ಹೆಂಗಸರ ಹೃದಯದ ಇತ
ರಿಯುಗಳು ಬಾಹುಳ್ಯ ಕಠಿಣ ಇರುತ್ತದೆ ಯಂತಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು
ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳನು ಹಾರಿ ಪುನಹಾ ಶ್ರೀಕವೃಕ್ಷ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋ
ಗಿ ಕೂತು ಕೊಂಡನು. ೩ನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿ.

೪ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಪುನಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಶ್ರೀಕವೃಕ್ಷ ಮರದಲ್ಲು ಹತ್ತಿ ಸಗಾ
ಶವ ಸ್ವರೂಪಿ ಮಾಡಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗ
ಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ
ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ಹೆಗಲು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ ದಾರಿ
ಸಾಗುವದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳು ನಿನಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳು
ತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು. ಧರ್ಮಪುರಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಧರ್ಮಸೇ
ನಾ ರಾಜ್ಯಂ ಆಳಿ ಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅರಸು
ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡು ಇರುತಿದ್ದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಅರಸುಗಳ ಭೇಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಚಾಕರ ಬಂದಾ ಅವಾಂ ಬಹು ದೂರ
ದೇಶದಿಂದಾ ಪ್ರಿಂತ್ರಿ ಮನಾ ಸೂಸಿ ಸಂತೋಷ ೪ ಹಂದಿ ಬಂದು ದಂ
ಡ ನಮಸ್ಕಾರಾ ಮಾಡಿ ಭೇಟಿ ಹೆಗಲು ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು ನನಗೆ

ಕಾಂಡ್ರಿ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಇದ್ದು ಕೊಟ್ಟ ಬರೆಕು. ಯೆಂದಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರ
ಸು ಕೇಳಿದಾ ನಿನಗೆ ಸಂಬಳ ಯೇನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯೆಂದಾ ಕೇಳಿ
ದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸೊಸೆ ಮಗ ಸಹಾ ೪ ಮಂದಿ ಇದ್ದೇ
ವೆ ದಿನ ೧ಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಸಾವಿರ ವರಹಾ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬಂದು
ನಾನು ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ ಯೆಂದಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಬೇಕಿಲ್ಲ ದಿನ ೧
ಕ ಸಾವಿರ ವರಹಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದಾ ಕಬೂಲು ಮಾಡಿ ಇವನ ಕೈಯ್ಯ
ಯೇನಾದರು ಕರಾಮತಿ ಇದ್ದೀತು ಯೆಂದಾ ಅರಸು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು
ಚಾಕ್ರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡಾ ಇವಾಂ ರಾತ್ರಿ ದಿವಸಾ ಅರಸು ಮನೆಯ ಹ
(ತ್ರ) ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಸು ಮಲಕೊಳ್ಳು
ವಾಗ್ಯೆ ಅರಮನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಕಾದು ಇರು
ತಿದ್ದಾ ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ದಿನ ೧ಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ವರಾಹಾ ತೆಗದು ಕೊಂ
ಡು ಬಹು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅರಸು ಸಾವಿರ ವ
ರಾಹಾ ಖರ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಇವಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾನೋ ಇಲ್ಲವೊ
ಯೆಂದಾ ಯೋಚಿಸಿ ಗುಪ್ತದಿಂದಾ ಹರಿಕಾರರಿಗೆ ಕರದು ಶೋಧನೆ ನೋ
ಡಿಸಿದಾ ಇವನು ಸಾವಿರ ವರಾಹಾ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ೪ ಮಂದಿ
ಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬಾಕಿ ಇರುವ ವರಾಹಾ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ
ಬಿಟ್ಟಾ ಈ ವರ್ತಮಾನ ಹರಿಕಾರರು ಬಂದು ಅರಸಗೆ ಈ ವರ್ತಮಾ
ನ ಹೇಳಿದರು. (ದ್ರವ್ಯ) ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಯೆಂದಾ ತಿಳಕೊಂ
ಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ಇದ್ದಾ ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ದಿವಸ ದೊಡ್ಡ (ಸ್ತ್ರೀ) ಶೋಕದಿಂದಾ ಅಳಕೊಂಡು ಊರ

ಹೊರಗೆ ಇದ್ದವಳು ಈ ದುಃಖ ಮಾಡಿದ ಶಬ್ದ ಅರಸು ಕೇಳಿ ಆ
ಚಾಕರಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಏನೋ ಈಶ್ವರಾ ಯಾರೋ ಹೊರಗೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತಾ
ರೆ ಯೇನು ವರ್ತಮಾನ ಯಂತಾ ತಿಳಕೊಂಡು ಬಾ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಾ
ಅಪ್ಪಣೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ
ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅವಳು ಹೆಂಗಸೋ ಅಲ್ಲ ಪಿಶಾ
ಚಿಯೋ ಯಂತಾ ತಿಳಿಯದು ಅದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರಗೆ ನಗರದ ಹೊರಗೆ ಹೋ
ಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯರೋ ಅಥವಾ ಪಿಶಾಚಿಯೋ ಯಂತಾ ನಿಶ್ಚ
ಯ ಮಾಡಿ ಬಾ ಯಂತಾ ಅರಸು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಆ ವಚನಾ
ಕೇಳಿ ಈಶ್ವರನು ಕತ್ತಿ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾ ಅರಸು ಯೋ
ಚನೆ ಮಾಡಿದ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಈತ
ನು ಭಯ ದಿಂದಾ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಯಂತಾ ಹೇ
ಳಿ ಅರಸು ಕರಿ ಕಂಬಳಿ ಮುಸಕಿ ಹಾಕಿ ಈಶ್ವರನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋ
ದಾ ಆ ಈಶ್ವರ ಸ್ಮಶಾನ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋದಾ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಹೆಂಗಸು ಮುಡಿ ಬಿಟ್ಟು ದುಃಖ ಮಾಡಿ ಅಳುತ್ತಾಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ
ಹೋಗಿ ಹತ್ತರ ನಿಂತು ಕೇಳಿದಾ ನೀನು ಯಾರು ಯಾಕೆ ಈಂಥ ರಾತ್ರಿ
ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾಕೆ ದುಃಖ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ ಯಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಹೇಳಿದಳು ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸನ ಕುಲದೇವತೆ
ಈಗ ಅರಸಿಗೆ ಮರಣ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಬಂತು ಈ ಹೊತ್ತಿನಾರಭ್ಯ ೩ನೇ
ದಿವಸ ಸತ್ತು ಹೋದಾನು ನಾನು ಅವನ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ ಅರಸು ಹೋ
ದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪೂಜೆ ಯಾರು ಮಾಡ್ಯಾರು ಅರಸು ತನ್ನ ಪರಮ

ಶಿಕ್ಷೆ. ಯಾರಿಂದಾ ತಾನು ದುಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೋ
ತನು ಕೇಳಿದಾ ರಾಜಗೆ (ಮೃತ್ಯು) ಬರುವದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.
ಆ (ಮೃತ್ಯು) ಸ್ವಾಗೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನು
ಇದ್ದರೆ ಅರಸಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲವೆ ಹೇಳಬಾರದಿದ್ದ
ರೆ ಆ ಪ್ರಾಣಾ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ
ಪ್ರೇ ಹೇಳಿದನು ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನ ಮಾರ್ಗವದೆ ಅದು ಸಂದರ್ಭ ಆ
ಗುವದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟರ ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಪ್ರಯ
ತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಮುಂದೆ
ಪಡುವಣ ದೇವಸ್ಥಾನ ಅದೆ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪಡು
ವಣಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ತನ್ನ ತಲೆ ಕೊಡುವ ಹೋದರೆ ಆ ಆಯು
ಷ್ಯ ಅರಸಿಗೆ ಬಂದೀತು ಯೇನಾದರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅರಸಿಗೆ
ಆಯುಷ್ಯ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಾ ತನ್ನ ತಲೆ ಕೊಡುವ ಹೋ
ದಬೇಕು ಈ ಪ್ರಾಣಾ ಕೊಡುವದು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅದು ಹೊ
ರ್ತು ೩೨ ಲಕ್ಷಣಾ ಉಳ್ಳ ಪುರುಷ ಬೇಕು ಅಂಥಾ ೩೨ ಲಕ್ಷಣಾ ಉಳ್ಳ
ಪುರುಷನ ತಲೆ ಕೊಡುವ ಹೋದರೆ ಅರಸಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ಅಭಿವೃ
ದ್ಧಿ ಆದೀತು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಇಷ್ಟರ ಹೇಳಿದಾ ಅಂಥಾ
೩೨ ಲಕ್ಷಣಾ ತಿಳಿದ ಪುರುಷ ಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ಯಂತಾ ಕೇಳುವಾ
ಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗನಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಆತನ ೩೨ ಲಕ್ಷಣಾ ಅದೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣಾ
ಕೊಟ್ಟರೆ ಅರಸಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ಬಂದೀತು ಯಂತಾ ಅವನು ಹೇಳಿದ
ನು ಆ ವಚನ ಇಷ್ಟರಗೆ ಖುಷಿ ಆಯಿತು ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಬಂದಾ

ಅರಸು ಪುತ್ರ ಶೋಕದಿಂದಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಾ ಆಗ ಯಿಲ್ಲಾ ವರ್ತಮಾ
ನ ಪುತ್ರ ಶೋಕದಿಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟರ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾ
ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಮಗನಿಗೆ ಬಂದು ಕಂಡಾ ಈ ಕಾಲದೇವತೆ ವರ್ತಮಾನ ಮ
ನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾ ಆ ವರ್ತಮಾನ ಮಗ ಕೇಳಿ ಉತ್ಸಾಹ ತನ್ನ
ಶಿರ ಕಮಲ ಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ನ
ನ್ನ ತಲೆ ಕೊಯಿದು ಕೊಡ್ತೇನೆ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ
ಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದಾ ಅವಳು ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರಾ ಆದರೂ ಅರಸು ಬ
ದುಕಬೇಕು ಅರಸು ಬಾರದೆ ಮಹಾರಾಜಂ ಪವಿತ್ರ ನವಮಿ ದಿನ
ದ ಸಾವಿರ ವರುಷ ಕೊಟ್ಟು ಸಾರ್ಥಕ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಾ ಆ
ದರಿಂದಾ ನಾಂವು ಅರಸಿಗೆ ಸೌಖ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ
ಯೆಲ್ಲರೂ ಭದ್ರಕಾಳಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭದ್ರಕಾಳಿ ಮುಂದಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ಅಲ್ಲಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದಾ ನನ್ನ ಪುತ್ರನ ಬಲಿ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಅರಸಿಗೆ ಆ
ಯುಷ್ಯ ಕೊಡು ಯೆಂತಾ ಇವರು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮಗನ ಶಿರಕಮಲ ಕೊಯಿದು
ಭದ್ರಕಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟರನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸಪುತ್ರಾಣಿ ಸಂಸಾ
ರ ಯೇನು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಶಿರಕಮಲವು ಆ ಕಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮತ್ತೆ
ಇಷ್ಟರನು ಇವರು ಇಬ್ಬರು ಹೋದರು ಇನ್ನು ನಾನು ಇದ್ದು ಫಲವೇನಂತಾ
ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಶಿರಕಮಲವು ಕೊಯಿದು ಕೊಡ್ತಾ ಇರು ಯೆವತ್ತು ಅರಸು ನೋ
ಡಿ ಇಂಥವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನಾನು ಇದ್ದು ಏನು ಫಲ ಯೆಂತಾ
ಕೈಯಲಿಗೆ ಖಡ್ಗ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಶಿರಕಮಲ ಕೊಯಿಯುವರೆ ಹೋದಾ. ಆ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ ಬಂದು ಅರಸಿನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಾನು ನಿನಗೆ

ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದೆ ನಿನಗೆ ಯೇನು ಬೇಕು ವರ ಬೇಡಿಕೊ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದ
ಕ್ಕೆ ಅರಸು ಆ ಶಿದ್ದಕಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ್ದು ಖರೆ
ಆದರೆ ಈ ೩ ಮಂದಿಗೆ ಯೆಬ್ಬಿಸ ಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಶಿದ್ದಕಾಳಿ
ಯು ಅಮೃತ ಸಂಜೀವನಿ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಯೆಬ್ಬಿ
ಸಿದಳು ಅರಸು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈಸ್ತ್ರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಭರಣ ಅಲಂಕಾರ ಕೊಟ್ಟು
ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೪ ಜನರು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಇದ್ದಾ ಮತ್ತೆ ಬೇತಾಳ
ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿನಿಗೆ ಕೇಳಿದಾ ಈ ೪ ಮಂದಿಯು ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸುಗಳು ಕೊಟ್ಟು ದೇ
ವತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ವ ಅಧಿಕ ಯಾರದು ಯಂತಾ ಕೇಳಿದು
ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತಮ ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮರ್ಯಾದಿಯು ಯಂತಾ ಹೇಳು
ವಾಗ್ಗೆ ಅರಸಿನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗಿ ಸತ್ವ ಅಧಿಕ ಅರಸಿನದು ಯಂತಾ
ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ಕೇಳಿದಾ ಅರಸಿನ ಸತ್ವ ಅಧಿಕ ಹ್ಯಾಗೆ ಶಿಕ್ಷವರು
ಸೇವಕರು ೩ ಮಂದಿಗೂ ಯಜಮಾನನು ಅರಸು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಅಧಿಕ ಯಂ
ತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳನು ಪ್ರೇತವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೂತು ಕೊಂಡಾ ೪ನೇ ಕಥೆ
ಸಂಪೂರ್ಣ.

೫ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಮುನಾಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಪ್ರೇತವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಗಾವರಿ ಸ್ಮರಣೆ ಹಂ
ಪ್ರೆ. ಜಪ ಮಾಡಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡು ಯೇನು ಮಾತನಾಡದೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ವಿ
ಕ್ರಮ ಅರಸಿನಿಗೆ ಕೇಳಿದಾ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಹೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳು ಇಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ರ ವಿದ್ಯ ಕೇಳು ಉಜ್ಜನಿ ಯಂಬ ಗ್ರಾ

ಜ್ಯ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲು ಹರಿದಾಸ ಯಂಬಾ ವೊಬ್ಬ ಇದ್ದಾ ಅವನಿಗೆ
ವೊಂದು ಕನ್ನಿಕೆ ಇತ್ತು ಅವಳು ಬಹು ಸುಲಕ್ಷಣಿ ಅವಳ ಹೆಸರು
ಮನಜನೆ ಅವಳು ಪ್ರಾಯಸ್ಥಿ ಆದಳು ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ
ಬೇಕು ಯಂಬಾ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು ಆಗಾ
ವೊಂದು ಸಂಜಾ ಬಂದು ರಥದಲ್ಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವಳ ತಂದೆಗೆ
ಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಿಕೆ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನು ಯಂಬಾ
ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಯಂಬಾ ವಚನ ಕೊಟ್ಟಾ ೨ನೇ
ದಿವಸಂ ಬೇರೆ ವೊಬ್ಬ ಜೋಯಿಸ ಬಂದು ಅವಳ ತಾಯಿಗೆ ಕಂಡು
ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನು ಯಂಬಾ ಹೇಳಿದಾ
ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟೇನು ಯಂಬಾ ವಚನ ಕೊಟ್ಟಳು ೩ನೇ ದಿವಸ ವೊಬ್ಬ
ಕ್ಷತ್ರಿ ಬಂದು ಆಕೆ ತಮ್ಮಗೆ ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಿಕೆ ನನಗೆ
ಕೊಟ್ಟರೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇನು ಯಂಬಾ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಹಾ
ಗಾಗಲಿ ಯಂಬಾ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದಾ ಮತ್ತೆ ಲಗ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ
ದ ದಿವಸ ೩ ಮಂದಿಯು ಬಂದರು ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯು ದೇವರ ಪೂ
ಜೆ ಮಾಡಬೇಕು ಯಂಬಾ ಹೇಳಿ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲು ವೊಂದು ದೇ
ವಸ್ಥಾನವಿತ್ತು ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ತೊಗೊಂಡುಹೋಗಿ
ಬೇರೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ತಿರುಗಾ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ದಾರಿಯಲ್ಲು ವೊಂದು ರಾಕ್ಷ
ಸ ಇದ್ದಾ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ಕನ್ನಿಕೆ ಬಹಳ ಚಲುವೆ ಯಂಬಾ
ನೋಡಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾ ಮತ್ತೆ ಜೋಯಿಸರ ಕೈ ಕೇಳಿದರು
ನಿಂವು ೩ ಆರಿತಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿ ಸರಿಯತ್ತೇ ಈ ಕನ್ನಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ ಅದೆ

ಯಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜೋಯಿಸರು ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ ಸ್ಕಂಧಾ
ಚಲ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ರುಧಿರಾಕ್ಷನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸ ಇದ್ದಾನೆ ಆ
ತಾ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಕ ಅವನು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಯಂ
ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಪರ್ವತಾ ಯಲ್ಲಿ ಅದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾ
ರ್ಗ ಯಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಯಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ರಥದಲ್ಲಿ
ಕೂತು ಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತಾ
ಹೇಳಿದಾ ನನ್ನ ರಥಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗವು ತಾನೆ ಅದೆ. ಪರ್ವತದ ನ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುತಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೇಳಿದಾ
ತಾನು ಕೂಡಾ ಬರುತ್ತೇನೆ ಆ ರಕ್ಷನ ಕೊಂದು ಕನ್ನಿಕೆಯ ತೆಗದು
ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿ ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು
ಸ್ಕಂಧಾಚಲ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸ
ಇದ್ದಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಂಬವನು ಬಾಹುಯುದ್ಧ ಕರ್ಮ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ರಾಕ್ಷ
ಸನ ಕೊಂದು ಕನ್ನಿಕೆ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದರು ಮೂರು ನಂತರ
ದಿಉ ಹೊಂದು ಕನ್ನಿಕೆ ಮಾತ್ರಾ ಕೂಡಿ ಹೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರ
ರು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರು ಜೋಯಿಸನಿಂದಾ ಆ ಕನ್ನಿಕೆ
ತೆಗದು ಹೋದರ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿಯಿತು ಆದರಿಂದಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ
ರಥದಲ್ಲಿ ಆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ತಾನು ಯು
ದ್ಧ ಮಾಡಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ಇಂತು ಪ್ರಕಾರಾ
ಗಿ ನಂದಿಯು ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾದಾ ಮಾಡಿದರು ಬೇತಾಳ ನಿನ್ನು ರಾಜಗೆ
ಕೇಳಿದಾ ಆ ಕನ್ನಿಕೆ ಈ ಗಿ ನಂದಿರಿಂದಾ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕು. ರಾಜ

ಸಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಲ್ಲವೆ ಕಷ್ಟಾ ಮಹಾ ಪಾಪಿಷ್ಟ ಯಂತಾ ಅರಸಿನ ಕೊಲುವಾಗ್ಯೆ ಕೇಳಿ ಸಂಕಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಯಿತು ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಬವನ ಕೊಂದ್ರಿ, ಯಂತಾ ಕೊಟ್ಟವನು ಅರು ಹುಟ್ಟಿದೆಂದರೆ ಜೋಯಿಸ ಕೊಟ್ಟವನ ತಂದೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನ ತನ್ನ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಆ ನಾಶ್ವರಿ ರೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂದದರಿಂದ ಆತನ ಕೊಂದ್ರೆ ಯೇ ಸರಿ ಯಂತಾ ಕೊಲುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹಾರಿ ಹೋದಾ ಐದನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೬ನೇ. ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಮತ್ತಾ ಹಾಗಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ಗಾಳಿ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಡಿ ಸಂಪ್ರ ಜಾಪತಿ ವಿಸ್ತಾರ ಹಾರಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳ ಹೇಳಿದಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸ ಒಂದು ಕಥೆ ಕೇಳು ಅಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಧರ್ಮಪುರವೆಂಬ ರಾಜ್ಯ ಧರ್ಮಸೇನಾ ಯಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯಂ ಆಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಂಡಿಕೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಅಲ್ಲಿ ಚತುರ್ದಶಿ ದಿವಸ ದೇಶದೇಶದ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಜನ ಬಂದಲ್ಲಿ ಆ ಊರ ಪ್ರಧಾನಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು ಇಲ್ಲಿಂದ ದೇಶದ ಅರಸು ಮಗ ಬಂದಿದಾ ಅವನು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಮಾತುರನಾದಾ ಅವನು ಪರಸಂಪನ್ನನದ ಅರಸಿನ ಮಗ ಬಹು ಚಲುವಾ ಪ್ರಧಾನನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿರಹಾತಾಪಿತನಾದಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಮನಸು ಹೋಯಿತು ಮತ್ತೆ ಅರಸಿನ ಮಗ ಯೇನು ಮಾಡಿದಾ ಆ ಚಂಡಿಕೆ ಪ್ರತಿ

ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಾ ಪ್ರಧಾನನ ಕನ್ನಿಕೆ ತನಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಯಾ
ದರೆ ತನ್ನ ಶಿರಸವುಲಿ ಕೊಡ್ತೇನು ಯೆಂತಾ ಹರಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಾ ಅದ
ರ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಧಾನನ ಕನ್ನಿಕೆ ಅರಸು ಮಗನಿಗೆ ಕಂಡು ಅವಳು ಮನಸ್ಸೇ ಧ
ನೆ ಯಾಯಿತು ಅವ್ಳು ಮಾತನಾಡದೆ ಹೋದಳು ಅರಸು ಮಗ ತನ್ನ
ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಧರ್ಮಪುರದ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಧಾ
ನದ ಮಗಳು ಬಹು ಚಲುವೆ ಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅವಳಿಗೆ ತನಗೆ ವಿವಾ
ಹ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಇರ್ತೇನು ಅಲ್ಲವಾದರೆ ಜೀವ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲಾ
ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಪರಿಗ್ರಾಮದ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬರದು
ಧರ್ಮಪುರದ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಧಾನನ ಹತ್ರ ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟು ಚಂಡಿಕೆಗೆ ಹೇ
ಳಿ ಕೊಂಡದರಿಂದಾ ಘಟಿತವಾಯಿತು ಹಾಗೆ ಮೂರು ಯೋಜನ ಹೊಂದ್ಯೇ ರಾವಿ
ನಲ್ಲಿ ಕಾಡಿತು ಮತ್ತೆ ಅರಜನ ಮಗನಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊ
ಡುತ್ತೇನಂತಾ ಹೇಳಿ ಲಗ್ನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರಾ ಮಾತು
ವ ವಿಧಿಯಿಂದಾ ಲಗ್ನವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ಅರಜನಿಗೆ ನಿರೂಪ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ
ಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಾ ಅವಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಹು ಮಾನ
ಮಾಡಿ ಅಳಿಯಗೆ ಮಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟಾ ಅವರ ಸಂಗಡ
ತನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟಾ ಪ್ರಧಾನನ ಮಗ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಹತ್ರ ಮಾತ
ನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು ಸ್ವಪ್ರಕಾರಾ ಬಹು ದೂರಾ ಹೋದರು ಮಾ
ರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಂಡಿಕೆ ದೇವಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರ
ಷ ಹರಕೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಅಳಿಯ
ನೆ ಹೊಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿ ತಾನು ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಚಂಡಿಕೆ ದ

ಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಹೋದಾ ಮತ್ತೆ ದೇವಸ್ಥಾ
ನಕ್ಕೆ ಹೋದಾ ಚಂಡಿಕೆಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಹರಿಕೆ ಬಂತು ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನು ತೆ
ಗದು ಕೋ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಕೈಯ ಖಡ್ಗ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಶಿರಸ್ಸನುಕೊಯ್
ದು ಚಂಡಿಕೆಗೆ ಹರಕೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಯೆರಡು ಘಳಿಗೆಯಾಯಿತು ಇತ್ತ ಹೊತ್ತು
ಸಂಯೆಂತಾ ಅರಸಿನ ಮಗ ಯಾತರಿಂದಾ ಬರಲಿಲ್ಲಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಅ
ವನ ಅಳಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಅರಸು ಮಗನ ಶಿರ
ಸ್ಸು ಬಿದ್ದದೆ ಅದು ಕಂಡು ಬಹು ದುಃಖ ಮಾಡಿ ಆಗ ತನ್ನ ತಂದಿ
ಗೆ ಯೇನು ಹೇಳುವದು ಯೆಂತಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ತ
ನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಟ್ಟಾ ಯೆರಡ್ ಘಳಿಗೆ ಆಯಿತು ಪ್ರಧಾ
ನನ ಮಗಳು ತನ್ನ ಗಂಡಾ ತಮ್ಮ ಉಭಯರು ಇತ್ತು ಕರಿಯಂತಾ
ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.
ಅಲ್ಲಿ ಉಭಯರ ಶಿರ ಕೊಯ್ದು ಬೀಳುವದು ಕಂಡು ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯಾ
ದಲ್ಲಿ ನಾನು ವೊಬ್ಬಳೆ ಇರಬೇಕು ಯೆಂತಾ ತನ್ನ ಪತಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ
ತಾನು ಇದ್ದು ಫಲವೇನೆಂತಾ ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೈಯ ಖಡ್ಗ ತೆಗದು ಕೊಂಡು
ತನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನು ಕೊಯಿಸುವರೆ ಮಾಡಿದಳು ಆಗ್ಗೆ ಚಂಡಿಕೆ ವೋಡಿ ಬಂದು
ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದಳು ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದೆ ನಿನಗೆ ಯೇನು ವ
ರಾ ಬೇಕು ಕೇಳು ವಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಧಾನನ ಕನ್ನಿಕೆ ಹೇಳಿದಳು ಈ ಉಭಯರಿಗೆ
ಜೀವನಾ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಚಂಡಿಕೆ ಹೇಳಿದಳು ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂ
ದಾ ಶಿರವ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದರೆ ಯೆದ್ದಾರು ಯೆಂ
ತಾ ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಉಂಡಕ್ಕೆ ಶಿರಸ್ಸನು ಜೋಡಿಸಿದಳು

ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನ ಹೊಂದಿದಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಜೀ
ವನವಾಗಿ ಯಿದ್ದರು ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ಪತಿಯಾದವನ ದೇಹದ ತನ್ನ ತ
ಮ್ಮನಿಗೆ ಹಚ್ಚಿತಿ ತಮ್ಮನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ಪತಿ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಬಿಡಳು
ಮತ್ತೆ ಬೇತಾಳ ಕೇಳಿದಾ ಈ ತನಿಕೆ ಯಾರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಆದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯ
ದು ಹೇಳು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಸ್ತಕವಾದೀತು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯ
ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ.

ಸರ್ವಸ್ಯ ಗಾತ್ರಸ್ಯ ಶಿರಃ ಪ್ರಧಾನಂ। ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ
ನಯನಂ ಪ್ರಧಾನ ಸರ್ವವ್ಯಸರದರಸ ಪ್ರಧಾನ॥

ಹೀಗೆ ಆದ ಕಾರಣದಿಂದಾ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಯಲ್ಲಿ ಅದೆಯೋ ಅವನೇ ಭೋಗವಾ
ದ ಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳುವಾಗ್ಯ ಬೇ
ತಾಳ ಹಾರಿ ಪ್ರೇತ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಾತಕೊಂಡಾ ಆರನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೭ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಪುನಃ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಪ್ರೇತವೃಕ್ಷದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಗಾರಿ ಸ್ವರ್ಗಾರೋ
ತಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಮರದಿಂದಾ ಬೇತಾಳನ ಇಳಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ
ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಯ ಬೇತಾಳ ಹೇಳಿದಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ರಾತ್ರಿ
ಸಮಯ ಮಾರ್ಗ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲ ಬಹು ದೂರ ಅದೆ ಯೇನಾದರು ಕಥೆ ಹೇಳು
ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಚಂಪಾವತಿ ಯೆಂಬ ರಾ
ಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಕೇತ ಯೆಂಬ ಅರಸು ಇದ್ದಾ ಈತನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸುಶೀಲೆ ಈ
ಅರಸಿಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನ ಇಲ್ಲ ಬಹುಕಾಲವಾಯಿತು ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ಯೆಂ
ತಾ ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಕರಸಿ ಹೇಳಿದಾ ನನಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ಈ

ಬಕ್ಕೆ ಯೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಅದು ನನಗೆ ಹೇಳು ಯಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಯಾ ಪ್ರಧಾನ ಹೇಳಿದಾ ನದಿ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗ ದೇವಸ್ಥಾನ ಅದೆ ಯಾ
ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಯೇನಾದರೂ ಯತ್ನಮಾ
ಡಿದರೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಾದೀತು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗಾ ಯಾ ಯೋಚನೆ
ಯು ಅರಸು ಹೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯಾ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿಗೆ ಪೂ
ಜೆ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮ ದಾನ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಬಾಹೂಳ ದ್ರ
ವ್ಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಾ ಅರಸುನ ಭಕ್ತಿ ನೋಡಿ ದೇವಿಯು ಬಾಹೂಳ
ಸಂತೋಷವಾದಳು ಯಾತ್ಮಗಾ ದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅರಸಗೆ ಹೇಳಿದ
ಳು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾದೆ ನಿನಗೆ ಯೇನು ವರಾ
ಬೇಕು ಅದು ಕೇಳು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಕೇಳಿದಾ ಬಾಹೂಳ
ವರುಷವಾಯಿತು ತನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅಧಿ
ಕಾರಾ ಮಾಡುವರೆ ಇಲ್ಲ ಯಾರಿಂದಾ ಹೊಂದು ಪುತ್ರಸಂತಾನವಾಗಬೇಕು
ಯಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವಿಯು ಹೇಳಿದಳು ನಿನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನದ
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದಾದರೂ ಕನ್ನಿಕೆ ಯಾದಾಳು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಯಾದಿ
ತು ಯಂತಾ ಅರಸು ಹೇಳಿ ದೇವಿ ಕೈಯ್ಯಾ ವರಾ ಪಡಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ
ಬಂದಾ ಯಾಕ್ಯೆ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು ಹೊಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು
ಯಾಗಿ ಕನ್ನಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು ಅರಸು ಬಾಹೂಳ ಸುವರ್ಣದಾನ ಗೋ ದಾನ
ವಸ್ತ್ರ ದಾನ ಅನ್ನ ದಾನ ಮಾಡಿ ಬಾಹೂಳ ದ್ರವ್ಯ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬಾಹೂ
ಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಯಾಳುತಿದ್ದನು ಕನ್ನಿಕೆಯು ಪ್ರಾಯ ಸಮರ್ಥಿ
೧೨ ವರುಷವಾಯಿತು ಇದಕೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಯಂತಾ ಮಾಡಿದರು

ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಹೇಳಿ ದೇಶ ದೇಶ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ದೇಶದ
ಯಾವತ್ತು ಅರಸುಗಳು ಬಂದರು ಯೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಸಭೆ ಮಾಡಿ ಕೂತರು
ಅರಸು ಕೊಂಡು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಿಕೆ
ಕೈಯಾ ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆ ಕೊಡಬೇಕು ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಯಾರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾ
ಕುತ್ತಾಳೋ ಆತನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ
ಆ ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿದಾ ಪ್ರಧಾನನು ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ಹೇ
ಳಿದಾ ಪೃಥ್ವಿ ಪಾಲ್ಯರ ಅರಸುಗಳು ಯೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇ
ದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾರು ಖುಶಿ ಆಗುತ್ತಾರೋ ಆತ
ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಯೆಂತಾ
ಹೇಳಿದನು ತದನಂತರ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡು
ಕೂಡಿರುವ ಅರಸರ ಮುಖಗಳ ನೋಡಿದಳು ಯಾರು ಅವಳ ಮ
ನಸ್ಸಿಗೆ ಖುಶಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ನೀವು ದೇಶದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನು ನೋಡಿ
ಕೊಟ್ರೆ ಖತರ್ಬರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಯೆಚ್ಚರನೇ ಅಪ್ಪ
ಣೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಆ ಪ್ರಧಾನ ದೇಶದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾ ರತ್ನಗಳ
ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಬ ಬಹುತಾಗ ದಿನ ಹೊಂದರ ಐದು
ರತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಹೊಂದು ರತ್ನ ತೀರ್ಥಾ ಮಾಡುವರಿ ಹೊಂದು ರತ್ನ ದೇವ
ರಿಗೆ ಹೊಂದು ರತ್ನ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ ಬಹು ಜನಕ್ಕೆ ಹೊಂದು ರತ್ನ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಿಗೆ
ಹೊಂದು ರತ್ನ ತನ್ನ ಇಷ್ಟು ಕೊಂಬುವರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ವಿದ್ಯಾ ಅಂ
ರ್ಥನೆ ಇವಾಂ ದ್ವಿತೀಯವ ಸ್ನಾನ ಕಲಿತವಾಂ ಮೂರನೇ ಯವನು ಯೆ
ಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿತವಾಂ ಅವನು ಬಾಹುಬಲ ಯುದ್ಧವಾಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಷತ್ರಿ

13

ಯೆನಾಂ ಪತ್ರ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸ್ಥಾನ ಶ್ರೀರವಾಂ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಪತ್ರ
ಳಿಗೆ ಕೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಗ್ನಿ ಈ ಅರಸು ಹೇಳಿದ ಈ
ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಯಾರು ಖುಷಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆಯೋ ಆ
ವಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತೇನೆ ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಪ್ರಧಾನನು ಅಂತಃ
ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕನ್ನಿಕೆ ಅರಸಿನ ಪತ್ರಾ ಕೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕನ್ನಿಕೆ
ಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಿಂದಾ ಯಾರು ನಿನಗೆ ಖುಷಿ ಆಗುತ್ತದೆ
ಯೋ ಅವನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ನಿಂವು ತಿರಿ
ಯೆವರು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆವನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾ
ಡಿ ಕೊಡಿ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸಿಗೆ ಬಹಾ
ಳ ಚಿಂತೆ ಆಯಿತು ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಇನ್ನು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವದು
ಯೆಂತಾ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಯ ಬೇತಾಳನು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ನಾಲ್ಕು
ಮಂದಿಯಿಂದಾ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿದು ಹೇಳು ಇಲ್ಲ
ದೇ ಹೋಗಗೊಡುವದಿಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಕ್ಷತ್ರಿಗೆ
ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದು ಯೇನು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮೂರು ಮಂ
ದಿಯು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅವರ ವಿವರ ಹೇಳು ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷತ್ರಿ
ಜ್ಯಾತಿಯವಾಂ ಆದ್ದರಿಂದಾ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ
ಕ್ಷಣಾ ಬೇತಾಳ ಹಾರಿ ತ್ರಿವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡಾ ಯೇಳನೇ ಕಥೆ
ಸಂಪೂರ್ಣ.

೮ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಪುನಾಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ತ್ರಿವೃಕ್ಷದ ಮರನ ಹತ್ರಾ ಬಂದು ಶವಾಕ

ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನಿಗೆ ಕಿ
ರಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳ ಹೇಳಿದಾ ವಿ
ಕ್ರಮ ಅರಸು ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ ಅಂಧಕಾರ ಮಾರ್ಗ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲ
ಬಹು ದೂರ ಅದೆ ಯೇನಾದರು ಕಥೆ ಹೇಳು ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಹೇಳು
ತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಗಾವಿಶೆ
ಯ ಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅಲ್ಲಿ ಒಂ
ದು ಕ್ಷತ್ರಿ ಬಂದು ಅರಸಿನ ಭೇಟಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಾ ನಾನು
ಪರದೇಶಿ ಬಹು ದೂರದಿಂದಾ ಬಂದು ಇದ್ದೇನೆ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳಿದ್ದೆ
ನೆ ನಾಂವು ನಮಗೆ ಚಾಕ್ರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂ
ದಾ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ನಿಂತೇನು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಕ್ಕಲ್ಲಿ ಅರಸು ಬಾಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಚಾಕ್ರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಾ ಆತನು ಬಹು
ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಾ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ
ದಿವಸವಾದನ್ನಂತರ ಅರಸು ಒಂದು ದಿವಸ ಶಿಕಾರಿ ಆಡಬೇಕು
ಯೆಂತಾ ಹೊರಟಾ ಅರಣ್ಯವ ತಿರುಗಿ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಕೌಜು ಯೆಂಬ
ಪಕ್ಷಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದು ಅರಸು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಗೆ ಸಂಗಾತ ಕರದಿ
ಕೊಂಡು ಆಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು ಅರಸಿಗೆ ಬಾ
ರಿಕೆ ಬಾಹಳವಾಯಿತು ಅರಸು ಕ್ಷತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನೀರು ಯೆಲ್ಲಿಂ
ದಾದರು ತರಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಆಗ್ಯೆ ಕ್ಷತ್ರಿ ಹೇಳಿದಾ ಇಲ್ಲಿ ಯೆ
ಲ್ಲಿಯು ನೀರು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆಗ್ಯೆ ರಾಜ್ಯ
ವಾದರೆ ಬಾಹಳ ದೂರವದೆ ಬಾರಿಕೆ ಬಾಹಳವಾಗಿ ಅದೆ ನೀರು ತರ

ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋದೀತು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಳ್ಳಿ ಯಾತ್ರಸ್ತ್ರೀ ಹೇ
ಳಿದಾ ನನ್ನ ಕ್ರಯಾ ಯೆರಡು ವೆಳ್ಳಿಕಾಸು ಅದೆ ಅದು ಕೊಡು ನಮ್ಮ ರಾ
ಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಯಿದು ಹೋಗುವಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಅರಸು ಆ ವೆಳ್ಳಿಕಾ
ಸು ಕೊಂಡಾ ತರನಂತರ. ಉಭಯರೂ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ವ
ಕ್ಕಿದ್ದರು ಅರಸು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟಾ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸುಖ
ದಿಂದಾ ಇದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಹಳ ದಿವಸವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀಯು
ವೊಂದು ದಿವಸ ಸಮುದ್ರಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಸಮು
ದ್ರಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಾ ಅಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಮಹಾ ದೇವರ ದೇವಸ್ಥಾನ ಇತ್ತು
ದೇವರ ದರುಶನಾ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಯಾತ್ರೆ ವೊಂದು ಆ ಕಡೆಯಿ
ವಾಕಡ ಅಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಹೆಂಗಸು ಇತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರುಷದವಳು
ಆ ಹೆಂಗಸು ಬಹು ಸುಂದರಿ ಅವಳ ಸಂಗಡಾ ಇನ್ನು ಮೂವರು ಹೆಂಗ
ಸರು ಬಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಅಕ್ಷತಾನ ವಗೈರೆ
ತೆಗದುಕೊಂಡು ಮಹಾದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಹೋದರು
ಅವರು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದಂದಾ ಹೊರ್ರೆ ವಾದರು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಸ್ತ್ರೀ
ಯು ಹೋದಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು
ಆ ತಂಗ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಗುಂಪು ಇತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಆ ಸ್ತ್ರೀ
ಸ್ತ್ರೀಯು ನಿನಗೆ ಬರುವ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ ಬಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ
ಹೋದಳು ಆ ವಾಕ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಾಹಳ ಅದೆ ಯೆಂತಾ
ತಿರುಗಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾ ಅರಸನಿಗೆ ಈ ವರ್ತಮಾನ ಹೇಳಿದಾ ಮಾರನೆ
ದಿವಸ ಅರಸು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗಡ ಸಮುದ್ರಸ್ನಾನಾ ಮಾಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ

ಬಂದು ದೇವರ ದರುಶನ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಪೂಜ ಕೊಂಡರು
ಆ ಹೆಂಗಸು ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಬಂದು ದೇವರ ದರುಶನ ತೆಗದು
ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು ಇವರು ಹಿಂದೆ ಹೋದರು ಕೊಂ
ಪ್ಪ ಹತ್ರಾ ಬಂದು ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬರುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಬಂನಿ
ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಆ ಹೆಣ್ಣಿದಲ್ಲಿ ತೆಗನೆ ನೀರು ಇತ್ತು ಇಬ್ಬ
ರು ಹೋಗಬಾರದು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಅರಸು ಒಳಗೆ ಹೋದಾ ಆಗ್ಗೆ ಅರಸು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕೂತಿ
ಹೇಳಿದಳು ನಿನ್ನಂಥಾ ಸುಲಕ್ಷಣ ಪುರುಷರು ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇ
ಲ್ಲಾ ನಾನು ಹೆಣ್ಣೇ ಪತಿ ಬೇಕು ಯೆಂತಾ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು
ಇದ್ದೆ ಆದರಿಂದಾ ನೀವು ನನಗೆ ದೊರಕಿದ್ದೀರಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಯೇ
ನು ಅದೆ ಈ ನಗರ ನಿಮ್ಮದು ಆನೆ ಕುದುರೆ ರತ್ನ ಭಂಡಾರ ಆ
ಭರಣಾ ಯಾವತ್ತು ತಮ್ಮದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸಿ ಆದೇನು ಯೆಂತಾ
ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಗಂಧ ಪರಿಮಳ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಅರಸಿಗೆ ಪೂಜ್ಜ ಬಾ
ಹೂಗ ಸಂತೋಷ ಮಾಡಿದಳು ಆಗ್ಗೆ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ತನಗೆ ಕೊಂ
ಡು ಭರವಸೆ ಕೊಡು ಯೇನೆಂದರೆ ನೀನು ಯೇನು ಕೇಳುತ್ತಿಯೋ
ಅದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಯೆಂತಾ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಳು ಆತಯಿಂದಾ
ಭರವಸೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಾ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರತಿ ಇದ್ದಾನೆ
ಆತನಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ನೀವು ಉಭಯತರು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರಬೇ
ಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆ ವಚನ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಪ್ರಸಂದವಾಯಿತು
ಆತನ ನರದು ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಆತನು ಅಧಿಪತಿಯಾದಾ

ಅರಸು ನಿಜೂರ ತೆಗದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾ ಬೇತಾಳನು ಸತ್ಯ ಅರಿತಾ ಯಾರ್ಯಾರದು ಯಂತಾ ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮರಗಳಾದಿಗಳು ಯಂತಾ ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಹಾಕಿದರೆ ಮರವಾದೀತು ಇಲ್ಲವೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುವದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಳು ಅರಸು ಶಿಕಾರಿಗೆ ಹೋದಾಗ್ಯೆ ಅರಸಿಗೆ ಅತಿ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಬಾರಿಸೆ ಯೋಗಿಶ್ರ ಆಗ್ಯೆ ಯೆರಡು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಾ ಅದರ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿರ ಜನ ಕೂಡಿದರು ಅದರಿಂದಾ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ವ್ಯು ಹಿತಾರಾ ಹೇಳುತ್ತೇ ಬೇತಾಳ ಹಾರಿ ಶ್ರೀವೃಕ್ಷ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಯೆಂಟನೆ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೯ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ

ಮನಾಹಾ ತನು ಅರಸು ಶ್ರೀವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ಯಾವಿಕಿ ಸ್ವರ್ಗಕೆ ಮಾಡಿ ನಂತ್ರ ಜಟಿಲ ವಿಚಾರ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಬೇತಾಳ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಯೆಲೈ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸೇ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲ ಅಂಧಕಾರ ದಾರಿ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲಾ ಯೇನಾದರು ಕಥೆ ಕೇಳು ಇಲ್ಲವೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಿತ್ರವಿಟ್ಟ ಕೇಳು ಧರ್ಮಪುರ ಯೆಂಬ ನಾಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧನ ಕರಾ ಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾ ಇದ್ದಾ ಅವನ ಹೆಸರು ಹಿರಂಣ್ಯದತ್ತ ಅವನ ಮಗಳು ಮದನಾಖಿ ಅವಳು ಅತಿ ಚೆಲುವೆ ಚತುರಂಗ ನಯನಾ ತಾರುಣ್ಯ ಮದನಾ ಅಂಥವಳು ತನ್ನ ಸತಿ ಸತಿಯ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಹುಳ್ಯ ದಿವಸ ಇದ್ದಳು ವೊಂ

ದ ದಿವಸ ಊರ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಸರೋವರ ಇತ್ತು ಆ ಸರೋವರದ
ಲ್ಲಿ ನೀರೆ ಆಡುವರೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಣಿ ಅತಿರೂಪ ಸ್ತ್ರೀಯ
ರತ್ನ ಯಂಬವನು ಆಡುತಿರೆ ನೋಡಿ ಅವಳ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ಆಡುತೈ
ಸಿರಿದು ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹು ಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದಾ ನಡೆಕೊಂಡೇನು ನಿನ್ನಂಥಾವಳು ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಾನಾ
ಗೆ ಯೆಂತಾ ಅವಳನ್ನು ಆಲಿಂಗನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಪರಿಯಂತರಾ
ನಿನ್ನಂಥಾ ಸ್ತ್ರೀ ಸಿಕ್ಕದೆ ನಾನು ಭೋಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಭೋಗಾ ಕೊ
ಡುತ್ತೇನೆ ಬಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆಡುತೆ ಹೇಳಿದಳು ತನಗೆ ಲಗ್ನಾ
ನಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದವಳು ನನ್ನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವರೆ ನಿಶ್ಚ
ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಗಂಡನು ಬಹು ಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರಥಮ
ಭೋಗ ಆತನಿಗೆ ಹೊರತು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವರೆ ಆಗದು ನಿನ್ನಿಂದಾ ಭೋ
ಗ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಪತಿವ್ರತಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬಂದೀತು ಆದ್ದರಿಂದಾ ನಿನ
ಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಆತ್ಮ ಕಾಲನು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ
ಉಕ್ತ ರೂಪ ನೋಡಿ ಬಹು ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ ನಿನ್ನ ಕೂಡ ಸಂ
ಭೋಗ ಮಾಡದೆ ಮನಸ್ಸು ಸೈರಿಸುವದಿಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ನಾನು
ಹೇಳುವಂಥಾ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಮೀರಿ ಸತ್ಯ ನಡಿಸುವರೆ ಬಂದದ್ದಾರೆ.
ಪತಿವ್ರತ ಧರ್ಮದಿಂದಾ ಶಪಿಸ್ಸ ಆಗಿ ಹೋದಿ ಆದರೂ ನಿನಗೆ ನಾನು
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನಿಂದಾ ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಲಗ್ನವಾಗು
ತ್ತದೆ ಲಗ್ನವಾದ್ದಾಗ್ಯಾ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಬಹುದು ಇದರಿಂದಾ ಅ
ಕ್ಕಾಗದ ಕಾರಣ ಭೋಗ ಮಾಡುವಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ?

ಕತೆಯರೆಂತಾ ಇರುವರು ನನ್ನ ಮನ ಸಂತೋಷದ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ
ಅದ ಆಗುವ ಮಾತು ಅಲ್ಲ ಯಂತಾ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಇತ್ಯಾತ್ರ ಕಷ್ಟದೊ
ನಾನು ಯೆಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವ ಕಡೆಲಿ ಆದರು ನಿನಗೆ ಅನ್ನವಾಗುವವರನ್ನೆ
ನಂಬಿ ಇರುತ್ತೇನೆ ನನಗೆ ಇಹಪರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕಷ್ಟವಂತರ್ಕ್ಕೆ
ಯೆಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಆಗಲಾರದು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆದರೆ
ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ನನ್ನ ವಚನ ತಪ್ಪುವಂತಾದ್ದು ಅಲ್ಲ ಇದು ಸತ್ಯವೆಂತಾ
ಹೇಳಿದ ಮದನಸೇನಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಸಟ್ಟಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು
ಆ ಮೇಲೆ ಐದನೇ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಇವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತು ಆ
ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ಥ ಶುಭ ದಿವಸ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ದನು ಅಲ್ಲಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ತನ್ನ ಪತಿಯಾದವನಿಂದಾ ಹೋಗ
ಕೇಳದೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಪತಿಯೇ ನಾನು ಒಂದು
ಮಾತು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವದು ಇರುತ್ತದೆ ನಡಸೋನು ಯಂತಾ ಅಪ್ಪಣೆ
ಆದರೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಆಗ್ಯೆ ಯೇನು ಯಂತಾ ಪತಿಯು
ಕೇಳಿದಾ ಆಗ್ಯೆ ಒಂದು ಪುರುಷನೆ ನಾನು ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ
ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನ ನಡಸಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಪತಿಯು
ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ನಿನ್ನ ವಚನ ಅಸತ್ಯ ಮಾಡಬೇಡಾ ಯಂತಾ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ
ಮದನಸೇನನಿಗೆ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಕಿಟ್ಟನೆಲ್ಲ ತೆಗದು ಕೊಂ
ಡು ಹೋಗಿದ್ದನು ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಕಳ್ಳನು ಸಿಕ್ಕಿದ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ನಮಗೆ ಒಂದು ಶಿಂಗರವಾಯಿ
ತು ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ಸದಿಯುವಗೆ ಚಿಕ್ಕದಿಲ್ಲ ಬಾಕೂಳ ಕತ್ತರಿಸದಾ ಅದೆ.

ಕ್ರೀಡ ನೀನು ನಮ್ಮ ಕೈ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿ ಅವನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತ ನಾವಿರುವಾ
ಹಾಗೆ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಅದೆ ಅದು ಮನೆಗೋಗುವಾ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾ
ಗ್ಯೆ ನಿಂತು ಮನೆಗೋಗುವದು ಬೇಡಾ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ಕೊಡುತ್ತೇ
ನೆ ಹರಂತು ಒಂದು ಮಾತು ಅದೆ ಅದು ಕೇಳಿ ನಾನು ಒಂದು ವಾಗಿ
ಮತ್ತೆ ಪ್ರಥಮ ಭಿಕ್ಷೆಗ ಕೊಡುವರೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ನಂತಾ ನಿ
ರಾತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅವನ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತೆ ಪೊಳ್ಳೇಕಾ
ನಿಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳಿ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಬಾಹ್ಯ
ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಆದರೂ ಚಿನ್ನಾಭಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂತಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾ
ಡುತ್ತಾಳೆ ಈ ಭಿಕ್ಷವನ್ನು ನಾಂವು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದು
ಕಳ್ಳಾ ಹಳ್ಳಿಯವನಾಗಿದ್ದಾ ಅವಳ ಹಠಯು ಅವಳಿಗೆ ವಿರಾಹ ಕೊಟ್ಟಿರು
ತ್ತಾನೆ ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ನಾಂವು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇ
ಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸನ್ಮತಿ ಆಯಿತು ಅವಳನ್ನು ಕಳು ಹಿಸಿಕೊ
ಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದು ಹುಲಿಯು ಮೂರು ದಿವಸ
ಹಸಿಯಂತಹ ಉಪವಾಸವಿತ್ತು ಅದು ಕಂಡು ತನಗೆ ಈ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಒಂ
ದು ಹೆಂಗಸು ಸಿಕ್ಕಿತು ಯಂತಾ ಹಾರಿ ಹತ್ತಿ ಬಂದಾ ಅವಳು ಹೇ
ಳಿದಳು ಚಿಂತಿಲ್ಲ ನನಗೆ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮಾಡುತ್ತೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುತ್ತಿ
ರುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅದು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು
ತಿರುಗಾ ಬರುತ್ತೇನೆ ಹುಲಿ ಹೇಳಿದಾ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ ಯೇನು ಅವ
ಳು ಸತ್ಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಳು ಆಗ್ಯೆ ಹುಲಿಯು ಬಿಟ್ಟಿತು ಕ್ರೀಡ
ತನ್ನ ಮನೆ ಈ ಮಧ್ಯ ಕಳ್ಳರು ಈ ಮೇಲೆ ಹುಲಿ ನಾಹಾ ಬಿಟ್ಟರು. 17

ಆದರಿಂದಾ ನಾನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿ ಹುಲಿಯು ಹೋಯಿತು. ಈ
ದುರ್ ಘಟ್ಟಿನಯಲ್ಲೂ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂತಾ ಹೇಳಿದರು ಹೀಗಾ ನಾನಾ ಮತ್ತನ
ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಮಾಡಿದ್ದಾ ಇಗೆ
ಯು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು ಆದಾ ಬಂದು ಹೇಳಿದಾ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ
ಇಂಥಾ ದೂರ ಯಾಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಚನ
ಕೊಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಪತಿ ಹುಲಿ ಕಳ್ಳರು ನಾಹಾ
ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟರು ಆಗ್ಯೆ ಈಗ ಬಾಹಳಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನಾನು ಧಂನ್ಯ
ನಾದೆ ಹೇಳಿದ ವಚನ ಖರೆ ಮಾಡಿದಳು ನೀನು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾ
ಆಗ್ಯೆ ಕಾಮಾತುರನಾದೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಖಾನಿ ಸಂತ ಯಂತಾ ಆತನಿಗೆ
ಬಹು ಸಂನ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ದಾರಿ ಕಾದಿದ್ದಾನು ಬೇಗ ಹೋಗು
ಯಂತಾ ಆತನಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟಾ ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಹುಲಿ ಹತ್ತರಾ ಬಂದ
ಳು ಹುಲಿಯು ಹೇಳಿತು ಈ ಸ್ತ್ರೀಯು ಯಾರ ವಿಶ್ವಾಸವು ಇಲ್ಲ ನ
ನಗೆ ಹೊಂದು ಆಹಾರವಾಗಿ ಕಾಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ತನಗೆ ಹಸು ಇಲ್ಲ ಯಂ
ತಾ ಹುಲಿ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಆಲಿಂಗನ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟಾ. ಮತ್ತೆ ಕಳ್ಳರ
ಹತ್ತರಾ ಬಂದಳು ಮತ್ತು ನಾಗಾ ಮತ್ತನು ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ಸಂನ್ಮಾನ ಹುಲಿ
ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರ ವಡವೆ ಮತ್ತ ತನ್ನದು ನಾಹಾ ತೆಗದು ಕೊಟ್ಟಳು ಆವಾಗ
ಬಹು ಖುಷಿಯಿಂದಾ ಹೇಳಿದರು ನೀನು ಬಹು ಸತ್ಯವಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿ
ನ್ನೋಡಿದ ಮುಹೂರ್ತದಿಂದಾ ನಮಗೆ ಖುಷಿಯಲ್ಲೂ ಬಾಹಳ ದ್ರವ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ
ತು ನಿನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ವಡವೆ ಯೇನು ಬೇಡಾ ನಿನ್ನ ಪತಿ ದಾರಿ ಕಾದಿ ಇದ್ದಾನು
ಬೇಗ ಹೋಗು ಯಂತಾ ಹೇಳಿ ಆತನಿಗೆ ಅವರು ಬಾಹಳ ಆಶೀರ್ವಾದ

ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಕಳಿಸಿ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಪತ್ನಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು ಪತಿ
ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ ಅವನಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು ನಡದ ಸಂಗತಿ, ಯಾವತ್ತು ಪ
ತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮೂರು ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತು ತೋರಿಸಿ ಅವರಿಗಾ ಯಾವತ್ತು
ತೋರಿಸಿದಳು ಅದು ನಂತರ ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಸುಖ ಸಂಸಾ
ರಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಬೇತಾಳನು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಕೇಳಿದ. ಇವ
ರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕ ಯಾರದು. ಎಂತಾ ಕೇಳು ಕೇಳಿದರೆ ಇದ್ದರೆ ಮ
ಹಾಪಾತಕ ಎಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಕೇಳಿದ ಅವನ ಪ
ತಿ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕಾ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರದು ಏನ ಹೋಯಿತು ಎಂತಾ ಕೇ
ಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬೇತಾಳ ಕೇಳಿದ ಅವನ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕಾ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಎಂ
ತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಅವಳು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಿಯನಾ ನೋಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ದೋಷ ಬಂದೀತು ಎಂತಾ ಹೋದಳು ನನ್ನದು ಏನು ಹೋಯಿತು
ಹಿಡಿದು ಏನು ಹೋಯಿತು ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರ ಪರನಾರಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾಗ
ಇದರೆ ದೋಷ ಎಂತಾ ಬಿಟ್ಟಾ ಎಲ್ಲ ಕಳ್ಳಾ ಪತಿ ಹಾಗೆ ಹೆಂಡ್ತಿ
ಇರುವಾಗ ಬೇರೆ ಯಾವನಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಿಯನಾ ನೋಡುವದುಕ್ಕೆ ಪ
ತಿ ನಿರೂಪ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದದರಿಂದಾ ಅವನ ಸತ್ಯವೇ ಅಧಿಕಾ ಎಂ
ತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ಪ್ರೇತವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂತಾ. ಒಂಬ
ತ್ತನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೧೦ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಪುನಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಪ್ರೇತವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಣಪತಿ ಸ್ಮರಣೆ
ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೆಗ

ಅಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿಜ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಬೇತಾಳ ಹೇಳಿದಾ ರಾತ್ರಿ
ಸಮಯ ದಾರಿ ನಡುವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳು ಅಲ್ಲದೇ ನಾನು
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ರಕೂಟ ಕೇಳು ಕಲಿಂಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಸ್ತಾಲಪುರದಲ್ಲಿ
ಯಶೋಬ ರಾಜನು ಆತನ ಮಗ ಗುಣವಿಶೇಷನಾದ ಆತನು ಸಕಲ
ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇ
ರುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ ಬಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ತೆಗೆದುಕೊಂ
ಡು ಆ ಮೇಲೆ ಅರಸಿನ ಮಗನು ಕೇಳಿದಾ ಯೇ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾ ನೀವು
ಯೇನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಲ್ಲಿರಿ ಯೆಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾ ಹೇ
ಳಿದಾ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ ಆಕರ್ಷಣಾದ್ದು ಅದೆ ಅದು
ಅದ ಮಾಡೇನು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಯೇನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಹೇಳು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ
ಮರದ ತುದಿ ಉಂಟು ಆ ತುದಿ ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕು ಯೆಂ
ತಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋ
ಗುತ್ತದೆ ಇದು ಹೊರತು ಒಂದು ಮರದ ಮೀನು ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ
ನೀರಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಮೀನು ಹಿಡಿದು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ
ಆ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸಿನ ಮಗಗೆ ಸಂತೋಷವಾದನು
ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಗೆ ಬೇಕಾದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರಾ ಆ
ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡಾ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸವಾಗುತ್ತಲೆ ಒಂದು ದಿವಸ
ಅರಸಿನ ಮಗ ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡುವದೆ ಹೊರಟುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ
ನು ಸಂಗಡಲೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿವಸ ನದಿ ತೀರಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿ (ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನೆ ಹೋಗಿದಾ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನೇ ನಿನ್ನ ಕೈ. ಯಿರುವ ಮರ
ನ ಮೀನು ಅದೆಯತ್ತೆ ಇದ ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡು ಯಂದ ಹೇಳುವಾ
ಗೆ ಆ ಮೀನ ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಾ ಆ ಕ್ಷಣ ನೀರಲ್ಲಿ ಇರುವ
ದೊಡ್ಡ ಮೀನುಗಳು ತಿಂದು ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದು ನಂದು
ಅರಸಿನ ಮಗ ಬರ್ರು ಆ

೨ನೇ ಕಥೆ ಯಾರಂಭ.

ಮಹಾರಾಜಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಶ್ರೀವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನಾದಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ
ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊ
ಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ ದಾರಿಮಾರ್ಗ ಹೋಗುವದಲ್ಲಿ ಬೇತಾ
ಳನು ಕಥೆ ಹೇಳು ಎನ್ನಲಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಗಂಧನಾ
ಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜನವಲ್ಲಭ ನೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಾ ಇರಲು
ಅವನ ಭಾರ್ಯೆ ಐಶ್ವರ್ಯಾ ಯೆಂಬವಳು ಆಗ್ಯೆ ಯಾ ಅರಸು ಬಹು ನೀತಿಯಿಂದಾ
ರಾಜ್ಯ ಆಳುತ್ತಾ ಇದ್ದನು ಹೀಗಿರಲೊಂದು ದಿವಸ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಧಾನಗೆ ಕೊ
ಟ್ಟು ಅರಸು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನಾಗ್ಯೆ ಪ್ರಧಾನಗೆ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿ ಕೊ
ಟ್ಟು ಅರಸು ಬಹು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದಾ ಪ್ರಧಾನನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸು
ಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿದ್ದನು ಪ್ರಧಾನನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಗಳು ನೀವು ಯಾಕೆ ಇದ್ದರು ಯಾವದ
ರಿಂದಾ ಚಿಂತೆಯಿಂದಾ ಮಲಗಿದ್ದೀರಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಾ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈ
ರಾಜ್ಯದ ಅರಸು ಆದರೆ ರಾಣಿ ಮೋಹದಿಂದಾ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಇ
ರುತ್ತಾನೆ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದಾ ಉತ್ತಮ ಸಂಕಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಆಯಿತು ಯೆಂದು ಹೆಂಡತಿ ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಹೇಳಿದಾ ಆಗ್ಯೆ ಚಿಂ
ತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ನಾನು ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕೆಲಸ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನೀವು ಅ
ರಸು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಾನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದಾ ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಡಿರೆಂದಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಆತಾ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಆಗ್ಯೆ ರಾಜ್ಯ
ಪಾಲನಂ ತೊರೆಯುತ್ತಾನೆ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯ ಯಾವತ್ತು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡ್ಯಾನು
ನನಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಆದೀತು ಯೆಂದಾ ಅರಸಿನ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು

ಪ್ರಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಯಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಾದ ಪ್ರವ್ವಂ
ಕೊಟ್ಟು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಪ್ರಧಾನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ
ವಾಂ ಸಮುದ್ರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಾ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಹಡಗಿಗೆ ಕಂಡಾ ಆ ಹಡಗು
ಆಯು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲು ಹೋಗುವ ಮೋಗಾ ಹೋಗಿ ಕಾಡ ಕೊಂಡಿದ್ದರು ಯಾಗ್ಯೆ
ಆ ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ಆ ಪ್ರಧಾನನು ಹೋಗಿದಾ ಆ ಹಡಗಿನವರು ನಡೆಸುವ
ಬಂಡಿಯವರು ನೋಡಿದಾ ಆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷವಾ ಇದ್ದು ಆ ವೃ
ಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಗಾಯಿ ನೆಂಪು ಇದ್ದು ಅದರ ಕಾಲಿ ಯಾವತ್ತು ನಕ್ಕ ನಿಬಿಡನು
ಯ ಅಂಥಾ ಕಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಯ ಆ ಹೊಟ್ಟಲು ಕೊಂಡು ಕೊಂ
ಡು ಕಾಡ ಇರುವುದು ಕಂಡಾ ಯಾಕೆಯು ಇದಲು ಬಳಿವೆ ಆ ಹಡಗು
ಅಂತಾ ಯೆಂತಾ ಅಲ್ಲಿ ನಾಯಿಂಗಾಲವಾಗುತ್ತ ಆ ಹೊಗಳು ವೃಕ್ಷ ನೋಡಿ ಸಮು
ದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು ಅದು ಕಂಡು ಆ ತಕ್ಕಮಾನ ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹತ್ತಿ
ಹೇಳಿದಾ ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ಪ್ರಧಾನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅರಸು ಇತ್ತಿ
ಟಿ ಕೇಳದು ಕೊಂಡರು ಅರಸು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾದಾ ಮತ್ತೆ ಇವನಿಗೆ ವ
ಸ್ತ್ರ ಉಡುಗೂರ ಕೊಟ್ಟಾ ಹಾಗಾಗೆ ದಿವಸ ಪ್ರಧಾನನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನೀವು ತೀರ್ಥಯಾ
ತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದರಲ್ಲಾ ದಾರಿಯಲ್ಲು ಯೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ ಯೆಂ
ದಾ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನನು ಇ ಕಲ್ಪದ ಹುರ್ಕೆ ಯಾವತ್ತು ಹೇಳಿದಾ ಯಾಗ್ಯೆ ಆ
ಶ್ಚರ್ಯ ನಾನು ತಮಗೆ ತೋರಬೇಕು ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿ ಅರಸು ಕಾಲ್ಲೆ ಸಮು
ದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೋಗಾ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಾಗ್ಯೆ ಆ ವೃಕ್ಷ ಹಣ ನೋಡಿ
ಕಂಡನು ನಾಯಿಂಗಾಲಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲು ಮುಳುಗುವಾಗ್ಯೆ ನಾನಿ ಅರಸನಿಗೆ
ನಿಂಲು ಯಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ ನೋಡುವರೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ಯೆಂದಾ

ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಿನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದರು ನಾನು ಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯದ ಗತಿನೆ. ಇಲ್ಲಿ
ಕೊಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ ತಿರದೆ ತಂದಾ ಯಿ ದ್ರವ್ಯ ಯಿನ್ನೂರ ವರುಷ ಪೊ
ತ್ತದ್ದಾನೆ ಯೀತಾ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಕಂದಾಯ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಯೆಂತಾ
ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ದ್ರವ್ಯದ ಭಯ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಯೆಂತಾ ಹೇ
ಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೊಂಗಾ ಹೇಳಿದ್ದರು ಯೀತನ ಸಂಪ್ಪೂರ್ತ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ
ಯಾತಕ್ಕೇನು ದ್ರವ್ಯಬಾಹುಳ್ಯ ಅದೆ ಅದು ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದೀತು ಯೆಂ
ತಾ ಹೇಳಿದರು ಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಯಿ ದ್ರವ್ಯ ಬಾಹುಳ್ಯ ಕರಾ
ಕ್ರಮದಿಂದಾ ಬಂದಾ ಯಿತನಗೆ ಕೊಂಡು ಯಾತಕ್ಕೆ ದ್ರವ್ಯ ತೆಗದು ಕೊಂಡು
ಮನೆಗೆ ಬಂದಾ ಅವಳಿಗೆ ಭೋಗಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಧಾನಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಧಾನನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ
ದರೆ ನಾಶಾಂ ಇರುತ್ತದೆ ಯೆಂತಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಾ ಪ್ರಜ್ಞ ಯಾರಿಗೆ
ಯೆಲ್ಲಾ ಮುಂಚೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದವ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾ ಈಗಾ
ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಅವಗಾ ಶಪ್ತ ಮಾಡಿದಾ ಯೀತ
ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಅತ್ತೆ ಪ್ರಜ್ಞ ಯಾರಿಗು ಇಲ್ಲಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇ
ತಾಳನು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಲ್ಲು ಕೇಳು ಕೊಂಡಾ ೧೨ನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೧೩ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಮುನಾಪು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಪ್ರೇತವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನಾದಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ
ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಚ್ಚಿ ಬೇತಾಳನ ಇಳಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ರಾತ್ರಿ ಸ
ಮಯ ಅಂಧಕಾರ ಮಾರ್ಗ ದಾರಿ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲ ಯೇನಾದರು ಕಥೆ ಹೇಳು

ಅಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ರಾಂಗಿ ಕೇಳು ತ್ರೈಸ್ತ್ರಿನಾಮ ನಗರ
ಅವಿಷ್ಠಿಬರಾರಿ ಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವಾಳಿಕೊಂಡು ಇದ್ದ. ಆ ಅರಸನಿಗೆ
ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇತ್ತು ಅವಳ ಹೆಸರು ಚಂದ್ರಮತಿ ಬಹು ಸುಂದರಿ
ಮೃಗನಯನಿ ಹದಿನಾರು ವರುಷದ ಕನ್ನಿಕೆ ಕನ್ಯ ಸತಿ ಪತಿಗಾ ಜಲಕ್ರೀ
ಡೆ ಆಡುವರೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಆಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೊಂದು
ಮಕರ ಬಂದು ಕಂಡಾ ಆತನ ಹೆಸರು ವಾಮನಾಯೆಂದಾ ಅವನಿಗೆ ಕನ್ನಿಕೆ
ಯು ನೋಡಿ ಬಾಹೂಳ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಹೇಳಿದನು.
ನಿನ್ನ ರೂಪ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಾಹೂಳ ಕಳವಳವಾಗುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳು
ವಾಗ್ಗೆ ಅವಾಂ ಮನಸು ಬಾಹೂಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಇಂಗಯೆ
ಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಹೊಬ್ಬ ಋಷೀಶ್ವರ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಕಂ
ಡ ಆ ಋಷಿಯವರ ಹತ್ತರ ಹೇಳಿದರು ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನೀವು ಯಾಕೆ
ಬಂದು ಆಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಿರಿ ಯೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಅರಸು ಕನ್ನಿಕೆ ಹ
ಕ್ಕಂದ ಯಾವತ್ತು ಹೇಳಿದಾ ಮತ್ತೆ ಋಷೀಶ್ವರ ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ
ಬೇಡಾ ಅರಸಿನ ಕನ್ನಿಕೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ್ದರು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಾ
ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಂತ್ವನ ಮಾಡಿ ಆ ಗಂಡು ಋಷಿಯು ಯೇನು ಮಾಡಿದಾ
ಯೆಂದರೆ ಹೊಂದು ಗುಳಿಗೆಯಂ ಮಾಡಿ ಆ ವಾಮನನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ
ಹಾಕಿದಾ ಅದಕ್ಕೆ ವಾಮನನು ಹೆಂಗಸು ಆದಾ ಹದಿನಾರು ವರುಷದ
ಕನ್ನಿಕೆ ಆದಾ ಮತ್ತೆ ಆ ಋಷೀಶ್ವರನು ಹೇಳಿದಾ ಅರಸಿನ ಮದುವೆ ಮಾ
ಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ನಿನ್ನ ನಮೂಕ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಗುಳಿಗೆಬಾ
ಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಹೆಂಗಸು ಆಗುತ್ತದೆ ಗುಳಿಗೆ ಬಾಯಿಯಿಂದಾ ತೆಗ

ದರೆ ಪುರುಷನಾಗುತ್ತಾನೆ ರಾಜ ನಸ್ತಿಗೆ ಭೋಗ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಇರು
ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆ ನಸ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ನನ್ನ ಮಗ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋ
ದಾ ಆತನ ಪುರುಷ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಹೆಂಗಸು ನಂಗಾವ್ಯಾರು ಇವ್ಯಾರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ
ಇಟ್ಟರೆ ಅಪವಾದ ಬಂದೀತು ಇದರಿಂದಾ ನೀನು ಅರಸು ನನ್ನ
ಪುತ್ರಾ ಯೆಂತಾ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಈ ಸೊಸೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ನನ್ನ ಮಗನ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಆಗುತ್ತದೆ
ನೀನು ಅರಸು ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಬಂದೆ ನಾನು ಬರುವ ವರಿ
ಯೆಂತರಾ ಪ್ರತಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಅರಸುಗಳ ಕೈ
ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದನು ಈ ನಸ್ತಿಗೆ ನಾನು ಸಲು
ಹಿಕೊಂಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮಗನ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಕೊಳ್ಳುವರೆ ಹೋಗು ಯೆಂ
ತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಹೆಂಗಾಸಿಗೆ ಅರಸುಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನು ಹೋಗಿದಾ ಅ
ಸಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ಈ ನಸ್ತಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇ
ಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳ್ದರು ಯೆಂತಾ ಹೇ
ಳಿ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕರದು ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ಪ್ರೀತ್ಯ ಮುನಿ ಋಷಿಗಳ ಸೊ
ಸೆ ಈ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗನ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋ
ದಾ ಈ ಹೆಂಗಸು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವಳು ಕಾರಣದ ಆದರಿಂದಾ ಮಗಳೆ
ಮೇಲೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ಊಟಾ ತಿನ್ನುವದು ಯಾವತ್ತು
ಗೂ ಪರಮರಸು ಆ ಋಷಿ ಬರುವ ಪರಿಯಂತ್ರ ಸೌಖ್ಯ ಮಾಡು
ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂವು ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಾ ಮಲಿಕೊಳ್ಳಿ ಯೆಂತಾ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ
ಹೇಳಿದಾ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಕೈ ಹಿಡದು ಮಗಳಿಗೆ ಕರಕೊಂ

ರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು ಮತ್ತೆ ಆ ಮತ್ತೆ ಆ ಮನೆ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನಾ
ಲ್ಕು ದಿವಸ ವಾದ ಮೇಲೆ ಅರಸು ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ರಾಜ ಕನ್ನಿಕೆ
ಇವರು ರಾಮನ ಹೇಳಿದ ದಿನ ದಿನಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಮಾರು
ನ ಸುಖ ದಿನಕೆ ಹೆಚ್ಚುತದೆ ಹಾಗೆ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧ ಬಾರದು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ನನ್ನ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂತೆ ಹೋಗ ಬೇಕಾ ಅದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ
ಸು ಮಗಳು ಹೇಳಿದರು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಕೊಟರದೆ ಯೇ
ನು ಮಾಡುವದೆ ಕಾರದು ಹ್ಯಾಗ ನಿಂಮ್ಮ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹೇಳು
ತ್ತೇನೆ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಬಾಹ್ಯಾರ ಆಪ್ಪೆ ಅದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಳಿಗೆ
ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದಾರು ಯೆಂತಾ ಹೇಳು
ವಾಗ್ಗೆ ರಾಮನನು ಹೇಳಿದಾ ದಿನಕೆ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಪುರುಷ ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ಆದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಯೆಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಪುರುಷ ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯಾ
ರ ಸಂಶೋಧ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತೆ ರಾಮನ ಬಾಯಿ ಹಿಡಿ
ಇರುವ ಸಟಿಕೆ ಕೆಳದು ಪುರುಷನಾದಾ ಉಭಯರಾರು ಸಂತೋ
ಗ ಮಾಡಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರುತಿದ್ದರು ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ರಾ
ಘವನು ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಆಟಕ್ಕೆ ಹೋದಾ ಆ ರಾಜ ಕನ್ನಿಕೆಯು
ಅರಸು ಸಂಗಡಾ ಹೋದರು ಆ ರಾಮನನು ಬಾಯಿ ಹಿಡಿ
ಸಟಿಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೆಂಗಸು ರೂಪಾಗಿ ಸಂಗಾತ ಹೋದಾ ಆ ರಾಗಾ
ಆ ಪ್ರಧಾನನ ಮಗ ಆ ರುಕ್ಮೇಶ್ವರನ ಸೂಸಿಗೆ ಕಂಡು ರಾಮಾ
ರನಾಗಿ ಅರಸುಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾ ಇವಳ ಸ್ನೇಹ ನನಗೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಅರಸು ಮಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು

ಋಷೀಶ್ವರನ ಮಾತ ತಿಳಿಸಿತಿ ಅದು ಯಾಕವಿಲ್ಲ ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿದನು
ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಾ ಆಗಲೂ ತಾವನಾದ ಪ್ರಧಾನನ ಮಗನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಾ ಆ ವ
ರ್ತಮಾನ ಯಾವತ್ತು ಋಷೀಶ್ವರ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಸಲಕೊಂಡು ಹೋಗನಬೇಕು
ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿ ಬರುವಾಗ್ಗೆ/ ವರ್ತಮಾನ ರಾಮನ ಕೇಳಿ ಆಗ ಋಷೀಶ್ವರ ಬಂದ
ರೆ ತನಗೆ ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುದಾನು ಯೆಂತಾ ತಿಳಿದು ಸುಳಿಗೆ ಬಾ
ಯಿಂದಾ ತೆಗದು ಮರುಳನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹೋದಾ ಮತ್ತೆ ಆ ಋಷಿ ಆರ
ಮಗಳ ಪುತ್ರಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ತಂದೆ ಮಾತಿನ ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಾ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದೆ ಯೆಷ್ಟೋ ಅವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾ
ಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ/ ಅರಸು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕರದು ಋಷೀಶ್ವರನ
ಮಾತಿನ ಯೆಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿ ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಕರತಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳು
ವಾಗ್ಗೆ/ ಅರಸಿನ ಮಗಳು ಹೇಳಿದಳು ನಿಂಫು ಬಂದ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿ ತನಗೆ
ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋದಾರು ಯೆಂತಾ ಹೋಗಿ ಹೋದಳು ಯೆಂತಾ ಋಷಿಗೆ
ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದಳು ಆವಾಗಾ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರಾ ಕೊಟ್ಟಿ
ಕ್ಕೇನೆ ಮಗನಿಗೆ ಬೇಕಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋಗಾದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ
ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಾ ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ/ ಅರಸು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದಾ
ದುಃಖಕೆ ಹೇಳಿದಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮ
ಗಳು ಚಂದ್ರಪ್ರಭೆಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ
ವಾಗಿ ಅರಸು ಋಷಿ ಮಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಚಂದ್ರಪ್ರಭೆಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟಾ ಆ ಋಷೀಶ್ವರ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ತಿರುಗಾ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ
ದಾರಿಯಲ್ಲು ರಾಮನ ಬಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ

ಈ ಯೆಂತಾ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಾ ಆ ನಾನಾ ವ್ಯಾಖ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರಸನ ಪು
ತ್ರಾ ಹೋದರು ಬೇತಾಳ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸನಿಗೆ ಕೇಳಿದಾ ಆ ವಸ್ತು ಯಾರಿಗೆ
ಸೇರಬೇಕು ಅದು ಹೇಳು ಪ್ರಧಾನನ ಮಗ ಸತ್ತು ಹೋದಾ ಆ ದ್ರಾವ್ಯ
ಯಾರಿಗೆ ಸಲುವದು ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಅರಸು ಇಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದಾಸ್ಥ ಯೆಂತಾ
ಹೇಳುವಾಗ್ಯ ಅಪ್ಪ ನೆಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮದಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ರವನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವ
ನ್ನೃರವ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ರವನೆ ಸಮ್ಮಂಧವಿಲ್ಲ ಪ್ರಧಾನನ ಮಗ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ
ಮಾಡಿದ್ದು ನಾಮಾಕೀವಾಗಿ ಸತ್ತಕ್ಕೂ ಆ ದ್ರೋಹ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಯೆಂತಾ
ಹೇಳುವಾಗ ಬೇತಾಳನು ಶ್ರೀವೃಕ್ಷ ಮರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೊಂಡಾ ಹದಿನಾ
ರನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಹದಿನೇಳನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಮುನ್ನಾಕ್ಕೂ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಶ್ರೀವೃಕ್ಷ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಣಾರಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾ
ಡಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ
ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಯ ರಾತ್ರಿಕಾಲ ದಾರಿ ಹೋಗುವದಲ್ಲಿ ಯೇನಾದರು
ಕಥೆ ಹೇಳು ಅಲ್ಲವೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ರತ್ನಪುರ ನಾ
ಮ ನಗರ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಸು ಮತ್ಸ್ಯಾಲಿ ಯೆಂತಾ ಹೆಸರು ರಾಜ್ಯಂ
ನ್ನಾಳಿ ಇರುತಿದ್ದಾ ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಕಾರ ಅವನ ಮಗ ಗು
ಣಾಕರ ವಿಶಾಲದಾನ ಅವನು ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯ ದಿಂದಾ ಇರಾಲ್ಯ
ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಕೇಳಿ ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಯ ಆ ಸಮಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ
ವಿತ್ತ ಆ ನಗರ ನೋಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೋದಾ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾವಕಾ

ರನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿರಣ್ಯದಾಸಾ ಯೆಂಬುವಾಂ ಅವನು ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಹೋಗು
ವಾ ಯಾತ್ರೆಯವರಿಗೆ ಕರೆದು ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯ ಪರಮಾನ್ನ ಬಡಿಸಿ ಊಟಾ ಮಾ
ಡಿಸಿ ಪುಣ್ಯವಂತನೆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತಿರುವಾಂ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರಾ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ವಿಠ
ಲದಾಸಾ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾ ಹೋಗಿ ಊಟಾ ಮಾಡುತಿದ್ದಾ ಹಿರಣ್ಯ
ದಾಸರ ಸೊಸೆ ಬಡಿಸ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಅವಳು ಇವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ ನೋ
ಡಿ ಬಾಲ್ಯ ಚಲುವಾ ಯೆಂತಾ ನೋಡಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಹೋ
ಯಿತು ಮತ್ತು ಸೊಸೆ ಬಹು ಪುತ್ರಾ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳ್ಯೆ
ಕಳಿ ಬಹಿದಳು ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ ಆತನು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರ
ದಾರೆ ಹೋಗಲು ಹೋದಾ ಇವನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯ ಇಂತೆ ಪುತ್ರನಾಯಿತು
ನಾನು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದರೆ ಇವನಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಯೆಂತಾ ತಿ
ಳಿದು ಮಾವನ ಹತ್ತಿ ಬಂದು ನಾನು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಯೆಂತಾ
ನಿರೂಪವಂ ಕೇಳಿದಳು ಮಾವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನ ಪತಿ ಇರಲು ಇಲ್ಲಾ ಗಂ
ಗಾ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೊಬ್ಬಳೇ ಹೋದರೆ ಯೇನು ಫಲವಿಲ್ಲಾ ಆತಾ ಬಂದರೆ
ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಹೋದರೆ ಫಲ ಉಂಟು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ನಿರೂಪ
ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೋಕ್ಕೇದು ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೇನು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾ
ಗ್ಯೆ ಆಗ್ಯೆ ಯೇನಾದರು ಆಗಲಿ ಹೋಗ ಅಂದಿರು ಯೆಂತಾ ತಿಳಿದು
ಇವನಿಗೆ ನಿರೂಪ ಕೊಟ್ಟಾ ನಿರೂಪ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ವಿಟ್ಠಲ ದಾಸನಿಗೆ ಸಂ
ಗಾತಿ ಕಾಣಿಸಿ ಯೆಂತಾ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಾ ಹೇಳಿದಳು ಅವನಿಗೆ ದಾರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೇಕು ಹೋಕ ಪುತ್ರನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಸಂಭೋಗ
ಮಾಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ತಿಳಿದು ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಆಗಲಿಲ್ಲ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ
ರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಗಂಗೆಯು ಸ್ನಾನ
ಮಾಡಿ ಮಹಾದೇವರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಮತ್ತೆ ವಿಠಲದಾಸನಿಗೆ
ಸ್ವಸ್ಥಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮಾಗಲಿಲ್ಲ ಯಂತಾ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತಾ
ಪಂ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತೆ ಭಾಗೀರಥಿ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಿಷ್ಟಂ
ದರೆ ವಿಠಲದಾಸ ಪ್ರಕಾರ. ಪತಿ ನನಗೆ ಯಾಗಬೇಕು ಅಂತಾವಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ
ಮಾಡಬೇಕೆಂತಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಭಾಗೀರಥಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ
ದರು ಮತ್ತೆ ವಿಠಲದಾಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ
ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹು ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮತ್ತೆ ಯಾರನು
ಸಾವಕಾರನ ಸೂಳೆ ಅಂಚ ಬಟ್ಟೆ ಪತಮಾಂಸ್ಪ ಬಳಿಸಿದರು ಅವಳೆಂತಾ
ವಳೇ ತನಗೆ ಅತ್ತೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬೇಕೆಂತಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಭಾಗೀರಥಿಯಲ್ಲಿ ಬಿ
ದ್ದು ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಾ ಇ ಪ್ರಕಾರ ಯಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣ ಹೋಯಿತು
ಯಾಕೆ ಬೇಕಾಗ ವಿಠಲ ಅರಸುಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಮುಂದೆ ಇನರ್ವ ಇಬ್ಬ
ರಿಗೆ ಯಾವದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅವರು ಯಾವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಇಬ್ಬರು
ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟದರಿಂದಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮುಟ್ಟು ಯಾಗುವರೆ ಕಾ
ರಣದಲ್ಲಿ ಯಂತಾ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಠಲ ಅರಸುಗೆ ಸಂತೋಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ
ಹೇಳಿದಾ ಆ ಹೆಂಗಸು ದನವಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾಳು ಅವನು ಯಾದವನಿಗ
ಬಸುಕಲ್ಲಿ ಯಿತ್ತ ನರನಾಗಿ ಬಂದಾನು ನರ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದನ
ವಿನ ಹಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಗ್ನೆ ಯಿರು ದಿನ ಸಾದ್ಯಾಗಿ ಆ ದನವಿಗೆ ಸಂ
ತೋಷ ಮಾಡ್ಯಾರು ಇ ಪ್ರಕಾರ ಪಶುವಿನ ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಉಭಯರಿಗೂ

ಹಸುವಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಂತೋಷವ ಮಾಡಿದರು ಎಂತಾ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಾರಿ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಖಕೊಂಡಾ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೧೪ನೇ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು.

[illegible]

೧೮ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಪುನಾಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಶ್ರೀಶಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಗಾವತಿ ಸ್ವರ್ಗಾನೆ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾ ರಾತ್ರಿ ಅಂಧಕಾರ ಮಾರ್ಗ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲ ಯೇನಾದರು ಕಥೆ ಹೇಳು ನಿನಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ಹರಿನಾಮ ಯೆಂಬ ನಗರ ಅಲ್ಲಿ ಹರಿವಂಶ ಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಕ್ಕೆ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸಾವಕಾರರು ವೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ನಾಗ ಆಕಾ(ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ನಾರಾಯಣಾ ಉಭಯರಿಗು ಬಾಹ್ಯ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿ ಇರುತಿದ್ದರು ಪರಂತು ಆತನ ಮನೆ ಇತನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲಾ ವೊಬ್ಬನ ಹೆಂಡ್ರಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ತಿಳಿಯದು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ವೊಂದು ದಿವಸ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಬಂತು ಪ್ರಯಾಗರಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಯೆಲ್ಲರು ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದರು. ಆಗ್ಗೆ ಆ ನಾರಾಯಣನ ಹೆಂಡ್ರಿ ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ ನಾಗ ಆಕೆಯಂ ಕಂಡು ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಭ್ರಮಿತನಾಗಿ ಆಗ್ಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾರಾಯಣನ ಹೆಂಡ್ರಿ ಯೆಂತಾ ತಿಳಿಯದೆ ಆಗ್ಗೆ ಸಂಗತ ಇದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾರಾಯಣನ ಹೇಳಿದಾ ಆ ಹೆಂಗಸು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋಗಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋದೀತು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾರಾಯಣ ಹೇಳಿದಾ ಪರನಾರಿಗೆ ಕಂಡು ಆಸೆಯಂ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಇವತ್ತಿನಿಂದಾ ಐದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆದಾಗು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಉಭಯರಿಗು ಹಾಗಾದಿ ತಮ್ಮ

ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಗೆ ವಿರಹತಾಪ ಅಧಿಕ
ತಾಪದಿಂದಾ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಇದ್ದಾ ಆಗ್ಯೆ ಆ ನಾರಾಯಣನು
ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಹೇಳಿದಾ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಇದ್ದಾನೆ ಆತಗೆ ಒಂದು
ಇಷ್ಟ ಅದೆ ಅದು ನೀನು ನಡಿಸಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆಕೆಯು
ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಾಣ ನಡಸೇಂತೇನು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ನಿನು ಹೋ
ಗಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಿನಗೆ ಕಂಡು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ
ಮೋಹನನಾಗಿ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ ಹಲವು ಪಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿ
ಗೆ ಭೋಗ ಕೊಟ್ಟು ಆತನ ಇಷ್ಟ ನಡಿಸ ಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಾ
ಆಗ್ಯೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯೆಲ್ಲಾದರು ಸ್ತ್ರೀಕೆಲಸ
ನಡಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಸ್ನೇಹಿತನಾದರೆ ಯೇನು ಹೆಂಡ್ತಿನ ಕೊಟ್ಟದ್ದುಂಟೋ
ಯಾರಾದರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೋ ಯಂತಾ ಕೇಳಿದಳು ಆದರು
ನಿಂನು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವದು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಭೋಗ ಕೊ
ಡ್ತೇನು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಅದು ಕೇಳಿ ಆತ ಮಾತು ನಡಿಸದಿದ್ದರೆ
ನನಗೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ
ಯಂತಾ ಆತನ ಸಾತೆ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಕಬೂಲು ಮಾಡಿದಳು ಒಂದು
ದಿವಸ ಯೇಳು ಸ್ನೇಹಿತನು ಕೇಳಿಯಾಗಿ ಶ್ರೋತ್ರ ಶುಕ್ರವಾರ ಅ
ದೆ ರಾತ್ರಿ ಅವಳಿಗೆ ನಿನಗೆ ಯಂತಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾರಾಯಣನು ಹೇ
ಳಿದಕ್ಕೆ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ ನಾಯಕನು ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ತನ್ನ
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಾ
ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಾರಾಯಣನು ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಂಚ

ಯಾವತ್ತು ತಯಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಕರಕ್ಷರಕ್ಷನೆಂತಾ ಹೇಂಡ್ತಿಗೆ

ಹೇಳಿದಾ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಿತ್ರ ಧನವು ಕೊಂಡು ಬೇ

ರೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇರು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಯಾವತ್ತು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾ

ಡಿ ತಾನು ಶೃಂಗಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಾಕ ಕೊಂಡರು ನಾರಾಯಣನು ಬಾ

ಜಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಗೆ ಕರೆದಂದು ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆ ಕೋಣಿ

ಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ತಾನು ಹೊರಗೆ ಇದ್ದಾ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ನನು

ಬಾಹೊರ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದವ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲಿ

ನೋಡಿದನು ಆಗ್ಗೆ ನಾರಾಯಣನ ಹೆಂಡತಿ ತಿರುಗುವ ಬಾಕು

ಮರಳು ಅಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಅದು ಧನವು ಇರುವದೋ ಮರವು ಹೋದ್ಯಾರು

ಅದು ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ನೋಡಿದಾ ಈ ಬಾಕು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿ

ಡಿಯಲ್ಕಂಥಾದ್ದು ಈ ಹೆಂಗಸು ಸ್ನೇಹಿತನ ಹೆಂಡ್ತಿಯೆಂತಾ ನಿಶ್ಚಯ

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಾ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಯೆಂತಾ ಆ

ಬಾಕು ತನ್ನ ಸಂಗಡವು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದ್ಯಾರು ಅದರಿಂದ ಆ ನಾ

ರಿನು ಬಾಹೊರ ಪಾಪ ತನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಯಿತು ಯೆಂತಾ ತಿಳಕೊಂ

ಡು ಆ ಬಾಕು ಧನವು ಕೊಂಡು ಹೊರ್ಕ್ಕೆ ಕಡಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳ

ಕೊಂಡು ಸತ್ತಾ ಯೆಂತಾ ಆ ನಾರಾಯಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ತಾನು ತರಿವರ

ನ ಕೇಳಿ ಅಂಗಿನಾರ ಮಾಡುವರಿ ಬಂದಿದ್ದೆ ಈಗ ಈ ಪ್ರಾರಾರಾಯಿತು

ಯೆಂತಾ ಈಗ ಬಂದರಿ ಯೇನು ಹೇಳುತಾನೆ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ತಾನು

ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಳು ಈ ಯೆರಡು ಜೀವ ಹೋಯಿತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋ

ಬ್ಬಳು ನಾಡಿ ಇದ್ದಳು ಅವರ ಹೆಸರು ತಂದಾರಿ ಅವಳು ತನ್ನ

ಯಜಮಾನರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹಾಲಿಕಾಳ್ಯದೇಕೆಂತಾ ಬಂದಳು. ಬಾ
ಗಲು ಹೊರದಳು ಯಾರು ತೆಗಿಯಲಿಲ್ಲ ಬಾಗಲು ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು
ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಉಭಯರೂ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದದ್ದಾರೆ ಅದು
ಕಂಡು ತನ್ನ ಯಜಮಾನಿ ಹೋದಳು ತಾನು ಇದ್ದು ಯೇನು ಫಲ ಯೆಂತಾ
ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ತೆಗೆಕೊಂಡಳು ಅಷ್ಟರ ವಳಗೆ ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾಯಿತು
ಮನೆ ಯಜಮಾನ ನಾರಾಯಣನು ಬಂದನು ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಗೆ ಹೋ
ತಿ ಹೊಬ್ಬರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವರೆ ಹೋದ್ದಲ್ಲಿ ಅಪಕಾರವಾಯಿತು ಯೆಂತಾ
ತಿಳದು ತಾನು ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಸ
ತ್ಯ ಅಧಿಕ ಯಾರದು ಯೆಂತಾ ಬೇತಾಳನು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಕೇಳು
ವಾಗ್ಯೆ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ಅವರು ಯಾವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು
ಯೆಂತಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಜೀವ ಹೋಗಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅದಿಕ ಸತ್ಯ ಯ
ವನು ಯೇನೆಂದರೆ ಗಲುತಿರು ಮತ್ತೊಂದು. ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯೂ
ಹೊಂದೇ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆ ಸುಂಗಾ ಕಾಚು
ಆಗಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ
ಯು ಜೀವ ಬಿಟ್ಟರು ಗವಳಿ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕಾ ಯೆಂಬದು ಹೇಳಿದ್ದು ಯಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನಗೆ ಶಾಪ ಬಂದೀತು ಯೆಂತಾ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟಾ ಹೆಂ
ತಿ ತನ್ನ ಪತಿ ಬಂದಾನು ಯೆಂತಾ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟಳು ಅವ್ವ ಪತಿ ತನ್ನ ಹೆಂ
ತಿ ಹೋದಳು ಯೆಂತಾ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟಾ ಗವುಳಿಯು ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವ ಬಿ
ಟ್ಟಳು ಆದ್ದರಿಂದಾ ಅವನ ಸತ್ಯವೇ ಅಧಿಕಾ ಯೆಂತಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು
ಹೇಳಿದಾ. ಹದಿನೆಂಟನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೧೯ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಪುನಾಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಬಂದು ಸಶವನ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ
ಬಲದಿಂ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬ
ರುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳನು ಅರಸುಗೆ ಹೇಳಿದಾ ರಾತ್ರಿಕಾಲ ದಾರಿ ನಡೆವದಿ
ಲ್ಲಿ ಯೇನಾದರು ವೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳು ಇಲ್ಲವೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ವಿಶಾಲನಾಮ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಮಲ ಅರಸು ರಾಜ್ಯ
ವಂ ನಾಳಿಕೊಂಡು ಇರುತಿದ್ದಾ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬ ವರ್ತಕ ಇದ್ದ
ಅವನ ಹೆಸರು ಅರ್ಥದಂತಾ ಆತನಿಗೆ ವೊಂದು ಕನ್ನಿಕೆ ಇತ್ತು
ಆಕೆ ಹೆಸರು ಮೋಹನಸುಂದ್ರಿ ಹದಿನಾರು ವರುಷ ಪ್ರಾಯವಾದಮೇ
ಲೆ ವೊಬ್ಬ ವರ್ತಕ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುತಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ ಕನ್ಯಾದಾ
ನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಉಭಯತರು ಸುಖರೂಪವಾಗಿ ಇದ್ದ
ರು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸುಖರೂಪವಾಗಿ ಇದ್ದರು ಇ ಪ್ರಕಾರ ಇರು
ವಾಗ್ಯೆ ವೊಂದು ದಿವಸ ಆನೆ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ
ತಿದ್ದಾ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಆ ಮೋಹನ ನಾರಿ ಕನ್ನ
ಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಳು ಆತನಿಗೆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಯವಾಗಿತ್ತು
ಆತನಿಗೆ ಅರಸು ನೋಡಿದನು ಉಭಯರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಆ
ಗಿ ನಂತರ ಆ ಮೇಲೆ ಅರಸು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಹ್ಯ
ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಬಿದ್ದಾ ಆವಾಗಾ ಬಾಹ್ಯ ಮಂತ್ರಾದಿಗಳು
ಬಂದು ನೋಡಿದರು ವಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಅರಸು ಸತ್ತು ಹೋಗೋ
ಯೋಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವರೆ ಯೇನ ಕಾರಣಾ ಯೆಂತಾ ಆ

ಕ್ಷಾವರು ಬಂದು ನೋಡಿದರು ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲು ಇಷ್ಟ ವರ್ಷದ ವ
ಗಳು ನೋಡಿದಾಗಲೂ ಬಂದು ನೋಡಿದರು ಅರಸು ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಬಿ
ದ್ದು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಂದು ತನ್ನ ಅರ್ಧಾ ಬಿಟ್ಟರು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರಾ ಇ
ಬ್ಬರು ಸತ್ತರು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಬೇತಾಳ ಕೇಳಿದಾ ಇಬ್ಬರು
ಸತ್ತರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕಾ ಯಾರದು ಯೆಂತಾ ತಿಳಿದು ಹೇಳು ಇಲ್ಲ
ದೆ ಹೋದಾ ಬಂದೀತು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಹೇಳುವ ಮಾರ್ಗಾ ಅ
ಧಿಕಾ ಯೆಂತಾ ಕೇಳಿದಾ ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರಾ ಯೆಂತಾ ಹೇಳು
ವಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ಅರಸುಗಳು ರಾಜಕಾರಣಾದಿ ಸತ್ತರೆ
ಇವರು ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಂದು ಸತ್ತದರಿಂದಾ ಇವರ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕಾ ಯಿ
ಪ್ರಕಾರಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಪ್ರೇತತ್ವಕ್ಕೆ ಬೇತಾಳ ಹಾರಿ
ಹೋಗಿ ಕೊಂಡಾ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೨೦ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಸುವರ್ಣನಾಮ ನಗರಕ್ಕೆ ವೀರಕೇತನಾ ಯೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವಂನಾ
ಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಆನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಾ ಬ
ಹು ದೊಡ್ಡವ ಅವನ ಹೆಸರು ವಿಷ್ಣುಸ್ವಾಮಿ ಬಹು ವಿದ್ಯಾವಿ ವೇ
ದ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಿಳಿದವಾ ಸಹನ್ಯ ಆತಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು
ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದು ಮಾಡುವವಾಂ ಹೆಚ್ಚು ಜೂಜು ಆಡುವವಾಂ ತಿರಿ
ಯ ಕೇವ್ಯಾದವಂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಳ್ಳೆ ಗಾರಿಕನ ಮಾಡುವವಾಂ ಇಪ್ರಕಾ
ರಾ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಇದ್ದರು ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ
ಹೋಗಬೇಕು ಅದು ದೇಶ ಬೇಕು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ [illegible]

ಯೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಪದಲ್ಲಿ ಯೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಾಗಿ ಹೋದೂ ಮಂತ್ರ
ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೇಳ್ವ ಮಂತ್ರ ಯೇನೆಂದರೆ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ
ದಲ್ಲಿ ನರ ಬರುವದು ಮೂರನೇ ಯವನಿಗೆ ಹೇಳ್ವ ಮಂತ್ರ ಯೇನೆಂ
ದರೆ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಕ್ಷಣಾ ಮಾಂಸ ಬರುವದು ನಾ
ಲ್ಕನೇ ಯವನ ಮಂತ್ರ ಯೇನೆಂದರೆ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಕ್ಷಣಾ
ಜೀವ ಬರುವದು ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ಹೊಬ್ಬರ ಮಂತ್ರ ಹೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕಲಿಯು
ದೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಾ ಗುರು ಹೇಳಿದ ಈ ಮಂತ್ರ ಪ್ರೌಢಕ್ಕೆ ರಾವಿ
ನಲ್ಲಿ ಜೀವ ಮಾಡಬೇಕು ಯಂತ ಹೇಳಿದಾ ಚಿಂತೆವಿಲ್ಲಾ ಯಾ
ತಾ ಹುಕುಂ ತೆಗದು ಹೋಂದು ಕನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಯಂತ
ಬರುತಿದ್ದರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲು ಹೊಂದು ಅರಣ್ಯವಿತ್ತು ಆ ಹೆಬ್ಬೊಂ
ದು ನದಿ ಇತ್ತು ಆ ನದಿ ತಿರಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು ಗುರು ಹೇಳಿದ ಮಂ
ತ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆ ನೋಡಬೇಕು ಯಂತ ಮಾಡಿ ಹೊಂದು ಸಿಂಹ ಯೆಲು
ಬಿದ್ದದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರ ಜಪಾ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯೆಲ್ಲಾ ಯೆಲುಗಳು
ಕೂಡಿತ್ತು ಯೆರಡನೇ ಮಂತ್ರ ಜಪಾ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ನರ ಯಾವತ್ತು ಆ
ಯಿತು ಮೂರನೇಯವಾಂ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಹುಟ್ಟಿತು
ನಾಲ್ಕನೇ ಯವಾಂ ಜಪಾ ಮಂತ್ರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜೀವನವಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ
ಹೂದು ಸಿಂಹ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತಿದ್ದ ಆದು ಸಿಂಹನಾದಿಂದಾ ಮತ್ತ
ಸಿಂಹನಾದಾ ಆದದ್ದಾಕ್ಷಣಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿನು ಭಕ್ಷಣೆ ಮಾ
ಡಿದಾ ಯಾವಾಗಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿನಾ
ಳಿಗೆ ಮೂರ್ಖತನ ಅಧಿಕ ಯಾರದು ತಿಳಿಯದು ಹೇಳು ಇಲ್ಲಾ

ನಾಥನೆ ಕಷ್ಟಗಾ ಮಹಾನಾದ್ಯಂತ ಯಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ವಿಕ್ರಮ
ಅರಸುಗೆ ಸಂಕಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಹುಡು ಉಪದೇಶವ ನ
ಈ ವೇಳೆ ಕುಡ್ಡೆ ಬಾರನೆಗ್ಯೆ ಜಾಮಾಡಿ ಯಂತಾ ಕೇಳಿದರಿಂದಾ
ಅವನಿಗೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ ಇವರು ನ್ಯಾಯದ ಮಾಡಿದರಿಂದಾ ಮಹಾಗೆ
ಪ್ರಾಪ್ತರು ಆದ್ದರಿಂದಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯು ಮುಖ್ಯ ಗತಿ
ಆದರು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿದ ಬಹು ಮೂರ್ಖ ಯಂತಾ
ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳನು ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಕೊಂಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೨೧ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ವಿದ್ಯಾಧರನಾಥ ಯಂಬ ನಗರಕ್ಕೆ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವನ್ನ
ಆಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಣಾ ಇರುತಿ
ದ್ದಾ ಆತನು ಹರಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸೇವೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದಿವಸ ಹೋಯಿತು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ
ವಾಗಿ ಕೇಳಿದಾ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೇನು ಇಷ್ಟ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅ
ದು ಕೇಳು ಯಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.
ಸ್ವಾಮಿ ನೀಉ ನನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ್ದು ಇದ್ದರೆ ಆದರು ನಾನು ಹೇಂದು ಮಾ
ತು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಆ ಮಾತು ಯೇನು ಕೇಳು ಯಂತಾ ಮಹೇ
ಶನು ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದ ವರಾ ಕೊಡಬೇಕು ಯಂತಾ
ಕೇಳಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನಾದಾ ಚಿಂತೆವಿಲ್ಲ ಆ ವರಾ ಕೊಟ್ಟೆ ಯಂತಾ
ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಆ ವರವನ್ನ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ

ಹೋದಾ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯ ಕಾಲು ಕೆಳಗು ಹೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾ ಅ
ಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋ
ಗಿ ಇದ್ದಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನ ಮಗನು ಸತ್ತು ಹೋದಾ ಸ
ತ್ತ ಹೆಣ ದಹನ ಮಾಡುವರೆ ಹೆಣವಿನ ಹೊರಗೆ ತಂದರು ಆಗಾ ಆ ಬ್ರಾಂ
ಹ್ಮಣ ಭಯವಾಬಿದ್ದಾ ನನಗಾದರೆ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದ ವರಾ ಉಂಟು
ಈ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅದೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿ ಆ ಹೆಣ
ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಾ ಮುಮ್ಮಗ ಶರೀರ ಸತ್ತ ಆ ಹಣ್ಣು ಯೋಗಿ ಶರೀ
ರ ಯೆದ್ದು ಕೊಂಡು ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ನಗೆ ಯಾಡಿದಾ ಆ ಹ್ಮಣ್ಣು ರಾಜ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಯೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ ಯಂತಾ ತಿಳಿದರು ಆಗಾ ಬೇತಾಳನು
ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ವನ್ನ ವೃದ್ಧ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು ಯೋಗಿ
ಶರೀರ ಹಿಡಿಕೊಂಡಾ ಇದು ಯೇನು ತಿಳಿದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಯಿತು ಇಲ್ಲ
ದೇ ಕಷ್ಟಣ ಮರಣವಾದೀತು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಅರಸಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತ ಪ್ರೀ
ತನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಮೊದಲು ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆ ಧರ್ಮಯುಕ್ತಿ
ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಈಗಾ ಬಾಂಧವರ ಹೋಯಿತು ಮತ್ತೆ ಶರೀರವನ್ನು ದಹನ
ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಯಂತಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ
ಮೂರಿ ಪ್ರೇತವನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋದಾ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೨೨ನೆ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಧರ್ಮಪುರಾ ಯಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸೇನಾ ಯಂಬ ಅರಸು
ರಾಜ್ಯ ಆಳುತ್ತಕೊಂಡು ಇದ್ದಾ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾ
ಆತನ ಹೆಸರು ಗೋವಿಂದಾ ಯಂತಾ ಇದ್ದಾ ಆತನು ವೇದ ದೇವಾ

ಜಪ ತಪ ಅನುಷ್ಠಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಾ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ವೇದ ವೇ
ತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪುತ್ರರು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಯಸ್ಥರಾದರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡುವರೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಊರಿಂ
ಗ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಋಷೀಶ್ವರ ತಪಃಸ್ಥರಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾ ಆಗ್ಯೆ ಆ ನಾ
ಲ್ಕು ಜನರು ಆ ಋಷಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿ
ದ್ದರು ಆಗ್ಯೆ ಋಷೀಶ್ವರನು ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗೆ ಕಂಡು ನೀವು ಯಾರು
ಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಿ ಯಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯು ಹೇಳಿದರು
ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂತಾ ಬಂ
ದು ಇದ್ದೇವೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಋಷೀಶ್ವರಗೆ ಆವಂಧ್ಯಾರ ಹೇಳಿ
ದಯ ಹುಟ್ಟಿ ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವರೆ ನಿರೂಪ
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದಾ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯು ಊರಿಗೆ ಬಂದರು ಮ
ತ್ತೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ
ನಮಗೆ ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆ ವಶ್ಯವಾಗಿ ಅದೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದರು ಆ
ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಒಂದನೇ
ಯವಂ ಹೇಳಿದಾ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಊಟಾ ಮಾಡೇನು ಯೆರಡನೇ
ಯವಾಂ ನಾನು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವರೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಮೂರನೇಯವಾಂ ನಾ
ರಿಗೆ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡುವರೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ನಾಲ್ಕನೇಯವಾಂ ಹತ್ತಿ
ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಿನ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಂ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯು ಹೇಳಿದರು
ಅದು ಕೇಳಿ ಭೋಜನ ಮಾಡುವಂಥವನಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯ ಪರ

ಹಾಂಗೆ ಇಷ್ಟಿದರು ಇವನು ಉಂಡಾದ್ದು ಯೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಬಗ್ಗೆ ಊಟಾ ಮಾ
ಡದೆ ಯಿದ್ದೆ ಯೆಂದಾ ಅರಸು ಕೇಳಿದಾ ನೀನು ಇಷ್ಟಿದ ಅನ್ನ ಕಾಳಕೂಟ
ಧೂಂಧ್ರವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ ಯಾದರಿಂದಾ ಊಟಾ ಮಾಡದೆ ಯಿದ್ದೆ ಯೆಂದಾ
ಹೇಳಿದಾ ಆ ಮೇಲೆ ಅರಸು ತನ್ನ ಚಾಕ್ರಿವಾನರಿಗೆ ಕರಿಸಿ ಈ ಅಕ್ಕಿ ಯೆ
ಲ್ಲಿಂದಾ ತಂದಿದ್ದು ಯೆಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಸಾಂವ್ಕಾರನಲ್ಲಿಂದಾ ಖರೆದಿ ಮಾಡಿ
ತಂದರು ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದರು ಆ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಾವ್ಕಾರನಿಗೆ ಕರಸಿ
ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಶಾಂಬರಕ್ಕೆಯಿಂದಾ ನಾನು ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಖರೀದಿ ಮಾ
ಡಿದ್ದೆ ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಸಾರಂಬಾರನಿಗೆ ಕರಿಸಿ ನೀನು ಕ್ರಿದಾಸ್ತು ಮಾಡಿ
ದ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆ ಯೆಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಆತನು ಹೇಳಿದಾ ಸ್ಮಶಾ
ನದ ಹತ್ತರ ಭೂಮಿ ಅದೆ ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಆ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ
ಗಳು ಸುಡುತ್ತಾರೆ ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಆತನ ಮಾತನ ಅರಸನಿಗೆ ಖರೆ
ಯೆಂದಾ ಕಂಡು ಬಂದು ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆತಗೆ ವಸ್ತ್ರ ಭೂ
ಷಣ ಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕರದು ತನ್ನ ಪಲ್ಲಂಗದಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಿಕೊಳ್ಳು ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದಾ
ಆತನು ಪಲ್ಲಂಗದ ಬಳಿಯ ಹೋಗಿ ಮಲಗದೆ ತಿರುಗಾ ಬಂದಾ
ಯಾಕೆ ನೀನು ಮಲಗಲಿಲ್ಲ ಯೆಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಕೇಶಾ ಅದೆ ಆ ಕೇಶಕ್ಕೆ ಗುಣ ಆದರತ್ತ ನಾಶ ಅದೆ
ಆದರಿಂದಾ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದು ಯೆಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಆಗ್ಗೆ ಅರಸು
ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಾಗ್ಗೆ ಅದು ಕಂಡು ಖರೆ ಆಯಿತು ಆ
ತಗೆ ಬಹಳ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣ ಕೊಟ್ಟಾ ಮೂರನೇ ಯವನಿಗೆ ಕರದು

ಹೊಂದು ಹುಳಿಗೆ ಯಾವತ್ತು ಆ ಭರ್ತಾರ ಹೂವಿ ಅಳಿಗೆ ಕರು ತಿಳಿಸಿ ಆ
ಕಹುವಾಯು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡದೆ
ತಿರುಗಾ ಬಂದಾ ನೀನು ಯಾವ ನಿಮಿತ್ತ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡದೆ ತಿರುಗಾ
ಬಂದಿ ಯಂತಾ ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೈ ಆದಿನ ಮಠ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ
ಬರುತ್ತದೆ ಆದದರಿಂದಾ ತಿರುಗಾ ಬಂದೆ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ
ಹುಳಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕಂಡು ವಿಚಾರಿಸಿದಾ ಅವಳು ತನ್ನ ಮೈ
ಆಗೆ ಹೂವು ಇಲ್ಲದರಿಂದಾ ಆದಿನ ಹೂವು ಹೂವಿ ಆಕೆಗೆ ನಾ
ರಿಷ್ಟ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಅರಸು ಬಾಹ್ಯ ಸಂಭೋಗಿಕನಾದಿವ
(ಪ್ರ) ಶಿಕಾರ್ಜುನ ಅಲಂಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾ ನಾಲ್ಕನೆಯವನಿಗೆ ಕರೆದು ಕುದುರೆ ಸ
ವಾರಿ ಮಾಡು ಯಂತಾ ಕುದುರೆ ಲಾಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕು
ಕು ಕೊಳ್ಳುವರೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಕೊಳ್ಳದೆ ತಿರುಗಾ ಬಂ
ದಾ ಯಾವದರಿಂದಾ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಯಂತಾ ಕೇಳಿದಲ್ಲಿ
ಕುದುರೆಯು ಯೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದು ಚಳಿದಂತಾದ್ದು ಆ ನಿಮಿ
ತ್ತ್ಯ. ಆ ಕುದುರೆ ಮಂದವಾಗಿ ಅದೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಅರಸು ಅದು
ಹರಾಂ ಹುಟ್ಟಿ ತಿಗದು ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಆ ಆಯಿತು ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ
ಕಾಲಾ ವಸ್ತ್ರ ಶಿಕಾರ್ಜುನ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿದಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ
ಯು ಅತಿ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲು ಇದ್ದರು ಆದ್ಯ ಚೋರಗಳನು ಉತ್ತಮ
ಅರಸನ ಕ್ರೈ ಕೇಳಿದಾ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಲ್ಲು ಉತ್ತಮರಾಯರೆಂತ
ಯಾರು ಯಂತಾ ತಿಳಿದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲವೇ ಶಿಕ್ಷೆಗಾಮ
ಕುದುರೆವಾಳಿಕ ಆಗಾ ಉತ್ತಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ಕುದುರೆ ಸ್ಥಿತಿ

ಸವಾರಿ ಮಾಡುವರೆ ಹೋಗದರಾಂ ಆ ತಾಸಾಯಿ ಉದ್ಯಾನಾಂ ಎಂತಾ ತೋಟ
ಹ್ಯಾಗೆ ಎಂತಾ ಹೋಗಿದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೋಗಿದಾ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮಾ
ಹ್ವೈರು ಗಂಧರ್ವರಿಮರ್ಗ ತಿನದು ಕೊಂಡು ಹರವೃಕ್ಷ ಹೋಗಿದ್ದ ಹೊಂ
ದವೆಯರಾಂ ಭೋಜನ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಕದುಷ್ಟ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ
ಎಂತಾ ಹೋಗಿದಾ ಎರಡನೇಯರಾಂ ಮಲಗುವರೆ ಹೋಗದಲ್ಲಿ ಆ
ರವ ಹೂಲು ಕುಡದವರು ಎಂತಾ ಹೋಗಿದಾ ಸ್ವಾಮೀರು ಕ್ಷೇತ್ರ
ಮೂರು ಮಂದಿಯು ಹೋಗಿದರು ನಾಲ್ಕನೇಯರಾಂ ಕುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ
ಕಾಕು ಕೊಂಡರಾಂ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲಿನ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂತಾ
ಹೋಗಿ ಕುಡ್ಡೆ ಮೇಲೆ ಕಾಕು ಕೊಡುವರೆ ನಾಲು ಇಕ್ಕದರಾಂ ಅವನ
ನಾ ಬಾಪ್ಪ ಬಾಕಾಯಿತಂತಾ ಎಂತಾ ಹೋಗಿದಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳನ
ಹೂರಿ ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಾಕು ಕೊಂಡಾ. ಇಪ್ಪತ್ತೊರನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

ಎರಡನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಮನಾಹುರ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮದ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ಕಾವರಿ ಸ್ಟ
ರ್ಗಾಲಿ ಮಾರಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿವರಿತ ಹೂಲಿ ಬೇತಾಳನೆ ಶಿರದ ಹೆ
ಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಗೆ ಬೇತಾಳ ಹೋಗಿದಾ ರಾತ್ರೆ ಸ
ಮಯ ದಾರಿ ಸಾಗುವದಿಲ್ಲಾ ಎನ್ನಾದರು ಕಥೆ ಹೇಳು ಇಲ್ಲವೆ ನಾನು
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಕೇಳು ರತ್ನಪುರನಾಮ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ರತ್ನಮುಕುಟ
ಎಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯ ಆಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಆ ನಗರದ
ಲ್ಲಿ ಹೊಳ್ಳಿ ಗಿರಿಕನ್ಯಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಎಂತಾ ಹೆಸರು ಅವನ ಮಗಳ ಹೆ
ಸರು ಮನ್ಮತಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳ್ಳ ವಾಗಿ ಮಿತ್ರ ಆತನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊ

ಸ್ತಾ ಒಂದು ದಿವಸ ಉದ್ಯೋಗದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಹು ದೂರ ಹೋ
ದಾ ವರ್ತಕ ವಿಚಾರ ಬಹು ದೂರ ಹೋಗದೆ ಧನ (ಪ್ರಾಪ್ತಿ) ಆಗುವದಿ
ಲ್ಲ ಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋದಾ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಶಿರಂ
ಗ್ರಿ ಗೃಹಸ್ಥನ ಮಗಳು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇಲೆ ಕಾದು ಕೊಂಡು ಮ
ಠಯು ಬಾಗಿಲು ಕೊಂಡಳು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಹಾ
ಗಾಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಕಂಡಾ ಆತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಮನೆ
ಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕ ಕೂತು ಹೇಳಿದಾ ನಾನು ಬದುಕುವದಿಲ್ಲ ಯೆಂ
ದು ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಪತಿ ವಚನ ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇನು
ಏನು ಏಂದು ನನಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕು ಯೆಂದು ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ
ಸ್ನೇಹ ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿಂದಾ ಆಗುವ
ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು ಇದು ನಿಂತು ಹೋ
ಗುವದು ನಿರರ್ಥಕ ಆದರೆ ಬಹು ಸಂದರ್ಭ ಸ್ತ್ರೀ ವಚನದ
ಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಹೇಳಿ ಯೆಂ
ದು ಕೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಆಗ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಾ ಹೇಳಿದಾ ಶಿರಂಗಿ ಗೃಹಸ್ಥನ ಮಗಳು ಮನೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಹೋತ್ತು
ನಾನು ಕಂಡೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಬಿದ್ದು ನನ್ನ (ಪ್ರಾಣ) ಹೋ
ಗುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು ಸ್ತ್ರೀ ಬಗ್ಗೆ
ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಇದೇ ಕೆಲಸ ಪಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀ ಹೋತ್ತಾ
(ಗೆ) ಆತನಿಗೆ ತಂದು ನಿಮ್ಮ (ಸ್ವಾಧೀನ) ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಯೆಂದು
ಹೇಳುವಾಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷವಾದಾ ಮತ್ತೆ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು ನಿಂವು

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ಆತನಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ
ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿ ಮನ್ಮಥೆ ಇರುವ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವನ್ನ ಕಂಡು
ಹೇಳಿದಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಅವನ್ನು ಕಂಡರೆ ನೀನು ಮಾಡಿಗೆ ಮೇಲೆ
ಕಾಮ ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಯಷ್ಟೊ ಯಾವಾಗಲು ನಿನಗೆ ಕಂಡಾಗ ಹೇಳ್ತೆ
ಹೊತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಳು ನೀನು ಹೊಂದು ದಿವಸ ಮಾಡಿಗೆ ಮೇ
ಲೆ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ನನ್ನ ಪತಿಯು ಹೋಗುತಿದ್ದನಂತೆ ಅವರು ನಿನ
ಗೆ ಕಂಡು ಬಾಹ್ಯ ಮೋಹಿತರಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ದಯ ಮಾಡಿ ಮನೆ ಪರಿಯಂತ ಬಂದು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಸಂತೋ
ಷ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬದುಕಿ ಕೊಂಡಾರು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಮನ್ಮ
ಥೆ ಹೇಳಿದಳು ವಿಚಿತ್ರ ತನಗೆ ಘಟನೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ಪತಿ
ಊರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಬಹು ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಿ
ತಿ ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಪತಿ ಬದಿಕಾನು ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾದೀತು
ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ನೀನು ಬಾರದಿಲ್ಲವಾದರೆ
ನನ್ನ ಪತಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯದು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆ ಮನ್ಮ
ಥೆ ಹೇಳಿದಳು ಹೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಆ
ಭರಣಗಳ ಯಾವತ್ತೂ ನೀನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಅವನ ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿ ಆತನ ಕೂಡೆ ಮಾತನಾಡ ಬೇಡಾ ಅವನು ಕಾಮಾ
ತುರನಾದ್ದರಿಂದಾ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀ ಯೆಂತಾ ಅರಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾ
ಗದು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಆ ಮನ್ಮಥೆಯು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಆ
ಭರಣ ವಸ್ತ್ರ ಸಹಾ ಕೊಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಳು ಅವಳ

33

ಗೆ ಪುತ್ರನಾದ ಬೋಧನ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಹಸ ನೀತಿ ಸಹಿತ ನೀತ್ಯ
ಲು ಆ ರಾಜನು ಇವನು ಬಂದಾನು ಎಂತಾ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿ
ತು ಇದ್ದ ಅವನಿಗೆ ನಂತು ಬಾಹ್ಯ ನಾಮಾಂತರವಾದ ಇವನಿ
ಮನ್ನಿಸಿ ಎಂತಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು [illegible] ಆ ಮೇಲೆ
ಮನ್ನಿತರನ ಎಂತಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋ
ದನು ಆ ಮೇಲೆ ಸುಮತಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು
ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಶ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಎಂತಾ ಹೇಳಿದ ನನ್ನ
ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ತನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಎಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆ
ವಾಗಾ ಬೇತಾಳನು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ ಈ ಮೂವರಿಂದಾ ಅ
ಧಿಕ ಯಾವನು ಎಂತಾ ಕೇಳಲು ಇವನಾದರೆ ಆ
ಸ್ತ್ರೀ ಮನೆಗಾ ಬಂದಿತು ಎಂತಾ ಹೇಳುವಾಕ್ಷಣ ವಿಕ್ರಮ ಅರ
ಸು ಸಂತೋಷ ಉತ್ತರ ಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾ ಆ ಮನ್ನಿಸಿಯು ತಾ
ಕಾಯುವಂತೆ ಪತಿ ಊರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ
ನಾ ಮಾಡಿದರಿಂದಾ ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬಾಹ್ಯ ದೊಡ್ಡದು
ಎಂತಾ ಹೇಳುವಾಕ್ಷಣ ಬೇತಾಳ ಶ್ರೀತವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋದನು
ದು ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೨೪ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಸೇನಾ ಎಂಬ ಅರಸು ರಾಜ್ಯ
ಆಳಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಕ್ಷಣ ಆ ನಗರದ ಹೊರಗೆ ಊರಲ್ಲಿ
ದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲ ಬರುವವರು ಹೋಗುವವರು ಬಾಹ್ಯ

ಸಂಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಗುರುವಾಜ್ಞೆ ಹೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವ
ಟ ವೃಕ್ಷ ಆ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹೊಂದು ಪ್ರತಿ ಇತ್ತು ಆ ವೃಕ್ಷ
ದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಪಕ್ಷಿ ಇತ್ತು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲ ಹೊಂ
ದು ಮಾತ್ರವಿತ್ತು ಆ ಪಕ್ಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ನಿದ್ದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಆ ದಾರಿ ಪಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು ಆ ದಾ
ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಮರ್ಕಟ ಬಂದು ಆ ಕಿಂಹಂತು ಇದ್ದ ಇಷ್ಟು
ಪಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು ಆ ಮೇಲೆ ಹೊಂದು ಎಮ್ಮೆ ಬಂದು
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು ಆ ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು ಆ ಮೇ
ಲೆ ಸೂರ್ಯ ಬಂದು ಇದ್ದ ಪಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದು ಆಯಿತು ಆ ಪ್ರ
ಕಾರ ಆ ಗುರುವಾಜ್ಞೆ ಹೊಕ್ಕು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗ
ಳಿಂದ ದೈವ ಮಂತ್ರದಿಂದ ದೊಡ್ಡದು ಆಗಿ ಆದೆ ಆ ಹೊಂ
ದಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೋಗ ಜನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾದೀತು ಎಂ
ದು ಊರಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಸಾವಕಾರಗೆ ಹೇಳಿದ ಯೇನೆಂದರೆ ನಿ
ನಗೆ ಬಹು ಸುಕೃತ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ
ಆ ವಚನ ಸಾವಕಾರ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಆವನ ಆ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ
ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಮಾಡಿ ನೀರು ಬಂದು ಮಾರ್ಗ ಜನರಿಗೆ
ಬಹು ಉಪಕಾರವಿತ್ತು ಹೀಗೆ ಕೆರೆ ಆಗಿ ಇದದ್ದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ
ದ ಆದಿಗ ಮಂಗಳ ಊರಿಗೆ ಎಂದ ಹೇಳಿದರೆ ಆಯಿತು
ಇಲ್ಲವೇ ಮಾರ್ಗ ಆದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ವಿಕ್ರಮಾದಿ
ತ್ಯನು ಸಂಕಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮುಂದೆ ಯಲ್ಲ ಬಹು

ಬಿಟ್ಟಿ ಪರಂತು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಅ

ಧಿಕ ಪುಣ್ಯ ಆ ಪಕ್ಷಿ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾಡಿದರಿಂದಾ ಆಯಿತು

ಆದರಿಂದಾ ಇತರ್ರು ಪಾಪ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಕೊಂಡಾ.

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ.

೨೫ನೆ ಕಥೆ ಆರಂಭಾ.

ಪದ್ಮಾವತಿ ನಾಮನಗರದಲ್ಲಿ ಶೂರಸೇನ ಭೂಪತಿ ಯೆಂಬ ಅರಸು ಆ ಅರಸು

ಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿ ರಾಣಿಯರು ಹೊಬ್ಬಳ ಹೆಸರು ಇಂದ್ರಾವತಿ ಯೆರಡನೆಯವಳು

ಕುಮುದಿನಿ ಮೂರನೆಯವಳು ಸುಪ್ರಭಾವತಿ ಯೆಂಬ ತ್ರಿನಾ ರಾಣಿಯರು. ಮೂರು

ಮಂದಿ ಇರುತ್ತಿರುವಾಗ್ಯೆ ಇವರನ್ನು ಆ ದೊರೆ ಅರಸು ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ

ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು ಹೊಂದು ದಿನಾ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅರಸು

ಹೂವ ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಇರುವನ ಸೀರೆ ಮೇಲೆ ಜನಾಂಗಿಯರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು

ಅರಳು ಪಕ್ಷಿ ಕೆಳಿಯ ಬೇಕೆಂತಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಚಂಡಿನಿಂದಾ ಹೊಬ್ಬಳಿಗೆ

ಹೊಡಿಯುತ್ತಲೆ ಆಕೆಯು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಾ ಬಿದ್ದಳು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ

ಅರಸು ಹೋಗಿ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಮಾಧಾನವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಮೇ

ಲೆ ಯೆರಡನೆಯವಳು ಹೊಂದು ಶೌಚಕ್ಕೆ ಕಂಡಳು ಪೂರ್ಣಿಮಾ ದಿವಸ

ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಕಾಶ ನೋಡುವರೆ ಹೋದಳು ಚಂ

ದ್ರಕಾಂತಿಯಿಂದಾ ಮೈ ಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವರಿ ಬಾಧೆ ಪಟ್ಟಳು ಆಕೆ

ಆಕೆಯು ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಅರಸು ಬಂದು

ನೋಡಿದನೆ. ನಿಜ ಮುಕ್ತಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಾ ಮೂರನೆ ಪ್ರಭಾವತಿ

ಯೆಂಬ ಅರಸಿನ ಹತ್ತಿರಾ ಬಂದು ಆಕೆಯು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ ಕಿಟಕಿ

ಯವರಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಮೂರ್ಛೆ ಯಾದರು ಮತ್ತು
ಇವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಆ ಮೂರು ಜನರಿಂದಾ ನಾಲ್ಕು ಯಾರು ಕೇಳಿ
ದು ಕೇಳಲು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕಷ್ಟ ಮರಣವಾದೀತು ಯಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ
ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಸಂತೋಷ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೇಳಿದಾ ವನಕೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಮೂ
ರ್ಛೆ ಬಿದ್ದವಳು ಅತಿ ಸುಕುಮಾರಿ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳ ಕೇಳಿದಾ
ಮೂರು ಮಂದಿ ಸುಕುಮಾರಿಯರು ಇರುವಾಗ್ಯೆ ಅವರು ಅಧಿಕಾ ಯಂತಾ ಕೇಳು
ವಾಗ್ಯೆ ಅರಸು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಹೂವಿನ ಚಂಡು ಹೊಡೆದ
ಕಾಲಿಗೆ ಘಾಯವಾಯಿತು ಯೆರಡನೆ ಚಂದ್ರಕಿರಣದಿಂದಾ ಕಾಲ ಸುಟ್ಟಿದ
ವರು ಹೋಗಿದ್ದರು ಅದು ಬಿಸಿ ಅವರು ಕೇಡಿರಿದರು ಮನ್ನಿಸೆಯಿಂದಾ
ಕೇಳಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದಿದ್ದರು ಆ ಕೇಳ್ವಿದಲ್ಲಿ ಚಾಮಾಕರವಾಗಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ
ಉಷ್ಣವಾಯಿತು ಅದರಿಂದಾ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಾಪವಾಯಿತು ಮೂರನೆ ವಿಚಾ
ರದ್ದರಿಂದಾ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಯಿತು ಮೂರನೇ ಪ್ರಕಾರದಿಗೆ
ಒನಕೆ ಶಬ್ದದಿಂದಾ ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದವಳು ಇವಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ವಿಕಾ
ರವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದಾ ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಛೆಯಾದವಳು ಸುಕುಮಾ
ರಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಅವಳೇ ಅಧಿಕಾ ಸುಕುಮಾರಿ ಯಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಬೇ
ತಾಳ ಹಾರಿ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತಾ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿ

೨೬ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ.

ಪುನಹಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾ
ರವ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ವಿಭೂತಿ ಹಾಕಿ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು
ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳನು ಕಥೆ

ಅರಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ನೀನು ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುತಿದ್ದಿ ರಾತ್ರಿ ಸಮ
ಯ ಕತ್ತಲೆ ಅಂಧಕಾರ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ಯೇನಾದರು ಒಂದು
ಕಥೆ ಹೇಳು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಸ್ವಾಮಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ನಾನು ಯೇನು ಅ
ಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದೆಂಯೋ ಹೊಚ್ಚನೆ ಕಥಾ [illegible] ನಾನು ಕೇ
ಳಕಾರ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಬಂದ ಪರಂತು ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಬಾಹೂಳ ಶ್ರಮ ಬಹಳ ನಗಾರಿ
ಮಂತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದಾ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಾಣಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ಯೇರಿ
ಹುನಾಶಾ ಬೇತಾಳನ ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗ
ಹೋದಾಗ್ಯ ಬೇತಾಳನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಹೂಳ ಪಶ್ಚಾತಾಪ ಪಡದು
ಕ್ಯಾಕ ಅರಲು ಪನಾರಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದ ಪರಿಪಕ್ವ ಮಾಡಿಸುವ
ಅರಸಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಬೇಕೆಂದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧರಿಸಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ನೀನು ಬಾಹೂಳ ಪುಣ್ಯ
ಮಾಡುತ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಾಹಾಯಲೆಂದಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾ
ಮಾರ ಮೂರ್ತಿರಂತು ಲಕ್ಷ್ಯ ಇದ್ದವಾಂ ಯೇಕಪತ್ನಿವ್ರತದವನಾದಿದ್ದಿ
ಅಂಥವಾಂ ಸ್ವ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಜೀವ ಶ್ರಮ ತ್ರಿಯನಾದಿ ಧೈ
ರ್ಯದವನಾದಿ ಇರಲು ಇರದೆ ಮಂತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಾ ನನಗೆ
ಹಿಡಿದು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತಿ ನಾನು ಇಷ್ಟ
ದ ಸಕಲ ಇತಿಹಾಸಗಳಾ ಕೇಳಿದನಿ ರಾತ್ರಿ ಆಸ್ತವಾ ಸಿದ್ಧಿ ನವ ಮಾಸಿದ್ದಿ
ಇಂಥವಂಥಾ ಅರಸು ನಾನು ಹೊಚ್ಚಿರ ಕ್ಷೇತ್ರನೆ ಶಿಕ್ಷ [illegible] ನನಗೆ
ಕ್ಷೇತ್ರಾ ಮಾಡುತ್ತ ಹುಡುಕ್ಕೋ ಇರಲು ಬಹಳ ದಿವ್ಯಾ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡ್ಯ

ನು ಆ ಪ್ರಕಾರಾ ನನ್ನ ಸಾಮಾರ್ಥ್ಯ ಸ್ವಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಜೀವಂತ್ಯಾನ
ಹೊಂದ್ಯೆ ನಮಾ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ವಶ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಿ ಹಾಗಂತು ಮತ್ತ
ಸಾಮಾರ್ಥ್ಯದಿಂದಾ ತಿಳಿಸವಾಯಿತು. ನೀನು ತಕ್ಕ ಬಸ್ಸು ನನನು ಕ್ಷಮಾ ಬಿಡಿ
ಪಿ ಇಷ್ಟು ಕ್ಕೆದು ಘಳಿಗೆ ಆಣೆ ಆಯಿತು ನಿದ್ರೆಯು ಇಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗವು ಬಹು
ಘೋರ ಅದೆ. ಹಾದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧರೆ ದಾ ಸಾಗದು ನೀನು ಒಂದು ಕಥೆ
ಹೇಳು ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಚಿತ್ರಕಿಟ್ಟು ಕೇಳು ವಿಧರ್ಮ ದೇಶದ
ಲ್ಲಿ ಮಂಡಲಗಿರಿ ಯೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಅರಸು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾ
ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕ ಅವನ ಹೆಸರು ಹೊಸ್ತಿದು ಆವನ ಮಿತ್ರನು
ಪಾಲ ಯೆಂಬವಾ ಈ ಪ್ರಕಾರಾ ಉತ್ತಮರು ಬಾಹ್ಯಾದ್ದ ದ್ರವ್ಯ ವಂತಾ
ದಿವ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ತಂದೆ ಮಗನ ಸಾಹಾ ಸ್ತ್ರೀಯ
ರು ಪ್ರಾಣವಿಟ್ಟು ತಂದೆ ಮಗನು ಇಬ್ಬರು ಅತಿಕ್ರಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಆ
ನಗರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಶ ವರ್ತಕ ಇದ್ದಾ ಆತನ ಹೆಸರು ಸುಭದ್ರ
ಗಾ ಆತನ ಮಗ ಅತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮರು ಆವ
ನ ಇದ್ದರು ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರು ದ್ರವಗಳಿಗೆ ನಾಗಿದರು ಆ ಮೇಲೆ ಬಿ
ತಿಯರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವಿಧವೆಯಾದರು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಾದ್ದ ದ್ರವ್ಯ
ವಿತ್ತ ಹೊಂದು ಯಾಗಿಗೆ ಆ ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ಯೆಯ
ಬಾಹ್ಯಾದ್ದ ದ್ರವ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ತಂದೆ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿ ಕೊಟ್ಟರು
ಆ ಮೇಲೆ ಆ ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಳು ಯೇ
ನೆಂದರೆ ತನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಮಗಳು ಇದ್ದಾಳೆ
ಆದರೆ ಆಕೆಯು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ. ದ್ರವ್ಯವಾದರೆ ಬಾಹ್ಯಾದ್ದ ಅದೆ. ಆ

ನು ಖಂಡನ ಮಾಡಿ ತಾನಂದು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗು ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಹೋದ ಇದ್ದ
ಯೆಂತಾ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸರಿ ಬಾರದು ಯೆಂತಾ ತಿಳಿದು ಪ
ರ ಊರಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾ ಯೆಂತಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿ ತಾನು ಮ
ಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕು ಹೊರಟು ಹೋದರು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಹೆ
ಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಆವನ ಮಗ ನಾಲ್ಕು ಇದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಊರಿಗೆ ಹ
ರಿಕೊಂಡು ಬರುತಿದ್ದರು ಆ ವಾಗ್ಯೆ ಹೆಬ್ಬ ಮಾರ್ಗಸ್ತ ಬರುತಿದ್ದ ಆವ
ನು ಇದ್ದ ಇದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಇಲ್ಲಿ ಸಮೀಪ ಹೊಂದು ರಾಜ್ಯ
ಅದೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ವಹ ಆದೀತು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ
ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಮಾರ್ಗಸ್ತರಾಗಿ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಹೊಂದು ಮರದ ಬು
ಡದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಇದ್ದರು ಆ ವಾಗ್ಯೆ ಹೊಂದು ಹುಡುಗ ಮಗ ನಾ
ಲ್ಕು ಮಾರ್ಗಸ್ತರಾಗಿ ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಇವರಿಗೆ ತಂದು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತ
ಯೆಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಮುಂದೆ ಇದ್ದರು ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು
ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇವರಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಮಾಡಿ ತಾನಂದು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು
ದು ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದನು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಬರುವಾಗ್ಯೆ ದಾರಿಯ
ಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಂಡರ ನಾಲ್ಕು ತಂದು ಹೊಂದು ಕಾಡು ದೊಡ್ಡದು ಇತ್ತು
ಹೊಂದು ಕಾಡು ಸಣ್ಣದು ಇತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡು ಇದ್ದವರು ನಿಮಗೆ
ಸಣ್ಣ ಕಾಡು ಇದ್ದವರು ನಮಗೆ ಯೆಂತಾ ತಂದೆ ಮಗ ನಾಲ್ಕು ಜ
ನರು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಹೋದರು ಬರುವಾಗ್ಯೆ ಹೊಂದು ಮರದ ಕೆ
ಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ಕು ಕೂತು ಇದ್ದರು ಅವರ ಕೈಯು
ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತ ಯೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು ಅವರು ಯಿದಕಯಾವರು ಸಮ್ಮತವಾಗಿ

ಹೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು ದೊಡ್ಡ ಹೆಂದತ್ತಿ
ದ್ದವರು ತಂದೆಗೆ ಲಗ್ನವಾಯಿತು ಸಣ್ಣ ಹೆಂದ ಇದ್ದವರು ಮಗನಿಗೆ
ಲಗ್ನವಾಯಿತು ಈ ಪುತ್ರರು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ
ಸಂತತಿಯಾಗಿದ್ದರು ಭೋಜರಾಜ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾ ಮಗನು
ತಂದೆಗೆ ಲಗ್ನವಾಯಿತು ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಲಗ್ನವಾಯಿತು ಅವರಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂತತಿ ಸಂಬಂಧ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಯೆಂದಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿನವರೆ
ಯೀ ಭೋಜರಾಜ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅರಸಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಭೋಜರಾಜಗೆ ಕೈಗಳ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಂವು ಇಷ್ಟುಕ್ಕೆ ದುರ
ಥೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಆ ಕಥೆಗೆ ಯಾವತ್ತು ಅರ್ಥ ಹೇಳಿದೆ ಇದರ ಅ
ರ್ಥ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕಥೆ ಅ
ರ್ಥ ಹೇಳ ಬೇಕು ಅನುಗ್ರಹದಯವಾಗುತ್ತದೆ ದಿಗಂಬರ ಸನ್ಯಾ
ಸಿ ದಾರಿ ಕಾದು ಇದ್ದಾನೆ ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾಗುವ ಮೊದಲು
ಹೋದರೆ ಕೊಲ್ಲೋದು ಅಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀ ಬಂದೀತು ಬೇಗ ಹೋಗ
ಬೇಕು ಯೆಂದಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಭೋಜರಾಜ ಬಾಹ್ಯ ದಯಾಳುವಾಗಿ
ಹೇಳಿದಾ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸೇ ನೀನು ಬಹಳ ಸುಕುಮಾರ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿವಂತನು
ಅಷ್ಟಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿ ಪರೋಪಕಾರಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ
ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಬಿಟ್ಟೆ ಯೆಂದಾ ಭೋಜರಾಜ ಆ ಅರಸಿಗೆ ಬಾಹ್ಯ
ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ ಹರಂತು ನೀನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ದು ಕಥೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿದೆ ಈ
ಹೊಂದು ಕಥೆ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ನಾಹಾ ತಿಳಿಯದು ನೀನು ಸತ್ಯವಂತ
ಆ ದಿಗಂಬರನಲ್ಲಿ ಬಾರಾ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಅವನ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದಾ

ನೋಡ ಬೇಡಾ ರಾತ್ರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ತಪ್ಪಿತಾಗಿ ಅದೆ ಅವನು ಗಾಗಂ
ಬೀರ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಅಲ್ಲ ಅವನು ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶದ ಅರಸು ಅವನ
ಹೆಸರು ಸುರಸೇನ ರಾಜನು ತನಗೆ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ನವಮಾಸಿ
ದ್ಧಿ ಪ್ರಸಂನ ಅಗಬೇಕೆಂತಾ ಮೂರು ವರುಷ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲಿ
ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದನೆ ಅದ್ದರಿಂದಾ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ ದೇವಿ ಆರಾಧನೆ
ಮಾಡಿ ದೇವಿಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನ್ಯ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ವರ ಬೇ
ಡಿಕೋ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ತನಗೆ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ನವಮಾಸಿದ್ಧಿ
ಪ್ರಸನ್ನ ಆಗಬೇಕೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ ಹೇಳಿದಳು ನಿ
ನು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳ ಪುರುಷ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಬಾರಬೇ
ಕು ಅವನಿಗೆ ತಂದು ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಅ
ಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ನವಮಾಸಿದ್ಧಿ ಆದೀತು ಯಂತಾ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ ಹೇಳು
ವಾಗ್ಯೆ ಸುರಸೇನ ಅರಸು ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ ಕೂಡೆ ಕೇಳಿದನು ಅಂಸು ಮೂ
ವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳ ಪುರುಷ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಯಾರು ಇದ್ದಾರು
ಯಂತಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ ಹೇಳಿದಳು ಉಜ್ಜನಿ ಮಹಾ ನಗರಿ
ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ರಾಜ್ಯ ಆಳಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾನೆ ಅವನು ಮೂ
ವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳ ಪುರುಷನಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ ಅವನ ಕರತಂದು ಅಗ್ನಿ
ನೆ ಆಹುತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ನವಮಾಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ಯಂ
ತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಿ
ತಥಾಸ್ತು ಯಂತಾ ಹೇಳಿದಳು ಸುರಸೇನ ಅರಸು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂ
ದು ಉಜ್ಜನಿ ನಗರ ಬಾಹ್ಯ ದಾರ ಅದೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬೇಕು ಯಂತಾ

ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಪಟ್ಟಾ ಕಟ್ಟಿ (ಕಟ್ಟಿ) ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಯಾ
ಶ್ರೇಯಾಂಸ ಸ್ವಾಮಿ ಉಜ್ಜಿನಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ತಿರುಗಿದಾಗ ತೆಗದು
ಕೊಂಡು ನಿನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸವ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟವ
ಕೊಟ್ಟು ಕರೆಸಿದ ಅವನು ಯೆಂದ, ನಿನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ತಿಳಿಯ
ದೆ ನೀನು ನಿಷ್ಕಾರಣ ಅವನು ದಿಗಂಬರ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡ
ಕಾಣಿ ಆತನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾತ್ರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿ ಬೇರಾಗಿ
ತಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಕ್ಷಮಾಬಿದ್ದ ನವಮಾಬಿದ್ದ ಆ
ದಿನ ಯೆಂಬಾ ಶಿಲ್ಪದ ತನಗೆ ತರುವರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲೋ ಯೆಂಬಾ ಶಿಲ್ಪ
ದು ನೀನು ಬಹಳ ಪ್ರಶ್ನಾಕ್ರಮ ಸಾರಾ ನಿನ್ನಿಂದಾ ಆಗದೇ ಇರಾಂ
ತಾ ಆ ಪುರಸಿನ ಅರಸು ದಿಗಂಬರ ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷವಂ ತೆಗದು
ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಇವನ ನಂಬು ಇಲ್ಲಿಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆಸ
ಕಲು ಶ್ರೋತೃ ಮಾತ್ರನು ಶ್ರೋತೃ ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗುವ ಬಗ್ಯೆ ನಿನ್ನ
ನನಗೆ ತೆಗದು ಕಾಂಬು ಕೇಳಿದ್ದೇನು ಬಹಳ ಸಂಶಯವಾದಿ
ನನಗೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡ್ಯ
ನು ಅಕ್ಷಮಾಬಿದ್ದ ನವಮಾಬಿದ್ದನೆ ದಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ದಾನವನ್ನು ಅವನ
ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮಾತ್ರೆ ಶ್ರೋತೃವಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡಬೇಕು ನಿನಗೆ ಬಹಳ
ಉಪಕಾರದಿಂದಾ ಕೇಳಿಸಿನ ಅಕ್ಷಮಾಬಿದ್ದ ಆಗಬೇಕೆಂಬಾ ಇಚ್ಛೆ
ಶ್ರೇಯಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯ ಕಷ್ಟ ಬರಬಿದ್ದೆ ನಿ
ನು ಯೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡಾ ಬೇಗ ಸ್ನಾನಾ ಮಾಡಿ ಹೋ
ಮದ ಕಾಂತಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬೇಗ

ಸ್ನಾನ ಮಾಡು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ
ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಆದದರಿಂದ ನೀನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ
ಕಾಣುವ ನಡೆನು ಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು
ಹೇಳಲು ಆತನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕಾಣುವವನು ಆ ಮೇಲೆ ನೀ
ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡು ಶಿಲೋವಮದ ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡು
ಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು ನನಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವದೆ ತಿಳಿಯದು
ಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಆದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಆದರೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಯ
ನು ಆದರೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಇಂಥ
ಆ ನಮಸ್ಕಾರಂ ಮಾಡ್ಯನು ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ದೇವಿ ಹೆತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಇ
ಟ್ಟು ಕಾಣಂತೆ ಇದ್ದನು ಆ ಬಿಟ್ಟು ನೆನದು ಕಾಣಂತೆ ಆದಿನ
ಬರ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಲೆ ಆತನ ಕೊಟ್ಟು ಹೋ
ಮದ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು ಆಗಲೇ ಆತನ ಕಣ್ಣು ಹೋ
ಮದ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ನಾವು ಆಷ್ಟು ಬಿದ್ದ ಸಂತೋ
ಪ್ರಶ್ನ ಮಾಡುತ್ತ ಆ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಯೇನು ಬೇಕು ಆದು
ಯಾವತ್ತು ಬಿದ್ದ ಆದಿತು ಯಾವತ್ತು ನಿನಗೆ ಇದ್ದೀ ಮರಳ
ಹೋಗದೆ ಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ ಇರು ಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಆತನ
ಕ್ಕೆಯ ಹಿಡಿದು ಬೇರೊಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು ಆ ಮೇಲೆ
ಅವರಿಬ್ಬರು ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮ
ದಿಂದ ಶಿಲೋಮದ ಕುಂಡದ ಸ್ನಾನ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರು ದಿನ
ಬರ ತೀರದು ಹತ್ತಿ ಬಂದು ಬಾಹ್ಯ ಸಂತೋಷ ಬಹಳ ಆದಿ

ಗಂಬರ ಕೇಳಿದಾ ಬಹಳ ಸತ್ಯ ಬಿಟ್ಟೆ ಚೋರ್ಯನ ಬಹಳ ಸತ್ಯಾಂಬ
ರಿಜಿದಾ ಅಂದರ ತಿರಿಗುವರು. ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಭ್ರಷ್ಟ ಯು
ದಿಗೆ ಬಂದಿರಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯ ಅರಸು ನಿನು ಸತ್ಯ ಬಿಟ್ಟೆ ಯೋನ ಮನಸ್ಸಿ
ನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಇರ ಬೇಡಾ ಯಂದಾ ಕೇಳಿ ದಿಗಂಬರನು ಚೋರ್ಯಗೆ ಅದ
ರು ಬೆಟ್ಟಗೊಂಡು ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುರಿದು ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಚೋರಾ
ಗನ ಮೂಳೆಯ ಮಾಡಿ ದಿಗಂಬರ ಕೇಳಿದಾ ಅರಸನೆ ಕೇಳಿದಾ ಸ್ನಾನ
ಕೊಡುತ್ತದೆ ನಿನು ಬೇಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಹೋದರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದಾ ಸ್ನಾ
ನಾ ಬೇಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡು ಯಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಕೇ
ಳಿದಾ ನನಗೆ ನೀರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ನಿನು ಮುಂ
ದಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರಾ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ ಯೆಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ ಆ ದಿಗಂಬರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದನು ಆ ಮೇಲೆ ನಮ
ಸ್ಕಾರ ಮಾಡು ಯಂದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ
ನಿನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡೇನು ಯಂ
ದಾ ಕೇಳುವಾಗ್ಯ ಆ ದಿಗಂಬರನು ಚಿಂತೆವಿಲ್ಲ ಯಂದಾ ನಮಸ್ಕಾರಾ
ಮಾಡುವರೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವಾಗ್ಯ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಬಹಳ
ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರತಿರಾ ಇರುವ ಕಟಾರ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ದಿಗಂ
ಬರನ ಕಾರ್ಯಗೆ ಕೊಡಿದ್ದಾಗ್ಯ ತಲೆ ಕೊಯಿದು ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಆ
ಮೇಲೆ ಶರೀರ ನಾಲ್ಕು ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸಮಯಗ ಯಾವತ್ತು ಇತ್ತು

ದಿ ಯಾವತ್ತು ಬೇಕಾದ್ದು ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ದಿಗಂಬರನ ಅಗ್ನಿಕುಂ
ಡದಲ್ಲಿ ಹೂಂಕಾರ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮತ್ತೆ ಬೇತಾಳ ಹೋಗಿ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸಿಗೆ
ಯೇನು ಕರತೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ನವಮಾಸಿದ್ಧಿ ವರಗಳಂತೆ
ಬೇತಾಳನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ತಾನು ಬಹು ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದಾ
ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ಕೊಲಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಬೇತಾಳಗೆ ಶಾ
ಸ್ತಿಗೆ ಬಹು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಆ ಮೇಲೆ ಬಹು ಸಂತೋ
ಷದಿಂದಾ ಅರಸಿಗೆ ಯೆಲ್ಲವರು ಹೇಳಿದರು ಅರಸು ಜೀವಂತನಾಗಿ ಇರು
ವರೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದ ಹಾಗೆ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂ
ಡಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲಯೆಂತಾ ಅರಸಿಗೆ ಭಾರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು
ಆ ಮೇಲೆ ಬೇತಾಳನ ಪೂಜೆ ವಿಶೇಷದಿಂದಾ ಹೇಳಿಕೊಂಬಾಗ್ಯೆ ನಿನಗೆ ನಾನು
ಪ್ರಸನ್ನ ಆದೆ ವರ ಬೇಡಿಕೊ ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ
ನಿಂವು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿರುವದು ಹಾಗೆ ಆದರೆ ನಾನು ಯೇನು ವರಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತೇನೋ ಆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಹೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳನು ಸಂ
ತೋಷವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ವರವು ಕೊಟ್ಟೇ ಹೇಳು ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಹೇಳಿದಾ ನೀ
ನು ನನಗೆ ಸ್ನೇಹಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು ಪರ್ಕಾಲವು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಾ
ಇರಬೇಕು ಇನ್ನ ಪ್ರಸಾದಾ ನನಗೆ ವರ ಕೊಡಬೇಕು ಇದು ಹೊರ್ತು ತನ್ನ ರಾಜ
ನನಾಗಿರಬೇಕು ಯೆಂತಾ ಬೇಡಿಕೊಳುವಾಗ್ಯೆ ಬೇತಾಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ತಥಾ
ಸ್ತು ನಿನಗೆ ವರಾ ಕೊಟ್ಟೆ ಯೆಂತಾ ಹೇಳಿದಾ ಆ ಮೇಲೆ ವಿಕ್ರಮ ಅರಸು ಬೇತಾ
ಳ ಸಹಾ ಯೇನು ಕರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದನು ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜೋರು
ಇಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ಇದ್ದರು. ೨೬ನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

Das Original zu diesem Manuscript gab der Monitor Mahadewa, dem nach dem Druck ein Exemplar als Geschenk gegeben zu werden versprochen wurde.

ಶ್ರೀ ಗುರುಸ್ವಾಮಿನೇ ನಮಃ

Batisputhali. od. Zweiunddreißig Geschichten

ಉಪಕಥೆ.

ಅಮರಾವತಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಒಂದು ದಿನ ಸಭಾಮಧ್ಯದೊ
ಳಗೆ ಋಷಿಗಳು ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷರು ಸಹಾ ದಿಕ್ಪಾಲಕಂಗ
ಳು ಕುಳಿತಿರು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭೆಯರು ನೃತ್ಯವನ್ನಾಡುತ್ತಿರಲು,
ಆಗಲಾ ಊರ್ವಶಿಯು ತಾನು ಘನವೆಂದಳು ರಂಭೆಯು ತಾನು ಘನವೆಂ
ದಳು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂವಾದವಾಗಿ ಸಭೆಗಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಲು, ಊ
ಸಭೆಯು ಆವಳು ಘನವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾರದೆ, ಮೌನಮಂ ಕೊಂಡಿರ
ಲು ಆ ಸ್ತ್ರೀ ವಾದದ ಪರುಷಂ ಕೇಳಲು ಮತ್ತು ಆವರ ಸಂವಾದಮಂ ತೀ
ರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ದೇವೇಂದ್ರನು ನಾರದ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಕರೆದು, ಹೇಗೆಂದರೆ, ಈ
ಸಂವಾದವು ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಇರುವದು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನೆಂಬ ರಾಯನಿರುವನು, ಆತನು
ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ, ಆತನೆ ಸೃಷ್ಟಿ ನ್ಯಾಯ ಮಿತ್ರನುಂಟು, ನಾಯಕನೆಗ,
ಮನೋನ್ನತ, ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ ಶಕ್ತಿಯಂದವುಂಟು, ಆತನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ಈ
ಸಂವಾದ ತೀರ್ಪುದೆಂದು ಹೇಳಲು, ಆಗಲಾ ದೇವೇಂದ್ರನು ಮಾತಲಿಯಂ
ಕರೆದು, ದಿವ್ಯರಥಮಂ ತಾಂ ತರಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ, ಪರಿವಾರ ಸಹಿತನೆತ್ತಿ
ನಾಟ್ಯವಂ ಬರಸಿ ಆ ಇಬ್ಬರ ಸಹಿತನೆ ಕಳುಹಲು ಅವರು ರಾಯನಲ್ಲಿಗಂ ಬರಲು,
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಇವರು ಅಪ್ಸರೆಯರೆಂದು ಉಪಚಾರಮಂ ಮಾಡಿ, ಸಿಂಹಾಸನದ ಸನ್ನಿ
ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೇಳಿದರು, ಯೇನು ಬಂದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ಆ
ಶ್ರೀ ನಾಟ್ಯಮಂ ತಾವು ನೋಡಿ ತೀರಿಸೆಂದು, ನ್ಯಾಯ ಪಕ್ಷವಂ ಸ್ಮರಿಸಲು, ಆತ

Der Druckerei in Mangalore geschickt.

ನು ಬರಲು ಆತನೊಡನೆ ಆ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳಲು, ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಆತ
ಧರೊಡನೆ ಸಮನೋದ್ಯೋಗವಾಗೆಂದು ಪೇಳೆ, ಆ ಸಲಾರಾಯಂ ವೇಶ್ಯೆಯ ಸಿದ್ಧನಂ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾದಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿ, ಬಳಿಯಿಕ ಆತನೆ
ಳೆ ಪ್ರಿಯರತ್ನದಿಂದ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಬರಲು, ಆ ದೇವೇಂದ್ರ ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ವಿಕ್ರಮ ಮಾನ್ಯಮನ್ನಣೆ
ಯಿಂದ ಆ ದಿನಂಗಳೆಯಲು ಮರು ದಿವಸದ ಸಭೆಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನು
ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಸಹ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಖಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭೆಯ
ರು ಪರಸ್ಪರ ಮರ್ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದ ಸಾಧುತ್ವರಲು,
ಆ ಸಲಾರಾಯನು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ನಿಶ್ಚಿತ ಆ ರಾಯನು ಸಂತೋಷವನವನಿ
ಳಿದು, ಆ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭೆಯರೊಡನೆ ನೃತ್ಯವನಾಡಿ, ಆ ನಟಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ಅವರು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾನವಂ ಕೊಂಡಿರಲು ಆ ಸಲಾರಾಯ
ನು ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಇವರು ಇಬ್ಬರೂ ಸಮರ್ಥರು ಇವರು ಸತಿಯ ವಿದ್ಯದ
ಲ್ಲಿ ಸಂದಿಲ್ಲ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾಂಜಿ ಸರುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಿಯರಾಗಿದವರು
ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸುರುವೈಬ್ಬನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ
ಸಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೇಳೆ ಆ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭೆಯರು ತಮ್ಮಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂತೋ
ಷಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆತನಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು, ಆ ಸಲಾ ದೇವೇಂ
ದ್ರನು ಆತ ಬಂದದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ ಸಿದ್ಧಿಯು, ಆತನ ಸಿಂಹಾಸ
ಕ್ಷಣಿಕರಿಯೆಂದರೆ, ಆ ಸಲಾ ಊರ್ವಶಿಯು ಅಪ್ಪಿ ಸಂತೋಷಯೋಗ ಸಭಾವಿಗೆ
ಯನ್ನು ಕಾಣಲು. ರಂಭೆಯು ಸಂಧೆನಾಗ ಚಿತ್ರದ ಕಾಲಂಕಾಣಲು. ಮತ್ತಾ
ದೇವೇಂದ್ರನು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ಸಹದ ತನಗೆ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷನುಪ್ಪೆಂ

ದು ಸಿಂಹಾಸನವಂ ಕಾಣುತಿಹನು ಆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ನಾಲುಕು ಬಾಗಲು

ಯೆಂಟು ಬೊಂಬೆಗಳು ಸುವರ್ಣದ ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ರತ್ನದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಕೆತ್ತಿ

ಇರುವ ಇಂಥಾ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಯೆಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳುವೆ

ದು ಕಾಣುವನು. ಯೆಲೈ ರಾಯ ಈ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆದಿವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು

ಕೇಳು ಯೆಂದನು.

ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಯರು ದಿನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲು ನಲ್ವ

ಗಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಧ ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರದಿಂದ ಮಯ್ಯಿಂ ತಿಮುರಿಕೊಳಲು ಆ

ಹ,ಲುದುರಿದ ತಿಮುರಿನಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೊಂದೊಂದು ಬೊಂಬೆಯಂ ಮಾ

ಡಿ ಮರಿಯಾದೆಯಲ್ಲು ಮೂವತ್ತೆರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಬೊಂಬೆಗಳಂ

ಮಾಡಿ, ಜೀವಕಳೆಯಂ ತುಂಬಿ, ಪರಿವಾರಕರಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಲು, ಪು

ತ್ಥಳಿಗಳು ಸ್ವಾಂಧ ಯವ್ವನಂತರಾಗಿ ಇರಲು, ಹೊಂದು ದಿನ ದೇವಿಯರು

ನ್ನು ಹಿಗಂ ಸುವಾಂಗಿ ನಿಂಯುಕೊಂಡನೆ, ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕಂ ಬರಲು ಆನ

ಮಂಯದಲ್ಲು ಇಂದ್ರನು ಪುತ್ಥಳಿಗಳಂ ಕಂಡು ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಸಂ

ಭ್ರಮಿಸಲು, ಆ ಗಳಿಗೆ ದೇವಿಯು ಮಹಾಕ್ರೋಧಂಗೊಂಡು ಶಾಪವಂ

ಕೊಡಲು ಹೊಯಿತಾಗಿ ಕರುಣವೆನಲು, ಯೆಲೈ ಪುತ್ರಿಯರುಗಳಿರಾ, ನಿ

ಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಹಿಂಗೆ ನೀವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕಂ ಹೋಗಿ, ರತ್ನಪುತ್ಥಳಿಗಳಾಗಿ ರಾಯ

ರನ್ನೋಲೈಸಿ ಯೆಂದು ಶಾಪವಂ ಕೊಡಲು, ಆ ಗಳಿಗೆ ದೇವರು ಸಿಂ

ಹಾಸನವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಈ ಪುತ್ಥಳಿಗಳ ಕೆತ್ತಿಸಿ ತನಗೆ

ಕಾಣಿಕೆ ಈ ಪುತ್ಥಳಿಗಳು ದೇವಿಯಂ ನೋಡನೆ, ನಮಗೆ ರಾಯರು

ಹೋಲಿಸುವಂತಾ ಶಾಪವ ನೀಡಿದ್ದಿರಿ, ವಿಮೋಚನೆ ಯೆಂದಿಗೆಯೆಂದು,

ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಮತ್ತು ದೇವಿಯು ಕರುಣಾಸಾಂದ್ರೆಯಾಗಿ,
ನಿಮಗೆ ಕಾಲಾಂತರಕ್ಕೆ ಭೋಜರಾಯನೆಂಬವನು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು
ವನು ಆತನ ಕೀರ್ತಿ ಚರಿತ್ರೆಯಂ ಕೇಳಿದರೆ, ವಿಮೋಚನೆಯೆಂದು, ಅವಧಿಯಂ
ಪಾಲಿಸಲು, ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವರು ಸಿಂಹಾಸನವ ತನಗೆ ಕಾಣ್ಕೆಯ ಆ
ಸಿಂಹಾಸನವ ನೀನು ಯೇರಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು, ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳು ಯೆಂದು
ಕಾಣ್ಕೆಯು. ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಲೆಯಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಯೆಂಬತ್ತು ಸಹಸ್ರ
ವರುಷ ಪರಿಯಂತರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಲ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಉತ್ಪಾತಂಗಳಾಗಲು, ಆಗ ರಾಯಂ ಕಂಡು,
ವೇದಭಾಷ್ಯರಂ ಕರಸಿ ಈ ಉತ್ಪಾತಂಗಳ ಫಲವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆ
ದರಿಂದ ರಾಯಗೆ ಹೊಲ್ಲಹವೆಂದರೆ, ತನಗೆ ದೇವರ ವರವುಂಟು. ಆದ್ದರಿ
ಂದ ಹೊಲ್ಲಹ ಬಹುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ತನಗೆ ಅಪರ್ಣಾಪುರುಷನ ಕು
ಮಾರನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ಹೊಲ್ಲಹವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದಾ ಉತ್ಪಾತಂ
ಗಳು ಆದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವೈರಿ ಜನಿಸಿದವನಾಗಿಯೆಂದು, ತನ್ನ ಸಚಿವಾ
ದ ವೇತಾಳಸಿದ್ಧನಂ ಕರಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿ ಆತನಶೋ
ಧನೆಗೆ ಕಳುಹಲಾಗಿ, ಆತನು ಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರ ಸಮು
ದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲು ದ್ವೀಪ ದ್ವೀಪ, ದೇಶದೇಶ ಪಟ್ಟಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ತೀರ್ಥ ದೇವಾಂಗಳಂ
ತಿರುಗಿ ಕಾಣದೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಶಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಪರಿಸರ್ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ರಾ
ಜ್ಯದಲ್ಲು ಕುಂಬಾರಶಾಲೆಯು ದಿವ್ಯರಥದ ಆಕಾರವಾಗಿ ಸುನಿರ್ಮಲಾ
ಕಾರದಿಂದ ಇರುವ ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ವರ್ಗ

ವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದನು. ಮೂರು ವರುಷದ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರು. ಆ
ರಸಿ ಆಚರ್ಯಾಮುರುಷನಾ ನಿರ್ದೇಶಕ್ಷನ ಕಂಡು. ರಮಿಸಿದನು. ಆತ
ಕೆ ಹೊಬ್ಬ ಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ನಡೆಸುತಿಯುವ ಆಂತತ್ಯ ಕುಂಬಾರರಾತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅದೆ. ಮಗ್ಗನ ನರಿತುರಕರಧಾಂಯದಳವಂ ದಿನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿ ತುಂಬಿಹನು ಎಂಬುದು ನೇರಾಳನು ತಿಳಿದು ಸತ್ಪುತ್ರಸಾದ ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನ ರೂಪು ಕೈಕೊಂಡು, ಆತನ ಸ್ಥಳಕ್ಕಂ ಹೋಗಲು, ಆಗಲಾ ವಿಸ್ಮಿತ
ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆತನಂ ಕಂಡು ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದವಂ ತೊಳೆದು,
ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಸುಖಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕುಮಾ
ರನಂ ಕಂಡು ಇತರ ನಿನಗೇನಹನು ಎಂದರೆ, ಇತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯಾಮುರುಷನಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದರೆ, ಸಂತೋಷವಂ ಬಟ್ಟುಕೊಂ
ಡು, ಉಜನಿಯೂರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮನೋವೇಗದಿಂ ಬಂದು, ಇ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ರಾ
ಯಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಆ ರಾಯಂ ಇಂಥಾ ದೊಂದು ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಲುವರೆ,
ಬಹಳ ದಿನ ತಡೆದೆ ಎಂದು ಜರಿದು ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವಾಮಿದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂಥಾ ಬಂ
ಧು ತನ್ನನ್ನು ಜರಿದರೆ, ಬಿಟ್ಟು ಹೋದೆನೆಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ ಇಂದು ನನ್ನ
ಜರಿದನಾದ ಮೇಲೆ, ನಾ ಇರವಿಲ್ಲನೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು. ಮತ್ತಾ ರಾಯನು
ಹೊಬ್ಬ ದೂತನಂ ಕರೆದು, ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಮುರುಷನ ಮಗನ ಕಳುಹಿಕೊ
ಟ್ಟು, ತೀರಿಕವಂ ಬರದು ಆ ಪರಿತೋಷ್ಯಕ್ಕಂ ಕಳುಹಲು ಆ ದೂತರು ಬಂ
ದು ಆ ತೀರ್ಥಿಕವಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾ ಎಂದರೆ ತಾನು ಬಹರೆ ಸಮಯವಾಗಿ
ಅದೆ. ಬಹವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ರಾಯನು ನಿನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬಹುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊ
ಟ್ಟಿಹನು ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ದೂತರಂ ಜರಿದು ಮಾನಭಂಗವಂ ಮಾಡಿ ಕಳು

112

ಹಲು, ಆ ದೂತರು ಬಂದು ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸ-
ಲು, ರಾಯನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ದಂಡೆ-
ತ್ತಿ ಬರಲು ಆ ನಗರದ ಪಟ್ಟಣದ ಜನವೆಲ್ಲ ತಂತಿರುತ್ತಿರೆ, ಶ್ರೀಕುಮಾರನ ಪರಿವಾ-
ರ ಕಾಲ್ಕತ್ತೆ ಕಾಲ್ತಳಗಳಂ ಬಲಿದು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮಹೇಶನಂ ಸ್ಮರಿಸಲು ಆ
ನಗರ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಬಂದು, ನಿನಗೆ ಬಂದ ವಿಪತ್ತು ಯೇನು ಯೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಕು-
ಮಾರನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ರಾಯನಿಂದ ಬಂದ ಕಲಹವಂ ಪೇಳಲು, ಕೆಳದಪ್ಪಿಕ
ಸ್ತ್ರಯಿಸಿ ಕುಂಭಾರಕಾಳಿಕಂ ಕೈಹಿಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಯೇನೆಂದು ಕುಮಾರ
ನೊಡನೆ ಕೇಳಿದರೆ, ತಾನು ನಡೆಸುವ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಿದ ಸಹಸವೆಂದರೆ ಆ
ಮಹೇಶ್ವರನು ಶ್ರೀಧರನನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಲಿಸಿ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮಹೇಂದ್ರಜಾ-
ಲದಂತೆ [illegible]ಗಳು ತಂಬಿ ನಾಲುಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹರಿದಾಡಲು, ಮಹೇಶನ
ಶ್ರೀಕಾಳಿಯಂ ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ವಾಹನನಾಗಿ ಹರಿದಾಡಲು ಆ ಕುಮಾರ
ನಂ ಕರೆದು ಶ್ರೀವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಚತುರಂಗದಳದಿಂದ ಆ ರಾಯನಂ
ಜೈಯಿಸೆಂದರೆ, ಹನಿಧರೆಂದು ತಂದೆಯಂ ಕಳುಹಲು ಮಹೇಶ ಕುಮಾ-
ರನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಾಳಿವಾಹನವನ್ನೇರಿ ಚತುರಂಗದಳಮಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಕಾಳಿವಾಹನ ಚಕ್ರೇಶ್ವರನಾಗಿ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಂ ವಿಕ್ರಮಾದಿ-
ತ್ಯರಾಯನ ಕೈಲಿ [illegible] ದಂಡೆತ್ತಿ ಪಟ್ಟಣವಂ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಡಲು ಆ
ನಗರ ಕಾಳಿವಾಹನನು ತನ್ನ ದಳದಿಂದ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ದಳಮಂ ಜಯಿಸಿ ರಾ-
ಯನೊಡನೆ ಹಳಚಲು ಆ ನಗರ ರಾಯನು ಅತಿಕೋಪದಿಂ ಕೆರ-
ಳಿಕೊಂಡು, ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯರ ಹೂಂಗಾರ ಹೂಂಗಾರ ಹಿಡಿದೊಳಗಿನ
[illegible]ದಂತಾದಂತೆ ಕೈಕಾಲ್ಗಳ ತೊಡಗಿಯಂ ತೊಡಗಿ, ಚಂಡಿಕೆಮುಂ

ಶಾರದ ದೇವತೆಗಳಂ ಪೆಳ್ದಿಸಿ, ಸಮಚಿತನ ರಾಜಕಾರ್ಯದಿ ಅಷ್ಟಾದಶ ದಿನ
ಸಪರಿಯಂತರ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಶಾಲಿವಾಹನನಂ ಗೆಲ್ದು ಮ
ಳಿದು, ಮಂತ್ರಬಾಣಮಯುತಂ ಪ್ರತಿಮಂತ್ರಬಾಣದಿಂದ ಜಯಿಸಲು, ಆ
ಗಲಾ ಮಹಶೇಷನು ತನಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರಮಯದಿಂದ ಬಾಣ
ವನೆಚ್ಚರೆ, ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಯೆಚ್ಚಂಬಿನ ಘಾಯಕ್ಕೆ ಸೋಲಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ
ದಿಕ್ಕಾಪಲಾಯನದಿಂದ ಬರಲು, ಆ ಮೇಲೆ ಶಾಲಿವಾಹನನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಯಾಗಿ, ಆಳುತಿರ್ದನು. ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ತಳೆದು ದೇವೇಂದ್ರ
ನು ಕೊಟ್ಟ ಸಿಂಹಾಸನವ ತ್ಯಾಗವಂ ಮಾಡಿ, ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ
ಕ್ಷೇತ್ರದಲಂ ನಿಲಿಸಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ವನಾಂತರಕ್ಕಂ ಪೋಗಿ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಯಂ
ದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆದನು. ಮತ್ತು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಪಟ್ಟದ ಸ್ತ್ರೀಯರು
ಗರ್ಭಿಣಿಯಂ ಬಳಿಗೆ ಆ ಊರಿಂದಾಗ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಆರ
ಲು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜನೆಂಬ ಕುಮಾರನು ಪುಟ್ಟಿದನು ಆತ
ನು ಧಾರಾಪಟ್ಟಣವನಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿರ್ದನು ಆ ಕಾಲದ ಸಿಂಹಾಸನ
ಕ್ಷೇತ್ರದವರು ಆತನಿಗೆ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ವಂದಿಸಲು, ಪ್ರಜೆಗಳು ಪರಿವಾರವಂ
ಕಾಲಾನಿಕಾಂತರ ರಾಜ್ಯವಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಒಂದು ದಿನ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ
ರಾಜಂ ಸಕಲ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಪಟ್ಟದ ಕ್ಷೇತ್ರದವರು ಸಾಯುದಳ ಸಹಿತ
ಸೋಲಗಂ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರುತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ತೇಜಸ್ವಿನು ಒಬ್ಬ
ಗಲಾ ಸೈಬ್ಬರು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಬಂದು ರಾಯನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲ
ಲು ರಾಯನು ನೀನು ಯೇನು ವಿದ್ಯವ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದರೆ, ತಾನು ಚತು
ರ್ದಶ ಕೋಂಬರ ವಿದ್ಯವ ಬಲ್ಲೆನೆನಲು, ಆ ಮರುದಿನದಲ್ಲು ಆತನ ವಿದ್ಯವ

ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನರಸಲು ಆಂಗಲ ಕೆಲಸುತಿಯು ಕಾಳ್ತ್ರಿಮಾಗ್ನಿ
ನನಗಾರಿಯನ್ನು ಯಶ್ಯಂಗಾರಿಯಂ ಅಧರಸುಂದರಿಯಿವ್ರಿ
ಅದಂ ತಂದು ಮೆಚ್ಚಿ, ತ್ರಿಕಾಲಜರಾಯನು ಬೇಡಿಕೊ ಎನಲಾಗಿ, ಆ
ನ ಕೆಲಸುತಿಯು ಯೆಂಗಾರಿದಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಕ್ಕೆಯು ನೀನಾಳುವದಪ
ಟ್ಟಣದ ಹೆಸರು ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು
ಎಂದು ಕೇಳಲು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಧಾರೆಯೆಂದರೆ ಆಂಗಲರಾಯನು
ಧಾರಾಪಟ್ಟಣವೆಂದು ತಂಮ ನಗರವಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದನು. ಅಂತೆ ಸಾಲತ್ತೆ
ಹೊನ್ನಂಗಳು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮುಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಧಾರಾ
ಪಟ್ಟಣವೆಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರ್ದತಿರ್ದೆಂತೆಂದರೆ—

॥ಉತ್ತರ॥ ಶ್ರೀಕರ್ಣ। ಶ್ರೀಬಲೀಂದ್ರ। ಶ್ರೀಭರಪತಿ। ಶ್ರೀಚಂದ್ರ। ಶ್ರೀ
ವಸಂತ। ಶ್ರೀಕುಸುಮಾಕರ। ಶ್ರೀನಳ। ಶ್ರೀಜಯಂತ। ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ।
ಶ್ರೀದಶರಥನ। ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ। ಶ್ರೀಪಾಂಡವ। ಶ್ರೀಪರೀಕ್ಷಿತಿ। ಶ್ರೀಜನ
ಮೇಜಯ। ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನೆಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಮಹಾ ಅಂಕಿತದಿ.
ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ರಾಜಾಧಿರಾಜಾದ್ದಿನಿಗು ಹಿಡಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ
ಆಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆಂಗಲರಾಯನ ಬಳಿಗಂ ಬೇಟೆಗಾರರು ಬಂದು
ಬೇಟೆಗಂ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕು ಯೆಂದರೆ, ತ್ರಿಕಾಲಜರಾಜನು ಬಾಹತ್ತರ
ನಿಯೋಗದವರೊಡನೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಮಕ್ಕಳು ಮಹಾ
ಅರಣ್ಯಕಂ ಹೊಕ್ಕು ದಿಗಂತರಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೃಗಗಳಂ ಕಾಂ
ದು ವಿಹಾರವನಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಇತ್ತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾ
ಯನು ದೇವೇಂದ್ರಗಾಗ ಸಿಂಹಾಸನವ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ನಲ್ಲಿ ಇದರ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳ್ಬೊ ಯೆಂದನು.

ರಾಯನು ನಿಶ್ಚೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಊಪನ್ಯಸಗಳು ಮುಗಿದು ಇರುಳಿಯಾಯಿತು. ಆ ಇರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವೈಷ್ಣವಿಕನು ಸವರಿ, ಕೋಲವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜ್ಯೋತಿವಂ ಬೆಳಗುತ್ತ ಆ ಬೆಳಗಿನ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಂಗಳಂ ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಮಂಚಲ ಮಾಡಿದನು ಆ ಮಂಚಲಲ್ಲಿ ದಿನಂತ್ರಿಯು ಮರೆಂ ತಮ್ಮ ಸಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಇರಲಾಗಿ, ಆಗಲಾ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯನ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನಾರಿ, ಮಧ್ಯಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ವೈಷ್ಣವಿಕನು ಕಂಡು, ಆ ಮಂಚಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಯೆಲೆ ರಾಯಾ, ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರದ ಸಹಿತ ನನ್ನ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಕೆಣಕಳಿಂದು, ನೀರನ್ನಿಂಚಿ ತ್ರಿಮವಂಶಿ ಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು ಯೆಂದನು. ಆ ಮಾತಂ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ, ಆ ಕೋಲನಂ ಹೊಸ್ತು ಕೆಣಕಳಂ ಮುರಿಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಹೊಂದು ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬರಲು, ಆ ವೈಷ್ಣವಿಕನು ಆ ಮಂಚನೆಯಂ ನಿಳಿದು, ಹಕ್ಕಿಯಂ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು, ಆ ರಿದ್ಧಾರ್ಯಿ ಬರುವನು ನಾನು ಬೆಳದ ಕ್ರೈಯಂ ನೂರಿಯಾದುತ್ತ ದಾಕಿಂದು ಅರಸಿಗಂದಿರಲು ಆಗಲಾ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯಂ ಮೊದಲುತ್ರಿಮ ವ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯೆಂದೆ, ಆಗ ಆ ರೀತಿ ಯೆಂಬರೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಸುಮ್ಮನಾದನು. ರಾಯನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುಂದರಿಯುತ್ತಿರೆ, ಆ ವೈಷ್ಣವಿಕಂ ಮಂಚಲವನೇರಿ, ಯೆಲೆ ರಾಯಾ, ನಸಿದ್ಧಾ ಮುಂದರಿಯುರಬೇಡ, ತ್ರಿಮವ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೆಂದೆಂದನು. ಆಗಲಾ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯಂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾ ನಿರುಂಧಾ ಚಿತ್ರಕೆಮ್ಮನಂಕ ರದು, ಹೊಂದು ಉಪಕಥೆಯಂ ಕೇಳ್ತೆ ಯೆಂದು ಆಂತೆಂದನು.

44

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತಗಾರರಿಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುಮಂತ್ರಿತ
ದವೆಂಬ ರಾಯನಿದ್ದನು, ಅಂತವನಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಗಾಲನ ಧರನ ಅಂಗಾವಿಲ
ಕಿ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕಾಳಿದನು ಅಂತನು ಕೆಲಸಮಾಡುವಾಗ್ಯ, ರಾಯನೊ
ದನೆ ಯೆಲ್ಯ ರಾಯಾ, ನಿನ್ನ ಮಗಳ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡಿಸು ಯೆಂದನು. ರಾ
ಯನು ಕೇಳಿ, ಹೊಸನು ಧಾಂತು ನಾಡುಸು ಅಂದು ದೂ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ರಾಯ
ನು ಮತ್ತಾಂದು ಸರಿಯಲ್ಲಿ ಅ ಸ್ಥಳವಂ ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಇದ್ದನು. ಅಂಗಲ ಗಾವಿಲನ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ
ನು. ಮತ್ತ ರಾಯನು ತಾನು ಹೊದಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ
ಕಾರ್ಯಾಂತರವಿದ್ದಿತೆಂದು ಅ ಸ್ಥಳವನ್ನಗಿಸಲು, ಅಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಾ
ಳಿ ದ್ರವ್ಯವಂ ಧರಲು ಅ ದ್ರವ್ಯವಂನು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡು
ಸುಖದಿಂ ದಿರುತಿರ್ದನು ಕಣಾ. ಅ ಮರಿಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಸ್ಥತಿಕ
ನು ಅ ಮಂಚಿಲವನೆತ್ತಿದರೆ, ಹೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತದಾನೆ. ಅ ಮಂ
ಚಲವ ನಿಳಿದರೆ ಹೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತದಾನೆ. ಅ ಮಂಚಿಲ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿನಿ
ಕ್ಷೇಪ ಧದ್ದಿತೆಂದು ಅ ಪ್ರೆಸ್ತತಿಗನಂ ಕರಸಿ ಅ ಮಂಚಿಲ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಹ
ಹಸ್ತಕೆ ಕಾಳ್ಳು, ಅ ಸ್ಥಳವನ್ನಗಿಸು ವದಕ್ಕೆ ಕಾಮಾಟರಂ ಕರಸಿ ನಾಲ್ಕು
ಅಳು ಪ್ರಮಾಣ ಅಗಿಸುವಾಗ ಅ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಕಳಶ
ಕಂಡರು. ಅಂ ಮೇಲೆ ಚಲಕ್ಷಿಣವಾದ ಹೊಂದು ಕಲ್ಲಮಂಟಪವಂ ಕಂಡರು.
ಅ ಮಂಟಪ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತತಸೂಯ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಸಿಂಹಾಸನವಂ
ಕಂಡರು. ಮತ್ತ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೆಳಿಸಲಾಗಿ, ಸ್ಥಾಪಿತಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ
ಯಿಂ ಬಾರದಿರೆ, ಅಂಗಲ ತ್ರಿಮಾಸುರರಂ ಕರಸಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಅಂಗಲ ಬಾಹ್ಮ

ರು ಸಕಲ ವೇದಪುರಾಣ ಜ್ಞಾನಾರ್ಥದಿಂ ನೋಡಿ, ಯಿಲ್ಲೇ ರಾಯ ಈ ಸಿಂ
ಹಾಸನ ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾದದ್ದಂತಾದ್ದು, ಅನೇಕ ಕಾಲ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಸಿಂಹಾಸನ
ಇದು ಬಾರದಿರಲಾಗಿ, ಆ ನಗರ ರಾಯನು ಕರೆಸಿ ಕಾರಬೇಕೆಂದು ಹೇ
ಳಿ ಕಾಳಲು ಆ ನಗರ ಬ್ರಾಹ್ಮರ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಯಿಂದ ಯೋಗಿನಿಯೆಂಬ
ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಪರಿವಾರಗಳ ಆಹುತಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು
ನಿಲಿಸಲು, ಆ ಸಿಂಹಾಸನವ ಭರಲ ರಾಯನು ಸಂತೋಷಿತನಾಗಿ ಇಂ
ತೆಂದನು.

॥ಕಂದ.॥ಮಿತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿರಲು ಸಂಪತ್ತಹು
ದು, ಮಿತ್ರಂ ತೀರಿದ ಬಳಿಕಂ ಬೆಟ್ಟದೊಳಿಯಂ ಮೇಲಲು ಹುಲ್ಲು ಹೋದ ಕೆರಜಿ
ದ್ದಂತಕಂ॥ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಬಾಹೂನ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಬಾಹೂದು,
ವಿಕ್ರಮರ್ಕೆ ಮಿತ್ರವೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ.॥

ಉದ್ಯೋಗಸಾರಿಣೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬುದ್ಧಿಕರ್ಮಾನುಸಾರಿಣೀ॥
ಅಭ್ಯಾಸಸಾರಿಣೀ ವಿದ್ಯಾ ಕೀರ್ತಿ ಶಿಷ್ಯಗಾನುಸಾರಿಣೀ॥

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವ ಬಟ್ಟರೆ, ಅನುಸಾರಾದಿವದದಿಕ ಯಿಂ
ದು ಸಂತೋಷಿಸಿ ಪಟ್ಟಾಶೃಂಗಾರವಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಧಾನಿಗಳಂ ಕರೆಯಲು,
ಅವರು ಬಂದು, ಚಿತ್ರಾಲಂಕಾರಣೆಯಿಂದ ಪನ್ನೀರ ಛಳೆಯಗಳಿಂದ ಶೃಂ
ಗಾರವಾಗಲು, ಆ ನಗರ ಸಿಂಹಾಸನವ ಕರಳಿಸಿ ಕಾಂತು, ಬರಲು, ಸಕಲ
ಕನ್ನಡಿ ಪಂಚವಾದ್ಯಂಗಳಿಂದ ಇದಿರ್ಗೊಳಿಸಿ, ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿ
ಸಿದರು. ಮಿತ್ರರಾಯನು ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಬೇಕೆಂದು, ತನ್ನ ಪ್ರ
ಧಾನಿಯಾದ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಯೋಚಿಸಲು, ಪ್ರಧಾನ ಚಿತ್ರವರ್ಮನಿಂ

ತೆಂದಂ॥ ಯೆಲೇ ರಾಯಾ, ನೀ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಧ್ಯಾನಿ ಕಾರ್ಯತ್ತದೆ ಸ್ಥಿತಿಕಾದಂಥಾ ಸಿಂಹಾಸನ ಯೇರುವಂತಾದ್ದು ಅಧಿಕಾರಿ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನ ಯೇರಬೇಕಾದರೆ, ದಾನಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ತಪಸ್ಸಿತ್ಯಾಗ ವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಮಾತಂ ನಡಿಸಲರಿಯದೆ, ಯೇರುವದಕ್ಕೆ ಅಸಾಂಧ್ಯವೆಂದರೆ ವಿಕ್ರಮರಾಯನು ಮಂತ್ರಿ ಮಾತ ಕೇಳದ ರಾಯನಿ ಯೇನಾದಿತು ಯೆಂದರೆ - ಕೇಳೆಂದಂ॥

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತುಂಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಯನಿಹನು ಅವನ ಮತಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳೂ ಜಯಪಾಲನೆಂಬ ಕುಮಾರ, ಬಹುಶ್ರುತನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನ ಸಹಿತ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಂ ಮಾಳ್ಪುತ್ತಿರಲು, ಆ ರಾಜನ ಪ್ರಧಾನರ ಮಾತ ಕೇಳದೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಪ್ರಧಾನನು ನೀ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿ ತಪ್ಪಿದುದು ಯಂತೆಂದರೆ, ಆ ರಾಜನ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಳಾದಂಥಾ ವಿಕ್ರಮತಿ ಅಗಲಿರಲಾರದೆ, ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು ಆ ಸಗ ಪ್ರಧಾನಿಯು ಕೇಳೆಂದಂ॥ ಕಥೆ॥

ರಾಯನು ಪರರ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡದು ಪರಕಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಕೀರ್ತಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಾಲ್ಕು ವೇದ ತಿಳಿದರೆ, ಕುಲ್ಯನರನು ಕುಂಬಾರನ ತಿಳಿದಲ್ಲದೆ ಬರಹ ನಡೆಯದು, ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಿಳಿದರೆ ಪತಿ ಪ್ರತಾಧರ್ಮ ಕೈದಿಸಿಕೊಂಡಾರು ಯೆಂಬ ನೀತಿ, ರಾಜಾನನು ಸುಪ್ರಸಾದರ ಬೇಕು ನೀ ಸ್ತ್ರೀ ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಬುದು ಅನುಚಿತವೆಂದರೆ, ನಾನು ಸ್ತ್ರೀಯ ಅಗಲಿರಲಾರೆನು ಯೆನ್ನ ಮಾತಲಿಯೆಂದನು. ಹಾಗ

ದರೆ, ಈ ದೇವಿಯರ ರೂಪವನ್ನಾದರೂ ಬರದು ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹು
ದು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ರಾಯನು ಚಿತ್ರಿಕರ ಕರಸಿ ಅವರಿಗ್ಗೆಯು ಭಾನುಮ
ತಿದೇವಿಯರ ರೂಪ ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಲು, ಆಗಲಾ ಚಿ
ತ್ರಿಕರು ಅವರ ಪ್ರತಿರೂಪಂ ಬರೆಯಲು, ಆಗಲಾ ವರರುಚಿ ಚಿತ್ರಕರು ಬಂದು
ಚಿತ್ರಿಕರೊಡನೆ ಇಂತೆಂದರು. ಭಾನುಮತಿದೇವಿಯರ ಯೆಡತೊಡೆಯ ಮೇ
ಲೆ ಮಚ್ಚೆಯ ರೂಪು ಉಂಟು ಆ ರೂಪು ಬರೆಯಬೇಕ ಯೆಂದರೆ,
ಆ ರೂಪು ನಾವು ಬರೆಯಲಮ್ಮೆವು ಯೆನಲಾಗಿ ಆಗಲಾ ವರರುಚಿ
ಚಿತ್ರಕರು ಲೇಖಿನಿಗೋಲಿಕೆಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಚ್ಚೆಯ ರೂಪಂ ಬರೆದು ತೋ
ರಲು, ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ರಿಕರು ತಮ್ಮ ರಾಯಗಂ ಪಟವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಲು, ಆಗಲಾ
ರಾಯನು ಕಂಡು, ಪ್ರಧಾನಿಯ ಕರೆದು ಇಂತೆಂದಂ॥ ಈ ಮಚ್ಚೆಯ ರೂ
ತಿಳಿದವರಲ್ಲ,
ಪು ತಾನಲ್ಲದೆ ಪರರ್ಯಾರೂ, ಈ ಚಿತ್ರಿಕರು ತಿಳಿದಂಥಾ ಪರಿ ಯೆಂತೆಂದರೆ, ಪ್ರ
ಧಾನಿಯು ಮುಪ್ಪಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಿಕರ ಕರಸಿ ಕೇಳಲು ಈ ರೂಪು ತಾವು ಬರದ
ವರಲ್ಲ ತಾವು ಬರೆಯಲಮ್ಮೆವು ಯೆಂದರೆ ವರರುಚಿ ಚಿತ್ರಕರು ಬರದರು ಯೆ
ನಲಾಗಿ, ಆಗಲಾ ರಾಯ ಪ್ರಧಾನರು ವರರುಚಿಯಂ ಕರಸಿ ಕೇಳಲು,
ತಾವು ಬರದಂಥಾದ್ದು ಅಹುದು ಯೆಂದನು. ಮತ್ತೆ ರಾಯನು ಅವಿಚಾರಿ
ಯಾಗಿ, ಈ ವರರುಚಿ ಚಿತ್ರಕರಿಗೂ ಈಕೆಗೂ ಕಾಟದೋಷ ಉಂಟು. ಯೆಂದು
ಈ ವರರುಚಿಯ ಶಿರಚ್ಛೇದನವ ಮಾಡುವರೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ
ಗಲಾ ಪ್ರಧಾನನು ವರರುಚಿಯಂಬುವ ಮಹಾ ಕಾಲಜ್ಞಾನಿ, ಅದರಿಂದ ರೂ
ಪು ಬರೆದನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅವಿಚಾರದಿಂದ ಶಿರಚ್ಛೇದನ ಮಾ
ಡಿಸಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಬಂದೀತು ಬೇಡಾ ಯೆಂದನು. ಆಗಲಾ ರಾಯನು

ಪ್ರಧಾನನ ಮಾತು ಕೇಳಿಯೊಡದು ಕಳ್ಳರನಂ ತರಿಸಿ ಕೇಳುತಲು, ಪ್ರಧಾನಿ
ಯು ಚಿನ್ನಸಾಗಿ ಆ ಕಳ್ಳರನಂ ತರಿಸಿ ರಾಯನು ಅವಿಚಾರಿಯಾಗಿ ಕೊ
ಲಿಸುತ್ತಧಾನೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆತನ ಉಳುಹಿ ಕಳ್ಳರಂ ಕೊಂದು ಪರಿ
ಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಡಿಸಿಂದರೆ, ಆ ಕಳ್ಳರನು ಆ ವರರುಚಿಯನು ಸುಪ್ತ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಆ ದಿನ ಬಂದರಂ ಕೆಲ್ಲರ ಶಿರಚ್ಛೇದನವಂ ಮಾಡಿ,
ರಾಯಂಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೊಡಿಸಲು, ರಾಯಂ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದನು. ಮತ್ತೆ
ವರರುಚಿಯು ಕಳ್ಳರನಂ ತರದು, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ವೃತ್ತಾಂ
ತಮಂ ದಿನಂ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ನಿನಗೆ ಆರು ಮಾಸದೊಳಗಾಗಿ ಅ
ಧಿಕಾರ್ಯದ ಮನ್ನಣೆಯಂ ಮಾಡ ನೀವೆನೆಂದು ಹೇಳಲು, ಮತ್ತೆ ಕಳ್ಳರ
ನು ದಿನಂ ಪ್ರತಿಯು ಆದ ವೃತ್ತಾಂತವ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೊಂದಾನೊಂದು
ದಿವಸ ಆದ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿದನು. ಹೇಳಿ ವರರುಚಿಯು ಒಂದು ದಿನ
ದಿನದಲ್ಲು ರಾಯನ ಕುಮಾರ ಜಯಪಾಲನು ಬೇಟೆಗಂ ಪಸ್ನರಾಗಿ ಹೋ
ರಮಕ್ಕೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಿತ್ರಗಳಾಗಲು ಆ ಅವನ ಮಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ದಂಡಿಸಿ ಹೋಗಲು ಮತ್ತೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳಂ ಕೊಂದು ಮ
ಹಾವಿಹಾರದಿಂದ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಗಲಾ ಮಹಾ ವರಾಹನು
ಅರಣ್ಯ ಅಡವಿಯಂ ಹೋಗಲು ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಹಿಂದೆಬಿಟ್ಟು ಆ ಮೃಗದಬೆ
ನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದನು. ಮತ್ತೆ ಮೃಗವು ಸಿಕ್ಕದಿರೆ, ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಗಾವ
ದಿ ಬೇಟೆಯ ನಡೆಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಮಯವಾಗಿ,
ಅಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಿತನಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಗಲಾ ಹುಲಿ ತರಿ
ಯಂ ನೋಡುತ್ತಿ, ಆ ತರಿಯು ಹೀಗೊಂದು ಮರನ ಹತ್ತಿಹುದು ಆಗ

ಕುಮಾರನು ಆ ಕರಡಿಯುಮಂ ಕಂಡು, ಅದೇ ಮರನಂ ಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ಹುಲಿ ಇಂತೆಂದುದು. ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ, ಮೇಲೆ ಕರಡಿ ಇದೆ, ತಿಂದು ಬಿಡುವದು, ಕೆಳಗಿಳಿಯೆಂದು ಘರ್ಜಿಸಲು, ಆ ಎರಡು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಮರನ ಕೆಳಯಿಂತೆ ಬ್ಯಾಘ್ರಶತ್ರುವೇನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕರಡಿ ಇಂತೆಂದುದು. ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ, ಹುಲಿಯ ಘರ್ಜನೆಗೆ ನೀನಂಜಬೇಡ, ತನಗೆ ದ್ರೋಹವಂ ನೆನೆಯಬೇಡ, ನಿನಗೆ ಮುನಿಯೆನು ಎಂದು, ನಂಬುಗೆಯುಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮೇಲಕ್ಕಂ ಕರದುಕೊಂಡು ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಳಲಾಗಿ, ಸುಖನಿದ್ರೆಯೊಳು ಮತ್ತಾ ಹುಲಿ ಕರಡಿಯೊಡನಿಂತೆಂದಿತು. ನೀನು ನಾನು ಅನೇಕಕಾಲ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವೆವು, ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಇದರಲ್ಲಿ ಈತ ರಾಜನ ಮಗನು ಸಾಯಲಿದ್ದು ಯಾರ ಬಳಗ ನಮಗೆ ಮುನಿದಾನು, ಈತನಂ ಕೆಳಯಿಂತೆ ನೂಕು ಆತನಂ ತಿಂದು, ನೀನು ನಾನು ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿರುವಾ ಎನಲು ಕರಡಿ ಇಂತೆಂದುದು॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿ ಮಿತ್ರಘಾತಕಂ ತ್ರಾತಾರಂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಂ॥
ಉತ್ತಯೋರ್ನರಕಂ ಯಾಂತಿ ಯಾವಚ್ಚಂದ್ರದಿವಾಕರಂ॥೦॥

ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟು, ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನಿಗೆ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಿರುವರೆಯುಂ ರೌರವ ನರಕವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ, ಕ್ಷೀಣಬುದ್ಧಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಗತಿಯಿಲ್ಲ, ಶರೀರ ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲ, ತಾನು ದ್ರೋಹವನ್ನೆನೆಯೆನೆಂದು ಜರೆಯಲು, ಹೊಂದು ನಿದ್ರೆಗೆ ಕುಮಾರನು ಎಚ್ಚರಿತು ಕುಳ್ಳಿರಲು, ಕರಡಿಯು ಈತನ ಮನವನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಂದು. ಎಲೈ ಕುಮಾರಾ, ಹೊಂದು ನಿದ್ರೆ ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಗೈವೆನೆನಲು, ಆ ಹುಲಿ ನಯೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಘರ್ಜಿಸಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆದರದೆನಂಬಿದವಗೆ ದ್ರೋಹವಂ ನೆನೆಯುವೆ ಇದು ಎಂದು ಮಲಗಿರಲು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ

ಮಾರ್ಜಾಲನೆ ಕೇಳು ಇಂತೆಂದಿತು. ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಕ್ಷಣಾಸೇನ ಕ್ಷಣಾಸೇ ಕಣ್ವ ನಷ್ಟ ಕ್ಷಣಾಸೇನ ಜಾ ನಿಶ್ಚಾಸೇ ।

ಆಪ್ತವೆನ ಸಬಿ ಶ್ರನಾಂ ಪ್ರಸಂಗೋ ವಿಷಯ ಸಂಗರಃ ॥ ೦ ॥ ಟೀ ॥

ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟು, ಯೇನೆಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರಮಾದವಿದೆ, ಈ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನರಿತು ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಇರುವುದು ಇದ್ದರೆ, ನಿಂನಂತಿಂದು ಬಿಡುವದು ಅದರ ಸಂಬಂಧ ಯನಲು, ಸಮಾಧಾನಂಬಿದವಕೆ ದ್ರೋಹವನೆಯೆನು ಯೆಂದು ಕುಮಾರನು ಕೇಳೆ, ಈ ಕುಲಿ ಹೇಳಿತು, ಮುಂದೆನಗದು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳಿದ ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕ್ಷಮಾವೆಂದು ಹೇಳಿದಲು, ಆ ಕುಮಾರನು ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಮನಸಂದು, ನಾನುನೆನೆಂದನು. ಆಗಲಾಗರತಿ ಸುಳಿದುಕೊಂಡು, ತನಗೆ ದ್ರೋಹಮಂ ನೆನೆದೆಯಲಾ, ಹಿತಿರಾದವನೆನಲು, ಕುಸಾಂಧವೆಂದು ಕ್ಷೈತ್ರಾಂತನು. ಸಣಿ ಮಿಠಾಯೆಂದು ಕಳವಿತಿಯತಿ ಯೆಂದಕೆ, ಶಾಪವಂ ಕೊಳ್ಳನು. ಈಗ ವಿಶಾಪವಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆನಾಲ್ಕು ಶ್ಲೋಕವಂ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಶಾಪವೆಂದು ಹೇಳಲು, ಕುಮಾರನೆ ಕಳವಿದು ಸಣಿ ಮಿಠಾಯೆಂದು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತ ಸಾಯಳ ಉದಯವಾಗಲು ನರಿ ಕ್ಕೊಂದು ಕತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ಕುಲಿ ಕ್ಕೊಂದು ಕತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಆಗಲಾ ಆ ಕುಮಾರನ ಸಂಗರ ಬಂದ ದಳ ಯಾರನ ಯಾರಂ ಕಂಡು ದಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಣಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಆಗಲಾ ರಾಯನು ಮರುಮಂತ್ರಿ ಲಕ್ಷರ ಕಳಿಂದ ಕುಮಾರನ ಈ ಕ್ರಿಡೆ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಸಣಿ ಮಿಠಾ ಯೆಂಬ ವಾಕ್ಯವಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಮಾತನಾಡನು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಯನು ಮರುಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಆ ಶ್ರೀಹರಿ ಬಿಡಿಸಿ ದವರಿಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟೆನಂ

ದು ತಂದು ರವಂ ಪ್ರೋಷಿದನು ಕೇಳಯ್ಯ ಯೆಂದು, ಆ ದವೃತ್ತಾಂತವಂ ವರ
ರುಚಿಗೆ ಸಾಂಖ್ಯಾದಿ ಶಕಟಾರಂಗಳಿಗೆ, ಆ ನಗರ ವರರುಚಿಯು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಶಕಟಾರನ ಹಿತ ಪ್ರಧಾನನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಗ್ರಹವಂ ತಾನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟೆನು ತೆರೆ
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವೆನು ರಾಯಗೆ ತನ್ನ ಇರವನ್ನು ಹೇಳದಿರು ಯೆನಲು ಆ
ಪ್ರಧಾನಿಯು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಯೆಲೈ ರಾಯಾ
ಆ ಕುಮಾರಗೆ ಗ್ರಹದ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವರರುಚಿ ಶಿಷ್ಯರ ಮಗ
ಳು ಚಿತ್ರಂಬರೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾದೀತೆಂದು [illegible] ಯೆಂದು ರಾಯನೊಡ
ನೆ ಹೇಳಲು ಆ ರಾಯನು ಕುಮಾರನ ಹಿತ ಪ್ರಧಾನಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಆ ಪ್ರಧಾ
ನಿಯು ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ರಾಯ ಬಂದನು ಯೆಂದು ವರರುಚಿ ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಹೇಳ
ಲು, ತೆರೆಮರೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಸೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ನಗರ ವರರುಚಿಯು ತೆರೆಮರೆಯ
ಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಆ ರಾಯನು ಯೆಲೈ ಚಿತ್ರಂಬರೆಯೆ ಆ ಕುಮಾರಗೆ ಗ್ರ
ಹದ ಪಿಡಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಾವುದು ಆ ಗ್ರಹದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡು ಯೆಂದರೆ, ಆ ನಗರ ವ
ರರುಚಿಯು ಸತಿಮಿರಾ ಯೆಂದು ನಾಲುಕು ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ನಾಲುಕು ಶ್ಲೋಕವ ರಚಿಸಿ
ದನಾದೆಂತೆಂದರೆ — ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಸದ್ಭಾವಪ್ರತಿಪನ್ನಾನಾಂ ವಂಚನಂ ಕಾ ವಿದಗ್ಧತಾ ॥
ಅಂಕಮಾರುಹ್ಯ ಸುಪ್ತಾನಾಂ ಹಂತುಃ ಕಿಂ ನಾಮ ಪೌರುಷಂ ॥ ೧ ॥ ಇಂತೆಂದ
ಲು ಕುಮಾರನು ಸಮಿರಾ ಯೆಂದನು. ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಸೇತುಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಮುದ್ರಸ್ಯ ಧನುಷ್ಕೋಟ್ಯಾಂ ವಿಶೇಷತಃ
ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾಪಂ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹೀ ನ ಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೨ ॥ ಇಂತೆನ
ಲು ಮಿರಾ ಯೆಂದನು. ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಮಿತ್ರದ್ರೋಹ ಕೃತಘ್ನಸ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲಘಾತುಕಸ್ತಥಾ॥

ಚತ್ವಾರೋ ನರಕಂ ಯಾಂತಿ ಯಾವಚ್ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರಾ॥ ಟೀ॥ ಎಂತೆನಲು
ರಾಯನೆಂದನು. ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ರಾಜಪತ್ರಮುನಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಯಾದಿಕನ್ಯಾ ಮೃತ್ಯವೇ॥

ದಾನದ್ವಯ ದ್ವಿಜಾತೀನಾಂ ಶ್ರೋತ್ರಿಯಂ ವಿಪ್ರ ವಿಶ್ವತಿ॥ ಟೀಕು॥

ಎಂತೆನಲು ಕುಮಾರನು ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಆಗ ಆ ರಾಯನು ಸಂತೋಷಿತನಾಗಿ ಯೆಲೈ ಕುಮಾರನೆ ನಿನಗೆ ಯೆಂತು ಬಂದವಳಿಕ್ಕೆಂದರೆ ಎಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಗುಣವಂತಿ ಕೌಮಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸ್ವೈರ ಗಚ್ಛತಿ॥

ಸುಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಕ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಮಾಂ ಜಾನಂತಿ ಯೆವರು॥

ಎಂತೆಂದು ತಾನು ಆತವಿಯೊಳು ಬೇಟೆಯನ್ನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪತ್ತದ ಬಳಿಯ ನಿಂದಿಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಷ(ಪ್ರ)ಕರತಿ ಸಂಭೂದದಿಂದ ತನಗೆ ಬಂದ ತಾಪತ್ರಂತವ ಹೇಳಿದರೆ ರಾಯನು ಆ ಕುಮಾರಿಯೊತನೆ ಆಗ ವರತ್ರಿ ಬೀನರಿತವರಿಕ್ಕೆ ಯೆನಲು, ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ದೈವದ್ವಿಜಪ್ರಸಾದೇನ ಜಿಂಭೂಯಾಂತು ನರಸ್ಸತಿ॥

ಕೇನರಹಂನಂದಜಾನಾತಿ ತ್ರಿತಾನುಮೃತ್ಯುತಿಕಂಯುದು॥ ಟೀ॥

ದೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾಗಿಹೆ ನರಸ್ತ್ರೀ ವಲಿದಳು ಆದರಿಂದ ತಿಂದೆ ತ್ರಿತಾನು ಮರಿಯರ ಯತಕಾಡಿಯ ಹೇಳಲಾ ಮನ್ನನ ಹೇಳಿದನು ಕ್ಷಮಾ ಯೆನಲಾಗಿ, ರಾಯನು ಧರೆ ಮರಿಯಂ ತೆಗೆದು ವರರು ಚಿತ್ರಕಥೆರಂ ಕಂಡು ಆತ ಯಕ್ಕೆಂದು ತಕ್ಕೆನಿ ತನ್ನಿಂದ ಬಂದಂಥಾ ದ್ರೋಹವ ನೊಂದನು ನೆನೆಯುಬೇಕ

ಯೆಂದು ಉತ್ತರಗೊಳ್ಳೆ ಉಚಿತವಂ ಕೊಟ್ಟು ಅರ್ಧರಾಜ್ಯದ ಪಾಲನೆಯಂ
ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪಾಲನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿಂದಿದ್ದರಲ್ಲಾ
ಸಲು ರಾಯನು ಬಾಹುತ್ತಿನಂ ಪ್ರಧಾನಿಯಂ ಕರಸಿ, ವರರುಚಿ ಪುತ್ರರ ಶಿರಚ್ಛೇ
ದನಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯು ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿತ್ತಲ್ಲ ಆ ವರರುಚಿಯು ಯಾವಲ್ಲಿಂದ ಬಂ
ದನ್ನು ಯೆಂದರೆ ಈ ರಾಯರ ವರರುಚಿಯು ಮಹಾಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬುದು
ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಕಂತೆಯಲ್ಲ ಆತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರಸಾದದಿಂದನಾ
ಶಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಂಕಾಳಿ ದೇವಿಯರು ಸರಸ್ವತಿ ದೇವಿಯರು ಅಪ್ಪಣೆ
ಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಕುರುಹನ್ನಿಟ್ಟದನಲ್ಲದೆ ಬೇಕೊಂ
ದಲ್ಲ ಆತನ ಮೇಲೆ ದ್ರೋಹವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದರೆ ನಿನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾತಕ ಬರುತ್ತದೆ
ಯಲ್ಲ ಯೆಂದು ಆತನ ಉಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡೆವು, ಯೆನಲಾಗಿ ರಾಯನು ತನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರುಷಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರಧಾನಿಯು ಮಾತ ಮೀರಿದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮತ್ತ್ಯೆ ಬರು
ತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ಆ ಪ್ರಧಾನಿ ಪುಣ್ಯವನಾದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮತ್ತ್ಯೆ ತಪ್ಪಿಸಿದನು ಯೆಂದು ಉತ್ತ
ರಗೊಳ್ಳೆ ಉಚಿತವಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದನು ಕೇಳಾ ರಾಯ, ಅದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
ಪ್ರಧಾನಿಯ ಮಾತ ಮೀರಿದರೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕು
ಯೆಂದು ಚಿತ್ರಕಮಲೆ ಪುತ್ಥಳಿ ಭೋಜರಾಯನೊಡನೆ ರಾಯನು ಸಂತೋಷವಂ
ಬಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಧಾನಿಯ ಅನುಮತದಿಂದ ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇ
ರುವರೆ ಶುಭತಲ್ಲಗ್ನವ ನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚಾಂಗಶುದ್ಧ ಮುಹೂರ್ತದಿಂದ ಸಿಂಹಾಸ
ನವ ಶೃಂಗಾರವಂ ಮಾಡಿ ಹೋಮ ನಂತರ ಶಾಂತಿ ಪುರಸ್ಸರ ಯೋಗಿನಿ ಪೂಜೆಯಂ
ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ವನ್ಸಿ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂ ಬರಿಸಿ
ಯವಂ ಮೆರಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅನ್ನಹಿರಣ್ಯದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ವೇದಘೋಷ

ಗಳಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹರಕೆಗಳಿಂದ ಪಾಠಕರ ಹರಕೆಗಳಿಂದ ಸಂಭ್ರಮ ಹೂ
ವಾದ್ಯಗಳಿಂ ಪಂಚದೀವಟಿಗೆಗಳಿಂ ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಚಿತ್ರಶರ್ಮ ಸಹಿತ ಮಂತ್ರಿಯು
ನಿಗಳ್ಳಿರಸಿ ಭಾವದಿಗಂ ಬಂದು ದಾನಧರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ಮುಂತಾದ ರಚ
ನಿ ಭಾಗ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠ ದಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರುವೆ ಎಂಬ ಸಮಯ
ಕ್ಕೆ ಆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಕೆತ್ತಿದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳು ವಿಚಾರಮಂ ಮಾಡಿದವೆಂತೆಂದರೆ
ಕಮ್ಮತಿಮ್ಮಳು ಎಲೈ ರಾಯಾ ನಿನ್ನಗೆ ಬಂದ್ದೆ ಎಂದು ನಗುವವು ಹಾ
ಸ್ಯಮಾಡುವವು ಕಾಲ್ತಿಸುವವು ಹಾ ಎಂಬವು ಹೊಹೋ ಎಂಬವು ಹಲ್ಲುಮೊರ
ವವು ಅವರು ತಕ್ಕ ಹಲ್ಲು ತಿಂಬವು ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರವ ಮಾಡಿ ಆದರೆ ನಿನ್ನಯ
ಕ್ಷವೆಂದು ಕೇಳಿ ರಾಯನು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಚಿತ್ರಶರ್ಮನ ಮೊಗ ನೋಡಿಕೊಳಲು
ಆ ಚಿತ್ರಶರ್ಮನು ಎಲೈ ಬೊಂಬೆಗಳಿರಾ ನೀವ್ಯಾಕೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವದಾರ
ದ್ದೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆಂತೆಂದವು ಕೇಳೈ ರಾಯಾ ಆದರ ವೃತ್ತಾಂತವನಿ
ಟಿಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯರು ತಿಮುರಿಶಿವನೊಂದು ಆಂತಿಸುವಿಂದ
ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳಾವು ತಾಂಉ ಮಾಗವತ್ತರು ಪುತ್ಥಳಿಗಳು ದೇವಿಯ
ರ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಮತ್ತೆ ದೇವಿಯರು ಬಲವಿ ಪಾರಕ್ಕೆಮ
ರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಲು ನಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಜಗದೀಶ್ವರನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನು ನೀನಿದನು ಆ
ಗಲು ದೇವಿಯರು ಸುರಶಿಬಿಕ್ಷೆಯಂ ತಂದು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾನಧ
ರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರ ಧೀರ ವೀರರಾದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯಂಗೆ ರಾಯನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು
ಆರಿ ಎಂದು ಶಾಪವಂ ಕೊಡಲು ಮತ್ತೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಈ ಸಿಂಹಾಸನವ
ರಚಿಸಿ ನಮ್ಮಂ ಕೆತ್ತಿಸಿ ದೇವೇಂದ್ರಗಂ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ದೇವೇಂದ್ರನು ಉರವಸಿಯಂ
ತಿಲೋತ್ತಮೆಯರ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯಗಂ ಕೊಟ್ಟನು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ

ಯನು ಭೋಜರಾಜನೇ ಭೋಜರ ಪರದೇಶ ಪರಕಾಯ ವೀರವಿಕ್ರಮ ಧಾನಧರ್ಮದಿಂದ

ಯೆಂಟು ಸಹಸ್ರ ವರುಷ ಈ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದ

ನು. ನೀನು ಈ ಸಿಂಹಾಸನವ ಶಕ್ತಿ ಪರಾಕ್ರಮ ಧಾನಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಯೇರಿದರೆ

ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಹಸ್ರ ಹೋಳಾದೀತು ಯೆನಲು, ರಾಯನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಂ

ತೆಗದು, ಬೇರೆ ಹದ್ದುಗೆಯುಂ ನಿಕ್ಷಿಪಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಯೆಲೈ ಪುತ್ಥಳಿಗಳಿರಾ, ವಿಕ್ರ

ಮಾದಿತ್ಯನನ್ನಿಂದ ಧಾನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರಿಯೊ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದಕ್ಕೆ ಸವಾಲಕ್ಷ

ಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದಾ

ದ್ದೆನು ಕಣಾ ಯೆನಲು, ಮೊದಲು ವಿಜಯವತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು.

ಯೆಲೈ ರಾಯಾ, ತನ್ನಿಂದ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೀರ್ತಿಗೊಳ್ಳುತಿಯಲ್ಲಾ ನಿ

ನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ಕೇಳಾ ಯೆನಲು ರಾಯನು ಚರಿತ್ರಮನ ಮೊತ್ತವನ್ನೆತ್ತಿ ಪೇಳು ಚ

ರಿತ್ರಮಂ ನಿಂತೆಂದಂ: ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಭೋಜರಾಜ ಮಹಾದತ್ತಂ ಪರಸ್ಪರಂ ಪನ್ನಗಂ।

ಲೋಕನ್ನೈಕ ಶರೊಸ್ನತ್ರಿದ್ವಿದಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ರಾಂತಯೆತು ॥೧॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಒಲಗ

ಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹಾರುವತಿಗಂ ಹಾರಂತಂದು ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ತಂದು ನುಡಿಯಲು ಅರಸಿ

ಕಾಣು ಕೇಳುತ್ತಿರೆ ಯೆಲೈ ಹಾರುವತಿ, ಹಾರಿಗೆ ತಿರಿಯುಂಟೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಬ್ರ

ಹ್ಮದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ಆದಕ್ಕೆ ತಿರಿಯುಂಟು ಯಾಕೆ ತಿರಿಬೇಕ ಯೆಂದು ಬಿಡಿಸಿದನೆ

ನಲು ಅದೇನೆ ಯೆಂದರೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೋಜನೆಂಬ ರಾಯ ಹುಟ್ಟುವನು ಮಹಾಶ್ವೆ

ನಿಯಾದಾನು ಲೋಕನ ಕಟ್ಟನ ಕೇಳಿದರೆ, ಮಹಾಶೇಷನು ತಲೆದೂಗುವನು, ತಲೆದೂ

ಗಿದರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ತಲೆಕೆಳಗಹವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ತಲೆಕೆಳಗಾದರೆ ತಾನುಸ್ತ

ಶ್ರೀ ಮಾಡಿದ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಯು ಎಂದು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ [illegible] ಎನಲು ರಾಯ
ನು ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಭೂಪತಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಮನ್ನಿಸಿದನು ಆಗ
ಎನಲು ಪುತ್ತಳಿಯು ಕೇಳಿ ಭೋಜರಾಜ್ಯನ [illegible] ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ
ಪರಾಕ್ರಮವ ಕೇಳು ಎಂದಿತು. ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ನಿರೀಕ್ಷಿತಸಹಸ್ರಾಣಿ ಘನಸ್ಯಯುಕ್ತ ಜಲ್ಪನಂ।
ಶತಸ್ಯಂ ಲಕ್ಷಮಾಪ್ನೋತಿ ಸಂತುಷ್ಟ ಕೋಟಿ ವಿಕ್ರಮಾ॥ ೧॥

ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು
ದಿ ಊರ ಹಿರಿಯರನು ವಂತ ಧರ್ಮ [illegible] ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದರೂ ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದ
ರೆ ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಡುವನು. ವಿದ್ಯದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಸಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಡು
ವನು ಸಂತುಷ್ಟಿ ಪಡಿಸಿದರೆ ಕೋಟಿ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಡುವನು ಇಂಥಾ ಉದಾರ ಗುಣ ನಿ
ನ್ನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ [illegible] ಎಂದು
ಪುತ್ತಳಿಯು ರಾಯನು ಅಂದಿನ [illegible] ದಿಂದ [illegible] ಬಂದನು.
ಇಂತಿ ಬತ್ತೀಸ ಪುತ್ತಳಿ [illegible] ಪ್ರಥಮ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥

ದ್ವಿತೀಯ ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಮತ್ತೆ ಭೋಜರಾಯನು ಎರಡನೆಯ ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ [illegible]
ಜಪ ದೇವತಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ದಾನ ಧರ್ಮ [illegible] ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣೆಯಂ
[illegible] ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂ
ದು [illegible] ಎರಡನೆಯ [illegible]
ಎಂಬ ಪುತ್ತಳಿಯು ಎಲೈ ಭೋಜರಾಯ, ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು [illegible] ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ
ನಂತಾ ವಿಕ್ರಮ ದಾನಧರ್ಮ [illegible] ಉಂಟಾದರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು

ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎನಲು ಭೋಜರಾಯನು ಕೇಳಬಂದು ಯಾವದಲ್ಲಿ ಕ್ಯೋಳ
ಸಾನಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯ ತನ್ನಿಂದ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಿಯೆಂದು ಚಿತ್ರಕರ್ಮನ ಪೋಗ
ವಂಶೋತ್ರಿ ಚಿತ್ರಕರ್ಮನಿಂತೆಂದಂ॥ ॥ಶ್ಲೋಕ॥

ಹರಿದಾಚಸ್ವೇವಿಕಂ ನಿದ್ರಾ ನಿಧಾನ ಮತಿರಾಂಘಿಕಂ।

ಶ್ರಯ ವಿನ್ನಶ್ಯ ಭಿತಾಕಸ್ವಕಮ ಋನೇಕ ವಿಕ್ರನೇ॥ ಅರ್ಥ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಬ್ಬ
ನಿತ್ಯೊಂದು ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷಣವಾದಂತಾ ಕುದುರೆಯುಂಟು ಆ ಕುದುರೆಯ ಕಳವರೆದಿ
ಬಂದನ ಮನೆಯ ಭಂಟನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನ ಕುದು
ರೆಯ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಇಂತೆಂದಂ। ಹರಿದಾಚಸ್ವೇವಿಕಂ ನಿದ್ರಾ
ಯ್ಯ ಹರಿಯ್ಯ ಸಾಖನಿದ್ರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿಯೆಂದರೆ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವಳ
ನು ಎಲ್ಲರಾಯಾ, ಉತ್ತರಿಕ್ಕಿ ಕಿಲಯತ್ನಕಾರ್ಯಗಳಾ ದೈಮಗಾಕೆಳ್ಳುಂಟು
ಇಕಲಿ ಯುಸದೋಳು ಭೋಜರಾಯನೆಂಬವರು ಬಿನವನು ವಂಧಾಕಳ್ಳ
ಯನೆಲ್ಲವನು ಅನ್ಯನೆಕ್ಕೆ ನರಕಾರಣದನು ಅದಂಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ಗೆಳೆತನ ಮೇಲಕಾ
ಭಿತಾರವಿಳಿಯುತ್ತೆಂದು ಹರಿಸುಖದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳಾ ಎನಲಾಗಿ
ಯೂ ನೀನು ಆರೆಂದನು ನಾನು ಕಳ್ಳಯೆಂದನು. ಯಾಕೆ ಬಂದಿಯೆಂದಂ।
ಈ ಕುದುರೆಯ ಕಳವರೆ ಬಂದೆಯೆಂದನು. ಆ ಕಾಲರಾಯನು ಕಾಂಪೆ
ಳಿದ ನೊಂದು ಚಕ್ರಗಾ ಶ್ಲಾಘನೆಕ್ಕೆ ನೊಂದು ಶ್ಲಾಘನವ ಮಾಡಿದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಕುದುರೆ
ಯನು ಕಾಳು ಮೇಲೆ ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳುಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಕಳ್ಳಾಯೆ
ನಲು ಪುತ್ಥಳಿಯು ಕೇಳಿ ಹೋಯ್ತು ಇಷ್ಟನಾಗಿಯೆ. ತನ್ನ ಪೋತೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮ
ವಾಕ್ಯಗಳಾಯೆಂದಿತು. ಉಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯಂ ರಾಜ್ಯ

ವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ಥಿತರಾಗಿ ವೊಂದು ದಿವಸ ವೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ವೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ರಾಯನ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ರಾಯನು ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಆವ ಕಡೆಯಿಂದಾ ಬಂದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ರಾಯನಿಗೆ ಆ
ಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರಕೂಟವೆಂಬ ಪರ್ವತದಿಂದ ಬಂದೆವು ಎನಲು ನೀವು ಬಾ
ಹಾಗ ಅಪೂರ್ವವೇನಾದರೂ ಕಂಡಿರೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಮತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಚಿತ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ವೊಂದು ನದಿಯುಂಟು ಆ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ
ವೊಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನು ದೇವತೆಯು ಮೆಚ್ಚುವನೆಂದು ಹೋಮವಂ ಮಾಡುತ್ತಿ
ಹನು ಆ ಹೋಮದ ವಿಭೂತಿಯು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿಹದು ಆ ದೇವತೆ
ಯು ಪ್ರಸನ್ನೆಯಾಗದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿಹನು ಎನಲು,
ರಾಯನು ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಹಿತ ವೇಗದಿಂ
ದಾ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೇವತಾ ಪುರುಷನ ಕಂಡು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಹಂತಾರಾ
ಲು ಅಹುದು ಎಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ ಮಾಡಿ ದೇವತಾ ಪುರುಷಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
ನಿಂದಿರ್ದನು ಆಗಲಾ ಮಹಾತ್ಮನು ಹೋಮವಂ ಮಾಡಿ ದೇವತಾ ಪುರುಷ
ಗೆ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗೆ ತನ್ನ ತಲೆ ಬಡಿದನು ಆಗಂ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಆತಿಶಾಳ
ಪತ್ರವಂ ಕೊಂಡು ಆಹುತಿಯಂ ಕೊಂಡು ನೀಡಿದನು ಮತ್ತ ದೇವತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾ
ಗಿ ಮರಳಿ ಶಿರವಂ ಕೊಳ್ಳು ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ವರವಂ ಬೇಡು ಎನಲಾಗಿ
ರಾಯನು ಎಲೆ ಮಹಾತ್ಮೆ ಈ ಮಹಾತ್ಮನು ಬಹು ಕಾಲ ಹೋಮವಂ ಮಾಡಿ
ಆಯಾಸವಂ ಬಡುವಂತಾ ಪುರುಷಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗದೆ ನನಗೆ ಯೇನು ಕಾರಣ
ಪ್ರಸನ್ನಳಾದೆ ಎನಲು ಆಗಲಾ ದೇವತೆಯಿಂತೆಂದಳು ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ० ॥

ಯುಕ್ತಂ ಚ ಯತಿಯೋಗೇನ ಜಪೋಯಂ ಮಮ ಲಕ್ಷ್ಯಯೋ॥
ದ್ವಾಚತ್ರಾಯ ಜಪಸಿದ್ಧಿಃ ಸತ್ವಸ್ಯ ನಿಷ್ಫಲಂ ತತೇತ್॥ ० ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಮದಾನಲುಂಟಾದರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಳಗಾರು ಎಂದು

ಪುತ್ಥಳಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವಳು ಹೇಳಿದ ಕಥಾಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ॥ (ಶ್ರೀ)(ಶ್ರೀ)(ಶ್ರೀ)(ಶ್ರೀ)

(ಶ್ರೀ) ಐದನೆಯ ಕಥೆಯಾರಂಭ॥

ಮೂರನೆಯ ದಿವಸ ಭೋಜರಾಯಂ ಮಾಯಾಶಿಷ್ಟ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿ ಪಂಚವಾದ್ಯದಿಂ ಸಾರಿದ ಕನ್ನಂ(ತಿ) ಎಂಟನೆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಶಿಷ್ಟದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಬಾಗಿಸಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಂದರ್ಪನೆಂಬ ಐದನೆಯ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಕೈನೀಡಿ ನನ್ನ ಬಂದಿರೆಯೆಂದು ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರುವರೆ ಎನ್ನರೆಯ ಸಮಾನ(ತ್ವ)ವುಂಟಾದರೆ ಏರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಳಗಾರು ಎನಲು ಆ ಚಿತ್ರ(ಕ)ರ್ಮನು ಕನ್ನರೆಯ ಸಮಾನ(ತ್ವ)ವ ಕೇಳು ಎಂದನು. ದಾನ ಪಕ್ಷಪಾತದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ ಪಕ್ಷಪಾತದಲ್ಲಿ ಕಾಮಲೆಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯು ಆ ನಗರದ ಕನಕವೆಂಬ ನಗರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನ ಹಾಕದೆ ಕದ್ದು ಕಾಂತದಿಂದ ನಾರಿಯರಿಗನು ಆ ನಗರ ಭೋಜರಾಯನು ತನ್ನ (ಶ್ರೀ)ನರ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊರಟಾಗ ಆ ಕಮಲೆಯು ಭೋಜರಾಯನ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪರದಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಗಳು ಆನಗರದ ಸುಬಲ ಕಾಮ(ತ)ಕೆಯಾದಿಕರು ತನ್ನ ಮಳಿಗೆಯು ಎನಲು ನಿನ್ನ(ತ)ಕ್ಕ ಎನ್ನೆಂಬುದು ಎಂದರು. ಭೋಜರಾಯನ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪರದಾರವನ್ನು ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂಬ (ತ)ತ್ವವೆಂದರೆ ಆ ರಾಯನ ಪರದಾರವನ್ನು ಎಂದು ಮಹಾನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಕೊಡು ಪಕ್ಷಿಯ ರಮಣಿಯ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು ಮತ್ತು ಭೋಜರಾಯನು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೊರಟನು

ವರಕ್ಕೆ ಪದಕ ಕನ್ನ ಕಾಳ್ಕೆಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಪರಿ ಇದ್ದ(ದ್ರಿ) ಮೇಲೆ ಹೂರವಂ ಬುದ್ಧಿಕಲು ರಾಯ
ನು ಕಂಡು ಜಾನ್ಸಿ ನಕ್ಕಿ ಬಿಕೆ ಕಾಕ್ಕೆ ಕಾಳಿಕಾ ಮಿನೆ ಶಿಕ್ಷಾತ್ರಿ ಕಂ ಯೆಂದು ಸಮಸ್ತ
ವಂ ಕಾಕ್ಕಿನ ಲೋಕಲೋಕಕ್ಕೆ ಯುಂಕೆಂದಂ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಜ್ಞಾನಿ ಸ್ತ್ರ ನಕ್ಕಿ ನಿ ಬಿಕೆ ಕಾಕ್ಕೆ ಕಾಳಿಕಾಮಿನೇ ರಂದು ಶಿಕ್ಷಾತ್ರಿ ಕಂ॥
ಉತ್ತಮ ಕಸ್ತನಂ ಯಾಂ ಥಿಕರು ಶಿಮಯಿ ದಕ್ಷದ ಬಿದ್ದಿ ಸ್ಮರಾಃ
ಮಾನ್ಯಂ ಚಿತ್ರ ಮಿದಂ ಕನಾಮ ಯಾ ಕಾನ ಸ್ತ್ರಂ ಕಶಕ್ಷಂ ತ್ರಮಾ ॥
ಅರಿಕಾಂ ಪ್ರಮಾದಂ ತ್ರಿಲಾಸ ಮಾನಸಾಂ ಕಂ ಸ ಕ್ರವಂ ತ್ರಿಮಾ ॥೦॥

ರಾಯನು ನೀನಾರೆಂದನು ಕಾನಕಲ್ಯಾ ಯೆಂದನು ಯೇನು ಕಾರಣ
ಬಂದೆಯೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕಾಳ್ಗ ಮ್ಯಾಗಿ ಹೂರಕ ಕಳ್ಗ ಬಂದೆನೆಂದನು ಆ ಕಲಾರಾಯ
ನು ಆ ಪದಕವಂ ಕಾಳ್ಗ ಸಲಾಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳ್ಗ ಕಳ್ಗ ಹು ಅ ಯಾಕಳ್ಗನು ಆ
ಕಿಶಿಕಂ ಕಾಳ್ಗ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದನು. ಇತಿ ಶ್ರೀ ಭೋಜರಾಯಂಗೆ ಸುಕ್ರಾಂತ್ಯ ಪುತ್ರಿ ಲು
ಶಿರ್ದನು ಕಥಾ ಯೆನಲಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಕೈ ನೀನು ಹೋಗು ಪರದ್ಯ ನಿಸ್ತೋರಿಯ
ಕೃಷಿ ಮೋಕ್ಷದಕ್ಕೆ ಅದು ಕೃಪಾ ರಾಯ ಹು ಕಥಾ ಯೆಂದು ಪುತ್ರಿಂಕೆಂದರು॥

ಉಜ್ಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯ ರಾಜ್ಯ
ವನ್ನಾಳುತಿರ್ದನು॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಉದ್ಯಮಂ ಸಾಹಸಂ ಧೈರ್ಯಂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಪರಾಕ್ರಮಾ॥
ಶಕ್ತಿಮಕ್ಕನುಷ್ಟ ಬಿಂಕಾನಾಂ ಪತ್ರಮಂತ್ರ ನಬಿಕವಂ॥ ೨॥

ಇಂತೆಂಬುದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಕೆ ಯಕ್ಷಿಕೆ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಕ್ಷೆಂಬು
ದು ಅಕ್ಷರನ ಕ್ಷೇಮಾರನು ಯೆಂಬುದು ಕಾರಣಾ ಪ್ರಿಯವಂತನಾ ನಿರ
ನು ಕಥಾಯೆಂದು ಪುತ್ರಿಂಕೆಂದರು॥ ಶ್ಲೋಕ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥

ಇಂತೆಂಬುದು ಕಾರಣಂ ಲೋಕದ ವನದ ಧಾರಳಂ ಚೆ ಲೋಕದ
ಪಕ್ಷಿಗಳಿನ್ನ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಲೋಕವಾದುವ [illegible] ಕಾರಣಬಾರದು ಎಂದು
ಲೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕುರಿತ ಸಾಲ್ಯ ರಕ್ಷವಂ [illegible] ರಾಯಂಗೆ ಕಾದು ಎಂದು [illegible]
[illegible] ತನ್ನ [illegible] ರಕ್ಷವ [illegible] ಕಾದು ಬಾಯಿಂ [illegible] ನಿನ್ನ
[illegible] ರಿಂದವ [illegible] ಕಾಂದು [illegible] ಮುನಿ [illegible]
[illegible] ರಕ್ಷವ ರಾಯಂಗೆ [illegible] ರಕ್ಷವ ರಕ್ಷವೆನೆ ಕಾದು ವೆಂಬುದು [illegible]
ದು ರಕ್ಷ [illegible] ಕಾದುವುದೆಂಬುದು [illegible] ರಕ್ಷ [illegible]
[illegible] ನಿಶ್ಚಯದು [illegible] ರಕ್ಷವು [illegible] ರಾಜ್ಯ
[illegible] ಕಾದುವುದು ಎಂದು [illegible]
ರಾಯಂಗಂ ಕಾದು ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ [illegible] ಲೋಕ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಯನ ಬಳಿಗಂ ಬರ [illegible] ರಾಯನು [illegible]
[illegible] ಮಾಡಿ [illegible] ಮಾಡಿ ಬಂದಂ [illegible] ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ
[illegible] ಮಾಡಿ [illegible]
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು [illegible] ಸಾಲ್ಯ ರಕ್ಷವಂ [illegible] ರಕ್ಷದ ಫಲ
ಫಲಂಗಳು [illegible] ರಾಯಂ [illegible]
[illegible] ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ [illegible] ಸಾಲ್ಯ ರಕ್ಷದ [illegible]
[illegible] ರಕ್ಷ [illegible] ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ [illegible]
[illegible] ಬಂದು ತನ್ನ [illegible]
ತನ್ನ [illegible] ಕಾಂದು ತನ್ನ ರಾಯನು [illegible]
[illegible] ತಾನು ರಕ್ಷ [illegible]

ನರತ್ನ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಲೋಭ್ಯಯ ದೇವರತ್ನ ಹ್ಯಾಕರಿಕೆ ಮಲ್ಲಬೇಕು ಲೋ
ಅಲ್ಲಿನ ಕಠರ ಸಾನ್ನದ ರತ್ನವ ಕನ್ನಿಯಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಯು ಮನವಂ ಕೇಳಲು
ಕನ್ನನಂ ತಾದನೆಯು ರಬೇಕು ಕನ್ನ ವಿವ ರತ್ನವ ಕನ್ನಿಯಿಂದನು ಸೇವಿಯಂ
ಕೇಳಲು ರತ್ನ ಕರನ್ನಾರಬೇಕು ರತ್ನವ ಕಾಡುವ ರತ್ನ ಕನ್ನಿಯಿಂದಲು ತಿಯ.
ಮನವಂ ಕೇಳಲು ಚತುರಂಗ ವಿರಲು ರಾಜಲ್ಮೀಸಾಧಿಸ ಬರುದು ಸ್ತ್ರೀನಾ
ರತ್ನವಂ ಕನ್ನಿಯಿಂದನು ನ್ಯಾಕಿ ನಾಲ್ಕರ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು
ಲು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಂ ಪೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ರಾಯನಿಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ವಿತ್ತಂ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಜೀವಿತಮಾನವಾ॥
ಯ ಮನುಷ್ಯ ಕರುಣಾಂನಾ ಕ್ಷಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಾನರಾ॥ ಟೀ॥

ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಾರ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ನಾಡುವಂಥಾದ್ದೇ
ಕರ್ತವ್ಯ ನಾನು ಕಾಡುವೆನೆಂಬುದು ಕಾಂಡುಕೊಂಡು ಯೆಂದರೆ, ತಾನು ಯಿ
ರೀತಿ ರತ್ನವಂ ಕಾಂಡುಕೊಂಡರೆ ಮನೆಯವರು ವಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾರು ಲಾರ
ತ್ನವೇ ಬೇಕೆಂದು ಯೆನಲು, ರಾಯನು ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಜಗಬೇಕ
ವೆಂದು ನಾಲ್ಕು ರತ್ನವಂ ಕಾಣಿಕೆಗಳು ಲೋಭ್ಯಗಾನ ಧನಾರ್ತನಾವಿನ
ಪ್ರತಿದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಗಾಲ ನ್ಯಾತ್ರ ರಾಯನು ಸುಖ ರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು
ನ್ಯಾಂಧ ಲದಂರ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳಂ ಚಾರರೆ ನ್ಯಾ ಪಿಂಡಾನನ ವನೇರು ನ್ಯಾಜ್ಞೆ ವಿಕೆಲನಾರು
ಯೆಂದು ಮತ್ತೆ ನುಡಿಯಿತು. ಇಂತಿ ಶ್ರೀಯ ಕಥಾ ಸಮಾಪ್ತ: ಮಂಗಳಂ॥

॥ ಚತುರ್ದಶೋ ಪ್ರಕರಣ:॥

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರಾಯನು ಮಾಯ್ನವನುನ್ನಾರದಿಂದ ಹೊಸ
ಮಣಿವಗರೆ ಪತ್ನಿ ನಿಶಾನಿಯ ಸಂದರ್ಶನೆಯ ಕೈಸಾರಿನು ಬಂದಾ ಪಿಂಡಾ

ಸನಕಂ ಆಶ್ರಿತರಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ

ಯಜ್ಞಪೂರ್ವಕಂ ರಚಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದಮಂ ಪಡೆದು

ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯೊಡನೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಯೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಂಟುಸಾವಿರನ

ಯೆಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ನಿಲ್ಲುತಿರ್ದ ಕಥೆಯ ನವರಾತ್ರಿಯ

ನಿಲ್ಲದೆ ಯೋಚಿಸಿ ಯೆನಲು ಚಿತ್ರಕಥಾಸಿಂಹಾಸನಂ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಅರ್ಥಂ ದಾನವ ವೈರಿಣಾಂ ಗಿರಿಸುತೆ ಪದ್ಮಾರ್ಧದೇಹಾಂ ॥

ದೇವಿನಾಂ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ ದುಂಬರಂ ಶಶಿಕಲಾ ನಾಗಾಧಿಪಂ

ಶಿಖಾಕಳಿ ದೇವತೆ ಜಗತಿ ಕಲಿ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ತ್ರೀ ಭಾರ್ಗವಂ

ಕಾಮದಂ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಿಮಿತ್ತಂ ನಿವಸತಿ ಕಾಂಚನಂ

ನಿತ್ಯ ಚಿಂತ್ಯಾಂ ॥ ॥ ಅರ್ಥ ॥ ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ದಂಡಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಧಾನರಿಗೆ

ಸಂಬಂಧ ರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಯಾವದರಿಂದ ಬಂದೆ ನೀವು

ನಡೆಯಿಂದ ಬಂದೆನೆಂದನು. ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿ ಯೇನು ಯೆಂದರೆ, ಅಷ್ಟ ದಿಗ್ಗಜ

ದನು ಯೆಂದನು ಅಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪದವರೆ, ಅವರ ನಿರ್ವಹಣೆ ದೇವತೆ ಯೇನು

ಯೆಂದು ಯೆನಲು ಅರ್ಥ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಅರ್ಧಶರೀರ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಆ

ಅರ್ಧ ಶರೀರವು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಗಂಗಾದೇವಿಗೆ ಶಿರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರ ಶೇಖರನು ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾಗ ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ

ಕಾಮ ಶೇಖರನು - ಅಮರತ್ವ ದೇವೇಂದ್ರ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ

ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟರನು ಕಾಲ ಕಾಂತಿ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟರನು ಯೆಂದರೆ ರಾಯನು

ಮೆಚ್ಚಿ ಸನ್ಮಾನ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ

ಳಿ ಶ್ರೈಸತಿಯ್ಯ ಕನಕೆ ಸವರ್ಜ್ಞತ್ವ ಕಾಳಸೆಂದು ಕಾಂಠಾಠಿ ದಕ್ಕೆಸಾಲಕ್ಷ

ಕಾಳಿಸೆ ಕಸ್ಸತೆಯುನಸಾತ್ರಮನಕ್ಕೇಳ್ಗಾ ಯೆಂದಿಮ. ಉಜನಿಯುಪಚ್ಚ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಯೆಸಲು ॥ ಶ್ಲ್ಯೋಕ ॥

[illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ॥ ಉ ॥ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಮತಿಕರ್ಣಮಾಡಿಸುತಿದಲ್ಲುಯಿರಲು ಮತ್ತೆಕೆಲವು ದಿನದಲ್ಲು ಕುಮಾರನಂಕರದುಕಾ
ವು ಶೀಘ್ರ ಯಾತ್ರೆಸಂಪೂರ್ಣವೆನಲು ನೀನು ನಶ್ಯದಾಚಾರವರ್ಣವಕಾರಣ್ಯ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿಸುವ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ದಯದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಧರ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಬಿಡದೆ ಲಧರ್ಮದಿಂದ
ಮಂ ಕಾಡದೆ ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲಿದವಾಡಿನಲ್ಲಿಗ್ಗಾರದೇಗ್ಗಾರು ಯೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೈಳಿಸಲ
ಲಶಾಸ್ತ್ರವಂ ತನುವಂದಿಪಿಕನ್ನತ್ರಿನ ಶಿರವಾಗ್ಗೂಡಿಸಂಪೈನಲು ಮತ್ತಾ ದೈವದತ್ತ
ನು ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿರುತಿರ್ದನು ಹೊಂದು ದಿನ ಕುಡನು
ದೆಯಂ ಕರತಂದು ಲೋಕಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಬರಲು ಲೋಕದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ಬೇಟೆ
ಸಂಪೂರನು ಪುಚ್ಛೇಲಿಯ ನಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ದಣ್ಣನೆಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದು
ತಂದು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಬಂಬಾತ್ತಿ ಲುದಕಂ ಕೈಸಿನಾಡಿ ಮಾರ್ಗವಂ ಕಾಣದೆ ಕಾಣದಷ್ಟಾನಿಬ
ರುತ್ತಿರಲು ಲೋಕದ ಲು ದೈವದತ್ತನು ರಾಯನ ವೇಗಮಂ ನೋಡಿ ನಿಂದಿರುವನ
ಮಯದಲ್ಲಿ ಲು ರಾಯನು ನೀನ್ಯಾರು ಯೆಂದನು ತಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯೆಂದರೆ
ಮಾರ್ಗವಂ ತೋರಿಸಿ ಕಾಡು ಯೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರಮವಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯೆಂದನು ಲು
ದಕಂ ಕೈಸಿನಾಡಿಕೆಸು ಯೆಂದನು ಲೋಕದ ದೈವದತ್ತನು ವರ್ಣಾದೆನರಂ ತಿತಜಿ
ಸಿ ಲುದಕಂ ಪಡದು ಕಾಡಲು, ರಾಯನು ಮಹಾ ಸಂತೋಷವಬಟ್ಟು ಲುದಕವಂ
ನಿಂಬಿ ಶ್ರಮವಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಲೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈರಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕಂ ಬಂ
ದು ಲುರುಗೋಳಿ ಲುಚಿತವಂ ಕೊಟ್ಟು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಯಲ್ಲು ಹೋಲಿಕಸ್ತಂ ಬನ್ನಿಯೆಂ
ದು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಲು ಹೊಂದು ದಿನದಲ್ಲು ದೈವದತ್ತನು ರಾಯನ ಚಿತ್ತಲುನ್ನ
ತಚೇತ ಯೆಂದು ಲೋಕನ ಕುಮಾರನಂ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಯಿಚಿಟ್ಟುಸಲ
ಹುತಿರ್ದನು ಲೋಕದ ರಾಯನು ಕುಮಾರನಂ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಲು
ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದಲ್ಲು ದೈವದತ್ತನು ಕುಮಾರನ ಲೋತ್ತರ್ಣಮಂ ತೆಗದು ಲಂಗ

ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕ್ರಯಕಾರರು ಕಂಡು ಆ ರತ್ನವಂ ರಾಯನ ಮುಂ
ದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಆ ರಾಯನು ಕುಮಾರನ ಕಂಡು ಇದೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕುಮಾರ
ನಂ ಕಾಂಡದೆನೆಂದನು ಆ ಕಲಿರಾಯನ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಸಹಿತ ಬಾಲಹ
ತ್ಯವಂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಶಿರಚ್ಛೇದನವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ
ಕಲಿರಾಯನ ಮಂತ್ರಿಯರ್ ಚಿಂತನಾಗಿ ವಿಚಾರಪರನಾಗಿ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಕಾಂಡು ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನ ಕಾಂಡರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಬರುವಲ್ಲದೆ ಕುಮಾರ ಬಾರನು ಆದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
ತನಗೆ ಉಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿಹನು ಎಂದು ಆ ವರಮಾತಂ ಪೇಳಿ ದೇವದ
ತ್ತನವರಡು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಯಾರ ನಿನ್ನ ಉಪ
ಕಾರವನ್ನು ಮರೆದೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೆಂದು ಉಪಕಾರಿಕಾರ್ಯ ಕೇಳುವರು,
ಮಿತ್ರ ದೇವದತ್ತನು ಆ ಕುಮಾರನ ಸಂಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ರಾಯನ ಮುಂದೆ
ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಆ ಕಲಿರಾಯನು ಸಂತೋಷನಾಗಿ ದೇವದತ್ತ ಎದೆನ್ನ ಎಂ
ದರೆ ತಾನು ದ್ರೋಹವನೆನವನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮನನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದನ
ಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಲ್ಲ ಎನಲು ರಾಯನು ಮಂತ್ರಿ ನಿಯೋಗಿಗಳ ಸಂ
ತೋಷಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕಾಂಡರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಬರುತ್ತಿರೆಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧನಂ ಕಾರ್ಯ ಕೇಳಿದನು ಆಂತಾ ಕುಮಾರನ ಕಾಂಡನೆ
ದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಂದಲಿಲ್ಲ ಎಂತಾ ಪಂಥ ಪರಾಕ್ರಮನನ್ನುಳ್ಳ ಕನಕ್ಕಾ
ನಮ್ರತೆಯನು ಎಂದು ಪುತ್ತಳಿ ಹೇಳಿದಳ್ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣಂ॥
ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಐದನೆಯ ಕಥೆ ಆರಂಭ ॥

ಐದನೆಯ ದಿನದೊಳ್ ಭೋಜರಾಯಂ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಕಾಲನ್ನಿಡಲಾಗ

ಕ್ಷೇತ್ರಿಯುಂ ಕೆಂದುದು॥ ಯಿನ್ನೇಕೆಯು ವಿಕ್ರಮಾಂಕನ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಕೇಶಿಂ
ಜ್ಞಾನನಯಿರು ಯಿನಲು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಂಕೆಂದಂ। ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲು ಭೋ
ಜರಾಯನು ಸುಖದಿಂ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಯಿದ್ದರು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇರೊಂದೂರಿಗೆ ಹೋದಾ
ಗೈ ಯಿಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು
ಮತ್ತಿಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗನು ದಾರಿದ್ರನು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಯಿಬ್ಬರು
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಯಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಗುರುಸಂ
ಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಇದ್ದರು

ಶ್ರೀರಾಜರಾಯನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಲ್ಲಿ ಆಗ ಸನ್ನಿಧಾನದವರು ಬಂದವರು ಯಾರ
ಮನುಷ್ಯರಂಶೆಗಳು ಯೆಂದರೆ ಯೆಂಬು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸೈನ್ಯಕೆವು ಯೆಂದರು ಅವರಿಯುಂ
ಕೇಳಿದ ರಾಯನು ಆ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸೈನ್ಯದಿಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳ್ಳಗಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸುವೆ
ನೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿಳಿಕೆಳುಹಿ ಕಾಳನು ಆಗಲು ಯುತ್ತಲು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವರರುಬಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮರಣಾಂತಕಗಳು ತಿಯುಂ
ಟು. ಆ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಹಾಗಲು ಅದ್ವಮಯ ಹಾಗೆ ಆಗ ಮತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದಿ
ದನು ಮಕ್ಕಳು ಧರ್ಮಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದೇವತೆ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಬಂದು ಯಾದವ
ಕೆ ನವಗೆ ಆ ಹಾರಜಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಹಿಡಿದವು ಯೆಂದರೆ ಆಗಲಾ ದೇವಿ ಯಶುಮ
ರು ವಿದ್ಯಾಕಲಿತು ಆ ಹಾಗಲು ರಾಕ್ಷಸದಲ್ಲಿ ಆ ದಮ ಪತ್ರ ಆಶ್ರೀರ ಸೆ-
ಶ್ರೀರಾಜರಾಯನು ನಮಸ್ಕಾರಿಸಿದಿಕೆ ನಾಳೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಳ್ಳಗಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸು
ವನು ನಿವಗೆ ಆ ಅರಸಾದಿತು ಯೆಂದು ದೇವಿಯು ಪುತ್ರವೆಲ್ಲ ವರರುಬಿಕೆಳು
ಕಾಂತು ಶ್ರೀರ: ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೆ ಬರಲು ಆ
ರಾಯನು ಸಮಸ್ತರ್ಥಾರ್ಥವನ್ನು ಯಿತು ಯೆಸಲು ವರರುಬಿಯುಂಕೆಂದನು॥

ಅನ್ಯೇನ ತರವು ತ್ರಸ್ಯ ತ್ರಸ್ತ ತಸ್ಯ ವನಾಂತರೆ॥

ಶಿಶಿರಾ ಕಾಂತಸ್ಯ ಪಾಶೇನ ಬದ್ಧ ಪಾದ ಹತಃ ಶಿರಃ॥ ೮॥

ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ವನಾಂತರದಿ ಮನಮತ್ಸರದಿಂದ ತನ್ನ ಶರೀರ ಹತ್ತವೆಂದು
ಬರದ ನಮ್ಮ ವೆಂದರೆ ರಾಯನು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗನಂ ಕರಸಿ ಆತನ
ಯೋನು ಮಾತಿದೆಯೆಂದರೆ, ಮನಮತ್ಸರದಿಂದ ಕಾಂದದ್ದು ಸತ್ತಿಯೆಂದನು
ಆಗಲಾ ರಾಯನು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂ ಮಾತಿಜಿದನು ಕರಾಯೆಂದ
ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ವೊಂದು ಕ್ಷತ್ರ ಸತ್ತಿಯೋ ನಮ್ಮ ತೆಯನ ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಾ
ಯೆಂದಿತು. ಉಜ್ಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಆಳುತಿರಲು ವೊಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ವರ್ತಕನು ಬಂದನು ಆ ವರ್ತಕನ
ರಾಯ ಅನಘ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ರತ್ನವಂ ಕಾಣಲಾಗಿ ರಾಯನು ರತ್ನಾ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿ
ಕೆಸದು ಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ರತ್ನವ ಕಾಣಿಸಲು ಸಾಯಬೇಕೆ ನಮ್ಮ
ವರ್ತ ರತ್ನವಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಂ ಬಟ್ಟು ಇಂಥಾ ರತ್ನ ನಿಮ್ಮಲಿ ಇನ್ನೂ ಯಂ
ದರೆ ಕಂದದಿಲ್ಲವೆ ನಲಿ ಕೇಸು ಯೆಂದರೆ, ಆ ವರ್ತಕನು ರತ್ನ
ರತ್ನವಂ ಕಾಣುವರೂ ಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಾಲೆಯಂ ಬರಕಾಣ್ಯನು ಆಗಲಾ
ಯಂ ವೊಬ್ಬ ಪತಿ ವರ್ತಕನಂ ಕರದು ಇಷ್ಟು ದಿವಸಕ್ಕೆ ರತ್ನವ ತೋರಿಂದು ಕಟ್ಟು
ಹಿ ಆ ಪತಿವರ್ತಕಂ ಹೋಗಿ ಹಾಲೆಯಂ ಕಾಣು ರತ್ನವಂ ಕೆಸದು ಕೊಂಡು ಬ
ರುತ್ತಿರಲು ಆಗಲಾ ಮಹಾ ವೃಷ್ಟಿಯು ಸುರಿದು ನದಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲುಲಾಗಿ ಆ
ನದಿ ತೀರವಂ ಕಂಡು ಹಿರಿದಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಅಂಬಿಗನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ದಾಟಿಸು
ಯೆಂದರೆ, ಅಂಬಿಗ ನಿಂತೆಂದನು॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ನಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯದಾನ್ಯ ನಂ ತಿತೆಷ್ಟ ಬಲಾನ ತ್ಪತತೆ॥

ಪರ್ಣಗಮಾರ್ಗಶ್ರೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರಿಯರಕ್ಷಣೆ ಮುಂಚರಿ॥ ೪॥

ಇಂತೆಂಬ ಪ್ರಿಯ ಕ್ಕನೆಂದರೆ ತಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಂದ ರಕ್ಷಕಂದ ಸ್ವತ್ತಿಂತಮಂ ನೀಳಿತಂ

ದ ರಕ್ಷಂಪಳಂ ಕಾತಿತಾನು ರಾಜನೆ ತಪ್ಪಿದ್ದೆ ನಿನು ಆ ರಕ್ಷ ದೊಳ್ಗೆ ಪ್ರಿಯ ರಕ್ಷಾದ

ರು ಕಾಳ್ಗೆನು ನದಿ ದಾಟಿ ನಿನಲು ಲೂಗಲಾ ಲಂಬಿ ನನು ರಕ್ಷನುಂ ತೆಗ ದುಕಾಂತು

ನದಿಯ ದಾಟಿ ಬಿದನು. ಲೂಗ ವಿಪ್ರ ಮಾರ್ಗನು ಮನುಷ್ಯ ಬರತಿದ್ದೆಂದು ಬಂದಿ

ಮ ರನ್ನೆ ಳ್ಗ ದಕ್ಷಿ ಪತಿ ರಾ ಬಂದು ರಕ್ಷ ಮುಂ ಕಾಳ್ಗನು ಲೂ ರಾಯನು ಯೋಗ

ದದೆ ಯುಂದರೆ ಪತಿ ರಾ ರ ಇಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಲೋಕ್ಷಾ ಮುಕ್ತಿ ಫಲಂ ರಾಜ(ಬ) ಕ್ಷಿ ಚರ ಯರ್ಥ ಫಲಂ ತಪಂ।

ಪತಿ ಕ್ಷಾನಂ ಫಲಂ ವಿದ್ಯಾ ದತ್ತ ಭುಕ್ತ ಫಲಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ॥ ೧೫॥

ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂ ಬತಾನು ರಕ್ಷ್ಣಂ ತೆಗದು ಕಾಂಗು ಬರುತ್ತಿರಲು

ರಾ ನದಿಯುಂ ಕಳ್ಗಿ ಕಾಂತಿ ಲೂ ನದಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ನಿತ್ರ ನಿಸ್ತ ಲಾಕ್ಷ್ಮೆ ಶ್ರೀಂಗಾರ ನ

ಯೊಂದು ಪ್ರಿಯ ರಕ್ಷ ಲಂಬಿ ನದೆ ಕಾಳು ದಾಟಿ ಬಂದೆನು ಯೊಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ರಾಯ

ನು ಮ ರಾ ಪಂ ತಾ ಕ್ಷ ಮಂ ಬಾಳು ಲೂ ನೆ ಪ ರಾ ರಿಗೆ ದುತ್ತ ರಕ್ಷಗಳ ಪ್ರಿಯ ಮಂ

ಕಾಳು ಕಳುಹಿ ಪತಿ ರಾ ರನೆ ಕನ್ನ ಲಾಕ್ಷ್ಮೆ ಶ್ರೀಂಗ ಬಾರದ ರಾ ನೆ ನರ ದೆಯ ರಾಯ.

ದು ಪರಾಕ್ರಮ ಲ ರು ನೆ ರಿ ಯುಂ ಕಾಳು ಮನ್ನಿಸಿ ದನು ಕಳು ಇಂಥಾ ಲದಾರ

ಲಂಬಿ ದರೆ ಶಿಂ ರಾ ನ ನನ್ನಿ ರು ಇಷ್ಟನೆ ತೆಲಮಾಸು ಯೊಂದು ಪ್ರಿಯ ದನೆ ಪುತ್ರ

ನು ತಿಯ ತು ಗಾತಿ ಪ್ರಿಯ ದನೆ ಕಥೆ ನಂಪೂ ಗ್ರಾಮ ಮಂಗಳ ಮಹಾ॥ ೪ ೪ ೪ ೪ ೪ ೪॥

॥ ಲೂ ರನ್ನೆ ರಥೆ ಪ್ರಾರಂಭ॥

ಲೋ ನೆಯ ದಿನದಿ ನು ಯರ್ಥ ನಕ್ಷತ್ರ ದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಾಚೆಯುಂ ಲೂರಾಧಿ

ಶ್ರೀ ನಿವಾಸ ಗ್ರಾಮದಿಂ ವಿಕ್ರಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಚರಿತ್ರ ರ್ಥಯ ಬಂದನು ಸ್ವಪ್ನ ರಕ್ಷ ಆ ಪ್ರಿಯ ಕಾರ ದಕ್ಷಿ ಣಾ ಜ

ರಾಯನು ಸಹ ಯಜ್ಞಸ್ಥಳ ಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದಾ ಪೋದನು ಸನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಲನ್ನಿತ್ತೆನ್ನೆಂಬನು ಯಜ್ಞನವರೊಳ್ಗೆ ನಿಯಂಬ ಮತ್ತೆಳಿಯಲು ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲ ಆ ಪಿಂಡಾನವನ್ನೆ ರಚ್ಚೆ ಕಾದರೆ ನನ್ನ ಕೈಯ ನವರಾತ್ರಿಮ ಉಂಟಾದರೆಯ್ಯೆ ರು ಆಲ್ಲವೆನ್ನಲವಾರು ಯಿನವಾನಿ ಚಿತ್ರಕರ್ಮನಿಂತೆಂದ॥

ಧಾರಾಪೂರ್ವಕವಾದಲ್ಲಿ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಪೋಂದು ದಿನ ಧಾರ್ಮಿಮಂತ್ರಿ ನಿಯೋಗಿ ನಿದಳನ ಶಿಕಮಾಕರರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಕಂಪೀರನು ಚಿರಲು ಲೋಕ ರದ ಚೋರಬಾಂಡಿ ಯಜ್ಞಿನದಿ ಯಲುಂಟು ಲೋನದಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನು ರಕ್ಷಿಸೆ ರೋಕ್ಷ ಕಾಂತುದಾಂ ಚಿಬಂದನು ಲೋರಾಯನು ಲೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂತೆಂದ॥ ಶ್ಲೋಕ॥೧॥

ಕಿಂ ತೀರ್ಥ ಗಾಂಗಜಲಂ ವಿಪ್ರಜಾನು ಜಂಘಾನುರಾಧಿಪ:

ಕಥಾಂ ಯಿಮಂ ನಾಸ್ತಿ ಪಿನಪಿನಿಪ್ಪ ಜಲಂದಾತಾ॥೧॥

ಇಂತೆಂದು ರಾಯನು ಪೆಚ್ಚಿ ಸವಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಣಿ ಯೆಂದು ಭಿತಂತಾ ರರಕ್ಷೆನಂ ಪೇಳಿ ಲೋ ಮರುದಿನ ನಕಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನು ಬಂದು ಭಿತಂತಾರರಕ್ಷೆ ಕನೊ ಕನಿ ಕೈಕೇಳಿ, ರಾಯನಿಂ ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳಿ ಕಾತುವೆನೆಂದನು ಲೋಕಲ ರಾಯನೊಕನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕೇಳಿ ಭಿತಂತಾರರಕ್ಷೆಮಂ ಕರದು ಇಂತೆಂದ॥ ಶ್ಲೋಕ

ಸ್ವದತ್ತಂ ದ್ವಿಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪರದತ್ತಾನುಪಾಲನಂ।

ಪರದತ್ತಾಪಹಾರೇಣ ಸ್ವದತ್ತಂ ನಿಷ್ಫಲಂ ಭವೇತ್॥

ಇಂತೆಂಬುದು ಪರದತ್ತಪಹಾರಮಾಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕ ನಿಷ್ಫಲನಾಪ್ರಕಾರು ಎಂದು ಪೇಳಿದರು ಕಾರಬಾರದೆಯೆಂದು ಬಿಕುನುಡಿಯಲು ಮಂತ್ರಿ ಕೆಂದಂ। ಇನ್ನಿದರ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ದ್ರವ್ಯದಕಲೋನೆ ಕುದುರೆ ಕಾಣಿ ಎಂದು ಪೇಳಿ ಲೋ ಭಿತಂ ತಾರರಕ್ಷೆನು ಚಿವರಿ ಕಾಚನು ಕಾಣಲೋ ಭಿತ್ರಾರ್ಜಿರಾಯನು ಇಂತಾ ಧಾನಿಕಲೋ

ಯೆನಲು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದೀ ಯೆನ್ನನೆಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೇಳು
ಯೆಂದಿತು. ಉಜ್ಜನಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಆಳುತ್ತಿರಲು ವೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ವನಪಾಲ ಬಂದು, ವಸಂತಕಾಲ ಬಂದುದೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಲು ಆಗಲಾ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನ ಪರಿ
ವಾರಸಹಿತ ವನಕೇಳಿಗಂ ಬಂದು ವನವನು ನೋಡುತಿರ್ದನದೆಂತೆಂದರೆ. ವೃತ್ತ॥

ಕದಳಿ ಕಂಗು ತೆಂಗು ಬಕುಳವರಿಂದು ಪಾದರಿ ಪಾಟಲ ಸಂತತಾನ ತಿ
ಲಕ ದಾಳಿಂಬ ಸುಪುಷ್ಪಲತಾ ಚಿತ್ರ ಪೊಸಕೇತಕಿ ಪೊನ್ನೆ ಮರಾಳ ಬಳಂ
ಮಂದಳಿಸಿದ ಚಂಪಕಂ ನವಕಂಗಾಳ್ಕೆ ಮನೋಹರವಾದುದು ಲತೆಗಳು ಬೆಳ
ಸನ್ನೆಂಗುವ ನಾಕದಲ್ಲಿ ಧರೆಯೊಳ್ ಕೆಯ್ಯುರಕೆ ತಾರಕಂ ಪೊಗಾಬಿನಂತಾ
ತದಿನುತ ಕೋಂದು ನೆರೆ ತುಂಬಿದ ತಟಾಕಗಳಿಂ ಅಳಿಗಳಿಂ ಝೇಂಕಾರ ಮಾಂತಿ
ಪಿಕ ಶೋಭಿತ ಮಂದರ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂ ನೆರೆಯೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದು ವಿಕ್ರಮನೃಪನ
ಪುರಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ಬಂದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವನದೊಳಗೆ ಕ್ರೀಡಾವಿಹಾರದಿಂದಿರ
ಲು ಆ ವನದೊಳಗೆ ವೊಬ್ಬ ಬಾಲಕಂ ತಪವನ್ನು ಮಾಡುತಿರ್ದನು ಆಗಲಾ
ಬಾಲಕನು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಬಂದುದಂ ಕಂಡು ಆತನ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ನಮಸ್ಕ
ರಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದನು ಆಗಲಾ ರಾಯನು ಯೆಲೈ ಸ್ವಾಮಿ ಯೇನು ಬಂದಿರಿಯೆಂ
ದು ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಕೇಳಲು ಆ ಕುಮಾರನು ತಾನು ದೇವತೆಯುಂ ಕುರಿತ
ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ದೇವತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಟವ ವಿಕ್ರಮಾ
ದಿತ್ಯರಾಯನು ಸಲಿಸಿಕೊಡುವನು ಯೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರಣ ಬಂದೆ
ನೆನಲಾಗಿ ರಾಯನು ಕೇಳಿ ಆ ದೇವತೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದುದು ಕೆಳೆಯುಳಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ
ಹೇಳಲಿಯುಂತರೆ ಬಿನ್ನಾನಿರಲು ಮತ್ತಾ ರಾಯನು ಆ ದೇವತೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ

ಹೇಳಿದರೆ ಭಾರತಿ ನೀನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಲದಲಿ ಭಕ್ತರ ಕನ್ಯಾ ಯುಗನಕ್ಕೆ ಕಾರಣೆಯೆಂದು ಅವನದೊಳು ವೇಳಾಳ ಮಿತ್ರನಿಂದ ನಗರಮಂಟಪಿಸಿ ಚಂಡಿಕಾನಗರವೆಂಬಹೆ ಸರು ಭಕ್ತರು ಅವನಗರದಲ್ಲಿ ದೇವತೆ ವನವನಂ ಅರಮನೆ ಯಂತ್ರಗಳು ಉಪವನಗಳ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪಗಳು ಆದಿಯಾದ ಸರ್ವಸಂಗತಿಗಳು ಚತುರಂಗ ಸಂಗತಿಗಳು ಶಕ್ರ ದರಸಂಗತಿಗಳು ನೀನು ಸುತ್ತಾದ ಭಕ್ತ ಭಾರತಿ ಯೆಂದು ಧಾರೆಯನ್ನೆರದು ಕಾಳು॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಸ್ವದತ್ತಂ ಪರದತ್ತಂ ವಾ ಯೋ ಹರೇತ ವಸುಂಧರಾ॥

ಷಷ್ಟಿರ್ವರ್ಷ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ವಿಷ್ಟಾಯಾಂ ಜಾಯತೇ ಕ್ರಿಮಿ॥

ಎಂದೆಂಬುದು ಶಿಲಾಶಾಸನ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು ಸುತ್ತಿಬಂದರು ಯೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಬಂದು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಥಾ ಆದರ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನಗರ ಭಕ್ತರ ಶಿವನಾಗಿ ಯೆಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಿದು ಆರನೆ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

ಯೋಗಿನಿ ಕಥೆ ಆರಂಭಃ॥

ಯೋಗಿನಿಯ ದಿನ ವಿಕ್ರಮನು ಸಿಂಹಾಸನ ಶತುರ ಸನ್ನಿಧಾನ ಜನದಿಂದ ಕಾಲನಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರೇಮಕ ಭಾರತಿ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಭಾರತಿ ಕರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಯೋಗಿನಿ ವೇಷ ಬನಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟವತಿ ಯೆಂಬ ಪುತ್ರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರಜಾರಾಯ ನಿಲ್ಲು ಯೆನಲಾಗಿ ಇತ್ತ ಕಥೆ ಸಿಂಹಾಸನ॥

ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರಾಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಭು ಕವಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಪ್ರೀತಿ ದಿನಬಂದು ಆಗ ಕವಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಬಾಗಿಲ ವಸನ ಕರದು ತಾನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಹೆನು ರಾಯ ಕೇಳಯ್ಯ ಯೆನಲು ಆಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಅರಸ ಹೇಳಲು ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಹಸ್ರ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಣಿಕೆ ನಾ ಮಾಡಿದಾ

[illegible]

ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಿರತಕ್ಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯೆನಲು ದ್ರೌಪದಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ನಾ

ಸ್ತ್ರೀಯುಂಟಾದವಳಲ್ಲ ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯೆಂದರೆ ರಾಯ

ನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿ ನಿಂತು ಹೇಳಿದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಮಹಿಲಾಪ್ರಭಾಣಾಂ

ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಪಂಡಿತರೆಂಬುವವರಿದ್ದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ

ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬುವ ಋಷಿಯು ಇರಲು ಲೋಕದ ರಾಯನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ದರ್ಶನ

ಕಾರವಾಗಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಲೋಕದ ನಿಂತು ನಿನಗೂ ಪ್ರಕಟ

ಶ್ರೀನ ಸರದ ರಾಯನು ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಹೇಳಿದಂ॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ರಾಜಾ ಕರವರಂ ಪ್ರಾಜ್ಞೈರ್ವಿದ್ವಾನ್ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ॥

ಅಪ್ರಾಜ್ಞೈರ್ಪ್ರಾಜ್ಞಂ ನಿಜಸ್ಥಾನ ಯೆಂದನರ್ಥಾ॥

ಹೀಗೆಂಬುದರಿಂದ ಲೋಕದ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಲೋಕದ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು

ಕರುಣೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ತನಗೆ ಸುಖವಾಗ ಬೇಕಲ್ಲ ಕಾಣದೆ

ನಾನ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿ ಯೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ರಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾರ್ಯ

ನನಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ದುಃಖ ಕಳೆ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವದು ಯೆಂದು ಕಾಣುವಳು

ದಲು ಲೋಕದ ರಾಯನು ಬಾಗಿಲು ಕಾಯಲು ಸಕಲ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನ ಸ

ಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಲು ಲೋಕ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಕರ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ಕರ್ಮಗಳು

ಯೆಂದರೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸತ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯೆಂದರೆ ಲೋ

ಕದ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ರಾಜ್ಯದ ದುಃಖ ಕಳೆ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮಾಡು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು

ಯೆಂದರೆ ರಾಯನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳೆ

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಚೆಂಬಾಕ್ಕಿ ಚೇನಪ್ಪ ಬಳಲಿ ಶಿವೇಶರಿಂದ ಆದೇನು ಕಾರಣಾ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತಿರುನಿದವು
ಯೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಣಿ ಕೇಳ್ಳಲಾಗ ಶಾನ ಅಪ್ಪಣೆ ಕಕ್ಷ್ಯ ಉದಕವ ಅನಿಂಬಲೆಂದು
ಕರದರೆ ಬಂದಾವುಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಬಂದಾವು ಅದೇ ರೀತಿಯ ಅಲ್ಲ ಕಣಿಯಲು ಆಗ ದುಃಕ್ಷೇ
ಬುಕಾಳಿ ಬಿಜೀವದನ ರವ್ವೆಳಗೆ ಹೋಂದು ಮಳೆಯಲು ಹಾದವು ಳುಮವಷ್ಟು ನೀರಿಗೆ ಹೋದಿ
ದಿರಂತರವಾಗಿಯಲು ಹಾಗ, ಬಾಲರಂನೆಕ ಬಿಸುತಿದ್ದು ಆ ಹ್ಯಾಲಿ ಮಳೆಯಲು ನಿಂತು ಯೆಲ್ಲಾ ಹ
ದನಾರಿ, ನಿಸ್ನ ಕ್ಯಾರಿಕೆ ಕಕ್ಷಷ್ಟು ಹಲದ ಉದಕವು ಸರಿದೆವು ಸಾಲಸಂತ್ರ ಯೆಂದಿಹಲಾ
ಮೇಲೆ ಹದನಾರಿ ಕನ್ನ ಮನೆಗಂ ಹೋದನು ಮಕ್ಕಾಬೀವದನಗಳು ನಿಶ್ಚದಲ್ಲು ನೀರು ಕಾರಿ
ಹೋಹಾದಿ ಕುರಿದು ಮುಖದಿಂದ ಹೋದಲಾಕಣಾ ಆ ಉದಕದ ಹಲ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ
ಕಣಾ ಯೆಂದು ಶಿಸುವು ಸ್ಥಿನಂಕೆ ಅಳುಕ್ಕಿದ್ದು ಆ ಮೇಲೆ ತ್ತಾಜರಾಯನು
ಪಳ್ಳಣಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಅಗ್ರಹಾರವಂ ಮಾತಿ ಪಿಕೆರಿಬಾಯಿ ಉದಕವಂ ಹಾತಿತಿ
ಆಶಿತೂವನು ತಿಪಿದೆಯ ಅ ಯೆಂದು ಹರುಬಿಕೆ ಪೆಚ್ಚಿಸವಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೋಸ್ಥಂಕಾಳುಕಳು
ಲಿದನುಕಣಾ ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾದಿ ಹೊಹೋ ಆತ್ತೇನಹಿಯೋ ಯೆಂದು ಮುಕ್ಷಿಯಲು
ಆಂಕೆಂದುದು। ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ಉಜನಿಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಹ್ಯೆ
ಅವಕ್ಕೆ ಹೊಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಂಬರಲು ಆತಗೆ ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ, ಯಾವಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಯೆಂದರೆ,
ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದಿಂದ ಬಂದೆ ಯೆಂದನು ಆ ದೇಶದೊಳಗೆ ಅಪೂರ್ವವಹುಂಥಾ ಚಾದ್ಯವುಂ
ಟಕ್ಕೇಯೆಂದರೆ, ಯೆಲೆರಾಯಾ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಬ್ಬ ಹಾಗಾಬಿಜನು ಹೋಂದು ತಾವಿನಲ್ಲಿಕೆ
ಕಿಯನ ಮಿಕಲು ಆಕೆಯಲ್ಲು ನೀರು ಕಾಣದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಯೋಜನ ಅಗಲ ಯಾರು
ಯೋಜನ ಅದ್ಘ ಅದಿಸಿದರು. ಉದಕವಂ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದಿರನು ಮಕ್ಕಾಕಳ
ಯಕರಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ದೇವಾಲಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ ಅಗ್ರಹಾರವಂ
ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಉದಕವಂ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದಿ ಹೇಕದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲ ಹಾಗಾಬಿನು

ತಿದ ಅದೆಂತೆಂದರೆ, ಆವನೊಬ್ಬನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಪೂಜೆ
ಯಂ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಶಿರವಂ ಅರಿದು ಕಾಣ್ಕೆ ದೇವಿಗೆ ರುಂಡಮಾಲೆಯಂ ನೇರಿಸಲು,
ಆ ದೇವತೆಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಆತಗೆ ವರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳೆನಲು ಅದಕ್ಕವನು
ಗ್ರಾಮ ದಿನವು ಯೆಂದೆನಲು, ಆ ಗ್ರಾಮಜನ ಕೈಯ ಮುಗಿದು ಕಾರಣವನ್ನು
ವಂಶದಿಂ ಕಾಪ್ಪದಿಕ್ಕೆಯು ವಿಕ್ರಮಾ ಆ ಕಾಪ್ಪದಿಕ್ಕೆ ಡಿಸ್ಕಂಧದ ಹತಿಕೆಯ ದಿವಿಹಲ
ಗೆ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾರಣಾಗಿ ದೇವಿಯ ವಾಕ್ಯಮಂ ಬರದು, ಆ ದೇವಿ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣಂ ಕಾಣದು ಪೋಗಲಿ ಯೆಂದು ಬರದಿ ಗ್ರಾಮದಲಿ ಯೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಕಂಡು ಕಾ
ವ ಸಕಲ ಧನ ಯೊನನು ತಂದರು ಯೆಂದು ಶಿರು ಗಾವೋದು ಅದನ
ಹಸುಗ್ಗಿ ಯೆಂದರೆ ನಾಯಂತೆಲಿ ಆ ಸಿದ್ಧನ ವೈರ ಕೊಂಡು ತಿ ಚಕ್ರದಿಂದ ಕಾ
ಣ್ಣ ದೇವತೆಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೆರೆಯಂ ಪ್ರೋಕ್ಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಅದರ
ಳವತ್ತಿಂದ ತನ್ನ ಶಿರವನರಿದು ಕಾಣ್ಕೆ ರುಂಡಮಾಲೆಯ ನೇರಿಸಲು ದೇವಿ ಮೆ
ಚ್ಚಿ ಅವನೆಯಾದ ಮಗಳಿತವಂ ಕೊಟ್ಟು ವರವಂ ಬೇಡು ಯೆನಲಾದ ರಾಜಜನ
ಬಗಳದ್ವಂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಕೆರೆಯಂ ತಟ್ಟಿಸಿದನು ಆ ಕೆರೆ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಬೇಕು
ಯೆಂದರೆ ಆ ಗತಿ ಯೆಂದು ವರವಂ ಪಾಲಿಸಿ ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು ಮತ್ತಾ ವಿಕ್ರಮ
ಕೆರೆ ತಟಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ನೀರು ನಮಲದವಾದಿ ಬಂದು ತುಂಬಲು ಆರಾ
ಯನು ಸಂತೋಷವಂ ಬಟ್ಟು ಆ ಧನವನೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಂಗೆ ಕೈವಶಿಸಿ ರಾಜಜನಂಗಾ
ಗಳಿಸಿ ಕಾಳಲು ಆ ಗಲಗಾರಾಜಂ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾವು ಬಟ್ಟಿದ ಕೆರೆಯು ಸಾರ್ಥಕವಾ
ಯಿತು ಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಆತ್ಮದು ರಕ್ಷವ ಕಾಣಿಕೆಯ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳಲು ಆ ವಿ
ಕ್ರಮರಾಯನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ವೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಯನಂ
ಕಂಡು ಆಶೀರ್ವಾದಂ ಮಾಡಿ ನಿಂದಿರಲು ಆ ಗಲರಾಯನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ನಕ್ಷ

ಶಿವಿ ಅಲ್ಲಿರು ದಕ್ಷರಂ ತಾಳ್ಮೆ ಸ್ತುತಿ ದಿಂದ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಂಗೈವ ಭಕ್ತಿ ರೂಮಾರ್ಗ

ಗಾಂಧರ್ವ ಪರಾಕ್ರಮ ದಾನ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬೇಡ

ಎಂದ ಬಳಿ ರಾಯನು ಕೇಳಿ ತನ್ನಾಳ ಪ್ರಯತ್ನ ದಿಕ್ಕ ಕರೆದನು. ಸಂಪೂರ್ಣಂ ॥೧೦॥

॥ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭಃ ॥

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ದಿವಸದಿಂ ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರೆ, ಭೋಜರಾಜನು ಬರಲು ಬಂದ ಮೊದಲ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಂ ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಬಂದು ಪುತ್ತಳಿಯು ಕರೆದಿಲ್ಲಿ ಏರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಎಂಬ ಪುತ್ತಳಿಯು ಭೋಜರಾಯ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಎಂದರೆ, ಚಿತ್ರ ವರ್ಣಿಸಿ ಕೇಳೆಂದಂ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರೇಷು ಮಾಮನಸ್ಕ ಜಲಧಿ ಶಿಂತಾನ್ವೇಷು ನಿಶ್ಚಯದಕ ।
ಮಾಯ್ರೆಷು ಮಮ ಕಾಲಪತ್ರ ಲಿಖಿತಂ ಶಿಂ ನಮ್ಮಲಿ ಭಿಕ್ಷುಂ ॥
ದುರ್ಗಂಧಿ ಕ್ಷಿಂಘ ನಯುಧರ್ಮಾ ಯಗಾಚಾರಕಂ ।
ಶ್ರೀಮದ್ಭೋಜ ಮಹಿಪಾಲೇನ ಜನಕ ಶಿದ್ಧ ದಿವ್ಯ ಗವಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿ ॥ಯ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಳಿದಾಸನು ತಂಬುಲವಿಲ್ಲದ ಮುಸ್ತಿನಿಂದ ಕಾಣುತ ಬಂದರೆ, ರಾಯನು ತಂಬುಲವಿಲ್ಲ ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಎಂದನು ಪುಸ್ತಕವಾದರೆ ಉದಕವ ಪುತ್ರದೆ ಎಂದರೆ ಕಾವ್ಯಯ ಸಾರವ ಉದಕವೆಂದಂ ಕಾವ್ಯದ ಉದಕವಾದರೆಯು ಇನ್ನೇನೆಂದಂ ಕಾಳಪತ್ರವೆಂದನು. ಕಾಳಪತ್ರವಾದರೆ ತನ್ನಾದಿರು ದೈನ್ಯ ಎಂದರೆ ಲೇಶಾಕ್ಷರವೆಂದನು ದುರ್ಗಂಧವಾದಿರು ದೈನ್ಯ ಎಂದರೆ ರಾಮಾಯಣಾಚಾರ ಕರದು ದುರ್ಗಂಧಿ ಎಂದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರವೆನಲು, ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಾಲಕ್ಷ ಹೊ

ನ್ನಂ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರದನು ಕರಗ ಎಂದ ಬಳಿ ಪುತ್ತಳಿ ಕೇಳಿ ಹೊ, ಹೊ, ಭೋಜ ನಿಲ್ಲು

ಯೆನ್ನೊಡೆಯನವರಾ ಕ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೆಂದಿತು.

ಉಜನೀನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿ
ರಲಾಗಿ ಆ ರಾಯನಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನಿಹನು ಆತನ
ಶೋಭಿತೆಗೆ ಮಕರಾಂಕನೆಂಬ ಕುಮಾರನಿಹನು ಆ ಕುಮಾರನ ನಡತೆ ಯೆಂತೆ
ಮಗನೇ ಯಲ್ಲಾ ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜನ್ಮ ಉತ್ತಮ, ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜಡನಾಗಿರ
ಬಾರದು ಯೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಯಸ್ಯ ವಿದ್ಯಾರತಿದಂ ಗಂ ನ ಜಾತೋ ದಿನನಗಾಃ॥

ನಶ್ಯೇನಾಪ್ಯೇನ ಧರ್ಮಾರ್ಥೌ ಲೋಕೇ ಭೂಮಿ ಮಿತ್ರಾಣ್ಯಾಕೃತಾಃ॥

ಆಂತೆಂಬ ನೀತಿಯು ಮಿತ್ರರಾಗಿರಬಾರದು ಯೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದ॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ರೂಪಯೌವನಸಂಪನ್ನಾಂ ವಿಶಾಲಕುಲಸಂಭವಾ।

ವಿದ್ಯಾಹೀನೇನ ಶೋಭಂತಿ ದುರ್ಗಂಧಂ ಕಿಂಶುಕಾಯಥಾ॥

ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಹೀನನಾಗಬಾರದು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಂದೆಯಾ
ಉಪದೇಶ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಂದು ಕಾಂಚಿದೇಶಕಂ ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರ
ಮೌಳಿಭಟ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯವಂ ಕಲಿತು ಅವರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ನಿಂದಿರಲು ಆಗಲಾ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನು ಕುಮಾರ
ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಯಗಂ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಆಗಲಾ ರಾಯಂ ಆತನ ವಿದ್ಯ
ವಂ ಕಂಡು ಸಂತೋಷವಂ ಬಟ್ಟು ಯೆಲೈ ಕುಮಾರನೆ, ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಂದಂಥಾ ಠಾವಿ
ನಲ್ಲಿ ಯೇನಾದರೂ ಅಪರೂಪವಂ ಕಂಡೆಯಾ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕಾಂಚಿದೇಶದ
ಲ್ಲಿ ಹೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀ ಸಹಾ ಆತನ ಆಸ್ತ್ರೀಯು ಪರಪುರುಷರಂ ಮೆಚ್ಚಿ
ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೊಯಿಸುವಳು. ಆಗಲಾ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯ ನಡತೆ ತನ್ನ ಆಗೀಗಿನ್ನೆ

ಯುವತಿಯಳು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನನ್ನೊಯು ದಿನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಿರಾಯಿ
ಂದು ಕಾಪಾಡಂ ಕಾಳು ಕವಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಹೊರ್ಟದನು. ಮತ್ತಾ ಊರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಗೋತ್ತ ಪ್ರಕಾಶನನು ಗೋಪ್ರಿಯಂ ಕಾಳಿಕಾಳಿ ತಾನಿ ಗುಡಿಗಂ ಯೆಳಕೊಂಡು ದಿ
ನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದನು ಯೆನಲು, ರಾಯನು ಊ ಕುಮಾರನ ವಿ
ಕ್ರಮಿ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ಕಾಂಚಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಂ ಬಂದು ಕಾಳಿಕಾ ಗುಡಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣದ
ನು ಊ ಪ್ರಿಯು ಯೆಳದು ಕೊಂಡು ಕಾಯುತ್ತಿರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ
ಯನು ಆ ಕಾಳಿಕಾ ಪ್ರತಿಮೆ ಕೆಡು ಕಾಂತು ಪ್ರಿಯಂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಡದರೆ,
ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಶ್ರೀದು ಮುರಿದು ನುಂಗುವೆನೆಂದು ಊತ್ತರ ಕೊಡುವಂದ ಬಂದ
ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಮತ್ತ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಆ ಕಾಳಿ ಪ್ರತಿಮೆದಿಂದ ಭಾರಾಭಾರಿಯದ್ದ
ದಲ್ಲಿ ಊಕನ ಕಿರಸ್ಸಿದನವಂ ಮಾಡಲು, ಊ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಿಯಳು ನಿನ್ನಿಂದ ಕನ್ನ
ಕಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಯಿತೆಂದು ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಕನ್ನ ಗುಡಿ ಪಿಡಲಿಕ್ಕಾಗ
ಕಂಚಿ ಪ್ರಸ್ಥವಂ ಕಾಣಿಕೆಯಂ ನಿಕ್ಕಿ ಪಡಿಯ ಬಳಿಕ ಕಳುಹಿ ಕಾಂತು ಯುಕನ ಸ್ತ್ರೀ
ರ ಗೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದಳು. ಮತ್ತ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಊ ಪ್ರಸ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಾ
ಕರಕೆ ಸ್ತ್ರೀ ವಶಕೆ ಕಾಳು ಮಕ್ಕಂಕರ ಪಿಕ ವಕ್ಕಾತ್ಯೆ ಬಂದು ಸುಖರಾಜ್ಯಂ ಗೈಲು
ತ್ತಿರ್ದನು. ಕ್ಕಯು ಶ್ರೀಂದಾ ಲುದಂಕ್ಕ ಪರೋಪಕಾರ ವಿದ್ದಕೆ, ಯೆ[illegible]ರು ಶ್ರಾಲ್ಕವಕೆ
ನಾಡು ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿಯು ತಿಳಿಕು. ಶಾಂತಿ ಸ್ತ್ರೀ: ಒಂಭತ್ತನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ॥

ಹತ್ತನೆಯ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭ:॥

ಹತ್ತನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ರಾಜಾಯಂ ವಿಸ್ತರದಿಂ ಸಾಯಂ ಸಿಂಹಾಸ
ನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಗಳಿಂದ ಚಿಕ್ಕಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂದನು. ಪತ್ತೆಗಂ
ಗೋಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯೇರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಡಪ್ರತಿ 66

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಪಾತಕಾಚ್ಛನ್ನಮಾನಾನಾಂ ಶಾರ್ವಶಿಕ್ಷಿತಬಂಧನಂ॥

ಮೋಕ್ಷಂ ಪಾಲಿತಕೇಶಾಂತೇ ತಂ ಶಿತಃ ಕೇನ ಶಿಕ್ಷತೇ॥ಟೀ॥

ಇಂತೆಂದು ಬರದನು ಮತ್ತಾ ವೇಳೆಯಲಿ ಬಂದು ಆ ಬೇಟೆಗಾರನು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ತಾನು ಕಾಳಿದಾಸನು ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಆ ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ತನಗೆ ಹೆಸರು ಬಾರದು ಯೆಂದು ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾಳಿದಾಸನಂ ಕಾಂಡು ಲೋಕನ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಲೋಮರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ [illegible] ಬಂದು ರಾಯನಿಗೆ ಬೇಟೆಗಾರಳು ರಾಯನು ತಂದು ಆ ಶ್ಲೋಕವ ಕಾಳಿದಾಸನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ [illegible] ಹೇಳಲಾರ ಆ ಶ್ಲೋಕ ಬರೆದವರ್ಯಾರು ಯೆಂದರೆ ತಾನೇ ಬರದ್ದೇನೆ ಯೆಂದಳು ಮತ್ತಾ ರಾಯನು ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಕೇಳಿದರೆ, ಕಾಳಿದಾಸನು [illegible] ಲೋಕನ ಕಾಂದೆನೆಂದರೆ, ರಾಯನು ಮಹಾ [illegible] ಕನಾಗಿ ಯೆಚ್ಚತ್ತು [illegible] ಲೋಕನ ಸಂಗತಿ ಮರಗಾವೆಂದು [illegible] ಯಂ ತರಿಸಿ [illegible] ತ್ರಿ, [illegible] ಮಾತಲಿಂದು [illegible] ಬಾರದು [illegible] ಇಂತೆಂದಂ॥ಶ್ಲೋಕ॥

ಕಾಳಿದಾಸ ಕವಿತಾ ಕಥಾಮೃತಂ ನಾಶಿಕೇಳ ರಸ [illegible]

ದ್ವಿಪ ಯೋಮ [illegible] ಸಂಭವಂ ಮಮ ಜನ್ಮನಿ ಜನ್ಮನಿ॥

ಇಂತೆಂದು ಸ್ತುತಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಿಂತು ಇಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕಂ॥

ಶಂಕರಸ್ಯ ಚರಿತ ಕಥಾಮೃತಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಗುಣಾನುಕೀರ್ತನಂ॥

ನೀಲಕಂಠ ತವ ಪಾದ ಸೇವನಂ ಸಂಭವಂತು ಮಮ ಜನ್ಮನಿ ಜನ್ಮನಿ॥ಟೀ॥

ಇಂತೆಂದು ಆ ಶ್ಲೋಕನ [illegible] ಬೇಕಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದೆಂದು [illegible] ಮತ್ತಾ [illegible] ರಾಯನು [illegible]

ಶಿರಸ್ಸು ಇ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿ ದೊರಕುವುದು ಯೆನಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕೇಳಿ ಹೋಗೋಣವೆ
ಸತಿಯೋ ಯೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಂ||

ಉಜ್ಜನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂ-
ದು ದಿವಸ ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣನಾದ ವೊಬ್ಬ ದೇವಮನುಷ್ಯಂ ಬಂದನು ಆ
ಗಲಾ ರಾಯನು ಆತನ ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಜರಾಮರಣಾದಿ ರಹಿತವಾದ ಫಲ ಕಾಣಿಸು
ಯೆಂದರೆ ಆ ರಾಯಾ [illegible] ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿ ಅಮೃತಫ-
ಲಂ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ಯೆಂದು ಫಲವಂ ಕೊಟ್ಟನು ಆ ಫಲವಮೇಲೆ ಜರಾಮರಣಾದಿ
ರಹಿತ ಯೆಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ಫಲ ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬ ವಸ್ತು-
ವಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಲು ವಿಕ್ರಮರಾಯನು ವೊಂದು ದಿವಸ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವಾಗ ವೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿ ಹಿಡಿದು ಬಳಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ರಾಯ-
ನು ಕಂಡು ಈ ದೇವನ್ನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಯೆಂದರೆ, ಯಲೈ ರಾಯಾ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮ-
ಸ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದ್ರವ್ಯವಂ [illegible] ಈ ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿ ಯುಂಟಾಯಿತು ಆದರೆ
ಯಾವ ಯೆಂದರೆ, ಯೋಚಿಸಿ ದೇವಮನುಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಅಮೃತಫಲವಂ ಕೊಡಲು ಆ
ಅಮೃತಫಲದಮೇಲೆ ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿ ಯುಂ ಹೋಗಿ ಮದನಸ್ವರೂಪನಾದನು ವಿಕ್ರಮ
ರಾಯನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖದಿ ರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು ಈಂಥ ಔದಾ-
ರ್ಯಂ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ [illegible] ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ
ಮಣಿಯು ಹೇಳಿದ ಹತ್ತನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ|| ಮಂಗಳಂ ||ಶ್ರೀ|| ||ಶ್ರೀ|| ||ಶ್ರೀ||

||ಹನ್ನೊಂದನೆ ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭಃ||

ಹನ್ನೊಂದನೆ ದಿವಸದಿ ಹರಿಹರನಂದನೆಂಬ [illegible] ಸಮೀಪದ [illegible]
[illegible] ದಿನದಿ ಶ್ರೀ ಭೋಜರಾಯಂ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರ||

ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಬಂದು ಕುತ್ತಮುರ್ಮದಿ ಯ್ಯೋರುವೆನೆಂಬ ನಮ ಯಕ್ಷರನ್ನೆಂದನೆ

ಯು ನಿರತ್ರಿಯೆಂಯೆಂಬ ಮುಕ್ತಳಿಯು ನಿಲ್ಲ ಭೋಜರಾಯ ನಮ್ಮೊರೆಯನವ

ರಾತ್ರಮ ವಿದ್ವರೆ ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಲಸಾರು ಯೆನಲಾಗಿ ಚಿತ್ರರೇಖೆ

ನಿಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ವಿವೇಕನ ಮಹಾರಾಜಾ ಪರತ್ವತ್ತಂಪರಿಕ್ಷೆಯರ್॥

ಶ್ರೀಮದ್ ಕೃಷ್ಣಯಿ ರಾಜಾ ವಿವೇಕ ಮನಂಯರ:॥ ೨॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು ರಾಯನು ವಿ

ದ್ವಾಂಸರನ್ನರದುಸ್ವೊಂದು ಬಾಳ್ಕಂಕ್ಯಾರುವನು ಆಶ್ರಿತಕೆಲವು ದಿನಹೋಗೆ ಮತ್ತ

ವರರುಚಿಯುಸ್ಸೋಳುವನಮಸ್ವಕ್ಕೆ ಶಾನು ಹೊನದುಮಾರದೆ ಆದ್ವರೆರನ್ನರನ

ಶಿಕೆ ಕಾರಕೆಯೆಂದು ಪಟ್ಟಣಾವಂತೋರಮುಳು ವ್ಯೊಬ್ಬ ಕುರುಬನಂಕರಕಂದು ತನ್ನ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುಕಾಂತು ಸ್ವಸ್ತಿಮಂಗಲತ್ರವಂಶಿಯೆಂಬ ಮಂಗಲಕಾವ್ಯವಂ

ಕಲಿಸಿ ವಿದ್ಯೆದುಕಾಲವಪ್ರರಂಕಾಶಿಸಿ ಲೋಕಹಿರಕೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ರಾಯಕರಿಸಿದರೆಬ

ಯೆಂದು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ರಾಯನಂಕಂಡು ತಮ್ಮ ಮುರುಕಳು ನಿಮ್ಮಲೋ

ಸ್ಥಾನವನ್ನೇರಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ರಾಯನು ಯೆದುರುಗೊಂಡು ಕರೆತಂದು

ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಾದಾತ್ರಂತನಾದಿ ಲೋಕ ಕುರುವಿಗೆ ವೊಂದು

ಬಾಳ್ಕಂಕ್ಯಾರಿಸಿದನು. ಆ ಗಲ ಕುರುಬನು ರಾಯನ ಮುಖವಪ್ಪಂನೋಡಿ,

ಯೆರಡು ಬಾಳ್ಕಂಕ್ಯಾರಿಸಿದನು ಆದಕ್ಕೆ ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮೂರು ಬಾಳ್ಕಂಕ್ಯಾ

ರಿಸಿದನು. ಮತ್ತ ಕುರುಬನು ಅಸ್ತನಳಿಯ ನಿತ್ತ ಕಾದಲನರಮ ನರಹಾಗೆ ವೈಬ

ಚ್ಚಿ ಬಿಸಿದನು. ಆಗಲಾ ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಾಲಕ್ಷವೊನ್ನಂ ಕಾಣಿಕೆಯ ನಿತ್ತ ಕಳು

ಹಿಕಾಳ್ಕನು ಮತ್ತವರರುಚಿಯು ಯೆಲೆ ರಾಯಾ ನೀನ್ನೆಂದೆ, ಆವರ್ಕೆನಂ ದರ-

ಈ ವೃತ್ತಾಂತವ ಕನಕೆ ಹೇಳು ಎನಲು ಎಲ್ಲೋ ವರರುಚಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸುಖಿನ
ಕ್ಷಿಕಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಅನ್ನ ಕ್ಷಿ ಸುವಾಕ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ವೃಬ್ಬಿಕೆ ಎಂದರೆ ವರರು
ವಾಕ ತೃಷ್ಣೆ ಇಬ್ಬರು ಎಂದರು ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷೌರ ಕಾರಿ ಮಾಡರು ಎಂದರೆ ಆ
ಕ್ಷೌರನಿಂದ ಆಯುಷ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ಎಂದು ಕ್ರಿಯಂ ಕಾಣಿಸಿ ಬೀಸಿದರಾಗಿ ಎಂದು
ರಾಯಂ ಕೇಳಿ ವರರುಚಿಕೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುಖ ಸೋತನೆ ರಾಯನೇನೆಂ
ದನು ನೀನೇನೆಂದೆ ಎಂದನು ಎಲ್ಲೋ ವರರುಚಿ ಎಲ್ಲೋ ನಿನ್ನ ರಾಯನು ಮಾಡಿದ
ಕಾರನು ನಾನು ಕೇಳಿರಲು ಗಂಧಾದಿ ಕ್ಷೌರ ಬಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ
ರೆಂದು ಹುರಿಯ ಕರಚೀತನೆಂದು ಕ್ರೋಂದು ಬಾಳ್ಯಂ ಕಾಣಿಸಿದನು ಕಾನು
ನಾಳೆ ಬಾರೂಕೆ ಎಂದರು ಹುರಿಯ ಕರುವೆನೆಂದು ಎರಡು ಬಾಳ್ಯಂ ಕಾಣಿ
ದೆನು. ಆದಕ್ಕೆ ರಾಯಂ ಸುರಾ ಕ್ಷೌರಂತ ದಿವ ಮಾಡು ಹುರಿಯ ಕಾರಂದು ನಾಲ್ಕು
ಬಾಳ್ಯಂ ಕಾಣಿಸಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾನರು ಬಂದು ಆ ಕಾರಿ ಬಿಚಿತ
ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವು ಎಂದು ಕ್ರಿಯಂ ಬಿರಿಬೀಸಿದನು ಎಂದರೆ,
ವರರುಚಿಯು ಕೇಳಿ ವಿವೇಕಿಯ ಸಾಧ್ಯದಿಂದ ತಿಮ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸತಿ ಮಾಡಿ ಕಾಂತನು.
ಅವಿವೇಕಿ ಸುಖ ಬಸಾಧ್ಯದಿಂದ ಹುರಿ ಸ್ನೇಹ ತಿಮಾಡಿ ಕಾಂತನು ಎಂದು ಸುಖ
ಕೆಚಿನೆಂಬ ಕ್ಷ ದ್ರವ್ಯ ಕಾಳು ಹೇಳುತಿದನು. ಆ ಕತೆಯಾ ಜರಾಯನು ನೀನು
ರಾಜ್ಯಂ ಕ್ರಿಯ ತಿರದನು ಎಂದರೆ ಮತ್ತೊಳಿಕೇಳಿ ಹೋ ಹೋ ಆ ಕತೆ ಸವಿ ಎಂದು,
ಮತ್ತೊಳಿ ಎಂತೆಂದಿತು.

ಉಜ್ಜನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ರಾಯರು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ,
ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಸೇನನೆಂಬ ವರ್ತಕನಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಧನಾಢ್ಯನೆಂ
ಬ ಕುಮಾರನಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಮೃತನಾದನು ಮತ್ತು

ಪವನಾತ್ಮಜನು ಶಿಖರಗಳೊಳಗೆ ಗರ್ಜನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಕಿರಿದಂ ಪನ್ನನಾದಿಕ್ಷೇತ್ರಲು*
ಲಂಬಂಧನಗಳು ಆ ಶಿಖಿಧನನನ್ನೆಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಅಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಫಲಿಸಬೇಕಾದ
ಶಿಖರಲಪ್ರಯೋಜನಬರಬೇಕು. ಆ ಶಿಖಿಧನನಕೆಡಿಸಬಾರದು ಎಂದರೆ, ಇಂತೆಂದು

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಪ್ರತಿಕೃತಿತವಪುತ್ರಸ್ಥಾನ ಸಜ್ಜಿತಾತ್ರ ಪತಿಶರವಶ॥

ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿ ಮನ್ಯುವುಳ್ಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಕೆಂಡ
ನ ಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರು ಎಷ್ಟು ಹಂಬಿದವರುಂಟೇ ಪ್ರಾಣದತ್ತಯಲ್ಲಿ
ದವರಿಗೆ ಕಂಡೆ ಫಲಿಸದ ಧನ ವಿದ್ಯಾ ಮಹಿ ನೀರದು ಮನ್ಯುವುಳ್ಳವರಿಗೆ
ಕ್ಷೀರದು ಎಂದು ಹೇರು ಹಿಡಿದವರಿಗೆ ಸಂಕ್ರಪಿಪ್ರಾಪ್ಯದಿಂದ ದೇಶಾಂತರ
ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನಾನಾ ದೇಶಂಗಳಂ ನಾನಾ ತೀರ್ಥಂಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಬಳಿಕ ನಗರಕ್ಕೆ
ಬಂದು ರಾಯನಂ ಕಾಣಿಸಿ ಕಾಲಲು ರಾಯಂ - ನೀನು ಹೋದ ತಾವಿನಲ್ಲಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯಂ ಏನಾದರೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲೇ ರಾಯ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣ
ದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಸೇನನೆಂಬ ಅರಸಿನ ಲೋಕಯುಗ್ಮಯ ಸಮರ್ಥಯಾದವ
ರ್ಮರುಧರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಂತಿರಲು ಆ ಅರಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಹೊಂದು
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನುಂಟು. ಅರಮನೆಯ ಅರಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದವರಿಗೆ ಕಾಂಡುರಕ್ಕ
ಸಾನವಂ ಮಾಡಿ ಹೋಗಾನಂ ಬಿನಾಡುವನು. ಅರಮನೆ ನಾಲ್ಕುಗಂಧರ್ವರುತಿ
ಬಂದು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಂದು ಹೋಗಿ ಮುಕ್ಕುಬರುವ ಆ ಮಹಿಯಾದಿಯಲ್ಲಿ
ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ರಾಯನು ಆ ಉಪವನಾತ್ಮನ ಹಿರಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿ
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೊಂದು ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರವಂ ಮಾಡಿ ಕಾಂದು ಆ ಪವನಾ
ತ್ಮನ ಅರಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲು ಮತ್ತಾರಾತ್ಮನು ಬಂದು ಆ ಪವನಾತ್ಮನ

ಕಾಣ್ಬುವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆತ್ಮವಂಶವುರಸ್ನ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನ ಕಾಲಿಗೆ
ಬಿದ್ದಿಂದನು ಅಲ್ಲಾ ಮಾತಂ ಮಿತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಕಾರ್ಯಾರ್ಥನಾದಿ ಅತಿಶಯ
ಪ್ರತ್ಯಾದಿಂದ ಅವನ ಶಿರಚ್ಛೇದನವಂ ಮಾಡಲು ಮಿತ್ರ ವಿಜಯಸೇನೆಂಬ ರಾ
ಯಂಗೆ ಶಾರದಾಪ್ರಾಂಕೆಯಾದಿ ಅಶ್ವರಕ್ಷಕನಂ ಕಾಂದು ಪ್ರಯಾಣವ ಕರವಂ
ಬಿದೆಂತೆಂದು ಸೌಖ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಹನ್ನೆರಡು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧನವಂ ರಾಯಂಗೆ ಕಾಣಿ
ಕೆ ಇತ್ತುದಲ್ಲು ಅವನ ರಾಯನು ಆತನ ರಾಜ್ಯವಂ ಕರೆದು ಆತನವಂ
ಅವನಿಗೆ ಕೈವಶಿಸಿ ಕಾಳಪತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರ್ದನೆಂದ
ರೀ ಅಂಧಾ ಪರಾಕ್ರಮ ಇದ್ದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಳಗಿಳಿ
ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಲು ಶಾಂತಿ ಹನ್ನೆರಡನೆ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥೧೨॥

ಹನ್ನೆರಡನೆ ಕಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

॥ಹದಿಮೂರನೇ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭಃ॥

ಹದಿಮೂರನೆಯ ದಿನದಿ ಹರಿಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕಪಿಲಾಚರಣದಿಂದ
ಪಂಚಾಂಗಶ್ರವಣಾದಿಂ ಪರವಶನಾಗಿ ಭೋಜರಾಯ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಪ್ರಕಾರ
ದಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹತ್ತುಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಯಿರುವವನೆಂಬನನು
ಯಕ್ಕೆ ಆನಂದವದನೆಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿಯು ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಯೆನಲಾಗಿ ಚಿ
ತ್ರವರ್ಣಿಸಿಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು,
ಒಂದು ದಿನ ವರರುಚಿ ಭಟ್ಟರಂ ಕರೆದು ನಿಮ್ಮ ಬಲು ಶಕ್ತಿ ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ
ರೆಂಬರು ಸಾಧಕ ವಿದ್ಯೆ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲ ಅವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರೆ ನಿನ್ನಂಥಾ ವಿದ್ಯಾ
ಧಿಕರು ಇಸ್ಸತ್ತೆ ಯೊಳಗೆ ಇಲ್ಲವೆನಲು ವರರುಚಿಯು ಅವಿದ್ಯಾಕಲಿಯ

ಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರೇಷ್ಯ ಮಾಡಿಕನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆಂದು

ಹೋಗುವನು ಮತ್ತಾ ಮಾಡಿಕನು ಆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ತಂದು ಹೋಗುವರಲ್ಲರು ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ

ಕೇಳಿ, ಆ ಕಲಾವಿದರು ಬಿಡಲು ತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂದುದು ಹೋದನು ಮಾಡಿಕನು ತಂದವರ

ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು ತಂದುದು

ಕುಶಲ ಎನಲು, ಮಾಡಿಕವಿದ್ದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸು ಬೇಕು ಎಂದರೆ, ತಾನಾ

ಕಷ್ಟ ಮಾಡಿದರೆ, ಮಾಡಿಕವಿದ್ಯೆಂದು ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಲು ಮತ್ತಾ ವರ

ರುಚಿಯು ಪ್ರೇಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಕಲಾ ರಾಯನು ಎಲ್ಲಾ ವಿ

ದ್ಯಾಂಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕಾಣಲು ಆ ವರರುಚಿಗಂ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕಾಣಿಸನು. ಆ ಕಲಾ ವರರುಚಿಯು

ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ ಸಹಿತ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಮತ್ತಾ ಮರುದಿವಸದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು

ವಂ ಕಾಣುವಾಗ ಬಳಿಕ ಕಾಣದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ರಾಯನು ದಿನವು

ಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹರಿವಾಣವ್ಯಾವುದು ಎನಲು ನಿನ್ನೆ ದಿನದ ಹರಿವಾಣ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕಾ

ಣಿಸಿ ಬಳಿಕ ಪ್ರೇಷ್ಯವುಂಟೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಸಂಗವು ಪ್ರೇಷ್ಯವು ನಿನ್ನೆನಾಗವಿ

ಷ್ಣುವು ಎಲ್ಲಾ ಶಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಎಂಬುದು ಆ ಬಳಿಕ ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದನು ವಿಷ್ಣುಂ ಕಾಣಿಸಿ

ರುಚಿ ತಕ್ಕ ಶಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಂ ಕಾಣಿಸಿ ಬಳಿಕ ಆ ಹರಿವಾಣ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ತಕ್ಕ ಕಾಣದ

ದರು ಎಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರಾಯನು ಆ ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ ನೀ ತಂದು ಕಾಣು ಬಿಡು

ಎಂದು ಸಂಚಕನಂ ಅಂಜಿಸಲು, ಮತ್ತಾ ಸಂಚಕನು ವರರುಚಿ ಬಳಿ ಮನೆಗಂ

ಬಂದು ನಿನ್ನೆ ತಕ್ಕ ತಂದ ಬಳಿಕ ಕಾಣಿ ಎಂದರೆ, ವರರುಚಿಯು ರಾಯನ ಬಳಿಗಂ

ಬಂದು, ನನ್ನಿಂ ನಾನು ಬಳಿಕ ತಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಕಳುಹಿಸಿಗೆ ತರಾಂಬಲಿಲ್ಲ ನಮಗೆ,

ಅಂದಿನ ದಿನದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರು ಕಲ್ಲನೆಂದರೆ, ರಾಯನು ಆಸಂ

ಚಿಕನಾಯಕ ನಿನಾಯಕ ಆ ಮನ್ನತ್ತಿನ ನಮ್ಮೊಳನೆ ಪ್ರೇಷ್ಯವೇನ ಎಂದರೆ, ವರರುಚಿ

ಯಲು ಮಾನಸಂ ತಿದ್ದೆಸು ಲೋಕದ ಸಂಚಿತವನು ಜ್ಞಾನ ಮುಹೂಂ ತಾಳ್ಗಿಸುತಿಂಯು
ಕ್ಷಿ ಮಾಡಿದರೆ, ತಪ್ಪರಾದವರು ಪಾಪರು ಯೆಂದು ಮಾಡುವುದು ಬನ್ನಿಯುಂದರೆ
ಯುನನುಮರದಿಂದ ಸುಚಿತ್ವರ್ವರನಾಗಿ ಮರುಂತಾಳ್ಗುತಿಯುಂ ಪೌರ್ಣ ಮಾಡಿದ
ಕುಮಾರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಬಂದು ದೇವಿಯ ಕೋರನೆ
ಹೂಕ್ಕೆಯಂ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ಉಹೂರ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹರಿದೆವು ಯೆಂದರೆ, ಆ ದೇವತೆಯು
ಬಳ್ಳಕಪ್ಪಿತನ ತಿನ್ನಿಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದರೆ, ಲೋಕದ ವರರು ಬಿಯು
ದೇವತೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಇಟಿಕ್ಕೆ ಮರಹೂಕ್ಕೆ ತಾನು ಬಳ್ಳಕಪ್ಪೆನೆಂದು ನಿಷ್ಕಿಸು ಕರ್ಮ
ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಲಿಸಿದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿ ಬರದೆನಲು ಲೋಕದ ದೇವತೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿಯುಂದರೆ,
ಹೂಳಿಗೆ ಬರದು ಯಿನಲು ವರರು ಬಿಯು ಜ್ಞಾಂತಂದು॥

॥ಕಂದ॥ ನಿರಿಚಿಯು ಮಾತಂಕ್ಕೆ ಬಿಮ್ಮ ತ್ರಾಸರನ ಬಿಂತಿವಸು ಕಲಿಯ ನರಿಯಲು
ಬ್ರಹ್ಮನಕರಾಂ ಬಿರಿದು ತಲೆಯಂ ತಿರುತೆಯಂ ಬೇತಿಪಿತ ಶಿವನು ಆದದೇನರಿಯ
ಜ್ಞಾಂಥಾಂ ಪರಮೇಶ್ವರಗೆ ಸಲಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿ ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲವೆಯೆಂದು ಮಕ್ಷಿಂತೆಂದಂ॥

॥ಕಂದ॥ ಪ್ರೇತೆಯ ಕದ್ದನೆಂದು ಪಾತಕಿರಾಂ ವಗಾ ಕಲಿಯುಂ ಪರಿಯಲು ರಘು
ಜಂ ಲೋಕನ ಶಾಪ ನಿಮಿತ್ತ ಜ್ಞಾತಕ ಜನ್ಮಂಗಳು ಹತ್ತು ಲಮುಕಾರ್ಗ ಹತ್ಯ ತಲೆಯ
ದಶಥನ ಬಿಂಹತ್ರ ರಾಜ ಬಂದು ಹರಿಚೆನಮ್ಮ ಉತ್ತಮರು ಬ್ರಹ್ಮನ ಧೆಯಸ್ಸ
ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಕೇಳಲಿಮ್ಮದು ಯಿಥಾರ್ಥಂ ನಾನಾ ತಲೆಗಳನರಿದಂ ನಾನಾ ತರಕ
ಗಳಿ ಬಂದು ಹರಿಚಿಪರ್ವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಕಾಂಡು ತಾನಾಗಲೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಂ
ಮಾಡಿದ ರಘುಜಂ ಜ್ಞಾಂತಪ್ಪರಾಮುಚಂ ದ ದೇವರಿಗೆ ಮಲಂತಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿ
ತ್ವೇ. ನೇತು ಬಂದ ದೇವರಿಗೆ ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪರಿಹರಿ
ಸಿ ಕಾಂಡನು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ಕಾಲಿಸಿದರೆ, ನಿನಗಾವ ವಿಧಿ ಯೆಂಬುದನರಿಯದಂ

ದಕ್ಷಿಣ ಕ್ಷೇತ್ರ ದೇವಿಯು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ವರರುಚಿಯು ಅಂತರದು ಬಳಲಿತಲ್ಲ
ಯೆಂಬಿಯಾ ನನ್ನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದರೆ, ನೀವು ಕರಿಸುವ ವರಿದ್ಯಾಗೆ
ರಾಯ ಕಾವಳಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಳು ಕೊಂಡು ಆದ್ದೇ ನಲ್ಲರೆ ಬೇಕೆನಲ್ಲವಂ
ದು ಹೇಳಿ, ರಾಯ ದೇವತಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಿ ಪರಿಗೋ ಬಿಡಿ ಕೊಂಡು ಅದೃಶ್ಯವಾದಳು.
ಮತ್ತ ಸೂರ್ಯೋದಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚಿಕನ ಹೋಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮತ್ತ ರಾಯ
ನು ಕಂಡು ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ವಂಕ್ತೇಳಿ ಅಂಧಾ ವಿಸ್ತಾರವ ಹೇಳಿ, ಪುನರೂ ಹೇಳಿದ ಸಂಚಿ
ಕನ ಕಲಿಯ ಹೊರ ಕೆಲಪ್ಪಣೆಯಂ ಪಾಲಿಸಲು ಲೋಕಲಾ ವರರುಚಿಯು ರಾಯ
ಹೋಗನೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಹರಿವ್ಯಾಗಕೆ ಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಯ
ಸಂಕಾರಲು ರಾಯನು ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಳ್ಳ ನೀವು ಕೊಂಡು ಹೋಗದ ಹರಿವ್ಯಾಗಾ
ವಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಯೆಂದರೆ, ಯೆಲೇ ರಾಯಾ ನೀನು ಮಾಡಿಕ ವಿದ್ಯಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು
ಹೇಳಿದಿಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಗಾಳುದಿವಂ ಕಾಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕ ವಿದ್ಯ. ಆ ವಿದ್ಯದ ಪರಿ
ಜ್ಞಾನ ಬಳಲು ಕಷ್ಟ ಕೊಂಡು ಹೋದೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ವಿದ್ಯದ ಯಾವಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಂ
ದು ರಾಯ ಕೇಳಿದರೆ ಇಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಗುರುದ್ರೋಹಿಯ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸ್ತಾವನ

ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಯಲು ರಾಜನು ಗುರು ಶುಶ್ರೂಷೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯ
ಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲವೆ ಹಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ
ಕಾಳು ಕಲಿಯ ಬೇಕೆಂದು ದೇವರ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವೆ ಅಂತವನೆಯುಧಿಕಾಪ
ಜೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಪ್ರಕಾರ ನೀತಿಯಂ ಬೋಧಿ ಗುರುವಿನಿಂದಲ್ಲಿ
ದಕ್ಷಿಣೆ ಯೆಂದು ಮಾಡಿಕನಿಂದ ಕಲಿತು ವಿದ್ಯೆ ಕೇಳಿತು ಯೆಂದರೆ ರಾಯನು ಮ

ಚೈತ್ಸಂಚಿಗನ ತಲೆಯಂ ಕೊಯ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪರಲೋಕ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನಂಗಳು ಮನ್ನಿಸಿದನು ಆಗಲು ಎಲವೋ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಕಥೆಯಂ ಹೇಳುವೆನೆಂದು ಮತ್ತಂತೆಂದಿತು.

ಉಜ್ಜನೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನೊಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಸಕಲ ಗ್ರಾಮಗಳಂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಸಂಚರಾತ್ರೆಯ ಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಂಗಳ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ, ಜಂಬುದ್ವೀಪಮುಂ ಮೊದಲಾದ ದ್ವೀಪಂಗಳೊಳು ಸಂಚರಿಸಿ ಸವ್ವಾಂತರಮಂ ನೋಡುತ್ತಿ ಬರುತ್ತಾ ವ್ಯೋಮದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಉತ್ತರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನದಿಯುಂಟು ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಪ್ಪನ ಶಿರಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಕಾಲದ ಮತ್ತೆ ವೃಷ್ಟಿಯು ಬರಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಅಪ್ಪ ಕೆಲಹೋಗಲು ಆ ಕಾಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮತ್ತು ದುಃಖಿಸ್ತನಾಗಿರಲು ತದ್ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಬಂದು ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ನೀನು ದುಃಖವ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ರಾಯನ ತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನೀನು ದುಃಖವ ಮಾಡಬೇಡ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾ ಗಿ ಬಂದ ಶರೀರ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಸತ್ತರೆ ಆರುಪರ ಎರಡು ಉಂಟು ಎಂದು ಮತ್ತಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥಮಿದಂ ಶರೀರಂ ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥ ವಿತ
ವಂತಿ ನದ್ಯಃ ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥ ಫಲಂತಿ ವೃಕ್ಷಾಃ ಪರೋಪಕಾ
ರಾರ್ಥಮಿದಂ ಸ್ವೀಕರಿಸೆಂದಾ॥ ॥ ಟೀಕು॥ ॥

ಆ ಪ್ರಕಾರ ದಿ ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡುವವ ಆ ಶರೀರ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಗದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವೇನೆಂದು ಪ್ರಾಂತ ನದಿಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಆ ಅಪ್ಪೆಯಂ ತತಿಗಂ ತಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಂಮುಖದಿ ನಿಲಿಸಲು ಆ ಕಾಲ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನೀನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರಂ ಮಾಡಿದೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಸಮರ್ಥನಲ್ಲ.
ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾನು ವೈಕುಂಠಪುರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗೋಪಾಲಮಂ
ತ್ರವಂ ಜಪಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಹೀಗೆಂದು ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿದ
ರು ಆ ಮಂತ್ರವಂ ನಿತ್ಯಾಳ್ಗೆಂದು ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ ನೀನು ಯಾವಾಗ ವೈಕುಂಠವಂ
ಬಯಸುವೆ ಆಗ ಮಂತ್ರವಂ ಜಪಿಸಲು ಸಕಲ ಸನಕಾದಿಗಳು ಸಹಿತ ಪುಷ್ಪಕವಿ
ಮಾನಸಹಿತರಾಗಿ ಬಂದು ಅನೇಕ ವೈಭವದಿಂದ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವಿನ
ಸಾಯುಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಸೇವನೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಆಶೀ
ರ್ವಾದಂಗಳು ಕೊಡುತಿರಲಾಗಿ ರಾಜನು ಬರುತ್ತಿರಲು ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಚಕ್ರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೊ
ಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮದಿ ಬಳಲಿ ಬಂದೆನು ಇನ್ನು ಜನ್ಮಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ
ಅನುಭವಿಸಲಾರೆನು ಎಂದು ತಪಸ್ಸಮಾಧಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೂ ಅಲ್ಲ
ದೆ ತಾರಕಾಲಿಯ ಮೊದಲು ಅಷ್ಟಕಶಾದಿ ವೈತಾಲಿಕರುಗಳೆಲ್ಲವನೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬೇರಾಗಿ
ದು ಇರುತಪಸ್ಸಿಯಂ ಕಂಡು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ರಾಜರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕ
ರಿಸಿ, ಯೋಗಸಾಧಕನಾ ಇಂಥಾ ತಪಸ್ಸಮಾಧಿಯಂ ಬಿಡಬೇಕೆನುವಿರಿ ಎಂದರೆ, ಶ್ರೀಮ
ಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಯ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಪಸ್ಸನಂ ಮಾಡುವೆ ಎನಲಾ ರಾ
ಯನು ಕ್ಷಣಕೆ ಉಪದೇಶ ಯಥಾ ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನಗೆ ಉ
ಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶವಂ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸನಕಾ
ದಿಗಳು ಸಹಿತ ವಿಮಾನಂ ಬರಲು ಆಗಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಯನೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿದಿ
ಕೊಂಡು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಾಯುಜ್ಯದೊಳಿರ್ದನು ಮತ್ತಾ
ರಾಜನು ಪರೋಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಹಾಯಂಗಳು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರ್ದನು. ಇಂಥಾ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪರೋಪಕಾರ ದಾನದ

ಮಳೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಯೆಂದಿತು ಎಂತಿದ

ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ ಇದಿನ್ನೊಂದು ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭಃ ॥

ಇದಿನ್ನೊಂದಯ ದಿವಸ ಇತಿ ನಾಮ ಸ್ವರ್ಣ ನಾಟಿಯುಂದು ಪ್ರತಿಮೆ ಭೋಜರಾಜನ ಧರಿಸಿನೆಯಂ ಮಾತಿಯ ಮುಂದಿಂ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಂ ಬರುತಿರಲು ಹಾಸಿ ದಿಯೇರು ಹುವನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಂಗಜೆಯಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಕನ್ನಿಕೆಯು ನಗುತ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪ ಸಂಕಾಂ ಉದಾರ ವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವ ಯೇರಬೇಡವೆಂದರೆ, ಪ್ರಧಾನ ಚಿತ್ರಕ ಮಗನು ಎಂತೆಂದಂ ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮರಾಜರಾಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತಿರಲಾಗಿ, ಒಂದು ದಿನವೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲ್ಗಟ್ಟು ಹಂಗಸುಟ್ಟು ದುರಂಧುರನ ಸಮ್ಮುಖದಾಗಲು ಆತನೆಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಯೇನ ವಿಧ್ಯವುಂಟುಯ ಸರಾಗಿ ನಾನು ಚಂದಾದಿ ಅಲ್ಲಬಲ್ಲೆ ಯೆಂದಳು ಆಗಲಾ ರಾಯನು ನಾಳೆ ಬಾ ಯೆಂದು ಕಳುಹಲು ಆ ಮರುದಿನದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಆತ್ಮ ವಿದ್ಯೆ ವಿಪ್ರ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸ್ನೋರಬೇಕೆಂದು ಆತನೆಯು ಬಂದರೆ, ರಾಯನು ಪ್ರತಾಪನೆಂದು ಹೇಳಿಯೆಂದು ವರ ಕೆಪ್ರತಿ ಬಿದನು ಆತನೆಯು ಬರಲು ಅನೇಕ ಛಂದದಿಂದ ಅಲ್ಲವತಿ ಬಿಡು ಎಂ ತೆನುತಿದ್ದಳು ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಅಕ್ಷಯಧಾರಾ ನಿರಾಧಾರಾ ನಿರಾಲಂಬನ ನರಸ್ಥಿತಿ ॥

ಸಂತಿರಃ ಸ್ತಂಭಿತಾ ಯೇನ ವಿಕ್ರಮರಾಜರಾಯ ದಿವಾಕರಾ ॥ ೨ ॥

ಎಂತೆಂದು ಅಕ್ಷಯ ಕತ್ತರ ದುಪ್ಪಟಿ ಮುತ್ತಿರಲಾಗಿ ರಾಯನು ದಿವಾಕರ ಲಂದಯ ನಾದನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆತನೆಯಂ ಕರೆದು ಸರಾ ಅಕ್ಷಯದಾನಂ

ಕಾಣಿಕೆಗಳು ತಿಸುತಿ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು ಕಾಲಾಯಿಸಲಾಗಿ ಹೊ ಹೊ ಗ್ಯತ್ರಿ ಸತಿ
ಯೆ ಎಂದು ಮುಕ್ತಳಿ ಗ್ಗಾಂಕೆಂದಿರು.

ಉಜನಿಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ
ವಾನೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ರಾಯನು ಎಲ್ಲ ದೇಶವಂ ತಿರುಗಿ ಬಾರೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಊರಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಳಿಕಾ ಗುಡಿಯುಂಟು ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಿ
ದ್ಧನಿರುವ ರಾಯನು ಆ ಸಿದ್ಧಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ನಿಂದಿರಲು ಆ ಸಿದ್ಧನು
ನೀನಾರು ಎಂದನು ತಾನು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು, ದೇಶವಂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ
ದಾರಿಯಿಂದ ಕಂಡೆನೆನಲಾಗಿ ರಾಯನ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿ ಕಾಳು
ತ್ತಾ ಗ್ಗಾರಚೆಗೆ ನಲ್ಲದೆ ತಿಗೆ ಎನ್ನಾಂದಿ ಸಂಚರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಸಿದ್ಧಂ ಪೇಳಿದಾ
ಯನು ತನ್ನ ಹೂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರದ ತಿರಿಲಾಂದಿ ಮು ಎಂದು ಪೇಳಿ ಗ್ಗಾಂಕೆಂದ॥ ೦॥

೭ ಎ ಸ ಕ ಥೆ. ಅಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜಶೇಖರನೆಂಬ ರಾಜನಿರುವನು ಆತ
ನಿ ಪ್ರೀತಯುಳ್ಳದ ಎಂಬುವಂದಿಗ್ಗಾರು ಆತನ ಸಮಸ್ತವನ್ನು ಶ್ರೀಮದ್ಭೂಮಿಸ್ಥ
ವಸಾರೂಪ್ತಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಿ ದೇವರಕಂತ್ರ ವೆಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದನು ಆತನ ಪುತ
ರುಳ್ಳದವರು ಗ್ಗಾತನ ರಾಜ್ಯವಂತೆದರು ಕಾಂತು ಮೊರಮತಿ ಜದರು. ಪುತ್ರರಾಯ
ನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಗ್ಗನ ಗಿರಿ ಬರುತ್ತಾ ಆ ಚಂದನಾವತಿ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಬಾಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂ
ದು ವೃಕ್ಷದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಂ ಕರಿ ಹರಿಸುತ್ತಾ ನಿಂದಿರಲು ಆ ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು
ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಚಂದನಾವತಿಯ ಪಟ್ಟಣದ
ಲ್ಲಿ ಗ್ಗಾಂದು ಶರ್ಮನೆಂಬ ರಾಯನ್ನುತನಾದನು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಾಯನಿಲ್ಲದೆ ಆನೆ
ಯ ಮೇಲೆ ಹೂವಂ ಕಾಳ್ಗಿರು. ಆನೆಯು ಸಕಲ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ನೆಲಬಿಟ್ಟು ಈ
ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರು ವೀರನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕ್ರಸಂ ನಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ,

ಆ ಆನೆಯು ಬಂದು ಆಶ್ವರಾಜಸ್ತ್ರೀನರಪಾಯನ ಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೆಯಿಂದ

ಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆದವೇ ಲಿ ಆಳ್ವ ಕಾಂತು ಬಂದು ಬಿಂದೂಪನವರ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಆ ಕಾಲ

ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾಯರು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿ ಸ್ಥಿರವಿಡುತಿರ್ದು ಸುಮಂತ್ರನಾಜ್ಞೆಯೆ

ಶರಣಾಯುರು ಹೊಸಬನೆಲ್ಲಾ ರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪರಿಶ್ರಾಂತಂ ಮುತ್ತಲು ಆ ಕಾಲ

ಯು ನಮ್ರ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವೆ ಹಿರಿದಲ್ಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಜಯಬಿನದ್ದಂಗವನು ಕವಾಡಿ ಬನ್ನಿ

ಯೆಂದಕೆ ಮಂತ್ರಿರಾಯನ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಪ್ತ ಕಾವಿ ಕಾಳಗಿ ನಿಂದ

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಲವರಜಿ ಲ್ಲಪಬಕ್ಕೆ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುವೆಯಾ

ದಿಗಿ ಯೆಂದೆ ಆಂಶಂದು ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಯುದ್ಧಾವಂ ಕದ್ದನ ಕಿಯುಕ್ತ ಯಾ ಶ್ರೀಕಾಳಿಯುಕ್ತೆ ಸಿ

ಯುಕ್ತನ ಜ್ಞಾನಿ ಮಹತ್ತನ ಶಿವಪ್ರಿಯಾಣಂ ವಿಶಮಿತ್ರ ಕರ

ಪಶಿ ನಿಜ್ಯ ಕ್ಲೇಶ ನಿಶಿಂತಾ ನಮಸ್ತೆ ಸುರ ಮಹಿತಕ್ಷತ್ರ ॥

ಆಂಶಂದು ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನೆಂದು ಆದ್ದರಿನೆ ಆನೆಯನೇರಿ ಬಿಟ್ಟ

ಕರನ್ನ ಬಿಂದೂಪನಾದಿಪ್ರಭು ಮಾರುಯೆಂದೆನೆ ಶ್ರೀಮರ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಂತ್ರದಿಂದಳ

ಹಿರಿನರಲ್ಪತರದೆ ಆಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಂದು ಪ್ರಿಯ ಹೋರನೆ ಪ್ರನಂ ದಿನ

ಕಿರಲಾದಿ ಆತ್ಮರಾಪ್ರಧಾನಿ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾಂತು

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಭಾರಾಭಾರಿ ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿ ಬಂದವರಜ್ಯದಿ ಸನ್ನಿಂಗ ಮಂಗ

ಕೆಂಗಂತು ರಾಯನ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ಸುರೆಗೊಂಡ ಧನವಂ ಪ್ರಸ್ತುನಲು ಆ ಕಾಲ

ರಾಯನು ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕರಾವಂ ಕಾಳಮನ್ನಿಸಿ ಸುಭಿಕ್ಷಾ

ಜ್ಯದಿಂದಲು ಇತ್ತಿದರ್ನು. ಆ ಶ್ರೀ ಕನ್ನದನಾಲ್ಲಿ ಬರದಶ್ರೀ ಆದಿರಾಯಂ

ದು ಆಪಕಡೆ ಯೆಂಪ್ರಿಯೆ ಬಿದ್ದನು ರಾಯನ ಶಿರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬಿಟ್ಟ ಬೇಡಿ ಬಿಷ್ಣುಧರ್ಮಕಾ

[illegible]

[illegible] ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಂ ಮಹಾ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ಹದಿನೈದನೇ ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭಃ॥

ಹದಿನೈದನೇ ದಿನದ [illegible] ದಿಂ ಭೋಜರಾಯಂ [illegible] ಭೋಜರಾಯನ [illegible] ಪ್ರಧಾನ [illegible] ಕೇಳೆಂದಂ॥

[illegible] ಭೋಜರಾಯಂ [illegible] ಕೆ ಭೋಜರಾಯ ಕೇಳೆಂದಂ॥

॥ಕಂದ॥ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ವಸಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹರಸಿದವನ ಪಶ್ಚಿಮ್ಮೆಸ ಜೀನೆಂದು ಶ್ರೇಯಂ ನೀಡಿದನು ಆ ಸಂಗಾಹರ

ಶ್ರೀಕನಿಕೆ ಹ ಆ ಪುತ್ರ ದಾಪ್ಪಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಉಚಿತವಂ ಕಾದುವನೆಂದುವೈ। ಮುಜ್ಯ

ಯಂ ಕಾಣಿನು. ಮತ್ತಾಹಸ್ತವ ನೀಡಲಾಗಿ ಆತನೆ ಕಾದುವ ಉಚಿತವೆಂದುವಾಲ

ಸ್ವೈ ಕಾಣಿನು ಮತ್ತೆ ನೀಡಲಾಗಿ ತನಗೆ ಕಾದುವ ಉಚಿತವೆಂದು ಪೂರ್ವಿಂ ಕಾಣಿ

ನು ಆ ಸಂಗಾಹಾಯನು ಇವರಿಬ್ಬರ ಪಶ್ಚಿಮ್ಮೆಯಂ ತಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಧಾನತ್ವ ಇಂತೆಂದಂ.

॥ಶ್ಲೋಕ॥ ಅಕಾರಣಂ ದಿಶಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಯಂ ಗುಣಾನ್ವಾಸ್ತ್ರೈಃ ಸದಿ॥

ನೇತ್ರವಕ್ತ್ರೈಃ ಕಾರ್ಯನ ಜ್ಞಾಶಾನರ್ಸಕರನಾ॥ ಎಂದು॥

ಇತ್ತೆರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂತಮತ್ತದಲ್ಲಿ ಇಂಥವನ ಶಿವನ್ನೆ ಮನು

ಷ್ಯನೆಂದು ಜ್ಞಾನಹೀನ ಬಂಟರಂ ಕಾಂತಾಧಿ ಮನ್ನಿಸಿದನು ಸಕಲಾ ಯೆಂದು ಚಿ

ತ್ತಮಳಂಪ್ರೀಳಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇಂತೆಂದುದು॥

ಉಜ್ಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ

ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧನಮಿತ್ರನೆಂಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿರಲು ಆತನು ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಾದಿಷ್ಟ

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಹಿತ್ರವಾಗಿ ಶ್ರೀಧರ್ಮಯುಕ್ತ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಸಂತೋಷದಿಂ

ದುಃಖ ಪ್ರಿಯಂಗಳಾಗಲು ಹಿಂದು ಬರುತ್ತಿಪ್ಪ ಪತ್ನಿಕನ ದರಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಿ

ಸಕಲನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು,

ಆ ಸಂಗಾಹಾಯನು ನೀವು ನೀನಂಬಿಸಿದ ರಾವಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿಯೇನು

ಯೆಂದರೆ, ಆತನು ಮಿತ್ರನು ಯೆತ್ತೆರಾಯಾ, ಮನ್ಮಥಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ

ಲ್ಲಿ ಧನಮಿತ್ರನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಆತನು ನಿರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸಂತತಿ

ಇಲ್ಲದಿರಲು ಪುತ್ರಸಂತಾನಯಿಲ್ಲದೆ ಇರಲು ಆತನ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರ ಕೋಟೆ

ಬಾಂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡು ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿರಲು ಆತನು ಆ ಪಟ್ಟ

ಗಾದ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಲಿಕೆ ಬೇಕೆ ಮೊದಲು ಬಂದರೆ ಕಾಂದು ಕಳುಹುವನು ಆ

ಬೇಕೆ ಆ ಊರ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲ ಸಂಧ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಧೆ

ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನೇ ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ರಾಯನು

ಕೇಳಿ ಮಹಾ ವೇಗದಿಂದಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು-

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಬಂದು ನಾವರಂ ಕರೆಯಲು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಯನು

ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಮಿತ್ರಸೇನನ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಾಹಸ ಯಿಂದಾ ಆ ಕಾಲದ

ದಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕೊಂದು ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಕಾಪಾಡಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀಯ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರಾಯನ ಸಮಾನರಾಗಿ ಈ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕು

ಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಆ ಮಿತ್ರನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತ

ಭಾಗ್ಯ ಉಳ್ಳವರಿಗಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಕ್ರಮನ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯ ಬಂದು

ಪುತ್ರಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮನು ಆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ ವಿದ್ವಾಂಸ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು

ಈ ಸಲ್ಲುವ ಕೇಳಿರೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ಮರಳಿಯಾ ಸಂತೋಷದಿಂದವನ

ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಹದಿನಾರನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ ॥

ಹದಿನಾರನೆಯ ದಿವಸ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಸಮಯ ಮಾಡುವ ಸಾಧನ ವಿಧಿ

ವಿಧಾರ್ಥನೆಯ ಭೋಜ ಶ್ರೀಮದನಾದಿಯ ರಕ್ತದಿಂದ ಬಂದು ಆ ಪುತ್ರಿಕಾದಿ ಸಿಂಹಾಸನ

ಸಂಬಂಧ ಭೋಜಮಹಾರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವೆಂಬುವನು ಯತ್ನ ಕುರಂಗನಯ

ನೆಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಭೋಜರಾಜನು ಇಲ್ಲ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಎಂದರೆ ರಾ

ಯನು ಈ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ಕಥೆ ಕೇಳೆಂದಳು ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಜನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿ

ನರಿಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರಬುತಿಸ್ತ್ರೀನು ಬಂದನು ಆ ಕಲಾರಾಯನು ನೀನು ಯಿಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ
ಹೆಸರೇನು ಯೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕರಿಮಂಜರಾ ಯೆಂದನು ಆ ಹೆಸರು ನಿನಗೆ ಯೇನು ಕಾ
ರಣಾ ಬಂತು ಯೆಂದರೆ ಯಲ್ಲ ಕರಿಗಳು ಘಾತಿಕನಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಕಾಣ್ಬರು ಯೆಂದನು ಆ
ಕಲಾರಾಯನು ಯಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಂಪನ್ನರ ಮೇಗ ಪಂನ್ನೀತಿ ಆ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಯೆಂದನು
ನದಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕನಕದ ಹುಲಿಯ ಬೇಕೆನುತ ಶ್ರೀಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕರದು ಆ ಕರಿಗೆ ಶ್ರೀಂದು ಪಾರ
ಬೇಟೆಗಾರಿಯ ಮನೆಯ ಬಿಡಾರವ ಮಾಡಿಸು ಯೆಂದನು ಆ ದೂತನು ಆ ಕನಕರಾಯ
ಬೇಟೆಗಾರಿಯ ಮನೆ ಸಂಬಂಧ ಆ ಕರಿಮಂಜರಗೆ ಬಿಡಾರವ ಕಾಡು ಯೆಂದನು ಆ ಕ
ಆ ಬೇಟೆಗಾರಿಯ ಅಂಧ್ರಾಕ್ಷಿ ಸ್ತ್ರೀನಸ್ತ್ರೀ ಆ ಧೀರ ಯೆನ್ನ ಮುಂದೆ ಉತ್ತರವ ಕಾಣ್ಬುದಿ
ದಾರ ಮಾಡಿ ಯೆಂದು ಆ ಕರಿಯ ಘಾತಿಕಾಂತು ಆ ಮನೆ ಸಂಬಂಧು ರಾಯನ ಕಾಣಿ
ಸಿಕಾಂಡು ಶ್ರೀಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಕಾಣಿಕೆಯ ನಿನ್ನಲು ಆ ಕಲಾರಾಯ ನೀನಾರು ಯೆಂದ
ರೆ ತಾನು ಬೇಟೆಗಾರರಿ ಯೆನಲು ನೀನು ತಂದ ಪ್ರಸಂಗ ಜತನಾದಿದೆಯೆ ನಾ ಕಾರಣ
ಯೆಂದು ಆಂತೆಂದಳು॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ದೇವತಂ ಜಯ ಕಾನಿಪ್ರ ದ್ಯಾವ ವಧು ಹಸ್ತಿ ತಿಮೆಕ
ಸ್ಥಲಂ ನಿಂ ಮಾಂಸ ಬಲಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇ ತತ್ಕಾರ ಗಾತ್ರಯಾ
ಯಾತನಾಯ ತಿಸ್ಮಿ ಧರ ತ್ರಿ ಯನ್ಮ ತಟ ನಿಪ್ರೀತಿ
ದ್ರ್ಯಂ ಕಸಾಂ ದಿತ॥ ॥ ॥ ಟೀಕು ॥

ಆಂತೆನಲು ರಾಯನು ಕರಿಮಂಜರನ ಮೋರೆ ನೋಡಿ ಆದರ ಅರ್ಥವೇನು ಪ್ರ
ಕಾಯೆನಲು, ಆ ಶ್ಲೋಕದ ಪ್ರತಿದರೆ ಅರ್ಥ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಯೆಂದರೆ ಆ ಕೆಪ್ರತಿ ದತ್ತು
ರಾಯ ಪ್ರಸಂಗ ನಾ ಕಾರಣ ಜತನಾಯಿತು ಯೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಜಿರಾಯನೆಂಬ ರಾಯ
ಮಾಡುವ ದಾಸ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಳಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವ ಪಂಡಿತ್ಯವ ಬಳ್ಳುವರಿದ

ಹುಟಿದೆ. ಇಶವನ್ನು ಸಂಧರ್ವನು (ಸಂಧರ್ವನು) ಅಷ್ಟ್ರಾವಿಅಹುಹುನ್ನಿ ನಾನಾ ಠಣಂಗಳಿಂದ

ನಿಷ್ಕೃತಿಯಿಂ ವಂಠಲ ಲೋಕದ ಲೋಕಾಧಿಪ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸಂಗಳಿಂದ ನೀತಿಯಿಂ

ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಯಂ ಕ್ರಿಯೆ ಬರಾಂದು ಲೀನವಾದ ಲೋಕ ಅನುಕರಿಸಂಚರನಮ

ನರನ ಲೋಕನ ಲೋಕ ಬೆಗಾ ಶಿಯಿಂದಾ ಪರಾರ್ಥನೆ ನಿಷ್ಕರಿಸಲು ಇಂಥಾ

ಪರಾರ್ಥನೆ ಅಂದು ಕನ್ಯಾ ಸಕ್ಷಿನ ನಿನ್ನ ನಾರಿ ಲೋಕವಾ ಅನುಗ್ರಹ

ಬೆಟೆಗಾ ಶಿಕೆವಾ ಅಕ್ಷರ ಸ್ಥಾನ ಕಾಳು ಕರಿಸಂಚರಕೆ ಅಕ್ಷರ ಸ್ಥಾನ ಕಾಳು ಕರಿಸಲು ಬಿನು

ಇರಾಜ್ಯಂ ಸ್ವಲು ಕ್ರಿಯೆನು ಕಾಲ ಅವನವಾದ ಹೋಹೋ ಇಕ್ಷುವ ತಿಳಿಯ ಅಂದು ಸುತ್ತ

ಲಿ ಇಂತೆಂ ದಿವು.

ಉಜನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಾರ್ಕನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಿಯವಾದ ಲೋಕ

ಅಂಗೆ ಚತುಃ ಪರಾ ಶ್ರೀ ಸಾಧ್ಯದ ರಾಜಾ ಕುಕಸ್ಕಿಕೆ ಕ್ರಿಯ ಸುಶ್ರೋಂದು ದಿನವನ

ರಾಜನ ಬಂದು ಬಿಸ್ಸಿ ನಿದನಾದೆಂಕೆನೆ – ॥ವೃತ್ತ॥

ಅಶೋಕಿ ಕಳಿಕೆ ರಾಜ ಸುಮಂಗಲ ಕಾನ್ವೆ ಸುಕ್ರಿದೆ ಶ್ರೀಮಾರಂಗಳ ರಸುಂದಾ

ಕಕ್ಷಿ ಸ್ವಾಕ್ಷ ಕಾಲ ನಿತಿ ಸ್ವಾಕ್ಷ ಸುಕ್ಷ ಶಂಗಾಳಿ ಬಿ ಸುತ್ತ ಸರ್ವನ ಶ್ರೀಮ ಸುಂದರ ಕರು ಬಿತ್ತರಿಸಿ

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡಲಾದಿ ರಾಜನು ಕನ್ನ

ಶ್ರೀನಿಕರ ಕನ್ನ ಬಂದು ಸುಖಿಸಾಗರ ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಜನ ಕಲ್ಲ ರಸ್ನ ಕುಕ್ಷಿ ಕರಿ ಬಿಸುರ

ಸುಪಲ್ಲಿ ಕೆಜಾಬಿ ಯರಕಂತಿ ಕೆಯುವ ರಾತ್ರಿ ಜಾರಂಗಳಿಂ ಸಂಚರಿಸ ರಸಂಧನನ್ನು

ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಿರ ಬೆಳಿಯಂ ಕಾಳು ಸ್ವಿ ರಸವನ್ನು ಪದಲ್ಲಿ ಪೊಬ್ಬು ಬಾಲ ಶ್ರುತ ಬಾರಿ

ಯು ಬಂದುರಾಯಂಗೆ ಲೋಕನ್ಯಾಯದಿಂ ಮಾತಿಕನಕೆ ಶ್ರುತ ಶ್ರೀಮತ್ತೆ ಸಾನಾವಿಸು

ದುಃಖಿಂದರೆ, ರಾಜನು ಧನಕನಕಗಳು ಶ್ರವಣ ರಾಕಕ್ಷನ ಸಂಕರದು ಪರಿದಕ್ಷಣೆ ಕರ

ಪ್ರಧಾನರಂ ಕಾಳು ಕರಿಸು ಬಿನ ನವಾರಂ ಕೆಲವರು ಕಲೆ ಬಿಕರಂ ಕಾಳು ಬೆಕ್ಕಣ ಸ್ತ್ರೀಬಂ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಶ್ಲೋಕ.

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

॥ಶ್ಲೋಕ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ರಾಯನ [illegible] ನಿನ್ನಿಂದಾ [illegible]

[illegible] ರಾಯನು [illegible]

[illegible] ಬಂದು [illegible] ರಾಜ್ಯ

[illegible] ಇಂಥಾ [illegible]

ಆದರೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು [illegible] ಎಂದು [illegible]

ಇಂಥಾ [illegible] ಬಂದು [illegible] ಇಂತು

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಂ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ಹದಿನೆಂಟನೆ ಕಥೆ ಆರಂಭಃ॥

ಹದಿನೆಂಟನೇ ದಿನದಿ [illegible] ಭೋಜರಾಜಂ [illegible]

[illegible] ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇ [illegible]

[illegible] ಬಂದು [illegible]

[illegible] ಭೋಜರಾಯಾ ನಿಲ್ಲು ಎನ್ನುತ [illegible]

[illegible] ಆದರೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು [illegible] ಎನಲಾಗಿ,

ಭೋಜರಾಯನ ಅನುಜ್ಞೆಯಿಂದ [illegible] ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಭೋಜ

ರಾಯನು [illegible]

[illegible]

೨೩ ಇತರಸ್ನೇಹದಿಂದಲೂ ಪಡೆಯಬಹುದು ಅಹುದೆಂದರೆ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಜಸ್ನೇಹವೆಂಬುದು ಮಹೋತ್ಕೃಷ್ಟವೆಂದು ಪ್ರಾಂತೆಂದಂ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕಂ ॥

ವರಕೃಷಿವಾಣಿಜ್ಯಕ್ಕಂ ಧರಣೀಪನ ಸೇವೆಯುತ್ಕೃಷ್ಟಂ॥

ಧರೆಯೊಳ್ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಂ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಂ ಬಿಂ ಕಾರರ್ಕೆ॥ ೦ ॥

ಈ ಪ್ರಕಾರದಿ ರಾಜಸ್ನೇಹಿತೆಂಬುದು ಮಹೋತ್ಕೃಷ್ಟವೆಂದು ದೇವತೆಯ ಕುರಿತು ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಕಾಲ ದೇವತೆಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವರವಂ ಬೇಡು ಯೆನಲಾಗಿ ಆ ಕಾಲ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಂ ಕಳೆಯೆಂದರೆ, ಆ ಕಾಲ ದೇವತೆಯು ಯೆಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ನಿನಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯಯೋಗವಿರುವದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದ ಫಲವಿಲ್ಲ ಯೆಂದರೆ, ಪೂರ್ವದತ್ತ ಉಂಟಾದರೆ ನಿನ್ನ ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸನು ಮಾಡಲ್ಯಾಕೆನಲು ಆ ಕಾಲ ದೇವತೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯವು ತನಗೆ ಉಂಟಾದರೆ ಪರಚೇತ್ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಯೆಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ನೀನು ಈ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಕಲ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಂ ರಾಯನು ಕೊಡುವನು ಯೆಂದು ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು. ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಯನ ಸಿಂಹದ್ವಾರದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕನ್ನವನಿಕ್ಕಿ ಆ ರಾಯನ ಬಳಿಯ ನಿಂತಿರ್ದನು ಆ ಕಾಲ ರಾಯನು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನಂ ನಾನಾ ವಿಧ್ಯಂಗಳಂ ಕಲಿಸಿ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನಾಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆಗೈದಿರಲು. ಆ ಕಾಲ ಕಳ್ಳ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಸೊಗಸನ ಯೆಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಲಿಯಂ ಕೊಯಲು ದೇವತೆ ಕಾಣವರದ ಅದರಿಂದ ರಾಯಂಗೆ ನಿದ್ರೆಯು ತಿಳಿಯದಿರಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಯೆಬ್ಬಿಸಲು ಯೆಚ್ಚರವಿರಲು, ಮತ್ತೆ ರಾಯನ ಕೆಲ್ಪದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೂಡಿ ಯೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ಯೆಂದು ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಂಡು, ರಾಜ್ಯವನಾಳುವಂಥಾ ದಿವ್ಯಮಹಾತ್ಮನ ಕಾಲು ಕೂಡದೆಂದು ದರವೆ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನಕ್ಕೆಯಾ ಕರೆಕೊಂಡನು.

ಮತ್ತು ಆ ಮರಕಟನು ಕೋಷ್ಠಕನಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಕಾರಿಯೆಂತೆಂದರೆ

ಯನ ನೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದು ನೆನೆಯಲು, ಆ ಕಾಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರು ರಾಯನ ನೆಚ್ಚಿಸಿದರು,

ಆ ಕಾಲ ರಾಯನು ಮರ್ಕಟನ ಪರಿಯಂತೆ ಕಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋರ್ವನೆ ನೀನ್ಯಾರು ನನ್ನ

ಅರಸನ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆಯೆಂದನು. ನಾನು ದೇವರ ಕಾಣಿಯ ನೋಡಲಿಕೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆಯೆಂ

ದನು. ಏನು ಕಾರಣ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿ ಬಂತು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ನಾನು ಕಲ್ಲಕಾಡಿ

ಯಂ ಕಾಳು ಮರ್ಕಟನ ಪರಿಯ ಸಾಂಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕಾಲ ರಾಯನು ನೀ

ನ್ಯಾರು ಏನು ಕಾರಣ ಬಂದೆ ಎನಲು ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಹಳ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ.

ದೇವತೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ, ಆ ದೇವತೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರಾಯನಲ್ಲಿ ರಾಯ

ನ ಎಚ್ಚರಿಸಲು ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವದೆಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟಳು

ದನ್ನವಾದಳು. ಆ ದೇವಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಬರಲು ವಿಕ್ರ

ಮ ಆ ರಾಯನೆಂದು ಸಾಂಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದರೆ, ರಾಯನು ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಪರಿಹಾರವ ಮಾಡಿದೆ

ಎಂದು ತನ್ನ ಕೈಯ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವಂ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಕ್ಷವಾಯೆಂದು,

ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಮರು ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕ ರಾಯನು ಓಲಗಂ ಕೊಟ್ಟಿರಲು

ಕುಳಿತಿರುವಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ರಾಯಂಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಲು ರಾಯನು

ವರರುಚಿಯೆಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಡನೆ ಇವನ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯವಂ ಹೇಳಿದನು ಆ

ಕಾಲ ವರರುಚಿ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡೆಂದು ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಅವಿವೇಕನಮಿತ್ರಸ್ಯ ವಿವೇಕನಮುಷ್ಟಿಕೋ ॥

ನಾನರಪ್ಪರಶಾಲಾಬ್ಯಾರಕ್ಷಿತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ॥

ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರದಿ ಎಂದು ವರರುಚಿ ಹೇಳಲಾಗಿ ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಸಾಧನ

ಕರದಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಳುಹಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆ ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಪರಿಹಾರವ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು

ಹಗಾದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಬರಿಸಿದನು. ಅಂತನು [illegible]
ಮಾಡಿ [illegible]
[illegible]
ದು ಆಂತೆಂದಿತು.

ಉಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳು
ತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸವೊಬ್ಬ [illegible] ದೇವಪುರುಷನ ಸಮನಾದಂಥಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂದನು. ಆ ಗರಾಯನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,
ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯಲೈ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾಫಲ್ಯವಾಯಿತು ಯೀಗ
ಚಿತ್ತಯಿಸಿದಿರಿ ಯೆಂದರೆ ತಾನು ದೇಶಾಂತರವ ಸಂಚರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಉದಾರವಂ ಕೇ
ಳಿ ಬಂದೆವು ಯೆಂದರೆ, ನೀವು ದೇಶಾಂತರವ ಚರಿಸಿದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವೇನುಂಟಾ
ದರೆ ಯುಕ್ತರೆ, ತನಗೆ ಪೇಳಬೇಕು ಯೆಂದು ರಾಯನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ಗಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ನು ಹೇಳಿದ್ದು ರಾಯಾ ಸುರನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು [illegible] ಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿಹು
ದು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ದೇವಾಲಯ ಒಂದು ಆ ದೇವಾಲಯ
ದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಾತಕವ ತಳೆವಂಥಾದೊಂದು ನದಿ ತೀರ್ಥವು ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ [illegible]
ಗಾನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿಹುದು. ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಕಲಾಮಂಟಪವಿಹು
ದು ಆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದಶಾಕ್ಷರನಾದಂಥಾ ಸುಯಜ್ಞನೊಂದು ಖಂಬವ [illegible]
ತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿಹನು. ಆ ಖಂಬವು ಸುರನದಿ ಪವಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದಾಕ್ಷಣಾ
ದಿ [illegible] ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪರಿಯಂತರ ಉದ್ಭವವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುದು ಅಪರಾಹ್ನಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ [illegible]
ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು [illegible] ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯೆಂದರೆ, ವಿಕ್ರಮರಾಯನು ವಿ

ಸ್ಥಯವಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳಾ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯದಿಂದ
ಸಂತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು. ಮಕ್ಕರಾಯನು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಕ್ಷಾಂತ
ಮರಳಿ ಬಂದು ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯೋದಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ರ್ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನವರತ್ನ ಎಂಬುವ ದಿವಸದಲು ಆ ಎಂಬದರಮೇಲೆ
ಪೊಂದು ತಾವರೆ ಹೂ ಸಹಸ್ರದಳದಿಂದ ಆ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಂಬದ ಸಮನಾಗಿರು
ದು. ಆ ತಾವರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥನಾಗಿ ಯೋಗಧ್ಯಾನದಿಂ
ದ ಇರಲಾಗಿ ಮಕ್ಕರಾಯನು ಬೆಳಯ ತಾವರೆ ಸೂರ್ಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು,
ಆ ಕಾಲರಾಯನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಮಕ್ಕ ಸೂರ್ಯನು ತಂತು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ
ಕ್ಷದೆಸಲಾಗಯೆಂದು ಅಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಲು ಸೂರ್ಯನು ಯೆಲೆಯಾತನೆ ಕರೆದಿದಾರು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದ ಬಾಲಕನಾಗಿ ಕೇಳಿದನು ಆ ಕಾಲರಾಯನು ನಿತ್ಯಾಂಗ ಸಮುದ್ರದಿ ಜಯಲ
ಯಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮದಿಂದ ಉಚ್ಛರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಆ ಸೂರ್ಯನು ನೀನಾರು
ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ತಾನು ಉಜ್ಜಿನಿನಗರದ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರಾಯನು ಯೆನಲಾಗಿ ಆ ದ್ವಾ
ದಶಾತ್ಮನು ರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ವರವಂ ಬೇಡು ಯೆನಲಾಗಿ ನಿಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನನ್ನಿಂದ ಯಾವ ದೇವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೀರಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಸೂರ್ಯ
ಶ್ರೀಯನು ಯೆಲೋ ರಾಯಾ ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಬಾರದು ಯೆಂ
ದು ಯೆಂದು ದೇವೇಂದ್ರ ಕೊಟ್ಟ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನೆಂಬ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರ
ವರುಷ ರಾಜ್ಯವನಾಳೆಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟು ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಸೂರ್ಯ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು. ಮಕ್ಕರಾಯನು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ತೀರ್ಥದ
ಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾ
ರ್ಕ್ಕೆ ಬಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದೀನ್ನನಾಗಿ ಯೆಲೋ ರಾಯಾ ತಾನು

ಬಹುಕಾಲ ಬಂಬಿಕನು ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ತಳೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದಂ ಹಾಗಾದಿಯೂ

ಲೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾ ಆವು ಎರಡು ಕಾಂತಗಳು ನೀನು ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವದೆಂದು,

ನಾಯಕಂ ಕಾಳಿ ಕಾಂತಗಳಂ ತಾಳು ಕಳುಹಿಸಿ ತಾಂ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆ

ಗಾ ಪ್ರಧಾನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ರಾಯ ನಾಯಕನಲ್ಲಿ ಯೇನು ವರವ ಪಡೆದೆಯೆಂ

ದನು ಆಗ ರಾಯನು ನೊಂದು ಸಹದ್ರ ವರುಷ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳೆಂ

ದು ವರವಂ ಕಾಳಿನು ಎಂದರೆ, ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ತಾನು ನೊಂದು ಸಹದ್ರ ವರುಷ ರಾಜ್ಯ

ವನ್ನಾಳುವ ವರವಂ ಕಾಳಿನು. ಎನ್ನ. ಆಗ ರಾಯನು ನಿನಗೆ ವರವಾ ತಾ

ಕೊಂಡ ದೇವತ್ವ ಉಂಟಾ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ದೇವತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ಕಾಲತ್ವ

ಉಂಟೆಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಲತ್ವವೇನು ಎಂದನು. ಆಗ ಕಿಂಗಳು ಹಿಂ

ದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಿಂಗಳು ಸಂಚಾರವಂ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಸಹದ್ರ

ವರುಷ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಬಹುದು ಎಂದರೆ ರಾಯನು ಮನಸಿಗೆ ಸರಿ ಬಂದು ಕಾಂ

ಡು ಬಳಿಕ ಆ ಬಳಿಕ ವಂ ಕಾಳು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಬಳಿಕ ಸಹಿತ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರು

ಷ ನುಡಿ ರಾಜ್ಯಂಗೈದು ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಕಾಂ ಆಗಿಂದ ಕಿರಾತರ ದೊರೆ ಕಾಲತ್ವ ಉಂಟಾದ

ಕೆ ಆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದವನೇ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಎಂದು ಮುಕ್ತಾಯಿಸಿದನು. ಇಂ

ತಿ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭಃ ॥

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ದಿನದಿಂ ಹರಿಭಕ್ತ ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಂದ ನಾಮವನ್ನಿತ್ತಿ ಸುತ್ತ

ಉತ್ತರ ನೆರವಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜರಾಯನೆಂಬುದು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯೇ

ಕುರಿನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಲೋಚನೆಂಬ ಮಕ್ಕಳಿಯಲು ಹೇ ಹೇ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜ

ರಾಯ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಯನ್ನ ಕತೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮ ವಿದ್ದರೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದವನೇ ಇಲ್ಲ

ವೇತಾಳನಾರು ಎನಲಾಗಿ ಚಿತ್ರಕರ್ಣನಿಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಶಶಿರೇಖೆಯೆಂಬ ಮಗಳು ಇದ್ದಳು. ಆ ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ವರರುಚಿ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಂಕಿಸಿದನು ಆ ವರರುಚಿ ಬಂದು ಸಕಲ ವಿದ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಎಲೆ ಶಶಿಯೆ ತನ್ನ ಕಾಮುಕ್ಕೈಯಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಗುರುಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುಂತೆಂದು ಪ್ರೊತಾಂಬರಿಸಿದನು ಆ ಕಾಲಾನೆ ಶಶಿರೇಖೆಯು ಎಲೆ ವರರುಚಿಯೇ ನೀನು ಸಮಸ್ತ ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬರು ನಿನ್ನ ವಿವೇಕವೇನಾಯಿತು ಎಂದಳು, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಸತಿಯಿನು ಸಂಭೋಗ್ಯ ನಿನಗೆ ವಿವೇಕವಲ್ಲ ಎನಲಾಗಿ ಆದಕ್ಕೆ ವರರುಚಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಟ್ಟುಬಂದು, ತನ್ನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡದಾದೆಯಲ್ಲಾ ನಿನಗೊಬ್ಬ ಪಶುಪಾಲಕನಂ ತಂದು ಮದುವೆನೆಂದು ಶಪಿಸಂ ಕೇಳಲು ಆ ಶಶಿರೇಖೆಯು ತನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಎಂದಳು. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ತನ್ನ ಮಗಳು ಶಶಿರೇಖೆ ಸಮರ್ಥೆಯಾದಳು ಆಕೆಗೆ ತಕ್ಕಂಥಾ ವರನಾ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಎನಲಾಗಿ ಆ ಕಾಲಾ ವರರುಚಿಯು ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂಥಾ ವರನ ತರುವೆನು ಎಂದು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಂ ನೆನೆದು ಪೊಳ್ಳುಕೊಂಡೆ ತಾನ ಗುರುಬನಂ ತರತಂದು ಎಲೆ ರಾಯಾ ಎಂದು ಆತನಬ ಟುಕಿನ ಸಮಾವಸ್ತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸಭೆಯಂ ಕೆಗಿಸಿ ಪ್ರಾಯುಗಾಲದಿ ನಾದರರೂಪ ಮಿಂಚು ತಿರಸಿ ಗಂಧಕವಸ್ತ್ರ ಮಾದಲಾದ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಯಂ ತಿಗುರಿಸಿ ಸನ್ನಿತಿಕರಗಾಂಗಳ ಕಾಣಿಸಿ ಸ್ತುತಿಮಂಗಲ ಚಿತ್ತಸಂತೋಷದಿ ಕನ್ಯಾಸ್ವರನು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಸ್ಥಿತಿಯೆಂಬ ವಾಕ್ಯವಂ ಕಲಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಾನಸ್ತಂಬ ತಲು ರಾಯನ ಪರನಂ ತಂದಿತ್ತೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಎಲೆ ರಾಯಾ ಯಲ್ಲದೆ

ಹಂಸಳಂ ಶಿರು ನಿ ಯಾವರಾಯರಲ್ಲಿಯಲು ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕನ್ಯಾದಾನವಂ ಮಾಡಿದೆನಾದ್ದ

ರಿಂ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪಾದಾರವಿಂದವಂ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ

ಶ್ರವಂ ಕೇಳಿದೆನು ಆ ಗುರುವಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರುಷದ ಕುಮಾರನಿಹನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ

ನು ಸಕಲ ಕಲೆಯಂ ಬಲ್ಲಹನು ಸಕಲ ಸರ್ವಜ್ಞನು ಅದಲ್ಲದೆ ರಾಯರ ರೀತಿಯು ಬಲ್ಲ

ಹನು. ಅಂಥಾ ಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಗುರುವಿನೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಯರ ಮಗಳಿಗೆ ಈ ಕು

ಮಾರನ ವರನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ನಾಲ್ಕೆಂಟು ದಿವಸಕ್ಕೆ

ಕಳುಹುತ್ತೇನೆಂದರು. ಆ ಕುಮಾರನ ಜೊತೆ ಈ ಕುಮಾರಿಯು ಹುಟ್ಟಿದೆಂದು ಕೇಳಿ

ದ ರಾಯಂ ಕೇಳಿದಂ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಆ ಪಾಪ ಬಂದಾಗ ಯಂತಾ ದಿನಂ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿರೂ

ಕ್ಷೈ ಸುಖ ವರರುಚಿಯು ಕಳುಹುತಿಹನು ಸುಖ ವರರುಚಿಯು ನಾಲ್ಕೆಂಟು ದಿವಸದಮೇ

ಲೆ ಈ ಹೆಣ್ಣಳನಂ ಕೃಂಗರಿಸಿ ತನ್ನ ದಂಡಿಗೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಚಿ ಹಡಪದವರ ಸಹಾ

ಕಾಳು ಊರ ಹೊರಗೆ ನಿಲಿಸಿ ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಗುರುವಿನ ಮಗನು ಬಂದನು ಯೆಂ

ದರೆ, ಆ ಗಳಾ ರಾಯನು ಪಟ್ಟಣವ ಕೃಂಗರಿಸಿ ಕಳುಹಿತನ್ನಡಿಯಲಿಂದಾ ಇದಿರುಗೊಂಡು ಬಿಂ

ದಂಸ ನರ ದಿಮಕ್ರಾಂ ವಿಜಯಂ ಗೈಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರವಂ

ಮಾಡಿದನು ಆಗ ಆ ಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ವರರುಚಿ ಕಲಿಸಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವ

ರಿತನು ಆ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ವರರುಚಿಯು ಆ ಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಬೇಕು ರಾಯ

ನ ಅವಗುಣವನ್ನೇ ತಬಾರದು ಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆ ಗಳಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ತ್ರೀರಾ

ಯೆಂದು ಆ ಶೀರ್ವಾದಂ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ವರರುಚಿ ಯಿದ್ದ ಅವೇಳೆ

ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿದಾಡಿ, ಯೆಲೆ ರಾಯಾ ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ

ದನು. ಆಗಳಾ ರಾಯನು ದಿವಸ ನಿದ್ದಾಂದಿರುಗಳ ಹೊಗಿಸಂನೇಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ

ವಮಾಡಿ ಯೆಂದರೆ. ಅವರು ಅಷ್ಟಾದಶ ಕರ್ಡಾದ್ರಿ ಮೊದಲಾದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ವರರುಚಿಯ

ಬಲ್ಲನೆಂದರು. ಆಗಲಾ ವರರುಚಿಯು [illegible] ಉಪ್ಪುಟಿಕಾಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯು ಕೇಳಾಯೆಂದು [illegible]ವಂ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಉಮಾಪತಿ [illegible]॥

ಉಪ [illegible]॥

[illegible] ನಿನ್ನ [illegible] ಯೆಂದು ಆ[illegible]ವಂ ಮಾಡಿದರು. ಯೆಂದವನಲಾದಿ ರಾಯನು [illegible] ಬಳ್ಳ ಆ[illegible] ಉಪ್ಪ[illegible]ರಿಂದ [illegible]ವಂ ಮಾಡಿ ಸಜ್ಜ[illegible]ವಂ ಮಾಡಿ [illegible] ಆಗಲಾ ರಾಯನ ಮಗಳು [illegible] ಯೆಂದು [illegible] ಮಾಡಿ [illegible] ವಿದ್ಯ[illegible]ದಳು. ಆತ ಯೇನೆಂದರಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಆಗಲಾ ಕನ್ಯೆಯು [illegible] ಬರದು [illegible]ನೆಂದು ಆ[illegible] ಬರದು [illegible] ಬರದಿಹಳು ಆ ಚಿತ್ರವಂ [illegible] ನಂ[illegible] ಬಳ್ಳ ಉಪ್ಪುಟಿಕಾ ಯೆಂದನು. ಆಗಲಾ ಕುಮಾರಿಯು ವರರುಚಿ ಹೇಳಿದ [illegible] ವರನ ಮಾಡಿದನಲ್ಲದೆ [illegible] ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ [illegible] ಯೆಂದು ತನ್ನ [illegible] ಬಳ್ಳ ಬನ್ನಿಯೆಂದರೆ ಬಳ್ಳ ಬಂದರು. ಮತ್ತೆ [illegible] ರಾತ್ರೆ [illegible]ಲ್ಲದೆ ಉಪವಾಸವಂ ಮಾಡಿ [illegible] ಆದೇ[illegible] [illegible] ತಮ್ಮ [illegible] ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ತಾನು ಯೇನು [illegible] ಯುದಾ [illegible] ತಾನು ವಲ್ಲನೆಂದರೆ, ವರರುಚಿ [illegible]ದು ರಾಯನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯು ಮಾಡಿದನು ಆಕೆ ನಾನಾ ವಿದ್ಯಂಗಳ [illegible] ಸುಮ್ಮನೆ

ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಅತಿ ಮನಿಶಿನಿಂದ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನಿಂದ ಸಾಕರಬಂಧ್ಯನು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸ
ಲುತಿದಳು. ಆಸ್ಸ ನಾನು ಬಾಡುತ್ರಿಯೋಜನನ್ನೇನು ತಿಮಾತ್ರಿಸಾದರೂ ಶಿಂದು ಹೋಗಲಿ.
ದು ನಿಮ್ಮ ಶಾದರ ಬಳಿಯು ತಿದೆ ನಿನಗಾಗಿ ಆಸರದೇವಶಿ ವರರುಚಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವೆಂದು
ಆತ ತನ್ನ ನಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಕಾನೀತನ ಉಪಚರಿಸಿದೆನೆಂದು ಮೈದರಿ ಬಾಂಧವರ
ನಿ ಜಂಘೆಯಂ ಎಳದು ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳು ನಿನ್ನ ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲೆಂದು ವರವಂ ಕಾ.
ಳು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಮೀರ ಬಳ್ಳಿ ಜಂಘೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಳಿದಾಸನೆಂದು ಬರದು ತನ್ನ ಬಿರುದನ
ಮಂತ್ರ ಎಳೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗೆಂದು ರಾಣಿವಾಸದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೆಂ
ದು ಹೇಳಿ ಸಕಲರಲು ಆ ಸಂ ಕಾಳಿದಾಸನು ರಾಜಾಂತನಾಗಿ ಅತಿ ಸಾದ
ವೆಂದು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಂತ ನೆಂತನೆ ಸಜ್ಜ ಹೊಸಕಂ ಬಂದನು ಆ ಸುಮಾರಿಯು
ಆತನ ಕಂಡು ನೀನಾರು ಎಂದಳೆ, ತನ್ನ ಕಾಳಿಕಾ ಪ್ರಸಾದ ನೀನು ಸಕಲರಲು ಆದೇ
ವತಿಯು ತನಗೆ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಬರಲೆಂದು ತನ್ನ ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವಂ ಬ
ರದು ಕಾಳಿದಾಸನೆಂಬ ನಾಮವಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು ಎನಲಾಗಿಯು
ಸಾರ್ವತ್ರಾಂಗನೆಯು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗಳಂ ದಾನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಾಣಿದನು
ದೇವತೆ ಕರುಣಾದಿಂದ ಆತ ವಿದ್ಯೆ ನೂರು ಮಡಿಯೆನೆ ಆತ ಕಾಣಿದನು ಆ ಸ
ಸುಮಾರಿಯು ನಿಶ್ಚಿಂತ ಸಮುಸ್ತರಿ ಬಿ ಅಂಬಿಕಾದೇವಿಯು ಕಾಂತಾತಿ ಆತನ ಸ
ರವಿಗಳಿಂದ ಸುರತದೊಳಿದ್ದರು ಸಮಸ್ತ ಸಾಯಲು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಸುಪ್ತ
ವರಿಸಿ ನಿತ್ಯನಾಧ್ಯನೆಗಳ ಆರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾತ್ವಿಕ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ತಂ
ದೆ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಕಾಲು ಆಜ್ಞೆಯ ಬಂದು ಸಮುದ್ರವಂ ಮಾಡಿಲು
ಸಾರ್ವತ್ರಾಂಗನೆ, ಮಾಲ್ಯಗಳು ಸ್ವಕಾಲಕ್ಕೆ ಆರ್ಯಾದೊಳಗಿರಲು ನಿಂತ್ರತುಮ
ಮಿಶ್ಯಗಳು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕಂಠನು ಎಂದು ವರರುಚಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಿತಿಯ

84

ಸನ್ನಿಧಿನ್ನ ಮರುಳಿಗೆ ಕಾಳಿಕಾ ಪ್ರಸಾದಿತ ಪದ್ಮಾದಿ ವರವಂ ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಿಯನ್ನು ಸಾಂಸ್ಥಾದಿ ನೆಚ್ಚಿ
ಗನೆಯಲು ಕಂದೆಂತೆಂದನೆ ಹೇಳಲಾದಿ ಆಜ್ಞಾ ಜರಾಯನು ದಿಂತಾ ಧನಂ ಬಳುಹ್ವಾ
ಳದಾನ ದಶಿಕ ನುಬಿ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರಲು ಕಾಲಾಯೆಂದು ಹೇಳಲಾದಿ ಮತ್ತಳಕ್ಕೆ ಳದೇ
ಹೋ ಗ್ಗಿತ್ತಿ ನ ಪಿಯ ಯೆನ್ನೆಕೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮಂ ನಾಕ್ಕಳ ಯೆಂದಿತು.

ಉಜನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದವ
ರಗಳೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕಮಯ ಮೊಲ್ಲೆಲ ಉರಕು ಬಾಸ್ನ ಕುಜನ ಪೆಲ್ಲ
ವು ಪರಕು ಪಶುಗಳೆಲ್ಲವು ಕಾಮಧೇನು ಮನುಷ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರು ಮನ್ಮಥ ಸ್ವರೂಪರು
ದತ್ತರ ನಿಕಟಿಮುವನು ದ್ರುಹಿ ಪಾಲಿಸುವನು ಗುಣ ಪರಿಯಕಾರನೆ ಉಾಶಿ ನಾಧದಮಂ
ಕಾಂತು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈಯಲು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಚತುರಂಗಬಲ ಸಂಗಾತಿ ಕಾಂ
ಡು ಪ್ರೀತಿಕಂ ಹೊರಮುಟ್ಟು ಪರಿವಾರ ಪರಿಕ ಬರುತಿರ್ದ ಚೈತ್ರೆಯನ್ನರಿಸಿ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ಮೃಗಂ ಕಾಂತರದ ಗಂಡರವಂ ಹೊಕ್ಕನು. ಆ ಗಂಡರದ ಮಧ್ಯದ
ಲ್ಲಿ ಒಂದು ನದಿಯಂ ಕಂಡನು. ಆ ನದಿಯ ತಡಿಯ ಒಂದು ಗಂಡರವಂ ಕಂ
ಡನು. ಆ ಗಂಡರದೊಳಗೊಂದು ಪರಚನಿರಲು ಆ ಗಂಡಿಯ ಬೆನ್ನಿಟ್ಟು ಸಾಗ
ಹೋದು ಆ ಯಲುಧಂಗಳಾಳು ಬೆರಸಿದನು. ಮತ್ತಾ ಗಂಡಿಯ ಒಂದು ಗುಂಡಿಯಂ
ಹೊಕ್ಕು ಪಾತಾಳವಂ ಹೊಕ್ಕುದು. ರಾಯನು ಅದರ ಬೆಂಬಳಿ ಇದು ಹೋಗಲಾದಿ ಅಲ್ಲಿ
ಅಮರಾವತಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಂದ ಗಾನಸ್ವರ ಮಾಡಿ ಯಿರಲಾದಿ ರಮ್ಯವಾದ ಪಟ್ಟಣವಂ ಕಂಡ
ನು. ಆ ಪಟ್ಟಣ ಅಧಿಪತಿ ಬಲೀಂದ್ರನು. ಆತನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತನಾಯು
ತಡಿ ಹೊಗಳಿಸಿದ ಪಾತಾಳದ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವೆಂಕಟನಿಯಂ ಮಾಡಿ ಬೇರಿ ದ್ವಾರ
ದನ್ನು ವಲಿಮುಕ್ತ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಕಾವಲಿಕ್ಕನಾದಿರನು. ಅಂಥಾ ಬಲೀಂದ್ರನು ಸ್ವರ್ಗ
ಚಿರಿಯಾದಿ ಕಾಣ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾದಿ ಅಂಥಾ ಪಟ್ಟಣವಂ ಹೊಕ್ಕು ಆಸ್ಥಾ

ನವಂ ಕೃಷ್ಣನು ಲೋಕದ ಬಲೀಂದ್ರನು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರ್ತನುಳ್ಳ
ನಲ್ಲದೆ ಬಾಲರಿಯರು ಎಂದು ನೀನಷ್ಟೆ ಎಂದು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಬಲೀಂದ್ರನು ದೇವೇಂದ್ರ ಕಾಳಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಿಯು
ಎನ್ನನು ತ್ರಿಲೋಕ ಜನಪಾದಿ ಚಿತ್ರ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದುಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ಲೋಕಾಯ
ನು ನೀನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಿಗೆ ಭೂಲೋಕ ಸಂದಾನಕಾಳೆಗಿರಿ ಅಂಥಾ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಿವೇ
ಕಾಳ್ಳು ಅಸ್ತಾ ಜನ್ಮೋತಿ ನಿಮ್ಮಿಂದಾ ಬಿಳ್ಳು ಧನ್ಯರಾದರು ನಿಂಮ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಕಾಂ
ಬಿಸಿಯಿಂದಾ ಬಂದೆನು. ಎನಲಾಗಿ ಲೋಕದ ಬಲೀಂದ್ರನು ಸಿಂಹಾಸನಂಬ
ಳ್ಳು ಮಚ್ಚಿನವಂ ಮಾರಿಸಿ ಕನ್ಯಾಕೆ ವಿಳ್ಳ್ಯವಂ ಕಾಳ್ಳು, ರಾಯಾ ನಿನ್ನ ವಿರತನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ದೆನು ಬ್ಯಕಾದಿಷ್ಟವಂ ಕೇಳು ಎನಲಾಗಿ, ರಾಯನು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದಿವ್ಯ
ಲೋಕ ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾಲಿಸಿದನು. ವಿಶ್ವಮಾದಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬಿಂದ ನಿಷದ್ರವನು
ಘಾಚ್ಯವನ್ನು ಎಂದು ನಾಯಕ ದೇವರು ವರವಂ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಇಂಥಾ
ಧನ್ಯರೆಯರಲಾಗಿ ಲೋಕದ ಬಲೀಂದ್ರನು ತನ್ನ ಸಾವಿತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಯಾವ
ರೊಬ್ಬ ಬಾರದೆಂದು ಕಾಂತನ ವಿರತ್ನ ಮುತ್ತಿನ ನಿಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ವರತ್ನವನ್ನು ಕಾಳ್ಳು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕಾಳ್ಳನು. ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಮಾದಿ ಕೃಷ್ಣನು ಲೋಕಪಾಲಕಾಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಚ್ಚು ಬ
ಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಂದು ಲಜನಿನ ಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಲೋಕ ನಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ
ವರ್ತನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಜಯವರ್ತನೆಂಬ ಕುಮಾರನ ಇಬ್ಬರು ರಾಯನನ್ನು
ಭಿನ್ನಾವಿ ಲೋಕೋಪಾದವಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ರಾಯನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತನ್ನಿಂದಾ
ಲಕಾರ ಲಜ್ಜಂಥಾ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎನಲಾಗಿ ಎಲೆ ರಾಯಾ,
ಕಾವು ಕೇವಲ ದಾರಿದ್ರ ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಂ ಕಳೆಯಬೇಕು ಎನಲು ರಾಯ
ನು ಇವು ಎರಡು ರತ್ನದಿಂದ ಕೊಂದು ರತ್ನಂ ಕೆಸರು ಕಾಳ್ಳಿ ಎಂದು ಬಲೀ

[illegible]

॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಇಂತೆಂದಂ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಕರಸ್ಥನಿಸಮಾಕಾಲಿತ್ವಂ ವಿಶ್ವನಂ ಮಹಾಕರ್ತೃ॥

ಪರಿನಾಂ ವಿಶ್ವಲಕ್ಷಿನಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮಂ ಕೆಲರಿನಂ ಪದಂ॥ ೧॥

ಇದರರ್ಥ

ಇಷ್ಟಸಿಂಹಾಸನ ಎಂಬಾತೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಡವರು ಜಡರು ಅಂಧಕರು ಮೂಕರು ಮಾರಿ

ದ್ರರಂ ಕರೆದು ಧನಧಾನ್ಯ ಮನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ ಅನ್ನದಾನಂಗಳಂ

ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮರಿಗೆ ದಿಂಕರವಾಗಿ ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರ್ದನು ಸಗಾ ಯುವನ ನಿಮಿತ್ತ್ಯವಿಲ್ಲದಾ

ಹೋಗಿ ಶಕ್ತಿ ನರಿಯ ಕರ್ತನೆಯ ಕರ್ತೃತ್ವ ಮಾಂತ್ರ್ಯ ಎಂದಿತು.

ಉಜ್ಜನಿನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಮಹಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಸ

ಧರ್ಮಸ್ಥಿತನಾಗಿ ಬಂದು ಪೂರ್ವಮುಖ ನಾನಾದೇಶಂಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಶ್ರೀಧರ್ಮಸ್ಥಿತನಂ ಮಾಡಿ ಬಾರುವ ಸ

ಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ತ್ರೀಮನಾಗಲಾಗಿ ಯುವ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆವೆನೆಂದು ಒಂದು

ದೇವಾಲಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಒಂದು ಕಡೆಯ ಮಲಗಿರ್ದನು ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ದೇಶಾಂತ

ರಿಗಳು ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಎಲ್ಲರೂ ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆವೆವೆಂದು ಮಲಗಿರಲಾಗಿ

ದಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶಾಂತರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತಿರ್ದರು ಎಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂ

ದು ಅಪೂರ್ವವಂ ಕಂಡೆನು ಎಂದನು. ಅದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ನಾನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರ್ದೆ

ದು ಶ್ರೀಧರ್ಮವಂ ಕಂಡೆನು ಆ ಶ್ರೀಧರ್ಮದ ಮುಂದೆ ತೀರ್ಥಂಗಳಂ ಕಂಡೆ ಆ ತೀರ್ಥಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯು

ಸೂಂಕಾಗಿ ನದಿಯಂ ಕಂಡೆ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬ ಋಷೀಶ್ವರನಿರ್ದ

ನಂತೆ ಆತನ ಬಳಿಗಂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಆ ನದಿ ದಾಟುವರಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಆ ಯಾವದಿಂದಾ

ಆ ನದಿ ದಾಟಿದರೆ ಆ ಮಹಾಶರ್ಮನ ಬಾಡೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಗ ಆ ಋಷೀಶ್ವರನ ಕಂಡವರಿ

[illegible]

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]॥

[illegible]

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

[illegible]।

[illegible]॥

[illegible]

ತದನಂತರದಲು ವಿದ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯೆಂಬ ವಿಶ್ವಕಾದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬಾಯಕವಿಂದ್ಯೆ
ಪ್ರತಿವಿಂದ್ಯೆಯೆಂಬ ಕುಮಾರಿಯರು ರಾಜನ ಮೃತ್ಯುವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಕುಮಾರ
ರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಜನಮಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದ ಲು ವಿಂದ್ಯನು ಪ್ರತಿವಿಂದ್ಯನು ಹೋರಾಡಿದ
ರು, ಆದ್ಯರ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಆದ್ಯರ ಮಂಗಳವೆಂದು
ತಾಂಡು ಕುಂತರಂ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂ
ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಲು ನಾಯಕದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಕಂಡು, ಯೋಗಕುಮಾರಕಾ
ಆದೇನೆಂದೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ವಿಶ್ವಮಾಡಿದ್ದ ಹೋದ ಪ್ರತಿವಿಂದ್ಯನು ತನ್ನ ಹೋಗಿ
ಶಕ್ತಿಯಂ ಕೇಳಿದನು. ಲಾಗಲ ವಿಶ್ವಮಾಡಿದ್ದ ರಾಜನು ಅಂಬಿಕೆಯೊಡು
ಪ್ರಕಾಶದ್ವಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕರಕಾಶಂದ್ರ ಯೋಗದಂತ ಕಾರ್ಯಯಂ ಕಾಳು ಆದರ
ವಂ ಅತಿಯಲು ವಿರಾಯಕರಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಮಾಡಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಿನ
ದು ಕಾರ್ಯಯು ಅರಿದು ನೆನೆಯಲು ಚೇತಿ ಬಿಟ್ಟಾರ್ಥವಿಂ ಕಾಲದ ಯೋ
ಬ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಂದು ವಿಶ್ವಕಳ ಅರಸನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಚಾಲುಕಬಲ
ವಂ ಕೂಡಿ ಲು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನ ಸಕವೆಂಬ ಪಿ ದರನಿಕ್ಕು ಪ್ರತಿವಿಂದ್ಯನೆಂಬ ನಾಮದಿಂ
ದ ನಿಜರಾಜ್ಯಂ ಕೈಯೊಂಡು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿಶ್ವಮಾಡಿದ್ದಾ
ಯನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯು ಪ್ರಜೆ ವಿವಿಧಾಯುಂ ರಾಜದರಿಕೆ ಹಾಸ್ಯಮಂ ಮಾಡೆಯಂ
ದ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಿತ್ರರಾಜ್ಯಂ ಕೈಯುತ್ತಿದ್ದರು ಇಂತಾ ಅತಿ ಶರ್ಮಾವರಾತ್ರಿಮದಯ
ವಿಶ್ವಕಾರಲು ಬಾದರೆ, ಆ ಪಿಂಡಾದಿ ನವನೇಯ ಆಜ್ಞೆ ಕೇಳನಾಳಯೆಂದು
ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾಡಿಯು ಅ. ಇಂತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

ಅಶ್ವಿಕಾಂದನ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭ:

ಅಶ್ವಿಕಾಂದನೆಯು ದಿನದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ನಾಯಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿದ್ಯಾಧರ ಚಿನ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನೆಂಬಿಳ್ದು ತನ್ನ ಸಂಗರ ಬಂದೆನೆಂಬಿ ಯಲ್ಲಾ ಇದರಿಂದ ಅಣ್ಣನವರಾದರು
ದು ಬರಬೇಕಾಯೆಂದನು ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ಚಿಕ್ಕೆಯಾದಿ ಕೊನೆಗೆ ಇಂತೆಂದಂ॥

ಕಂದಾ॥ ನಪ್ಪಿದವಂ ಕಾಪ್ಪಿಗಳು. ಚಲುವಪ್ಪಿ ನನ್ನಿ ಯೆಂಬ ನೆಗವಂ ದರ್ಪಾದೊಳ್ಗಿನಾ
ಯ ಬಪ್ಪಿದನಲ್ಲದೆ ಹರಿಲುನ ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ಗಿರ ವಿಂತೆ ಕ್ರಿಯಂ ತಂದು ನಿರುಜಂ॥ ಇಶ್ರೀ
ತಿಯಲ್ಲಿ ನಲಿದವನೆ ಪುರುಷ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಂಗರ ಬರೆನೆಂದು ಅಂತ್ರ ಯಲ್ಲಿ ಕೋ
ನನಾರಿನಿಂದ ತನ್ನ ಮಿಳ್ಗಿನ ಮಂದಾರರಾಯನ ತಂದು ಅನಘ್ವನಿರಂತರಕ್ಕ
ವಂತಾಂತು ಪೋರವಳು ಬರವೆಳ್ಗಲ್ಲಿ ಅಕೊನೆ ನವ್ವ ಪ್ರವಾದಿ ಪ್ಪಕ್ತವಾದನು.
ಅದಂತಂತು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲದೆ ಇಕ್ಕರಾಗಳಲ್ಲ ಯೆಂದು ಬ
ಕ್ಷೇತ್ರ ಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೈರಿಯ ತನ್ನ ಕಾಮಕ್ಕೆಳಿಯಂ ತಲುಪಂಥಾ ಮದ
ನಪ್ಪಿಗಾ ಶಿವಳ್ಗಾರನೆ ಪೈಗಾರು ಶಿದ್ಧಿಸು ಅಂ ತದನಾಂತರದಿ ತಾಂತಾಂದು ಬಂದ
ಮಂದಾರರಾಯ ಪ್ಪಕ್ತವಾದವಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಂದುತುಗ್ಗರಿ ಗಂದಾಂದನೆರನೆ ಶಶಿ
ಕಳ ಯಬುದ್ಧವಂ ಗಾಡಿ ನಿಶ್ಚಂಗವಂ ಅವಹರಿಸಿ ತಾಂತರು. ಅಂಮದಾಂದನುಕಾ
ನಿಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕರಿನುಕ್ತ ಬಂದು ತನ್ನ ನೆಕ್ಷ ನಬ್ಬಗೆಯಂ ಕಂಡುಕಾ
ಗಳೆಳಿತನಾದಿ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಾದಿಸಿದನು ತಾನುಗುಣಾಗರನೆಂಬುದು ಶಿಳಿಯಲು ಅರ
ದನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಿಯನೆ ನೀನ್ನಾಳು ನಿನ್ನ ಶಿವಕ್ಕನು ಯಾವದೇಶದಿಂದಾಬಂ
ದೆ ತನ್ನ ಕಾಗಳೆಳಿಯಂ ತಲಕ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿದೆ ಯೆಂದು ಪೇಳಲಾಗಿ ಅಂತ
ಮಾರನು ತನ್ನ ಪೋಷ ಸಂಸ್ಥಿಯಂ ಪೇಳಿದನು. ಅದಂತೇಳಿ ಚಿತಯುಕ್ತೆಯಾದಿ ಗಂಬದಿಂ
ದಿಳಿದು ಅಂತನಂ ತಳುಪಿ ತಾಳು ನಿಯಾಯದಯದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ನಚಿತೆಗಂ ಬಂದು
ನಿಂತ್ಲಾಂಗ ನವನ್ನರಿಚಿ ಮಿತ್ರಸಂಭಾಷಿಸಂ ಗೆಯಯೆ ಶತ್ರುವೇನೆಂದು ಚಿತಯುಕ್ತೆಯಂದ
ಕ್ಕೆಳಿದನು ಅಂತಲಾ ಚಿತಾನುಕರ ಮಿತ್ರಸಂಭಾಷಿಸಳು ಯುಕ್ತರಾಗಬೇನಾದರೆ, ಹವ್ವ

ನಾಂಟನನ ಹುಟ್ಟಿಯುಂ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ದೇಹವಂ ಸ್ವಯಂ ಕಾಂತೆಯರು

ತ್ರೈಸ್ತ್ರೀಯರು ಇಷ್ಟಿನ ಸಾಯುಜ್ಯಕಂಡ ವಿಶೇಷವು ನರಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವರುಯುಂ

ಬ್ರಹ್ಮೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಕೆಡದು ಸೇರಿದರು. ಅನ್ನೈಶ್ವರ್ಯಂ ಕೆಲಿ ಸ್ವರ್ಗಂ ಬಂದು ಸಜ

ಶ್ರೀಮಾಗುಣದ ಕೊಂಡವಂ ಕೆಡದು ಅಷ್ಟಿಯುಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನ್ನು

ಟನ ಧನಧಾನ್ಯಮುಂ ಕಾದ ಗೋತ್ರಸ್ಥನಿಗೆ ಚತಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಂ ನಾಗಲು ಅನಾದಿ

ಯುದಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಶ್ರೀಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ನಾಕದಿಂದ ಮಹಾಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಯುಂ ಮಾಡಿ

ದು ಕೆಲಿಹಾದಿ ಹೃಕ್ಕಾಲ್ಯಮುಂ ಕಾಣ್ಣ ಮುಂಬಿಮು ಅಶ್ವಿಹಾವನಾದಿ ಕಾಮ ಆಶ್ರೈ

ಕ ಅಷ್ಟಗುಂಡಕ್ಕಂ ಬಂದು ಅಷ್ಟಿಯುಂ ನಂದಿವಿ ಕನ್ನನಿಷಿಕ ಕೆಲಿಖಜ ಹೋಯಿತು ಕಾ

ಮ ಅಕೆ ಬೆಂದು ನಾಯುದೆಕಾ ಚಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೃ ಹಿಡಿದು ಕೈ ಅಷ್ಟೋವನು

ಯುದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರಾವಳ್ಳಿಕಾಹೋವನಂ ಕಂಡು ಕನ್ನನಂ ಕೆಡದು ಮನೆಗಂ ಕಂಡು

ಅಷ್ಟೈಕೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಕನ್ನತ್ರೀಯುಂ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರು ಕಾಂಡು ಹೋದಿರು ನಾವುದ

ಬಸ್ವೈಸ್ಯರುಟವನು ಇದ್ದವಿಯುಕೆಲವು ದಿನ ಹೋಯಿತು. ಆಂದಿನ ದಿವದಲ್ಲಿ

ದೇವರು ಶ್ರೀಹಾಸ್ಯಿಗೆ ಚಿತ್ತಯುಮುತ್ತ ನಂದಗಾಯಿಯುಂ ದಹಾ ನಿರಹರಿಯಾ

ಕೆಯಿತು. ಇದಕೆ ಅಗ್ರಹಾ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಮೇ ನಂದವಕಾಂದದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಹಾರೋ

ವನ ಮೆಚ್ಚಿ ಗೋವಸ್ತು ಕಾದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಹಾರ ಅಂಗೋ ಅಕೆಸ್ತ್ರೀಯರಾದಿ ಕನ್ನಕ

ಮಾರನೋಟದೆ ನಂಬಿರಾದಿ ಕಾಂಡದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಹಾರ ಮಿತ್ರ ನಂಬಿರದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಯು

ಹಿತ್ರ ನಾದಿ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವಾದದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಹಾರ ನಾನಾ ಅಲ್ಲಿತ್ರಿ ಮಾಡಿದು ಕೆಲಿಹೋದ

ದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಹಾರ ಇದ್ದೋವನು ಕಂಡು ಕನ್ನತ್ರೀ ಮಾಡಿ ಕಾಂಡಿಬ್ಬು ಕಾಂಡದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರ

ಹಾರ ಅಂತಾ ಗಾಯನ ರಾಗಿಯುಂ ತಾನಿಹಾದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋವನಕೆತ್ರೀಯಾ

ದಿ ನೋವನು ಹರಿಕೆಯುಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಯಾ ನೇಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹರಕೆ ಕೊಡದಕ್ಕೆ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಹಸ್ತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕಂ ಪೋಗಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದ
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದ ಗುಣಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸಮನಾದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಕ್ತರಾದಲ್ಲಿ
ಹಂಸ ಬ್ರಾಹ್ಮರಂ ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಅವರು ಸಂತೋ-
ಷವಂ ಬಟ್ಟು ಆ ಕುಮಾರನ ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರೌಢತೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಭಿಜ್ಞಾನಂಗಳು ಹರುಷಿಸಲು
ಅಲ್ಲಿ ಆ ಗಂಗ ಆ ಕುಮಾರನು ಆ ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದಾ ವಿದ್ಯಾಭಿ-
ಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಕಲ ಗುಣಾತ್ಮನಾದಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕಂ ಬಂದು ಪುರಾಣಿಕರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿ-
ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವರು ಸಂತೋಷವಂ ಬಟ್ಟು ಆತನ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ತಂದೆ
ಯು* ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನೆ ಕಾಣಿಸಲು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ಕಂಡು ಆತನ ವಿದ್ಯಾ
ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಉಚಿತವಂ ಕೊಟ್ಟು ಯೆಲೆ ಅಭಿಮತರಾ ನೀನು ಸಂಚರಿಸಿ
ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೇನಾದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂ ಕಂಡೆಯಾ ಯೆನಲಾಗಿ ಯೆಲೆ ರಾಯಾ
ಕೇಳು ಹಸ್ತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಪಡೆದು ಅವರಿಗೆ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು ನಾನೊಂದು ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಮಯವಾ-
ಗಲು ಆ ಹಂ ಆ ದಿನದ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆಯಬೇಕಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲಬಲನ ಆಲೋಚಿ-
ದು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆರಣ್ಯದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮಯವಾದ
ದುರ್ಗಾಲಯವಂ ಕಂಡು ಆ ರಾತ್ರಿಯಂ ಆ ದೇವಾಲಯದಿ ಕಳೆವೆನೆಂದು ಆ
ಆಲಯದ ಮುಂದಣ ಪದ್ಮಸರೋವರದ ಸೋಪಾನವಂ ಕಂಡು ನಿತ್ಯವಿಧಿಯಂ
ತೀರಿಸಿ ಆ ದೇವಾಲಯದಿ ಮಲಗಿರಲು ಆ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳ್ [illegible]
ದಿ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಕನ್ನೆಯರು ಬಂದು ಆ ದೇವಿಗೆ ಆರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾ-
ರಿಕಾ ಧೂಪ ನೈವೇದ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋದರು
ಮರಿಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನ ಕಂಡು ಯೆಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಬಂ[illegible] ಯೆಂದು [illegible]

ತೆರೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪದ್ಮಸರದ ಹಾದಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆಂ ಹೋದರು. ಆ
ದೊಂದು ಅವಸರದಿಂ ಕಂಡು ಇಕ್ಕೆಯೆನಗಾದಿ ರಾಯನು ತನ್ನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿ
ಪತ್ತಿಪನೆಂದು ಬಗೆಯಂ ಪರದತ್ತಣ್ಣನಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಹಿಮಕರನ ಶಿರಚ್ಛೇ
ದನಕ್ಕೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಸರನಾದ ಶಿವರ್ಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಆ ದೇವರ ದರುಶನ
ವಂ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದನು ಆ ನಗರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಾ
ಯಾದೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೋಗುವ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣ ಇವರಂತೆ, ಬಂದಿ
ಕೆಯೆಂದು ತನ್ನ ತೆರೆಯಂ ಪೊಕ್ಕರು. ಆ ನಗರರಾಯನು ಇನ್ನು ಅವರ
ನೋಡದೆ ತಾನು ಬಾಹಾಪರಿಯಂತರ ಇದ್ದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇರುವೆಂದು
ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಚಿನ್ನಂ ಬಿಡದು ಆ ತಾವರೆಯೊಳಗಿಂದ ನಾಗಲೋಕವಂ ಪೊಕ್ಕನು.
ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯರು ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ತಂದೊಯ್ದು ಇವರನ್ನು
ವಂ ತನ್ನ ಹರುಷದಿಂದಾದಿ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಯೆಲೈ ರಾಯ ನಿನ್ನ
ನಿರತ್ನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆವು ಇವರ ಮಗ ಸಿಂಹಾಸನದ ಪಟ್ಟಗಳಂ ನಿನಗೆ ಕಟ್ಟಿ
ಇಬ್ಬರು ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರು ರತಿನೆಯಳಂ ಮಾಡಿ ತಾವು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕೆ
ಸು ಯೆನಗಾದಿ ರಾಯನು ಸಿಂಹಾಸನದ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಾದಿ ಅಧಿಕಾ
ರಂತಾ ಸಿಂಹಾಸನದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪತ್ತೆಯಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪರಶಿವ
ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾದುದನ್ನು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನೆಂಬ ನಾಮಕ್ಕೆ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದ
ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತನಗಿಷ್ಟವಾದಂಥಾ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜ್ಯ
ಭಾರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಸಲಹುವನು ಇಂಥಾ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು ನೀ ದಮ್ಮ
ಡಿ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಹಿರಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೆನಗಾದಿ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೋ
ಗಿ ಕೋಪಗಾರರು ಯೆಂದು ಇಬ್ಬರು ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರು ವಿಚಾರವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ

ಕಾಣಿಕೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಯನು ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಆ ನಾ
ಗಕನ್ನಿಕೆಯರು ಸಹಿತ ಶ್ರೀ ಶಿವದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಳಿ
ಬಂದು ಆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರಸನು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖಭೋಗಂಗಳಂ ನೆಗಳಿ
ಸಿ ಆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನಿಗೆ ಮಾದ್ರದೇಶದರಾಯನ ಮಗಳಂ ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ
ವಂ ಕೊಟ್ಟು ರಾಯನು ಆ ಪುರದ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಟ್ಟು ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರ ರಾಣಿ
ವಾಸದಿಂದ ಆ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕರ ಸಹಿತ ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈದನು. ಇಂಥಾ ಪರಾಕ್ರಮ ಔದಾರ್ಯ
ಉಂಟಾದರೆ, ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಳಸಾರು ಎಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು.
ಇಂತು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಂ॥ ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಕಥೆ ಆರಂಭ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ದಿವಸದಿಂದಲೂ ಆ ದಿವಸ ಮಾಡಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಸಹಿತ
ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯಂ ಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರದಿ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಂ ಬಂದು,
ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಏರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿಯು
ಹೋ ಹೋ, ಭೋಜರಾಯಾ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲು ಎನ್ನಕೆಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಂಟಾದರೆ,
ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಳಸಾರು ಎಂದೆನಲಾಗಿ ಪ್ರಧಾನ ಚರಿತ್ರೆಯಮಂ ಹೇ
ಳೆಂದಂ.

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ
ದ್ಯೋತಿ ಎಂಬ ಮಗಳು ಇರಲು ಆಕೆಯು ರಾಯನ ಮಗ್ಗುಲಾಗಿ ಇರಲು ರಾಯ
ನು ಆ ಕುಮಾರಿ ಸಂಪ್ರಯವಂ ಕಂಡು ಪ್ರಧಾನರ ಕರೆದು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ವರವ
ವಿಚಾರಿಸಿ ಎನಲಾಗಿ ಅವರು ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ರಾಯರ ಚಿತ್ತವನು ಪ್ರೀತ್ಯ
ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಿಂಧುದೇಶದ ರಾಯನ ಕುಮಾರನ ರಾಜಸೂಯವಂ ಕಂಡು ಕಂಡ

ಕುಮಾರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನಹುದೆಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿ ಉಚಿತವಂ ಕೊಳ್ಳು ತಮ್ಮ ರಾಯನು ನಿಂಮ

ಕುಮಾರಗೆ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಕೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವನು. ನೀವು ಕುಮಾ

ರನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಾಯಗೆ

ಬಿನ್ನೈಸಿ ರಾಯನು ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಳಿ ಪಟ್ಟಣವ ಶೃಂಗರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು ಸಿಂಧುದೇಶದ

ರಾಯನು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಸಹಕೂಡಿ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಬಂದನು ಆತನಿಗೆ ಇದಿರುಗೊಂ

ಡು ಅತ್ಯಾದರದಿಂ ಉಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ಬಿಡಾರಕ್ಕಂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆ ತದನಂತರ

ದಿ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಬಂದು ದೇಶದ ರಾಜಪ್ರಾಯರಿಗೆ ಅ

ಮೃತಮಥನನೆಂಬ ರಾಯನ ಕುಮಾರಿಗೆ ದೈವಕೃಪಾದಿಂದಲಿ ವಿವಾಹವಾಯಿತು ಆ

ವೃತ್ತಾಂತವ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಯ್ಯ [illegible] ವಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಮೃತಮ

ಥನನೆಂಬ ರಾಯನಿರಲು ಆ ರಾಯನಿಗೆ ಶೀಲವತಿ ಎಂಬ ರಾಣಿ ಇರಲು ಆ ರಾಣಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ

ನಾಲ್ವರು ಕುಮಾರರಿರಲು. ಅವರ ಅಂತರಂಗ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಂ ಯೋಗ್ಯರಾಗಲು ಆ

ಕುಮಾರರೊಳಗೆ ಕಿರಿಯ ಆತ ನಾಲ್ಕನೆಯವಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಾರದಿರಲು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಎಲ್ಲರು ಶಿಷ್ಯಮಾತ್ರ ಅಂತರಂಗದಿ ವಿದ್ಯಾಹೀನನೆಂದು ನಗೆಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಆ ಕು

ಮಾರನು ಮನಸ್ತಾಪದಿಂ [illegible] ಪಟ್ಟಣವಂ ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಾಂತರಂ ಚರಿಸುತ್ತ

ಇರ್ದ ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ದುರ್ಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಸಮ

ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಗೆ ಆ ದುರ್ಗಾಲಯದ ಮುಂದಣ ಸರೋವರ

ದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿಯ ಕಳೆವೆನೆಂದು ಕ್ಷುಧಾ

ಪೀಡಿತನಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಆ ದುರ್ಗಾಲಯದಿ ಮಲಗಿರುವನು. ಆ ಸಮಯದ

ಲ್ಲಿ ಇಂದು ರಾಯಕುಮಾರಕನ ವಿವಾಹೋತ್ಸವದಿ ಚಿತ್ರರಿಯಂ ಹೊಯ್ಸಲು ಆ ದ್ವಾರಿ

ಯು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಆ ರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರರಿಯಂ ಹೊಯ್ಸಿದನು.

ಎಲ್ಲರು ಕೇಳುತಿರಲಾಗಿ ಆ ಪರಿವಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲೆ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ಪ್ರಭುಗಳಾದಲ್ಲಾ
ಯನ ಮಕ್ಕಳು ಪದ್ಮಾವತಿ ವಿವಾಹವೆನಲಾಗಿ ಆ ಉತ್ಸವವ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಪರಿ
ವಾರ ಸಹಿತ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ರಾಜಪುತ್ರಿಯರು ಶ್ರೀಕರನೆ
ಪ್ರಸನ್ನನಾದಿನು ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿ
ಉತ್ಸವಕ್ಕಂ ಹೋದರು. ಆಗಲಾ ಯಕ್ಷಿಣಿಯರಂ ಕಂಡು ಆ ಉತ್ಸವದ
ನೋಡುವೆನು ಆ ಜಾಗಾದಿಂ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಯರಿಯದಾನವಾಡಿ ಮಲಗಿದ ಕುಮಾರ
ನಂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಉತ್ಸವಕ್ಕಂ ಬರಲು ಆಗಲಾ ಮದುವಣಿಗನ ಲಕ್ಷಣದ
ಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯರಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಾಲಂಕಾರವಂ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಶ್ರೀ
ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ಶ್ರೀಕರನ ಶ್ರೀಕರನವರದಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲದೆ ಆ ರಾಜನ ಮನೆಯ ಮಂ
ಚದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಉತ್ಸವವಂ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಆ ವೇಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಮು
ಹೂರ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಾಧುಕೀರ್ತಿಯಂ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಶೃಂಗಾರವಂ ಮಾಡಿ ಧಾರಾ
ಮಂಟಪಕ್ಕಂ ಕರತಂದು ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ಆ ಮೇಲೆ ಸಜ್ಜಾಗೃಹಕ್ಕಂ ಮದು
ವಣಿಗರಂ ಕಳುಹಲು ಆಗಲಾ ಸಾಧುಕೀರ್ತಿ ಎದ್ದು ಪುಷ್ಪ ಶಯ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮಂ
ಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದನು. ಆಗಲಾ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಶ್ರೀಕರನೆ ವಿರಹಾತುರನೆಂದು,
ಮುಖ ಪ್ರಕ್ಷಾಳನಕ್ಕೆ ಉದಕವಂ ಕಾದಲು ಶ್ರೀಕುಮಾರನು ಶ್ರೀದೇವನು ದೇವತೆಯ
ಕರುಣಾವೆಂದು ಮುಖವಂ ತೊಳೆದು ಕುಳಿತನು ಆಗಲಾ ಆ ಕುಮಾರಿಯು
ಶ್ರೀದೇವನು ನಿನ್ನವರಿಯೆನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಸರ್ವರಂತಂ ಕಂಡುಲಂ ಪ್ರಸನ್ನಮು
ಲಂ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಶ್ರೀಕುಮಾರಿಯು ಕ್ರೋಧಾವೇಶೆಯಿಂದಾ ಎದ್ದನೆಂದು
ಕೇಳಿದು ಮೊಗಹೋಗರವ ನಿಕ್ಕಿದಳು ಆ ಕುಮಾರನು ತಿಮಂಚದಿ ಕರ್ಮಕರಿ ವಿಳ್ಳ್ಯಯ
ವಂ ಕೊಂಡು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಕಾಮನ್ನೇಳಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಶ್ರೀಕ್ಷಾ

ಜಮಾಯನು ಪಟ್ಟಣದ ವಿಸ್ತಾರವಂ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದನು ಆ
ಗಳ ವಿಶಾಲ ಸ್ವರೂಪವನು ಇದವೇ ಶ್ರೀ ಯಕ್ಷಿಣಿಯವರು ಶ್ರೀ ಕುಮಾರನಂ
ಬ್ಬಿಸಿ ನೋಡಲು ಶ್ರೀ ರನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಪಜ್ಜೆ
ಉದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದುದಂ ಕಂಡು ಶ್ರೀ ರಾಜನು ಯನಂ ಉಪದ್ರವಿಸಿಯ ಬಳಿಯ
ಮಲಗಿ ಇರ್ದ ನಾಯಕಿಯಂ ತನ್ನ ಆಯತ್ತ ಕಾಂತೆಯಲ್ಲ ಉಗಳ ಕುಮಾ
ರಿಯು ಎದ್ದು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಪುರುಷನಂ ಕಾಣದೆ ಮಂಚವನಿಳಿದು ಸಾ ಯೆಸ್
ದಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಗಂಡನು ಕಾಂಬುವದಿಲ್ಲ ಬೇರೊಬ್ಬ
ಪುರುಷನು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆನಲು ಶ್ರೀ ತನಂ ಕರಸಿ ಕೇಳಲು ತಾನು ಅಪುದೆಂದು ಆ
ರಗಂಡನೆಂದು ಪುನರ್ವಿಚಾರವಂ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ರಾಯನ ಕುಮಾರನಂ ಕರಸಿ ಮತ್ತಾವ
ಕ್ಷವರಿಗೆ ದೊರಕಿರಲ್ಲದೆ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕದೆಂದು ಉರುಹೊರಿಲು ಚಿತವಂ ಕಾ
ಟ್ಟಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿ ತನ್ನ ಅಳಿಯ ನಾಯಕಿ ಕಿಸೆ ಪಿರ ಸುಖ ರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದ
ನು ಕನ್ಯಾ ಶ್ರೀ ರಾಯ ಉದಾರಿ ಯೆನಲಾಗಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳ ಕೋರ್ಗೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಯು
ಯೆಪ್ಪತ್ತೆಂಟೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮವಾಕ್ಯಗಳಂ ಯೆಂದಿತು.

ಉಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು
ಶ್ರೀ ರಾಯನು ನಾನಾದೇಶಂಗಳಂ ಚರಿಸಿ ಬಹು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ದೇವಾಲ
ಯ ಕಂಡನು ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಆ ದೇವಾಲಯಂ ಹೊಕ್ಕು ಆ ದೇ
ವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಧೂಪ ದೀಪ ನೈವೇದ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿ
ದನಾ ಕಂಡನೆ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಮಯಜ್ಞಾಕು ಜಗಂನಾಥ ಯೇನ ಜಾನತಿ ನನ್ನದಾ॥
ಸದ್ಧ್ಯಾನಂ ಭಾವಿತಂ ಜ್ಞಾನಂ ಸೇವಂ ಕಾಬಾ ಮನೋಚರಂ॥

ಇಂತೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತೆಯಂ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗುವಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನು ರಾಯನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ ರಾಯನೊಡನೆ ಪ್ರಶ್ನಂ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ಯೆ
ಲೈ ರಾಯಾ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಉಂಟು ಪಾದಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆರ್ಗ್ಯದಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿಯುವದು ರಾಯರಿಗೆ ಮರೆವಲ್ಲಯೆಂದರೆ ರಾಯನು ಶಿಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿ
ದೇವರು ದೈವತಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಮೃಗ್ಯಾವಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಂ
ತೆಂದಂ ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಯದ್ದತ್ತಂ ತದ್ದತ್ತಂ ಹಿಯತ್ಕೃತಂ ಯತ್ಕಾರ್ಯಹಿಯ
ಪಿಪಿಮರ್ಶಮಯಾವಾದ್ಯ ಶಿಕ್ಷಾವೆಯವಂ। ಪಿಧಾಂತ್ರೆ ಪಾಠವ
ಹಿನಿ। ಜೀವಲಾನೆಸೋಮನ್ಯಮುರುಷತ್ಸ್ಯಹಿಂ। ಪಿತ್ರೇಷಂ॥ಳಿ॥

ತನಗೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾದಪ್ಪಲ್ಲದೆ ಪೆಕ್ಕಳಬಯಬಿದರೆ, ಉಂಟೆಂಯೆಂದು ಮ
ತ್ತಿಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಹರಿಗಾಹಿಹರಿಗಾಹಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಸುಕೃತಹಿ॥
ಅಗಚತಿತ್ತಿಶಕಿಶಪರಿವಾಗಾಂವಶಶಿಪ್ಯತೆ॥ಳಿ॥ ಇಂತೆಂದು ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನೊಡನೆ ಹಿಳಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಯಲುತ್ತೆ ಯಲುತ್ತಮಯಾದೇವಂವಚನಂ ಚಾಲತನ್ಯಹಿ॥
ಅನ್ಯತ್ರಿಪಮಿಹಿತಃವಶ್ಯಜ್ಞಾಲನೇತಂ ಪದ್ಮಚಿಹ್ನನಾಃ॥ಳಿ॥

ಇಂತೆಂದು ಯೆಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಬರದ ಬರಹವಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂ
ದು ಆಗದೆಂದು ಯಾವದೇಶದಿಂದ ಬಂದ್ಯೆಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ-
ನಿಧೂಳಿವೆಂಬ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿದ್ವೇವಿಯಾ ದೇವಾಲಯ ಉಂಟು ಆ ದೇವಾ
ಲಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಬಿಲದ್ವಾರ ಉಂಟು ಆ ಬಿಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಶರದ 93

ದತ್ತಾ ವಿಯುಂಟು ಆ ರಸವು ಕಬ್ಬಿಣಾತ್ತೆ ಮಲ್ಲಿದಲು ಪರುಷಂ ಪಡುದು। ಆ
ದಾಸ್ಯೆಕ್ಕೆರನಾದಿ ದೇವತೆಕುರಿತು ತಪಸ್ಸುಪಂ ಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯನಾಗಡೆ ದೇಶಾಂತರ ಚರಿಸುತ್ತ
ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಾತ್ತೆ ಬಂದೆನೆನಲಾಗಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ಕೇಳಿ ಆ ತಾನಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಆ ದೇವತೆಯಂ ಕುರಿತು
ಆಕ್ಷಣದಿ ನಮಸ್ಕಾರಂ ಮಾಡಿ ಆ ಶಾಕ್ತೆಯುಕ್ತಿ ಆ ಆಲಯದಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು। ಆ
ಕಾಲಾರಾಯನಿಗೆ ಆ ಪಡೆಪ್ಪನು ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನರಿದು ದೇವಿಗೆ ಕುಂತಮಾಡಿಯುಂ ನೋಡಿ
ಕ್ಷತ್ರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದಿವ್ಯರಂ ಕಾಣುವರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲು ಮತ್ತಾ
ರಾಯನು ಯಿಟ್ಟವರು ಯಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡಿ ಸುಚಿತ್ರಕಸಾದಿ ಅತಿಶೋಭಸ್ತ್ರದಿಂ
ದ ತನ್ನ ಶಿರವನ್ನರಿದು ಕುಂತಮಾಡಿಯುಂ ನೋಡಿದ ಮುದದಿಂದ ಬಹುಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಸ್ತು
ತಿಸಲು ಆ ದೇವತೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಮಾಳ್ಕೆ ಶಿರವಂ ಕಾಣು ವರವ ಪಡೆಯೆಂದು
ಶ್ವಾಸಾಟಿಸಿ ಮೈದಡವಿದ, ರಾಯನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ರಸಸಿದ್ಧಿಯಂ ಕಾಡಿಯಿದ
ಲಾಗಿ ಆ ದೇವತೆ ರಸಸಿದ್ಧಿಯಂ ಕಾಣು ಕರಸಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಲು ಮತ್ತಾರಾಯ
ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ದೇವತೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಪೂರ್ವಕ್ರಮಂ ಪೇಳಿ ರಸಸಿದ್ಧಿಯಂ ಕಾ
ಡಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಯನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ ತೆರಳುವುದು, ರಾಯನು
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತಿದ್ದನು. ಇಂತಪ್ಪ ಪರಾಕ್ರಮ ವೀರತ್ವ ದಾನದ
ಮಹಿಮೆಯುಂಟಾದರೆ, ಯೀ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ
ನುಡಿಯಿತು. ಇಂತಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ೨ ॥ ॥ ೨೦ ॥

॥ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭಃ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ದಿನದಿ ದರ್ಪಣಾದರುಷ್ಣಾನ ಮಾಡಿ ಪತ್ಥಳಿಮಂತ್ರಿಯ
ನೈದುಪ್ಪೆರಕೀಶೆಯಿಂದಾ ಭೋಜರಾಯನು ಇಾಕ್ರಮದಿಂ ಸ್ಥಾನಾಧ್ಯಕ್ಷನೇ ಆ

ಧನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಾವಡಿಗಂ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನೇರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪತಿಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಹೋ ಹೋ ಭೋಜರಾಯ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ನೀಯುವನಂತೆಯವ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಂಟಾದರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳನಾರು ಎಂದೆನಲಾಗಿ ಭೋಜರಾಯನು ಕೆಳಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ವೋಲಗವಾಗಿ ಇರಲು, ಪ್ರಧಾನ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ನಿಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ವೊಂದು ದಿನ ಕವಿಗಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನರೂ ವಿಟವಿದೂಷಕರೂ ನಾಗರಿಕರು ವದನರೂ ಸಮಸ್ತದೇಶದ ರಾಯರೂ ರುದ್ರವೀಣೆ ಸ್ವರಮಂಡಲದ ಪಾತ್ರದವರೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ವೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟಿರಲು, ಪಿಂಗಳಾದ್ವೀಪದಿಂದ ಸಹಸ್ರಗಜ ಸಾಲ್ಕಲಕ್ಷ ಕ್ಯೋಟಿಪದಾತಿಕರೆವಿನಿಂದಾ ಊರವಶ್ಯ ಕಂಚಿನ ಮದ್ದಳೆ ಸಹವಾಗಿ ವೋಲಗಕ್ಕೆ ಹೊಬ್ಬಳು ಪಾತ್ರದವಳು ಬಂದಳು ಆಗಲಾರಾಯನು ನಿನ್ನದೇಶ ಯಾವದು ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ನಾನು ಪಿಂಗಳದೇಶದ ಪಾತ್ರದ ಕಲಿಯುಗದರಂಭೆಯೆಂಬ ಪಾತ್ರವಂ ಕೇಳಿ ಸಾಲಂಕೃತ ಪೂರ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟು ವೊಂದು ಭಾರತನಮುಕರಿಳ್ಪಮಂ ತಾದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಾರಕ್ಕಂ ಕಳುಹಲು ಆಮರು ದಿನ ಆಕೆಯಂ ವೋಲಗಕ್ಕೆ ಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಾತ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಚತುರತೆಗೆ ಕ್ಯಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿಸೆಂದರೆ, ಆಕೆಯು ಆಕೆಯು ಗಾಪಿತ ಸ್ವರಪ್ರತಿಗಳು ದ್ವಿಜ ಪೂಜೆಯಂ ಚತುರಿವಿ ಸಮಸ್ತ ಮೇಳವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನೃತ್ಯವನ್ನಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಗಲಾ ಭೋಜರಾಯನು ಆಸ್ಥಾನದ ಸ್ತಕ್ಲ ಭಾರತಿಯೆಂಬ ಪ್ರತಿಯು ಯೇಕಾಗ್ರಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತ ಸ್ಥನದ ಮೇಲಣ ಕರಗಿ ಜಾರಿ ಹೋಗಲು ಅದನರಿಯದೆ ಆಕೆಯ ವಿದ್ಯೆಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು ಆರಾರು ಜಾರಿದರು ತಿಳಿಯಲ್ಲದೆ ಬೆರಗು ನೋಡುವದಕ್ಕಂ

ಈ ಕಲಿಯುಗದ ರಂಭೆಯು ಎಲೈ ರಾಯ, ನನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಶಂಕರನೊಳಿದ್ದುದರಿಂ
ದು ಕಂಠಿಕೆ ಯೆನಲಾಗಿ ರಾಯನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದನು. ಮತ್ತಾ ಕ
ಲಿಯುಗದ ರಂಭೆಯು ಪರಚಿತ್ತಳಾದರೆ, ನನ್ನ ಮೇಲ್ಗಾ ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೀಗ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ
ಬದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನಶಂಕರ ಮೆಚ್ಚಿದವನೋ ತಾ ಯೆಂದಳು. ಆಗಲಾ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆಂ
ಬ ಕಲಿಯು ರಾಯನೊಡನೆ ಸ್ವಪ್ನಶಂಕರನೆಂಬ ಸಮಯಜ್ಞ ವೈಶ್ಯಗರು ಎಂದು ಯಾ
ಪ್ರೇಮರ ಬಿಡದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತೆಂಕೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಸ್ವಪ್ನಯಂತ್ರಕುವೆ ಚಂದನ ಚರ್ಚಿತಾಯ।
ಶಾಂಕೆಸ್ವಕೈನ ನತ ಚಂದ್ರ ಮಾತ್ರಾಯತಿ ಕಾಯ॥
ದೂರಾ ದಿಮಾಜಿರ ಪ್ರಿತಾ ಸ್ವಪ್ನಶಂಕರಾಯ।
ಕಥಾಸ್ಯ ರಾಜ್ಞಾಮನ ಗ್ರಹಣಾಯ॥

ಇಂತಾ ಯಿ ನು ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕಿಬಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತಿರ್ದನು ಅಂತಾ
ಸ್ವಪ್ನನು ಸ್ವಪ್ನವೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ ಲದುಕಾರಣ ಸ್ವಪ್ನಶಂಕರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾ
ದನೆಂದು ಆಕೆಯರಿದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದು ಯೆಂದು ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಾರ್ವಭೌ
ಮನೆ ಪರಾಕ್ರಮ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಣಿಕೆ ಆ ಕಲಿಯುಗದ ರಂಭೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾ
ಮಲುಕ್ಕರನ ಕಾಣ್ಕೆಗಳು ಹಿದನು ಇಂತಾ ಉದಾಹರಣಾ ಭೋಜರಾಯನೆನಲಾ
ಗಿ ಮುತ್ತಳಿಕ್ಕೆಗೆ ಹೊರ್ರಾ ಇಕ್ಕಿ ಪತಿಯ್ಯ ಯೆನ್ನೆರೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮಾನ್ನೇಳಾಯೆಂ
ದಿತು. ಉಜ್ಜನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದಾನೊಂ
ದು ದಿನ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಪ್ರಧಾನಾದಿಯಾಗಿ ನಗರದವರಿಗೂ ವಿದ್ವಾಂ
ಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೋಜನವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಗರಕರೆ
ಮಾಡಿಸಿ ಪಂಚ ಭಕ್ಷ್ಯ ಪರಮಾನ್ನ ರಸಾಯನ ಮುಂತಾದ ರಾಜಾಂಗಳ ಮುಂತಾದ್ದ ಅನು

ಲಂಕೃತ ಮಾಡಿ ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣಗಳಿಂದಿಯು ನಿಕ್ಷೇಪಗಳ ಬಿರಿಸಿಯ ರಚಿಸಿ ಸಮಸ್ತರತ್ನ ಖಚಿತ ಪಟ್ಟಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟನಾಯಕರ ಮುಂತಾದರಿಂದ ಆರೋಗಣೆಯಂ ಮಾಡಿಸೈತಾಳದ ತಂಬೂಲಾದಿ ಅರ್ಪಣಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು ಮತ್ತಾರಾಯನು ಸುವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದನಾದೆಂತೆನೆ. ॥ಶ್ಲೋಕ॥

ಅತಾಂಬೂಲ ಘನವಸ್ತ್ರಸನಂ ಸಪ್ತದ್ವೀಪೋಪಚಿತಾತ್ಮಕಾಂ॥

ತೈವ ಶ್ರೀಯೋ ನಿಕಟಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಾಯೆ ಮಾತ್ಸ್ಯ ಪುರತಃ ಸಖಃ॥ ಇತಿ॥

ಈ ಪ್ರಕಾರದಿ ಪವಡಿಸಿದ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು ಮತ್ತಾರಾಯನು ಬೆಳಗಿ, ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಾಂತ ತಾನು ಕೇಳಲು ಮುಖವಾಗಿ ಹೋಯಂಧಾಪ್ತಷವಂತರು ಯಿಚ್ಛಿಸಿ ಸ್ನಾನ ಜಪದೇವತಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪರರು ಬಿ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರಂ ಕರಸಿ ಕೇಳಲು ರಾಯನೋರ್ವನೆ ಅಕುಶಲ ಕುಶಲ ಮುಂತಾದಂಗಳಂ ನಿಂತೆಂದರು॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ದ್ವಿಜಸಂಗಾನ ವಿದ್ಯೇನ ಗಜಾಶ್ವೇ ಚ್ಛತ್ರ ಚಾಮರ॥

ಸುವರ್ಣೇ ಲಕ್ಷ ವಸ್ತ್ರಾಣಾಂ ದಕ ಪುಷ್ಪ ಕುಶಲೋದಯಂ॥ ಇತಿ॥ ಇಂತೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ॥ ತಂದಾ॥ ಬಿತ್ತಿದ ಕೆರೆ ಕನ್ನಡಿಯಂ ಬಿಚ್ಚಿರುವ ಸ್ತ್ರಹಾ ಬಿಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಾನಸ್ಯೋರಿಯ ಈ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊಹೋ ಪುಷ್ಪ ಪುಕಷ್ಪವು ಸಂಭವಿಸಿ ಬರುದು ಇದು ಸಿದ್ಧಾಂತ॥ ಈ ಪ್ರಕಾರದಿ ಶುಭಾಶುಭಗಳ ಪುಷ್ಪಗಳ ಶುಭಾಶುಭವೆಂದರೆ, ತಾನು ಕಂಡಂಥಾ ಪುಷ್ಪಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನೈ ಯೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮರ ಬೆಸಗೊಳಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಕೈಲೈರಾಯ ದುರ್ಯೋಧನ ಮಾಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಕಾಣುವ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದಾ ಪರಿಹಾರವೆನಲಾಗಿ ರಾಯನು ಆ ಕದನಂತರದಿ ದುರ್ಯೋಧನರ ರಚಿಸಿ ಮಹಾವಿಕನಕಾದಿ ವಸ್ತುಗಳಂ ಬ್ರಾಹ್ಮರನಿತೆ

ಗೆ ಬಲ್ಲಿಯ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಮಹಾಸಂತೋಷಬಟ್ಟು ರಾಯನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಂ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತವಿಸಿದರು. ವಿಕ್ರಮರಾಯನು ಬಹುಸಂತೋಷಿತನಾಗಿ ವಿನೋದದಿಂದ ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈವುತ್ತಿರ್ದನು. ಅಂಥಾ ದಾನಧರ್ಮಾನ್ನದಾನ ಮುಂತಾದ ರಚಿಸಿದುಂಟಾದರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಾರು ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು. ಇಂತು ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥೨೩॥೦॥

॥ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಥೆ ಆರಂಭಃ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಿಂ ದುಪ್ಪವಡಿಸಿ ದಿನಪಗರ್ಭಿಂದನೆಯ ಮುಡಿಯೆ ವಪ್ಪದಿ ಹೋಧನ ದಾನವ ವಿಪ್ರರಿ ದಿಕ್ಷೆಗಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಥಾರದಿ ಭೋಜರಾಯಂ. ಸಿಂಹಾಸನವನೇರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜಗನ್ಮೋಹಿನಿಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಹೋ ಹೋ ಭೋಜರಾಯಾ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಯೆನ್ನೊಡೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಾರು ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು ಯೆನಲಾಗಿ ಚಿತ್ತವಿಸ ಬೇಕೆಂದಂ ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಹೊಸನಗರದೇಶದಿಂದ ಸುಪರಿಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಲಿತಿಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಬಾರದು ಮತಿಗಳಂ ಕಲಿತಿಕೆ ಉಚಿತಾತ್ರಿಯಂ ಮಾಡಲಿಯದು ಭೋಜನವಮಾತ ಬಲ್ಲತಂ ಲಾನಿ ಬರಲಾಗಿ ನುಡಿಸಲರಿಯದು। ಅರಸು ಕನ ಬಂದತಂಗ ನಿನ್ನನ ಬುದ್ಧಿ ಬಾರದು ಆದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಬುದ್ಧಿಸ್ವರೂಪಗಳಿಯದೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ರಾಯ ಲೇನು ಪರಿಕ್ಷೆ ಲಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಲ್ಲವೊಂದು ಅರಿಯನೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಯೆಲ್ಲರು ತಂಮತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲದಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಸಮಸ್ತ ಕಲೆಗಳಂ ಕಲಿತು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬರಂ ಭೂಲೋಕದೊ

ಳಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ರಾಯಂ ಕೇಳಲಾಗಿ ಸುಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂತೆಂದಂ॥ ಪದ್ಯ॥
ತ್ರಿಕೋಟಿಜನ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ನೆರೆ ರಾಜಕಂಗೆ ನಿತ್ಯ ಸ್ವರ್ಗಗಳಂ ತೆರೆತರಲು ಪ್ರಿಯದಿಂಯ ಸದ್ಧರ್ಮ
ಮೂಗಮಂ। ರಾಜನಾ ಬಲ್ಲನೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯಮಾದಂ। ಇಂತೆಂಬ ತೆರದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ಬಲ್ಲನೆನಲು
ಗರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಮ ತ್ರಿಮಲ್ಲಿನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸುಪ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ತರಿಸಿ ಅವೇ
ಕ ತ್ರಿತರ್ಕಂಗಳಂ ಸವರಿಸಿ ತ್ರಿಯಜನ ಶಾಲೆಯೊಳು ಸುಪರೀಕ್ಷನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತ್ರಿಯಜನ
ವಂ ಮಾಡಿಸಿ ತಾಂಬೂಲವ ಕಾಡುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯೆಲೆ ರಾಯ ಇಂದಿನ ತ್ರಿಯಜನವು ಕೆ
ಡಾಕನೆನಲಾಗಿ ರಾಯನು ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರಂ ಕರದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಯೆಲೆ ರಾಯ ನಂ
ದನಾಲ್ಕೆಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಮೇಲೊಂದು ಹೊಗ ಸುಡುವುದು. ಬೇರೆನು ಉಾಬೆಳೆ
ಗೆ ಉಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ರಾಯನು ಸಹಿಬಳು, ಉಾಮೇಲೆ ಕನ್ನೆಯ್ಲಗ
ದ ಉಾಟುಕಾಲ್ಯ ನಾರಿಡ ವಿಳಾಸಂಗನೆಯ ಕೆಳಗೆ ಮನಹೋಗಿ ನಿಯುಪ್ತ ವಿಳಾಸಿನಿ
ಯರಂ ಕರಸಿ ಸುಪರೀಕ್ಷನಂ ತ್ರಿಯಜಿಸುವನೆಂದು ನೇಮಿಸಿದರೆಗೆ ಕನ್ಯದ ತ್ರಿಯಜದ ಪರಿ
ಕರಂಗಳಂ ಬ್ಯಾಡಿಸಿ ಕಾಳು ಯೇಕಾಂತದಲ್ಲಿರಿಸಲಾಗಿ, ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಾಂತ ಚಾಂ
ಬನತ್ತಿಸಿಗಳ ತರದಿ. ಕನ್ಯೆಗೆ ಚಿತ್ರಗಾರಳ್ಳಟಗಳನ್ನು ತೈದು ತ್ರಿಯಜಿಸಿದ ಬಳಿಕಾ ಬಂ
ದು ರಾಯನೊಳಿಂತೆಂದಂ। ಈ ತ್ರಿಯಜಗಾಂಗನೆಯ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಕೆ ಹಾಲನುಂಡು ಬೆ
ಳದನೆನಲಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಂ ಬ್ಯಾದ್ಯಂ ಬಳು ಸಮಸ್ತಿಯರಂ ಕರಸಿ ಕೇಳಲಾಗಿ ಕನ್ನೆ ಸುತ್ತಿ
ಮೇಕೆ ಹಾಲನುಂಡು ಬೆಳದ ಪರಿಯುವುದು. ಎನಲಾಗಿ ರಾಯನು ಇವನ ಪರಿ
ಕ್ಷೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾನಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಹೊನ್ನಂ ಕಾಳು ಪರಿಹಾರಿಸಿದನು ಕಾಣಾ ಇಂತಾ ಉದಾರಿತ್ವ
ಜರಾಯನು ಕಾಣಾ ಎನಲಾಗಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಚಿತ್ರಕಮ್ಮನು ಬರದು ಹೋಯ್ತು ಇನ್ನೆನಿ
ಯೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲೆಯನ ಪರಾಕ್ರಮ ವಾಕ್ಯಾ ಯೆಂದಿತು.

ಉಜನೀ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಯೊಂ

ದು ದಿವಸವ್ರೋಲಗಕ್ಕೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಮೈಲಾರದೇವರ ಶ್ರೀರಬಂದನದೆಂತೆನೆ.॥ ವೃತ್ತ ॥ ವಾಚಿಸಿ

ದ ಶುಂಕುಮಾಉಜದ ಸುತ್ತಿದ ಶಿಖ್ಖಿಯ ದಂತೆ ಕ್ರೆಯೊಳಪ್ಪ ಸನ್ನದರಾದ ಕಾಲದಂ

ತ ಬೆಸಕ್ಕೆಯ ಜನ ಸುಪ್ರಾಸನ ಕಾಂಚಿನ ಘುಠಗಾಯೊಳ್ಗ ವಿದಾರಿದನ ಮುರನಾರಿ

ಬಂದು ಕುಣಿದಾಡಿರನೆಂಮೊಗಳ್ತೆಂ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ಆಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿನಜ ವಾರುತ್ತಿ

ದ ವೀರನಂ ಕಂಡು ಆ ರಚೇರಿ ವಿಸ್ತಾವನ್ನವಂ ಕಾಣ್ಬು ರಾಯನೀ ನೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆಯೆಂ

ದು ಕೇಳಿದರಾ (ವೀರನಿಂತೆಂದಂ॥ ದಂತಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲನರಿ ನಾಥ ಮೈಲಾರದೇವರು

ನೆಲಸಿರುವ ಆ ದೇವರ ಮುಂದಣ ಕಿರುತೆರೆ ಮುಂದೆ ನಾನಿರಾಲ ನೆಲಹಂಕಳಿರು

ದು ಆ ನೆಲದ ವಿಠ ಕೇಳ್ಗೆ ಬಕ್ತನಾಯಕುಧಂಗಳಂ ನೆಲಸಿರುವುದು ಆ ದೇವರನು

ನೆಲದ ವಿಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಂತು ಮಿಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಘಾಯಕ್ಕೆ ಹುಂಡಿವಿದರೆ ಆ ದೇ

ವರು ಬೇರಿರವರನಂ ಕಾರಿಸುವರು ಅದನರಿದು ಬೊಬ್ಬಿರನು ಬಂದು ಆ ನೆಲದ

ನವ್ರೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನಿರುಕ್ತಿ ರಾದನ ಹೊಂದೆ ಘಾಯಕ್ಕೆ ಹೊಯ್ಯಲಾರದೆ ಆ ನಾಧ್ಯಾ

ದಿ ಬಿರುದನ. ಆಂತಪ್ಪ ಮೈಲಾರದೇವರು ಮಂದಿರದಿಂದ ಬಂದೆನಲಾದಿ ಆ ಕಾಲ

ರಾಯನು ಆ ರವನನ್ನ ನಡೆಸಿಂತು ತ್ರಿಚರಕ್ಕದಿಂದ ಕನ್ನೂಲ ಮುನಿಶ್ವರನ ಆ

(ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ) ಬಂದು ನಂದನಯಂ ಮಾಡಿ ಆ ಮೈಲಾರದೇವರ ಮುಂದಣ ನೆಲಹಂಕಾರ

ಲದನ್ನರಿಕಾಂತು ಬಲಮುರಿಮುಂತಿರುವ ಲಕಿಕಳ ಪತ್ರಮಂ ಕಾಂತು ನಾನಿರಕಾ

ಲಸ್ಥ ಹೊಂದೆ ಘಾಯಕ್ಕೆ ಹುಂಡಿದಲು ಕೇಳ್ಗೆ ನಿರಿದಿರ ಬಕ್ತನಾಯಕು ಧದಮೀ

ತಿ ಬಿನ್ನಹಲು ಆ ಕಲದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿ ದಿವ್ಯರೂಪವಂ ತನ್ನಿರದರದೆಂತೆನೆ॥ ವೃತ್ತ

ವರವಂ ಪಿಳ್ಳುದು ನಿನಗೆ ಕರುಣೆ ನಿನಮಗಂ। ನಿಲತ್ರಿರನಂತ್ರಿರಂ। ಕಾಳಗಲು

ಶ್ರೀತ್ರಿಶೂಲವಂ ತ್ರಿತಯುಂ ತ್ರಿಕ್ಕಾಂಬರದರಂ ಶಕ್ತ ಮುಂಚರಿ ದಿವ್ಯಂತು ಸುವರ್ಣತಂತ

ಲ ನಿತ್ಯಾಂ ಚಕ್ರಿಸ್ತಕ್ರ ಕರುಣಾಂ ಬಾಗಿದಿತು ಬಧ್ರಮಾಂ ಮಾಳಾನಿ ಚಿತ್ರಬಂಧಾಂ

ಕಪ್ಪ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮುಕ್ತಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನೆ ಕರುಣಾದಿಂ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಮಂ
ಕರಲುಡೊಂದು ರಕ್ಷ ಬಳ್ಳಿಲಂ ಕಾಳು ಅರ್ಥಿಗಳು ಮುಕ್ತ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನಮನಮಂ
ಮನೆಲಕ್ಕಾಯಲಾರದೆ ಆರ್ಕ ವಿರತನೆ ಬಳ್ಳಿಲಂ ಕಾಳು ಭಕ್ತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಸುಖ ರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು ಆಂಧ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟ ದಾನ ಧರ್ಮದಲಿಂ ಚಾರ
ಕಿತ್ತ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಆಲ್ಲದೆ ಕೇಳನಾಡು ಯೆಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು.
ಇಂತಿ ಇಪ್ಪತ್ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಕಥೆ ಆರಂಭಂ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ದಿವಸದಿ ಮುಪ್ಪರಿಣಿ ಸಹಿತಿಯನನ ಸಾಮಂತನ್ನರಿನು
ಶ್ರೀ ವಿಕ್ರಮಾಂಕಾತ್ಮಜೆಯ ಆಂದೋಳಿಕೆ ಭೋಜರಾಯಂ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನವ
ನೇರುವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪದುಮನಯನೆಯೆಂಬ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಭೋ ಭೋ ಭೋ
ಜರಾಯ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಯೆನ್ನರಿಯನ ಪರಾಕ್ರಮವ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾ
ಸನವನೇರು ಆಲ್ಲದೆ ಕೇಳನಾಡು ಯೆನಲಾಗಿ, ಪ್ರಧಾನ ಚಿತ್ರ ಶರ್ಮ ನಿಂತೆಂದಂ॥೧॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯಂ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದಾನೊಂ
ದು ದಿವಸಂ ಕೋಲಹಕ್ಕೆ ಕೊಬ್ಬುಳು ರುವಕುಂದಗಾಬಂದಳಾದೆಂತೆನೆ॥ ಉಕ್ತಿ॥ ಕರ
ದಂತ ಪಿಡಿದು ಕಂಪಿಸುತ್ತ ಕಲೆಯಲಾಗಿ ಪಕ್ಷಿ ಬಾಗಿದ ನರುವಂ ದಿರುವಂ
ದು ಸ್ವಪ್ನದ ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಮನದಿಂ ಬೆಕ್ಕ ನುಡಿದು ಮುಕ್ತಿಂ ತೆಂದಳು. ಕ್ರಮದಿಂದ
ಕಾಯ ಮುಕ್ತಿ ವಿಕ್ರಮ ಮಯಾ ದೇವರ ಕನ್ನಿ ಆಕ್ರಂದದ ಚಕ್ರಾಗಿಯು ಮಾಡಿ ಬ
ಲ್ಲೆನೆಂದಳು ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಸ್ವಪ್ನಂಗಳು ಮಲಗಳು ನನೆಯಂ ನಕ್ಕು ಸಾಮಂತ
ಧಾನ್ಯ ಕುಪ್ಪೆಂಗಳಂ ಕರಸಿ ಕಾಲಾಗಿ ಅವಳು ಬೆರಗಾಗಿಯ ಮಾತುಗಳು ಆಮ
ತಂ ಕೇಳಿ ಸ್ವಪ್ನ ಮಲಗಳು ನನೆ ನಕ್ಕು ನೋಡಿ ಶ್ರೀ ಸುಂದರರೆ, ಹಾಗಾ ಮಾಡಿದಲಾಗಿ, ಸೋಂ

ದು ಪ್ರಕಾರ ಹುಚ್ಚಿಕ್ಕಿ ನಿಕೆಯಾಗಲಾರದೆ ಹಾವಂತಂಥ ಮಿಚ್ಚಿನ ಕಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳು
ಆತನಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಜಾಣೆಯಂ ಕಂಡು ನಿಲಿಸಲಾಗಿ,
ಆಗಲಾ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಾಲೆಗಾರನು ಕೇದಗೆಯ ಹೂವಂ ಕಂಡು ರಾಯನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ
ಯಂ ಕೊಡಲಾಗಿ ರಾಯನು ಕಂಡಿದ್ದು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಕೇದಗೆಯ ಹೂವೆಯೆಂ
ದನು. ಜಾಣೆ ಆ ವಾಕ್ಯವಂ ಕೇಳಿ ಮಂಯುಕ್ತೆ ಕಂಡರೆಂದು ನಾರಿಯು ಅದಕ್ಕೆಂದು
ಚ್ಚಿನ ಕಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳು ಕಳುಹಿಸುತ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರ್ದನು ಕಣಾ ಎಂದಾ
ಉದಾರತ್ವ ರಾಯನೆನಲಾಗಿ ಮತ್ತಳಿ ಕೇಳಿ ಹಾಹೋ ಎನ್ನುತ್ತ ಪಿಯೆ ಕನ್ನೆಯ
ನ ಪರಾಕ್ರಮವ ಕೇಳಾ ಎಂದಿತು.

ಉಜ್ಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂ
ದು ದಿನ ಒಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿತ್ತಿಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಟ್ಟನಾಗ ಬಂದನದೆಂ
ತೆನೆ. (ವೃತ್ತ) ॥ ಕೇದಗಿದ ಮಂಠೆಯೊ ಕಂದದೊಳ್ಪು ಹನುಹುಂ ಚಯಮಾತ್ರ
ಸ್ತ್ರೀದ ಸರಮಾಲೆಯೊಳಗೆ ಗಳಾಸಂ ಬಳೆಗಳ್ಳಸುಗುವ ಕಾಲು ಗಂಧಗಗರಿಜಲ
ಮಾಲೆ ಸಚಿಮಂತ್ರಿ ಇಯಾಗಿ ನೆರೆನಿತ್ತೆ ದೂರದ ಪಥದಿಂ ಬಂದ ಪಥಿಕಂ ಪರಿತಾಪಿ
ತದ ರಾಣಿಗಳಂ ಎಂತು ಬಂದ ರಾಣಿಜರಂ ಕಂಡು ರಾಜೇಂದ್ರ ನಿವಿಷ್ಟಿನಿ ನೀಯೆ
ಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಎಂತೆಂದಂ ॥ ಅಂಗವಂಗಕಾಳಿಂಗ ನಾಲ್ಕು ಕೇರಳ
ಬರ್ಬರ ಸಿಂಧು ಕುರುಗಳಿಂದ ಗೌಡ ಮಾಳವ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕಾಂಬೋಜ ಮಾಳವ ಮಾಗ
ದ ಪಾಂಚಾಲ ನೇಪಾಳ ಕೊಂಕಣ ಕಾಂತಣ ಆಂಧ್ರಕಾಳ ಚಪ್ಪನ್ನ ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಂ
ತಿರಿದು ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದೆನೆನಲಾಗಿ ರಾಯನು ನೀನು ಸಂಚರಿಸಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಏನಾದರೂ ಚೋದ್ಯವ ಕಂಡೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಪಥಿಕಂ ರಾಯಂಗೆ
ನಿಂತೆಂದಂ ॥ ಕನಕಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೆಂಬ ಅರಸು

ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸೌದಾಮಿನಿ ಕಾಂತೆ ಇರುತಿರ್ದಳಂತೆಂದರೆ- ವಿಕ್ರಮ
ಯೊಳನಾಲ್ಕನೆ ಸಮಸ್ತ ಕಲ್ಪಿತದ ಬೇರುಂ ಬಿಯೊಳನಾಲ್ಕನೆ ನಡೆಗಲ್ಲು ಸಿಂಹಾಸನಮಂ ಮನಂಗೊಳ್ಳೆ
ನಡೆಸ್ಸ್ಯೊಳ ಮಣಿನ್ನೆರವಗಳ್ಳು ಕಾಳಾ ಸ್ತ್ರೀಂ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಬಾಲತಾವದೊಳತ್ತಾನೆಯ
ರು ಪೊಗಳಂ ನಿರಂತರಂ ಇಂತಪ್ಪ ಸೌದಾಮಿನಿಯು ದಿವದೊಳ್ಳುಕಾಂತೆಯಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೊ
ಳ ದಿವ್ಯ ಕನ್ನಿಕೆಯಾಗಿ ಇರ್ಪಳ್ಳಿಯೆಂದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಂದರ
ಬ ವೇಳ ಬತ್ತೇ ಚರಸ್ವಿಂ ನಸಕಾವಳಿಯ ಪೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ಸೌದಾಮಿನಿಯಂ ಕಂ
ಡು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಮಣಿಮ ಸುಮನಿದ್ರೆಯೊಳಗದು ಬೆಳಗಾಗಲಾಗದ ಕಾಮಿನಿ ಕಾಂತೆ
ಯಾಗಲು ರಾಯನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಇದೇನು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾಂತೆಯಾದೆಯೆಂ
ದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲ್ಕೆ ಆ ಕಾಮಿನಿಯು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯೆಂದು ಇರುತ್ತಿ
ರಲು ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಪ್ರಬ್ಬ ದಿವ್ಯ ಮಹಷಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಶಾಪ ಲೋಕಸ್ತ್ರೀ ಸೇ
ಕ ಬೆಳ್ಳಿನಿಕ ನಿಧಿ ನಿಧಾನಂಗಳಂ ಕಾಳ್ವ ನಂತ್ರಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಮ
ದೇವ ಕಾಂದು ದಿನ ಲಂಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಾರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿ ನಾಪೋಗ್ಲೆನೆಂದೆನು ಆ
ಗಲಾತನು ಮುನಿದು ದಿವದೊಳ್ಳುಕಾಂತೆಯಾಗೆಂದು ಶಾಪಂಕೊಡಲು ಇಂತಿರ್ದಿಯಾ
ದೆನು ಯೆಂದರೆ ರಾಯನು ಮತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಆಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಸುರತಕ್ರೀಡೆ
ಯೊಳಗಿರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನಲು ಆಗಲಾ ಬಕ್ಕಿಯು ಯೆಲೆ
ರಾಯಾ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಡಬೇಡಾ ಯೆಂದನು ಆ ಸುದ್ದಿಯಂ ಕಾಂತೆಕೇಳ್ದು ಅತಿಕ್ರೋ
ಧಾವಂತೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ಸುಪತರಿನಿ ಪರಿಮಿತಕಾದು
ಸುಖನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲು ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನಲು ಯೆಲೆ ರಾಯಾ ಬಕ್ಕಿಯನುಂ
ಕೆಯ ಬಾಳ್ಗಳ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನನೆಳಿದು ಕಾಂತು ಲಂಕಾಪುರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬ
ರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಲಾಗಿ ರಾಯನು ಇಮಾವತ್ತರಮಂ ಬಕ್ಕಿಗಂ ಪೇಳಲು ಆತ

ಗೆ ಬೆಟ್ಟೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು, ಸಾಧ್ಯಮನಿಯ [illegible] ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ರತ್ನದಿಂದ

ಅಂಕಾಪುರದ ರಾಜ್ಯ ದಿವ್ಯಪುರುಷನ ಬಳಿಗಂ ಹೋಗಲು ಆತನು ಮಹಾ

ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಳ್ಳು ಶ್ರೀ [illegible] ಕರುಣಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನಂ

ಶಿರಸ್ಸು ಕಾಲ್ಪಿಡಿದನು ದಿವ್ಯಪುರುಷನಂ ಕಾಳು ಕೈಮುಗಿದು ರಾಯನು

ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ಬಂದು [illegible] ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಉಂಟೆಂದು ಯೋಗಾ

ದರದರ್ಶನಾದ [illegible] ಮಾನಿನಿಯು [illegible] ನಿನ್ನಯ

ದೆಯರವನಾನು ನರಜನ್ಮವಿರದೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾದೆ ಹೆಂಡತಿಯು ಮಾರಕನ್ಯೆಯದಂ

ತಂಗಪಮಾನ ಹಾನಿ ರಾಮಂಗಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಭಾಗ್ಯವಾಯಿತು. ಬಳಿಯ

ಹೆಂಡತಿಯ ಹಿತದಂತೆ [illegible] ಬಳಿಕ

ದಲಿಸಲಾಗಿ ರಾಯನು ನಾಟಿ [illegible] ಬಂದ ಅತಿಮಾನವಲ್ಲದೆ

ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವೆಂದು ಆ ದಿವ್ಯಪುರುಷನ [illegible] ಬಳಿಗಾರಗಂ ಕಾ

ಳು ದಿವ್ಯಾ ಭೋಜರಾಜ ಸಹಿತಗಂ ಚಲ್ಲಿ ಸುತ ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿದ್ದನು ಕನಾ

ಭೋಜಾ ಉದಾರತ್ವ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು

ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾನು ಎಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು. ಇಂತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ

ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಕಥೆ ಆರಂಭ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ದಿವಸದಿಂ ಮತ್ತೆ ಭೋಜದೇವರಾಯನು, ಭೋಜರಾಜ ಸಂತಸ

ಗೊಳಿಯಂ ಮಾಡಿಯೆ ಸಪ್ತಮಿ ಭೋಜರಾಜಂ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಏರು

ವೆನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಪುತ್ಥಳಿಯು ಹೇ ಹೇ ಭೋಜರಾ

ಯಾ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ಪರಾಕ್ರಮ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವ

ನೀನು ಇಲ್ಲವೆಂದೆನಲು ಎನಲಾಗಿ ಚಿತ್ರಶರ್ಮನಿಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭೋಜರಾಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದೊಳು ಬೇಟೆಗೋಗಿ ಬಾಹಾರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಬ್ಬಿಗೆ ಹೊರೆಯ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ರಾಯನು ಕಂಡು ಬಾಧಿಸ್ತಿನಾದೆಯಲಾ ಎನಲಾಗಿ ಅಯ್ಯ ನೃಪೇಂದ್ರ ತಬ್ಬಿಗೆ ಹೊರೆಯ ಬಾಧಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಆ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ನುಡಿಯು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನಲಾಗಿ ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸವಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಓಲಗಂ ಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಿರಲಾಗಿ ಅಯ್ಯ ನೃಪೇಂದ್ರ ಎನ್ನನು ಎನ್ನನು ಕಾಯು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಲು ರಾಯನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂತೆಂದಂ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ರಾಜಾಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ಪ್ರಧಾನೋ ವೃಕ್ಷರೂಪಯೋ॥

ಪರಿವಾರೋ ಬಹುರೂಪಸ್ತು ಯಥಾ ರಾಜ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ॥ ೧॥

ಇಂತೆಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕರದು ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ಲೋಕದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಶೀರ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿಯಂತೆಂದಂ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ರಾಜಾ ದತ್ತವಿರೂಪಾಣಾಂ ಪ್ರಧಾನೋ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಯೋ॥

ಪರಿವಾರ ಕಾಮಧೇನು ರೂಪಯ ಥಾ ರಾಜ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ॥ ೨॥

ಇಂತೆಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನ್ನಿಸಿ ಸವಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದನು ಕಾಣಾ ಎನಲಾಗಿ ಹೋ ಹೋ ಇಷ್ಟು ದಿವಿಯ ಸನ್ಮತಿಯನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಳಾಯೆಂದಳು.

ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಚತುರಂಗ ಬಲವನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಥಾನ ಭೇರಿಯಂ ಹೊಯಿಸಿ ಹೊರವಂಟು ದೇಶಾಧಿಪರಂ ಗೆಲ್ಲು ಕಪ್ಪವಂ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮರಳ್ಕೆ ಬಾಹಾ ಸ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿ ಮಗನು ರಾಯನ ಮಗಳ ಸ್ನೇಹಕ್ಕಾಗಿ
ರಾಯನ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಬಾಳು ನೆಲಸಿದ್ದು ರಾಯನೊಡನೆ ಆ ಕುಮಾರ ನಿಂತಿರ್ದಂ॥ ಅತ್ತ
ರಾಯ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಂದು ಆನೆ ಹೋದುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ತಿರಿದೆತೆಗೆ ಮುಂದೆ ಬಾಳ್ತ ಅತ್ತ
ರಾಯ ಹೋದ ಆನೆಯ ಬಲದ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡೆಂದಂ। ಮತ್ತೆ ತಿರಿದಂತರಂ ಹೋಗೆ ಆ ಆನೆ
ಯನೇರಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯೆಂದಂ। ಆ ಬಾಳ್ವ ಮುಂದೆ ಬರಲು
ಆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆನೆಗೆ ಹೋದ ಕಣ್ಣು ಗರ್ಭಿಣಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಕಂಡು ಮುಂದೆ ಬಾರದ ಸಮಯ
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬ್ಬರಾಯನ ಕುಮಾರನು ಕುದುರೆಯನೇರಿಕೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ
ನೀಳ್ವನಂ ಬಳಿಸುವುದಂ ಕಂಡು ಅತ್ತ ರಾಯ ಆ ರಾಯನ ಕುಮಾರನು ವಾಹನಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ
ದವನೆಂದನು ಆ ಪ್ರಪಂಚದ ಆ ಪ್ರಕಾರ ವಾಕ್ಯಂ ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಆ ವಾಕ್ಯದ ವಿವರ ಕೇ
ಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಪೊಂದು ವಟವೃಕ್ಷದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಂದ ಕುಮಾರನಂ ಕರೆ
ನೀನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಂಚತ್ರಯ ವಾಕ್ಯಮಂ ಪೇಳಿದೆಯಲ್ಲ ಆ ವಾಕ್ಯದ ವಿವರವಂ ಪೇಳೆನಲಾಗಿ ಆತಂ
ಕೆಂದಂ॥ ಅತ್ತ ರಾಯ ಆನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯಂ ಕಂಡು ಆನೆಯೆಂದರಿತೆ ಕೈಗಳಂ ಕೆಂ
ದರಾವಂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣು ಕುರುಡೆಂದನು. ಆನೆಯನೇರಿದವಳು ಮೂತ್ರವಿಸ್ಸಿದುದಂ ಕಂ
ಡು ಹೆಣ್ಣೆಂದರಿದೆನು. ಆ ಆನೆಯ ನೇರುವಾಗ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಬೆರಳನ್ನೂರಿದು
ದಂ ಕಂಡು ಗರ್ಭಿಣಿಯೆಂದರಿದೆನು. ಆ ಕುದುರೆಯನೇರಿದ ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಸಮಾ
ಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ನೀಳ್ವಮಂ ಕಾಣದೆ ತಿರುಗಿಸಿದನಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತಂ ಕೇಳ್ದಂ॥ ಕಂದಾ॥
ಫಲಪುಷ್ಪವನಂ ಬನದೊಳ ವಿದಿಳಿಯ ಗಂಧಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯದು ಪಕ್ಷಿಯು ಲಲಿ ಕಿರಿಯ ಪೊಯ್ಯೆ
ಕಾಲಗವಿಲನೆಂಬ ಮರಿಯ ಕೇಳ್ದರಿ ಯುಂಕೆಂಬ ಪಕ್ಷಿಯುಂಬು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ನೀಳ್ವಮಂ ಕಾ
ಣದೆ ಕಾಣೇ ತಿರುಗಿಸುವುದಂ ಕಂಡು ವಾಹನಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿದವನೆಂದರಿದೆನು ಎನಲಾಗಿ ರಾಯ
ನು ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಂ ಬಟ್ಟು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಸಲಹುತಿರ್ದಂ

ಮ. ಕೇಳು ಅಂಥಾ ಪರಿಪಾಲನೆ ಉಂಟಾದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳಿದಾರು ಎಂದು ಪುತ್ಥಳಿ ನುಡಿಯಿತು. ಅಂತು ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೇ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ದಿವಸದಿ ನಿತ್ಯದ ದೇವಾರ್ಚನೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮುಂತಾದವ ಕಟ್ಟಳೆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಲನಿಕ್ಕಬೇಕೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಾ ಭೋಜರಾಯ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಎಂದು ಎನ ಪರಾಕ್ರಮವಿದ್ದರೆ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರು ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳಿದಾರು ಎನಗಾಗಿ ಚಿತ್ರರೇಖೆ ನಿಂತೆಂದ ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿರುವನು ಆತನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಮಿದೆ ಕೊಂಡು ಬಾರದವನು ಎರಡಕ್ಕೊಂದು ನಿಕ್ಷೇಪದ ಬಿಂದಿಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಎಂದರೆ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟವಿಲ್ಲ ಮರೂ ಚಪಲದುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಊರೆಲ್ಲ ನಿರವಿಕಳು ಎಂದು ಈ ನಿಕ್ಷೇಪವನ್ನೆ ನಿರಿನಿ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಥಾನ ಮಾರತಬೇನೆಂದು ತನ್ನ ಕಾಂತೆಯೊಳೆಂತೆಂದ ॥

॥ ವೃತ್ತ ॥ ಎಲೆ ಕೇಳ್ ವನಿ ಇಕ್ಕಿಸ್ತ್ರಿವ ಪಥದೊಳ್ಗಂಗೆ ಎನ್ನ ದೇಹದೊಳ್ ಪ್ರತ್ಯೆನಿಸುವಂ ಮನದೊಳ್ಪುಂಡಾಪನೃಪಾಲ ಕರ್ತಾರ್ಕ ಕೆಂತಿಯೊಳೆಂತೆಂದಂ ॥ ಚೋರದನಕ್ಕೆ ಪೇಳದೆ ಮನಕಾಲದವಾಗಳು ನೆರೆಯ ಮಾತ್ರದೆ ಪ್ರಿಯಸಿಂದನು ತಿದಂ ಬಾರ ಬುದ್ಧಿತ್ರದಂ, ಅಂತೆದು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಳ್ ಪೇಳಲಾತನೆ ಆ ಕಿವಿಸ್ಮಯಂ ಬಳ್ಳು ನೆರಮನೆಯವಳಂ ಕರದು, ನೀಳದ್ದಲ್ಲವೇ ಕುದ್ದಿಯ ನನ್ನ ಗಂಡನ ದೇಹಕ್ಕೆ ನವದ್ವಾರ ಅದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಪೊಂತಿತ್ತು ಬಳಯ ಕಾಗೆಪುಟಿತೆಂದಳು ಆಕೆಯು ತನ್ನಿ ಯೊರನೆ ಪೊಂದಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯದ್ದಿಯಾಗಿ ಪೇಳಿದಳು. ಆಗದ್ದಿಯ ಊರದ ಜನರ ಜನಜನಿರಾಗೆ ಭೋಜರಾಯಂಗೆ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕಥೆ ಪೇಳಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂತೆಂದಂ ॥ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಯೇನಾಪಿ ದಾನಸಂತಪ್ತಂ ನಕ್ಷತ್ರ ತಿಥ್ಯಕ್ಷರಂ ಕಗಾ॥

ಜನಾನಾಂ ಮನಶ್ಯೇಷ್ಠಂ ತ್ರಿಕ್ರದ್ವೈ ಹಸ್ತ ತಿಥ್ಯಕ್ಷರಂ॥ ೬॥

ಈ ಪ್ರಕಾರದಿ ಯೆಲೆ ರಾಯಾ. ತನಗೆ ಮಾನವಾಗಲಿ ಅವಮಾನವಾಗಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಹೇಳಬಾರದು ಕೇಳಿದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗುವದೆಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನ ಆಗಿ ನ್ಯಾಯಂ ಬಾಧ್ಯಂ ಬಳು ನೀನು ಈ ಬುದ್ಧಿಯ ಯಾಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದೆಯೆನಲಾಗಿ ಕಾನು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಕ್ಷೇಪ ಕಾಣೆನು ಆ ನಿಕ್ಷೇಪವಂ ಕಂಡರೆ ನಮಗೆ ಧಾತಿ ನಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯಾದರೆ ಧಾತಿಸೀತು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಾತಿಸದು ಆದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾಂತೆಯೊಳು ಒಂದು ಬಳಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅರಸು ಈಂಕೆಂದನು. ॥ಆರ್ಯ॥ ಪ್ರಾಣಾಪ್ತಿಯನಾದರೆ ಕಾಂತಾಣಾಂ ತನ್ನಯ ಕಳುಕನು ನುಡಿಕೆನು ಕ್ರಪ್ರಾಣಾತಿಮಾನವೆರಡುಂ ಕ್ಷೇಮವನವ್ರೈ ದಿನದೆ ಮನ್ನು ಮನ್ನ್ಯತಾಕಳದೊಳು ಈಂಕೆಂಬ ನೀತಿ ಅಲ್ಲದರೆ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಅನಾದಸ್ತ್ಯಮ ಕಾಷಂ ಗೆಹದುರಾತರಿತ್ವಾನಿ ನೀಚವಡವಂ

ಭಾಷಮಾನಾಂಚ ಉದಿಮಾಸ್ವ ಪ್ರಕಾರಯೆಕೆ॥ ೮॥

ಈಂಕೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ಕಾಸೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ತಿಯ ಆಗಿಯು ಉಸರಬಾರದು ಯೆಂದು ನ್ಯಾಯನೆಂಬುಳು. ವಿಪ್ರನ ಕಂಡರಿ ಯುಂದು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತೆಂದು, ಆ ನಿಕ್ಷೇಪವಂ ಕರಸಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಕಾಳು ಅದರ ಕ್ಷೇಮಂ ಸಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳು ಕಳುಹಿದನು ಈಂಥಾ ಉದಾರಿಕನಾ ಯೆನ್ನುತೆಯ ವಿಕ್ರಮಾಜರಾಯನೆಂದು ಬಿಕ್ರಶೀರ್ಷಿನು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಭೋಜನಲ್ಲೆ ಯನ್ನುತೆಯ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಗಾಯೆಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿತು.

ಉಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದಾ

ನೊಂದು ದಿನ ಪಶ್ಚಿಮಾಶಾಂಗನೆ ಗೊಳ್ಳು ಸುಳ್ಳುತಿರುಧರ್ಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯ ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ಬಂ
ದನಾದಂತೆನೆ. (ವೃತ್ತ)॥ ಸುಳ್ಳಿಯ ಮಾಲೆ ಪ್ರಿಯಾಕರದ ಮಲ್ಲಿಗೆಕದಂಬ ಯೋಗ
ನಚ್ಚಿನ ಕಂಕುಳ್ಗಾಳ್ಗ ಬಲಿ ಮಹಾಶರತ್ತ ಮರಿಚಿಯ ಯೋಗದಂತ ಮಕ್ಕಳಿಯ
ಸಿಂಧು ಚಂದನ ಗಂಧದ ಕಾಳಿಯನಂತೆಯದೊಳು ಕಂಗಳ್ಗೆ ಶರಮಾತ್ರಯೋಗಿನ
ಧರನು ವಿರಿಂಚದಾನಿಯೊಳು ನಾಂತಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ಪುರವರವಂ
ಪೊಕ್ಕು ತಪನಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಂದು ನಾನಾದೇಶಂಗಳಂ ಕಾಳಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದರಿತ್ರಂ
ಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾ ಸಿದ್ಧಯೋಗೀಶ್ವರನಂ ತಪಂಗಂದ ನಿಸ್ಸಾರಿಣಿ ಬಂಧ್ವಾನ
ನದೊಳ್ ಸುಳ್ಳರಿ ಅಪೂರ್ವನಾದಾಚಮನಂ ನಿಶ್ಚರಿಸಿ ಯೋಗ್ಗಿಂದಬಂದಿರ ಯೆಂದು ಕೇ
ಳಲಾಗಿ, ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ನಿಂತಿಂದಂ॥ ಗಿರಮುಕ್ತರಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತರ ಕಾಮಾಂಗ
ನೆಂಬ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಮರೂಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಬಂದೆನೆನಲು ಅದರಲು ಚಾರ್ವ್ವಾಕನಂ
ಟಿ ಯೆಂದು ತಂತ್ರದಿಂ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ, ಮಳಸ್ಥಾನದೊಳ್ಗಸುಳ್ಗಮಳ ಸಿದ್ಧ ಚೈತ್ರಸ್ಪಷ್ಟ
ರೂಪಂ ಕಮೆ ಯೋಗ್ನಾಂ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿವರ ನನಿನಿಹನಾನಾಸಳ್ಗಳ್ರೂಕ್ಷೇಜದಿಂದಂ ಅಂ
ತೆನಿಪಮಳ ಸಿದ್ಧನಿನ ಸಿಗ್ಮರದ ಮುಂದೊಂದು ಸ್ಗಳಾಹಂಪತ್ರಜನತೊರುಹ.
ನಿಮ್ಮತ್ತದಾದಂತೆನೆ॥ ಅಲಂಬಾಗುಹ ಪುಂಡರೀಕ ನೀಲಕುಮುದತ್ರಿಕಂಗಳಿಂದಂ
ಚಿತ್ತನಕ್ಕಿ ಸುಳ್ಳುರಂಗಳಿಂದ ಪಿಧಿ ಬಳದಾಕಾಶಮೆ ತ್ರಿಮೂರಳಕ್ಕೆ ಪಿ ತಿದುಂಬಿ ಕು. ಮಂ
ಬಂತೆ ಕಂಗಾಳಿ ನಿಕ್ಕಂ ಬೆಳ್ಗಂಗಳಿ ನಿಗಳಂ ಧೃತಿಗಳಂದಾವರ್ತದಿಂದ ಕಾಳಂ ನಾಂತೆ
ನಿಪ ಮುಕ್ತಶ್ರೀಯೊಳಾವನಾದೊಡಂ ನಿತ್ತನವಂ ಮಾಳಿ ಅತಿವರ್ಣನಾಶಕೆಮಾಳ್ಪು
ನಿಚಕುದರ್ಶಿ ತ್ರಿಭುವನಂಗಳಂ ಕಾಗಾಲಕ್ಕಂ ಅತಿಶೇಷಹರಿಮುನದಂ ಕನ್ನೆಗಾಲಕ್ಕಂ ಅ
ತಿಶಾನಿ ಪುರಂ ಕಾಗಾಲಿಕ್ಕು ನಾದೊಂದು ಚಾರ್ವ್ವಾಕುಂಚನೆ ತಪನಪಂ ನೋಳ್ಪನೆಂದು
ಅ. ಸಿದ್ಧಯೋಗಿ ನಹಿತ ತ್ರಿಚಕ್ರದಿಂ ಕಾಮಾಂಗನೆಂಬ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯೋಗಿದ್ವಾರಕ್ಕೆ 101

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು, ತನಗೆ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು [illegible] ಬಂದ

[illegible]

ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಇಂಥಾ ಉದಾರತನ [illegible]

ವಿಕ್ರಮಾಂಕನೆಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆ ಪುತ್ಥಳಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ [illegible]

॥ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆ ಕಥೆ ಆರಂಭ ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ದಿವಸದಿಂ ಭೋಜರಾಯನು [illegible]

ಡಿ ಸಮಸ್ತ ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬಾಳುತಿರ್ಕೆ ಬಂದು ಕಿಂಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಕಾಲಂ ನಿ
ಕ್ಕವಾಗಿ ಯಿತ್ತೀ ಶ್ರೀ ಭೋಜರಾಯ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಯೆನ್ನೆಕೆಯ ಪರಾಕ್ರಮವ ವುಳ್ಳರಿಂ
ಹೂಸನವರನೀಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹೆನು ಯೆನಲಾಗಿ ಹದಿನಾರ ಚಿತ್ರ ಕರ್ಮ ಶಿಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭೋಜರಾಯನು ಸುಖರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಒಂ
ದಾನೊಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಯುಕ್ತಿವಂತ ಮನುಷ್ಯರುಂಟಾ
ಗಿದ್ದಾರೋ ನೋಡಬೇಕು ಯೆಂದು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗಣ ಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಾ ವಾಲೆಯಂ
ಬರೆದು ಮನುಷ್ಯರಕೈಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವನ ಕೈಯ ಸಹಿನವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ
ರೆಂದು ಕಳುಹಲಾಗಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಗ್ರಾಮಾನುಗ್ರಾಮದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತವನ
ಕೈಯ ಸಹಿನವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕಳುಹಿರಿ ಯೆನಲಾಗಿ ಆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯೋಚಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಆ ವಾಲೆಯರ್ಥವೇನು ತಿಳಿಯದೆ ಪ್ರಯಾಸಬಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅದರೊಳ
ಗೊಬ್ಬ ಸೋತನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಚಿಂತಿಸುತಾ ಇರಲಾಗಿ ಆ ಕಾರನ ಮನೆ
ಗೆ ವೊಬ್ಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ಇದೇನಯ್ಯ ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಾ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾಣ್ಬೆನು ಯೆಂದು ಆ ಊರ ವೊಳಗೆ ವೊಬ್ಬ ದಾರಿದ್ರ ಶಾವಿಂದು
ನ್ನು ತರತಂದು ಇವನೀಗ ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಉಪ್ಪನ್ನು ತರಿಸಿ ಇವನೀಗ
ಸಹಿನನೆಂದು ಹೊರಡಿಸಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಲಾಗಿ ಆ ರಾಯ
ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಲಾಗಿ ಆ ಹೊರೆಯೊಳಗೆ ಸಹಿನನಂ ಕಂಡು ಹೊ
ತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದ ಮನುಷ್ಯನಂ ಕಂಡು ರಾಯಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಸಾಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಣ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಿಕೆಯಂ ಕಾಣ್ಕನು ಇಂಥಾ ಉದಾರತನವು ಯೆನ್ನ
ಕೆಯನೆಂದು ಚಿತ್ರ ಕರ್ಮ ಹೇಳಲಾಗಿ ಅದ ಸತ್ಯ ಯೆನ್ನ ಕೆಯ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನ ಪರಾ
ಕ್ರಮವ ಕೇಳು ಯೆಂದಿತು.

ಉಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ,
ವೊಂದಾನೊಂದು ದಿನ ರಾಯನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವೊಬ್ಬಳು ಕಾಂತೆಯು ಬಂದು
ರಾಯಂಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸಿದಳದೆಂತೆನೆ. ಬಾಹ್ಲಿಕನೆಂಬ ದೇಶದೊಳಗಂ
ಅರಿಕೆಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕೌಮುದಿ ಯೆಂಬ ರೂಪಂ ತನಗನೊಳು ಕಂಡೆನವಳು,
ರಾಯನು ಆ ಕಾಮಿನಿಯಂ ಕಂಡು ದಶಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮನವನಿಟ್ಟು ಕಾಮಾತುರ
ದಿಂ ಪಾದ್ಯಾಟವಿಯೊಳು ಪನ್ನೆರಡು ಪುರಾಣದೊಳು ಆಳವಳಿ ದಿಶೆಶೆ ರೂಪಚಾರಂ
ಗಳಂ ಮಾಡಿ ಪೋಗುತ್ತಿರ್ದ ಕಾಂತೆಯಂ ಪನ್ನಿಬ ಸೇರವದು ಚಕ್ರವೆಂದು ಬಿ
ನ್ನೈಸಲಾಕೆಯಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದು ನೃಪಂ ಬೞಿಸಲಾ ವಿದೂತೆಯಂ ಕಂಡು ಚಿ
ಚರಿತ್ರದಿಂ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಿ ಆ ಕಾಂತೆಯಂ ಕಂಡು ನೃಪನಿಂತೆಂದಂ॥ ವೃತ್ತ॥

ಆವಳಂ ಕಂಡರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆವಳಂ ಕಾಣರೆ ಮೇರಾತಾ
ಕೃತಿವೆಯಂ ಕೈಕಾಳ್ಪುರಿಪಂ ಮಾಸುಳಿವಳಂ ವನಿತೆನಾವನೊಬ್ಬ ನಳಿದೊಳ್ ಸಾ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಮಕಾಂತೆಯು ಆಂತೆಂದು ಕೌಮುದಿಯಂ ನೃಪಂ ಮನವಂ ಪೊಲ್ಗನಿಂತಾ
ಗತಕಾಂತರದಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಂತೆಯಂ ತನಗೆ ನೋಳ್ಪಂತು ನೆರದನೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂ ನ
ರನಿವನೆಂದು ನೃಪನ ಚಿತ್ತಂ ಬೆರರುವಂತನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನ ಮನವಂ ಮಾ
ರುಗೊಂಡಳು ಆಂತಾಲದು ಕಾಂತೆಗೆ ಪಿರಿದು ವಿಶಾಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯೊಳಂ ತೆಂದಂ ಆಂ
ಕಿಪ್ಪನ್ನವೆಯಂ ಮಾಳ್ಪ ಕಾಂತೆಗೆ ಯನ್ನ ಶರೀರಮಂ ಕಾಣುವೆನೆನೆ ಶಕ್ತಿ ಆಂತೆಂ
ದಂ॥ ಆದೆಲ್ಲ ರಾಯಂ ನಂಬಲಾಗದು ಕಣಾ ಯೆನ್ನ ಅರಸಂ ಮತ್ತಾಂ
ದು ದಿನ ಪುರುಷಂ ಚೆರಳಂ ಚೇರಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯಾ ಕಾಟು ಸಲುರತ್ನದಿಂದ ಪರದಂ।
ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ವಿಸ್ಮಯ ಬಟ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಾಳಂ ತೆಂದಂ॥ ಆಕ್ರೀಕನ್ನ ಚಿತ್ತಾವಿಷ್ಟಳ
ಹಿಂದುದರಿಂ ಪುರಳ ಚೆರಳಂ ಚೇರಿದಾಗಳೆ ಕಾಣುವದೆಯವಲು ಬಟ್ಟಿಯಂತೆಂದಂ॥

॥ಕಂದ॥ ಪದುಳಿಯುಂ ಪುಣ್ಯಮುಂ ಜನವಿನುತಮುಂ ಸುರದನುತಿಸೊಂದು ನೆಲೆಯುಂ
ಮತ್ತಿ ಸುದತಿಯುಳ ಮನದಾ ನರಿವರೆ ಮುಳಳಳನಂ ಗರಿದು ರಿತ್ರಿದಾಂತಸ್ಥಾ
ಲಿಯಿಸಿನಲು ಬಾಣ್ಯದ್ವ ಬಿಳು ಮಕಾಂದು ದಿವಜ್ಯಾತ್ರನಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮತ್ರಂದ್ರಚಾಳು
ಬಟ್ಟೆಳು ನಿಚ್ಚೆವನಾದಿವೃದಿಂ ಕಂಡು ಕಾಂತೆತನ್ನ ರಿಕ್ತೋಸ್ತ್ರಂ ತವನೆ ಳಲಾ
ದಿತನ್ನದ ಸಾವದಲ್ಲಿ ಮಳ್ಳಾವಸ್ತ್ರದಿರವೆಂದು ಮ್ಯಾತನೊತಡೆ ತಾನು ಲಿನ್ನಿತ್ರೆ
ತವ ಮಾಳ್ಕನೆಂದು ಲಲಂಕಾರ ಪ್ರವನಂ ಲಲಂಕಾರ ಕಾಂತು ನಿಹಳುನನನು
ರಾಗಲ ಲಿಾಸ್ತವನ ಚಿತ್ರತರಿದ ಕಾಂತು ಸ್ತ್ರೀಯರಿದೆಸ್ತ್ರ ತ್ರತಳ ಯಾಳಂತೆಂ
ದಂ॥ ಮ್ಯಾಕಾಂತೆಯನದಾಲಿಚೆರಿಯನ್ನದಂಗತ ನತ್ತಳ್ಕೆ ನಿತತಯರಾದಿಸ್ತ್ರೀಲಿ
ದಳೆ ನಿನು ಬಟ್ಟೆಯುಂತೆಂದಂ॥ ನೀತಿಾಳಗೆ ಮಾನಹಜ್ಜೆಯ ನಾಲಾದರು ಬಲ್ಲರುಂ
ಚಿ ತ್ರಿತಾಮಂತಲಚಾಳು ನಾರಿಯರ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ತಾವೆರಿಯ ಕಾಲವೆಯಂತೆ
ಕ್ರಮಸ್ತ್ರವಿಯಲ್ಲದೆ ಕಾಯವತವೆಂದು ತ್ರತಳ ಸ್ತ್ರೀಳಲು ಸ್ತ್ರವಂಚೆ ಕಾಂತರಂ
ಹೊವಿಸೆಂದು ತ್ರತಟ್ಟೆ ನಿಹಿತ ಯಾತನಾಸ್ತ್ರೀ ಹಾಗಲಾಡನೆ ಲಲ ಕಾಂತೆ ಲಲಪ
ನ ಪ್ರಾಂತೆ ಬಟ್ಟೆದಂ ಕಂಡು ನತ್ತ ಸುದತಿಯ ಕಾಲ ದಿಟ್ಟೆನೊಳ್ಳೆದ್ದು ಲಿಾಚೆನೆ ಹಾಗ
ಲು ಕಾಂತೆಯು ಮ್ಯಾಚ್ಚೆಲಿಾಳ ತ್ರತಳಿಯುಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ರಿಕ್ತೋಸ್ತ್ರವನ್ನಿತ್ತ
ಗನೆಂದು ಚಿನಿವಳಲು ಮ್ಯಾನಿಟ್ಟೆನೊಳ್ ಬಿದ್ದ ನತ್ತ ನೆನೆ ಯಾನಾತ್ರ ಲಿಾಕಾಂತೆ
ಕ್ರೀಳುತ್ತಲಿ ಲಿಾನಿಟ್ಟೆನೊಳು ಬಿದ್ದ ನಾವರಂ ಕಾಣ ಸ್ತ್ರವನಿಂತೆಂದಂ॥ ತಾನುವ
ನಧನವರಂ ಚನೆಯಲ್ಲದೆ ಪಿನೆ ಸ್ತ್ರೀದಳು ಅದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ನಿಜತ ಪುರುಳಂ ಚಿರ
ಳಂ ರಿನೆಯುಚೊಳಂ ತಾನೆಂತು ಕಾಣ್ಬೆನು ಮ್ಯಾಜನದೊಳ್॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಶ್ರೀಮಾಂಧಿಸ್ತಾನಮಾಯಣರಂ ಬಿಕ್ಕಿತಲುಶಿಚತಲುಸ್ಥಿತಾಂ॥

ನಳನಂ ತತ್ತ್ವಾಂ ಹೊತ್ತ ಕಾಲಾದ್ವಿತ್ರಿಯಾಂ ತ್ರತವೆತ॥ಯ॥

[illegible]

[illegible] ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ॥ ಕಂದ॥ [illegible]

[illegible] ॥

॥ [illegible] ॥

[illegible] ಎಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭೋಜರಾಯನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈವುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ
ತನರಾಜ್ಯದೊಳೊಂದು ಅಗ್ರಹಾರದೊಳು ಕೃಷ್ಣ ವಿಕ್ರಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಟ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗಿದ್ದು ಮಣಿ ಶ್ರೀಧರನ ಆರಾಧನೆಯಂ ಮಾ
ಡಿ ಆ ತಗು ಮಂತ್ರ ಮನನ ತಪಸ್ಸಿನಿಯಂ ಹೋಮ ತರ್ಪಣಂಗಳಿಂ ಆರಾಧಿಸಲಾಗಿ ಆ
ಶ್ರೀಧರಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನಲಾಗಿ ನನಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯಯೋಗವಂ ಕಾ
ರುಣಿಸೆನಲಾಗಿ ಒಂದು ತಮಲುಗವಂ ಕೊಟ್ಟು ಇದಂ ಇರಿಸು ಬಾರಿಸಲು ನಿನ್ನ
ನ ಬೇಡಿದುದು ಬಯಸಿದ್ದು ಬಂದಾಲು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಹೊರಡಂದು ನಿರೂಪವಂ
ಕಾಣಲಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ಶ್ರೀಧರ ದೇವರು ನಿನಗೊಂದು
ಮ ಶಿವವಸ್ತ್ರವಂ ಬರಲು ನೆರೆಮನೆಯವರಿಗೆ ಎರಡು ಶಿವವಸ್ತ್ರವಂ ಬರುವದೆಂದು ಹೇಳಿ,
ನಿರೂಪಿಸಿ ಹೋಗೆನಲಾಗಿ, ಆ ತಮಲುಗವನ್ನು ತಾನು ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನನ
ಡಿ ಯೋಚನಿಂತೆಂದ॥ ನಾನು ಶ್ರೀಧರ ದೇವರ ಆರಾಧಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ತ
ಮಲುಗವಂ ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಬಯಸಿದ ವಸ್ತ್ರವಂ ನನಗೆ ಒಂದು ಮಡಿ ಬಂದರೆ, ನೆರೆಮ
ನೆಯವರಿಗೆ ಎರಡು ವಸ್ತ್ರವಂ ಬರುವುದೆಂದು ಶ್ರೀಧರ ದೇವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಆ
ಯಿತೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಂತೆ ಆತನ ಸ್ತ್ರೀಯಲು ಎಂತೆಂದಳು. ಆ
ತನೆ ದಿವಸ ಬಂತೆ ಪ್ರೀತ್ಯ ತಮಲುಗವಂ ಬಾರಿಸಿ ಬೇಡಿಯೆನಲಾಗಿ ಆ ಮಲುಗಿನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರ ದೇವರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಆ ತಮಲುಗವಂ ಬಾರಿ
ಸಿ ಮಬಿತ್ತಿಯರಿಸಾಗಿ ತನಗೆ ನೂರು ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟು ಬರಲೆಂದು ಬಾರಿಸಲಾಗಿ ಆ
ತನಗೆ ನೂರು ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟು ಬಂತು ನೆರೆಮನೆಯವರಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟು ಬಂ
ತು. ಐನೂರು ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟು ಬರಲಿಯೆಂದು ಬಾರಿಸಲಾಗಿ ಆ ಶಿವಾರ್ಲ ಐನೂರು
ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟು ತನಗೆ ಬಂತು ನೆರೆಮನೆಯವರಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರಹಾ ಗಂಟು ಬಂತು.

[illegible]

ನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವರಿಗೆ ಯೆನ್ನತೆಯ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೇನಾಯಿತೆಂದು
ಹುತ್ತರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಉಜ್ಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ಸುಖರಾಜ್ಯವಂ ಕೈಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಪಂಚಾಳದೇಶದೊಳು ಕೊಂಡು ಪುಷ್ಪಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಸೇನನೆಂಬ ನೃಪನುಂಟು. ಆತನ ಮಗ ಜಯಪಾಲಂಗೆ ಉತ್ತರನಾಥ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳು ಪೆಸರ ಪರಾಕು ಮಗನೆಯೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕೊಪ್ಪ ಕಾಲಜ್ಞಾನಿ ಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧನು ಆತಂಗೆ ಚತುಶ್ಶಷ್ಟಿಕಲಾಸಿದ್ಧಿಯೆಂಬುದೊಂದು ಬರದುಕಾಳನಾದಂ ತನೆ. ಬತ್ತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆಯಂ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಂ ದಾಗದೊಂದಾಗದೆ ಹಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಹಲ್ಲಪಟ್ಟೆಗಂ ಹೊಂದದೊಂದಾಗದೊಂದಾಗದೆ ಚಿಟ್ಟಪತ್ತೆರಿಬಾಕ್ಷಿಳ ಘಂಟೆಯಂ ಹಿತ್ತಡೊಂದಾದರೊಂದಾಗದೆ ಪಟ್ಟಣದ ಹಿತ್ತಿ ನಡೆವೆತ್ತೇರಿಯ ಕ್ಷಿತ್ರದೊಂದಾಗದೆ ಆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಕಾರೆಯಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನ ವಿನೆಯನುತದೊಂದಾಗದೆ ನಿರೊಳದಿನ ಪಿಟ್ಟೆ ಹೊ ಶುಪ್ರತ ಶಂಭು ಲಿಂಗದಾದರೊಂದಾಗದೆ ॥೦॥ ಇಂತೆಂದು ಬರಕಾಟ ಪಾಲೆಯನ್ನ ಇತಿಜಿಕಾಂಡು ಇತರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಕಾಳು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆ ಪಾಲೆಯನ್ನು ನೀವು ಕಾಳು ಉತ್ತರನಾಥ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಳು ಗಳಿಸಿ ಬಂದೆನೆಂದು ತನ್ನತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಾರೆ ಅಂತಲಾಗಿ, ಇಂತ್ರಾ ಯುಕ್ತ್ರ ಮಗನಕ್ಕೈಲಾ ವೆಕ್ಕರಾಗಿ ಉತ್ತರನಾಥ ಹೊನ್ನಂ ಕಾಕ್ಕೆನು ಅದಕ್ಕೆ ತಾಳಿಪಾಲೆಯ ಇತಿಜಿಕಾಂಡು ಬಂದೆನೆಂದು ಕಾಣಿಸಿ ಹೋಗಿದನು, ಅಂಬಯುವಾಲನು ಬೇರೊಂತರಮಂ ಬರುತ್ತ ಇತಿಯೇಟಂನ್ನ ಹೋಗಿ ಕಾಣುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ನದಿಯಂ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಬಿಂದು ಪದ್ಮಗಂಗೆ ಇತರಲಾಗಿ ಆ ಬಿಂದು ಪದ್ಮವಂ ತೆಗೆದು ಕಾ

[illegible]

ಆ ಪರಿಕಾರಿಕೆಯು ಕಾಲಿ ಯುನಿಕೆನಿಕೆಯು ಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಬಂದು ಉಜ್ಜನಿಯ
ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನು ಸುವರ್ಣದತ್ತನೆಂಬ ವೈಶ್ಯನು ಸತ್ತನೆಂದು
ಅವನ ಜಯಪಾಲನ್ನು ಕರಸಲಾಗಿ ಅವನು ರಾಯನ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯ
ರತ್ನಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ನಿಂದಿರಲು ಅರಸು ಜಯಪಾಲನ್ನ ಅನೇಕ ಪರಿಯಲ್ಲಿ
ಮನ್ನಿಸಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿರಲಾಗಿ ಹೀಗಿರಲೊಂದು ದಿನ ಸಮುದ್ರದೊಳಯಿಂದ
ಹೋಗುವ ಹಡಗಂನು ಸಂಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿವನ್ನು ಉದ್ದಿನ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಹಡ
ಗಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿ ಸಮುದ್ರದೊಳು ಹಡಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಂತು ಜಯಪಾಲನು ಬಲವಾಗಿದ
ಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಫಲಿಯಲು ಬಂದು ಮತ್ತೊಂದು ತಡಿಗೆ ಹಡಗಂ ಹೋಯಿತು. ಆ
ಮೇಲೆ ಅನ್ನ ಸಂಬಳವೆಲ್ಲವು ಹೀಗೆಂದು ವರುಷಕ್ಕೆ ಕೀರಿತು ಉದ್ದಿನ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಚಿತ್ತವೃ
ತ್ತಿವನ್ನು ಮಿದ್ದು ದಿನಗಳದು ಅವನು ಆ ಮೈತ್ರವನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ ಅದರ
ಂದಕಾರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಿಚ್ಚೆಯನ್ನು ಸಾರಿ ಹಡಗು ನಿಂತು ಆ ಕಿಚ್ಚೆ
ನೆಲ್ಲಾ ಕಿರಿಕಿರಿದು ಹಡಗಿನ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬಿತವು ಹಡಗನ್ನು ತುಂಬಿ ಬಾರಿ
ಅವನು ತೀರಿಸಿ ಆ ಉಜ್ಜನಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ಮಂಗಾನು ಕಾಡು
ವವರು ಸುವರ್ಣಮುಕ್ತಿಗೆಯಾಯಿತು. ಆ ಮಂಗಾನ್ನೆಲ್ಲ ಕರದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಮಾಡಿ,
ಹೊನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಿಲನೆ ಅನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಟಿಪರಿಯಾ ದಿರಲಾಗಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕ ಜಯಪಾ
ಲನಂತರದಿ ನೀನು ಹೋದದಾರಿನಲ್ಲಿ ಯೋನ್ನೆ ಅವಾಶ್ಚರ್ಯಂ ಕಂಡೆಯೆನಲಾಗಿ,
ತಾನು ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ಅನ್ನೆಗಂ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ಜಯಪಾಲನಂಕೂ
ಡಿ ಬಿಳಿಚರಕ್ಕದಿಂ ಹೋಗಿ ಹಡಗು ಸಾಗಿದ ಹಡಗಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ರಾಕ್ಷ
ಸರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಅವರ ಭಾಗ್ಯದ ಹಡಗನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಆ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಗಾವಂ
ಗಳ ತುಂಬಿಸಿ ಕಾಂತು ಉಜ್ಜನಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ ಸುವ

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||೧|| ||೧|| ||೧||

||[illegible]||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ದಿ ಆತನು ಮತ್ತೆಯು ಕೇಳಿದನು ವರರುಚಿಯು ಆಗದೆನಲು ಮತ್ತನ್ನನುಯ
ನಲಾದಿ ವರರುಚಿಯು ಮತ್ತಿಂತೆಂದಂ। ಮನದೊಳಗಂ ಸ್ವಾಪಂ ಮನವಾಕೆಯುತಲ
ಕಾವವಿಪವದುಃಖತಿಂಯಂ ಮನವುನಿಘುದುಃಖಮಿದ್ದರೆ, ಮನುಜಂಗವಾ
ಸ್ಯವಿಲ್ಲ ವಿದುಃಖದ್ದಾಂತಂ। ಇಂತೆಂದು ವರರುಚಿ ನುಡಿಯೆ ನೃಪನಿಂತೆಂದಂ॥ ಶ್ಲೋಕ॥

ಉಪಯೋಗ್ಯ ವಿಹೀನಸ್ಯ ತಸ್ಯ ಜನ್ಮ ನಿರರ್ಥಕಂ॥

ಗುರುಗಾಪಿ ಪದಾರ್ಥಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಂ ಕಿಂಚಿದಪಿ ನಾವಜನಂ॥

ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯೊಂದಾನಿ ನನಗೆ ನುಡಿಯುಳ್ಳದ ಮನುಜರ ಜನ್ಮ
ನಿರರ್ಥಕವು ಎನಲಾದಿ ಯೇನಾದರೂ ನನಗೆ ಬಾರದೆನಲಾದಿ, ನೀನನ್ನ
ತಕ್ಕೇಳದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಇರಬೇಡಾ ಯೆನಲು ವರರುಚಿಯು ಹಲವಿದಾ
ದಿದ್ದೇಶಾಂತರವಂ ತಿರುಗುತಿರ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಂದು ದೇವಸ್ಥಾನವಂ ಕಂಡು
ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಆಲಂಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯಂ ನೀರಿ ಇರುವನದು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ
ಕುಕ್ಕರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕರ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಗುಡಿಯ ಹಾಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದರು.
ಆಗಲೇ ಹೊಬ್ಬ ಆಗದನು ಕತ್ತೆಯು ನಿಂತು ಆತನ ತಾನಾದ ಬಳಿ ಬಂದು ಆ
ವ[illegible]ನ ಹೋಂದು ಹಾಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದನು. ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನು
ಮರಕೆ ಪೆನ ಅಶ್ವತ್ಥ ತಂದು ಆಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಂದು ಹಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲಾ
ದಿ ಆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆದಂಪತಿಗಳು ಕಾಮಾತುರರಾದಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಂ ತಂ
ಹೋಗಲು ತಾಂ ಆ ಸುತ್ತಿದಿಂದ ದಿರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೋಗುವತನು ದೇಶವನು
ವನವಂ ಕಂಡರೂ ಹಾಯಿತು. ಯೆನಲಾದಿ ಆಗದನು ಕೇಳಿ(ಆಗದನು ಕೇಳಿಕ್ಕಾ)
ರು ದಿನಾಲ್ಕು ಆಗದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಕತ್ತೆಯ ಕಂಡಿತೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಲಾದಿ ಆಗ(ತ್ರಿ)
ಯು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕಾಲ ಇದೇ ಕಾಲಯು ಹೋಗಗಾ ಹರದೇಶಿ ಗಳಿಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದ್ದರು

[illegible]

ಉಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದೋಲಗಂಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಸಮಯದೊಳು, [illegible]

ಳಂತೆ ಅರಸನ್ನ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹುದೆಂದು ಬಂದವಾಲೆ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಕೆ ಕಾಣ

ದಿಂ ಚಾತುರಂಗ ಬಲ ನೆರಪಿ ನಡೆದು ಆ ಕಾಳಂಬಿಯಂ ಮುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಯನಾ

ಗವಂ ಮುರಿದೊಡೆ ಆ ಚಿತ್ರಕಾಮನಂ ಆ ಕವಸ್ತಿನಿಯಂ ಆ ಮದನ ವಿಶ್ವೆಯಂ

ಬದುಕಿಸಹಂ ಆ ಚಂಡಪ್ರದ್ಯೋತನ ಬಳಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವ

ಯದೊಳಗೊಂದು ಮಾಸನಿಯ ಶ್ರೀಂ [unclear] ದೊಳು ಪೊಂದು ನಂದನವನದೊಳು ನಿಲ

ಲ್ಲ [unclear] ದೇವನಿತ್ತನದೊಳೊಂದು ಮಣಿಮಂಟಪಲುಂಟು. ಅದರೊಳಗೆ

[unclear] ಯೆಂಬ ಮಹಾ ಮುನೀಶ್ವರಂ ಆರು ಮಂದಿ ಮಹ [unclear] ಲಂ ಆವನಾಂ

ಕರದೊಳಗೆ ವಿಸ್ಮಯ [unclear] ಲ್ಲ [unclear] ದೊಳು

[unclear] ದೊರೆ [illegible]

[illegible] ಯಂ [unclear] ರಿಯಂ

[illegible] ಬಲ [unclear]

[illegible] ಯಂ [unclear] ಕಾಣ್ಕು ಕಳುಹ

[illegible] ಬರು [unclear]

[illegible] ದತ್ತನಂ [unclear]

[illegible]

ಕಾಣ್ಕೆ [unclear] ಕಾಣ್ಕೆ ಕಳುಹಿ [unclear]

[unclear] ಬಂದು [unclear] ಯೆಂದು ಮೃಗಾವತ್ತನೆಯ [unclear]

[unclear] ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಂ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ॥ಶ್ರೀ॥

॥ಮೃಗಾವತ್ತ [unclear] ದನೆಯ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭಂ॥

ಮೃಗಾವತ್ತ [unclear] ದನೆಯ ದಿನದಿಂ [unclear] ದೇವರಾ

ಚೆನೆ ಸಕಲ ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಆವರಿಸಿ ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥನಪ್ಪ
ಲೆ ಕಾಲನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಪೋಗಲ್ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಭೋಜರಾಯ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಕ್ರಮಾ
ರ್ಕನ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳರೆ ಈ ಸಿಂಹಾಸನವನೇರು ಎನಲ್ಕೆ ಚೋದ್ಯಮನೆಯ್ದಿ ಅದರ
ಅಹ ಚರಿತ್ರೆಯಮೇನು ನಿಂತೆಂದಂ॥

ಧಾರಾಪುರದಲ್ಲಿ ಭೋಜರಾಯನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ
ಯೊಂದಾನೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೆ ಮೂವರು ವಿಪ್ರರು ಅರಮನೆಗಾಂ
ತು ಬಂದು ಆತನೊಡನೆ ಇದನೆಲ್ಲರಂ ಅಂದು ರಾಜಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಆರುಮೂರು ಬಪ್ಪ
ಲ್ಲಿ ನಿರ್ಜನಾರಣ್ಯದೊಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಉಗ್ರನಾದೊಳು ಮಹಾವ್ಯಾಘ್ರ
ಲಾಗಲ್ಲಿ ನೀಳ್ದ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಂ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ಪರಿಶ್ರಮಂ ಮಾಡಿ
ಕಾಂತೆನೆಂಬ ಹುಡಿಯಂ ಕೇಳಿ ಆವನಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರೆ,
ಮುಂದೆ ಉಜ್ಜಯಿನೀಪುರದೊಳ್ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯಂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ವನದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಮನದೊಳಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಂಕಟದಿ ಬೆಂಬಳಿಸಿ ಬರೆ, ಕರೆದು ಮಾರ್ಗದ ದೆಸೆ
ಯನು ಕಷ್ಟವಾದ್ದಂ ಕೇಳ್ದು ಅವಂದಿರನೆಂದರಿತು ಪಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಮುಂದಾ
ದ ಊರ ಕೆರೆಯೊಳು ಪೊಕ್ಕಂ ತನಗಾಗ ಸದಾಳು ತನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯರುಮಂ ಕಂಡಿ
ವಿ ಹರಿದಾಗದ ಘಾಯ ಮಾಡಿ ಕಾದಿ ದಿವಸಗಳಂ ಕಳೆದು ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಡಿದರ
ಕೃಪಾಸ್ತಂಭನಪ್ಪನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಯಮಂ ಕೇಳ್ದು ಅವಂದಿರನಂ ದರಿತು ಅವನಂ ಪಿಡಿದು,
ಕೊಂಡು ಬಂದು ಭೋಜರಾಯನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾರ್ಯದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇ
ಳ್ದು ಕಾತರದಿ ಕಂದಂಗೆ ಮೂವರು ವಿಪ್ರರಾದ ಬಂಧನವನ್ನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ
ಪ್ರಿಯದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆ ಪರಾಕ್ರಮೋನ್ನತನು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಪ್ಪ
ಳಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ಕಿರ್ತಿಯ.

ಉಜನಿಯಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಮಹಾರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ವುತ್ತಿರಲು
ನಿ ಉತ್ತರದ ಚಾವಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಶೂರನೆಂಬ ಮಹಾಸೇನನೆಂಬವಂ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದಿಂದ ವಿ
ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದನಾದೆಂತೆನೆ. ಕಂದ॥ ಕರದ ಕತಿಯ ಕರದಿನ ವೈರಿಗಳಂ ಮಹಾರ ಖಾಸಿಯ
ಮತ್ತ ಕಾರ್ಯದ ಹರಿತೋಸದ ಘೂಂಯದ ಪರಿಯೊಡರಿವರ ಉರವಮುರಿದ ವೀರಂ ಬಂ
ದಂ ನ್ಯಾಂಕು ಬಂದಶೂರಗೆ ಅವನಂ ಕಂಡು ಅರಸು ಅವಂಗೆ ವೊಂದೊಂದು ಭುಜ
ಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನಂ ಜೀವಿತವಂ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕಾಂತಿರಲು ವೊಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಉಜನಿಪುರದ ಬಾಂಹೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ವನದಲ್ಲಿಮ
ಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಂದ ಹೂವ್ವದ ವನೆಯಂ ಉಂಧನಿಯನ್ನು ಮಹಾ ಚಪಳ್ತೆಯ
ಕಂಪಷ್ಟಿಯಂ ಕೇಳ್ದು ಉಂ ಶೂರಂ ತನ್ನ ಬಿಕ್ಷ್ಯಮಂ ಕಾಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿ ಕಾಲ
ದೆಸಿಯಲ್ಲಿ ಧನಿಯ ನಾಳಿಸುತ್ತಿಪ್ಪಂ ನೆಗಂ ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕನು ಮುಂದಲೆಯ ಧ್ವನಿ
ಯಂ ಕೇಳ್ದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕಂ ಬಂದು ಆ ಶೂರಸೇನನಂ ಕಂಡು ಆ ಶಿಕ್ಷಕನ
ಪರಾಕ್ರಮಂ ಕಂಡು ಅವನಂ ಸೊಕ್ಕಿನೆಂದು ವಿಕ್ರಮಾರ್ಕಂ ತನ್ನ ರೂಪಂ ಮಾಚಿಕಾಂ
ಡು ದೇವತೆಯ ಮರೆಯೊಳ್ ನಿಜನಿಪ್ಪವಂ ಆ ಶೂರಸೇನನು ಉಂಧನಿಯ
ಮಟ್ಟಿದ ರಾವಂ ನೋಡಿ ತಿಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮಾಧ್ಯನಿರು ಟ್ಟಿದ ವಿಕ್ರಮಾಬಿಯ ನೋಡದು ಅಲ್ಲಿ
ವೊಬ್ಬಳು ಉಗ್ರಕಾಷ್ಟಿಯು ಹೊರಯಲ್ಲಾದೆಂತೆನೆ.॥ಕಂದ॥

ಮಜುಮುಕ್ಕಳಿಕಾರ್ಯಬತ್ತದೇವಿಗಾ ಹೂವ್ವಂ ಬಿಯ್ಯಬಾಯು ಉ
ದುಬಿದಕ್ಕೆಹಂ ರಾಜನಿಯೊಳು ಪರಿದುತ್ತೀಸರ ತುಜವೆತ್ತಕರದುಳ್ ಮಿದಿಕ್ಕಿತಿಯ
ನಂ ಕಂಡಳು. ನ್ಯಾಂತೆನಿಪ ಕಾಳಾರಕ್ಷ್ಯ ಶೂರನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ನಾಳಿನ ೭ ನಡೆ
ಳುಸ್ವಪಡಿಗೆ ಕೇಳಾದಿ ದರ್ಳಿದ ಕಾಲಮಂ ಬಕಂದು ಬನ ಉದಿ ವಿರತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಪ
ರಕ್ಷ್ಯನಿಯಂ ಕರೆದು ಹೂಕಲು ಮಹಾಕಾಳಿಯಂ ಮಚ್ಚಿತ್ತನಿಂ ನೆಯೂದಿ ನಿನ್ನಳಿರ

ಕೃಷ್ಣ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಜಜಯನನು ಬಂದುದನು ಪರಿಹರಿಸಿದೆಯ
ನಲಾದಿ ಲೋಕಾನು ಯತ್ನತೆಯಿಂದ ಅಚಚಯ ಯೆಂದೆಂದೂ ಹೊದ್ದದ ಹಾಗೆ
ಪಠಪಂಪಾಲಿಸಿಂದು ಕನ್ನಕಲೆಯಿಂ ಕ್ಯಾದು ಲೋಕದ್ರಿಯ ಶಾರಕ್ಷೆರಿದಲು ವಿಶ್ರಮಾಂಕ
ನುಕಂಠು ಯೆದುರಾದಿ ಬಂದು ಕನ್ನಕಲೆಯಿಂ ಕ್ಯಾರು ಲೋದೇವಕೆಗೆ ಶಾರಕ್ಷೆರಿ
ದಲುದ್ದರಿ ಮೆಚ್ಚಿ ವಿಶ್ರಮಾಂಕಗೆ ಕಲೆಯಿಂ ಕಾಯಲ್ಕೈಯಿಂ ಶ್ರೀರಕಾಂಠುಯ
ಲೇ ವಿಶ್ರಮಾಂಕಾ ನಿನ್ನ ವಿರಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಪಠಪಂಚೇತನಲಾದಿ ಕನ್ನ ಕೃಷ್ಣನ ಶ್ರೀ
ರಾಮಂ ಕಾಠುಯೆಂದು ಚಿನ್ನದಲು ಲೋಕದವಕೆ ರಾಂಕೆಂದಳು ॥ ಶ್ಲೋ ॥

ದ್ವಾರಿಮಾಮರುದ್ವೋರಾಜ್ಞೆದಾಯಮೇಂಕಲಚ್ಚೇರಿಮಾ ॥
ಪರಿಶ್ರೀಕಾಕ ಯಲುಸ್ತಾಕಕ ಕ್ಯಾತೇಶ್ರೀಯಮುಶ್ರೀಕಾರಕಃ ॥ ೪ ॥

ರಾಂಕಿಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣನಂಪಠೆಯ ಅರಿಕೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಶ್ರೀರಾಮಂ ಕಾಕ್ಷುನ್ನ
ಪನೋರನಿಂಕೆಂದಳು. ವಿಶ್ರಮಾಂಕಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಘುಳಿಕೆಯಿಂ ಕಾಳು ಲೋಕ್ಷ್ಮ
ನೇ ದೇವಿ ಅದೃಶ್ಯಮಾಗೆ ಲೋ ವಿಶ್ರಮಾ ಬಿಶ್ವನು ಲೋ ಮಾರನೇನಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಘುಳಿಕೆಯಿಂ ಕಾಯನು. ರಾಂಧಾ ಲುದಾರಿಕನಾ ೧ ಯೆನೋಕೆಯನೆಂದು
ಮಕ್ಕಳಿಗೇರಿಕೆಂ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಕಥೆ ದಮಾಪ್ತಂ ॥ ಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಮಲಾವಕ್ರೆಕನೆಯ ಕಥಾ ಪ್ರಾರಂಭ ॥

ಮಲಾವಕ್ರೆಕನೆಯ ಬಿನಂ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯರು ನಿನ್ನ ದೇವಾಚನೆಯಿಂ ಮಾಡಿದ
ಕಲದಾನದಮು ಶಿಶಾನಕಾಕನೇ ದಮೋದ್ಘಾಟ ದಕಲಾದ್ಭಂಗಳಿಂದ ಬಿಂಬ್ಯಾದನದಮು
ತೆಯ್ಯಕಚೇಕೆಂದು ಕಾಲನಿಷ್ಕಲಾದಿ, ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲ ರಿಯಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಜರಾಯ ಯನ್ನತೆಯ
ವಿಶ್ರಮಾಂಕನ ಪಾಶ್ವಮ ಪ್ರಕೃತಿ ನೇರು ರಾಜ್ಞೆ ಚೇತನಲಾದಿ ನಿನ್ನತೆಯ ಯನ್ನತೆಯನಿಂ
ದಲು ಲುದ್ಧಾರನೇ ಯೆಂದು ಹಠಪಿನ ಚಿತ್ರಕಮಳ ಕೈಲಾಸ ಕ್ಷಿತ್ಯನು.

ಧಾರಾಪೂರ್ವಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಜರಾಯುವನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ವುತ್ತಿರಲಾದಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಂ
ದುದಿನವರೆಗು ಬಳಿಕ ತಾನೆ ಗೆಲ್ದಂ ಕೇಳಿದಂ ॥ ವೃತ್ತ ॥ ಸುಜನನು ನಕ್ಕನೆ ಕಠಾಲವಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ
ದಿಹುದಂ ಯೋಗ್ಯನೆ ಭಜಿಸುವಂ ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನದಲಿಯುಂ ಸಜ್ಜನನೆ ವಿದ್ಯೆ ಸಿದ್ಧಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ
ನೆ ನಿಜವಿಲ್ಲದವನು ನಿಂತನೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರುಂ ಮುಟ್ಟಿಯೆ ಕೈವಿಡಿ ವಿಶುದ್ಧನೆ ದಿಟದೊಳು ಪ್ರ
ನೆ ಕೊಟ್ಟು ಜವಿಲ್ಲದವ ಪುರುಷನೆ ಧರೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ಬಹುಕಾಲ ಪುರುಷ
ನೆ ದೈವಯುಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠನವನೆಂದು ಜನರೊಳು ಲಿಖಿತಂ ಗೆಲ್ದಂ ಕೇಳಿದನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರದ
ಪುಷ್ಪಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ತವನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೇಳಲು ಮರುಳು ಬಾಲಕಾಳಿ ರೆಕ್ಕಿ ದೇವರು ನಿಜದಾ
ಸನಂ ಲಿಖಿತದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪರಮಾರ್ಥಂ ಬಿಡನು ॥ ಗೆಲ್ದಂ ಬಳಿಕ ನೀತಿಯುಂ ಯೋನಿ
ದೈವಯುಕ್ತ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸನ್ನದ್ಧ ಪರಮ ಮುನೀಂದ್ರ ದುಂದುಭಿಯುಂ ಬಹುದೇವರು
ಜಯನೆಂಬ ರಾಯನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ವುತ್ತಿರಲಾದಿ ಲೋಕಪುರುಷ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ಧರ್ಮನಿಷ್ಠಂ ನಿಶ್ಚಯದಿಂ ನಿಜದಾಸನೆ ರಾಜಿಯುಂ ಮಾಡಿ ಸುಖಿಸುತ್ತಿರಲಾದಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಂ
ದುದಿನವಾರದ ಲೋಕರೆಲ್ಲರಾದಿ ತನ್ನ ಮನೆಗಂ ಬಂದು ಗೆಲ್ದಂ ಕೇಳಿದಂ ॥ ಸಲೆ ಸಲೆ ವಿಸ್ಮಯ
ದಿಂ ಬಹುವಿಧದಿಂ ಬರೆದ ಪತ್ರವ ಮಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶದ ಕೆಳಗುಳಿಯುವಲಮುಕ್ತಂ ಪ್ರಮಾ
ಧಿಪನನರಿ ಪೂಜೆಯಂ ಸಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳೊಳಗೆಯುಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಳಿಕ
ಬಲ್ಲ ಬೇಗನೆ ನಿಲವನಂ ಕರೆದು ಮಾಡಿದ ಕನಸಿನ ಸುದ್ದಿಯನೆಲ್ಲವನು ದಿನಂ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂ
ಡು ಮನಗೆಲ್ದು ಕೀರ್ತಿ ತಾಳಿ ನಿಷ್ಠೆ ಸತಿಯಂ ಕೇಳದು ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಬಾಲೆಯಂದು ಸ್ಮರ
ರಲಾದಿ ಲೋಕನನಿಲಯಮಾರು ನವಾಬ ದಮ್ಮ ಕಂದು ಪೂರ್ವಿಕರಾದಿ ಅಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಸ್ಥಾ
ಜದಂ ಬಿರಲಾದಿ ಲೋಕ ಅರಸರಿಂದಿದಂ ಶ್ರೀ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕಾಂತು ನಾವು
ಲೋಕ ಕಲಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಗಾರು ಬಾರದು ಯೆಂದು ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಗೆಲ್ದಂ ಕೇಳಿದನು.
ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊಕ್ಕಿದ ಬಳಿಕ ನಾವು ಗಾರು ಬಾರೆವೆಂದು ಕಿರಿಯ ಪರಿವಾರದ ನೃಪಂ

ಧೈರ್ಯಚಿತ್ರನಾದಿ ಗ್ರಾಮತ್ರಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಹೋಗುವೆಂಬವಸರಾ ಧೈರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ನ್ನ ಬಾಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ನಿಜವಾದಿ [illegible]ನೆ
ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ಹೋಗುವರಲಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಉಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಧೈರ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ನ್ನ ರಾಯನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲವಾಗಲು ಬಾರದೆ ನಾವು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾ
ಯನ ಮೆಚ್ಚಿರುವಾತನು ಕೃಷ್ಣ[illegible] ಹೋಗಿಯಿದ್ದರು ಆದರಿಂದ ಧೈರ್ಯ
ವೇ ಪ್ರಧಾನವೆಂದು ತಿಮ್ಮರಾಜಯಂ ಕೃಷ್ಣ[illegible]ಯಂ ಹೇಳಿದವರು ಚಿಯನ್ನಿತೆವ
ಚ್ಚರಾಯಂ ಸರಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮನ್ನಂ ತಾಳ್ದನು ಆಂತಾ ಉದಾರಿಕ್ಕಾಗೆಯನ್ನಿರೆಯ
ನೆನಲು ಆ ಪೌನಲಿ ಯನ್ನಿರೆಯ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನಲು ದಾರ[illegible] ಮತ್ತೆ ಬಾಯೆಂ
ದು ಪುತ್ರಳಿಯು ಹೇಳಿದ್ದಿತು.

ಉಜ್ಜನಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ಸುಖರಾಜ್ಯಂಗೈಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ
ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೌರವಾರ್ತೆ ವಿಚಾರಿಸ ನಾಗರಿಕ ಪೌರವರ್ಗದ
ಬೇರವಿ ನಾಲ್ಕು ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ವೇಷದಿಂ ಸುತ್ತು ಬಪ್ಪಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯ ಗೋಡೆಯ
ಬ್ಬ ಸಾಧಕನಂ ಪೌರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ॥ ವೃತ್ತ ॥ ಪುರದಪ್ಪ ಸೌಧ ಸಪ್ತರದ ಸುರದಿ
ಯಂ ಸುತ್ತಂ ಪೌರುಷಂ ಮಲರಿಯಂ ಸುತ್ತಿಕೇರ ಬಂದಂ ಪೌರಾಳಿನ ತಲೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು
ಯಂದಂ ಪಾತಾಳ ವಿದ್ಯೆಯು ಪೌರಲತ್ತಂ ಸೌತ್ರದಿಂ ಪೌರವರ ನರಪ ತಾಗುತ್ತದೆಂಬಾ
ರನೋ ಸಾಧರಿಯೋ ರಾಕ್ಷಸನೋ ಸಾಧಕನೋ ಯೆನುತಂ ಬೆಂಬತ್ತಿದಂ ವಿಕ್ರಮಾರ
ಕ್ಕಲಂ ಕಾಣ ಸಾಧಕನ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸಂಕನೆಸಂ ಗ್ರಾಮವಾರ ಚಲದೊಳು ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ
ಚಪ್ಪರಿ ಚೆಕ್ಕಿಂಗಳಂ ಕಿಡುಪಿದಾಕೆದೆಂತೆನೆ. । ಅರಸಂಗಲು ವಿಕ್ರಮಾಂಕನ್ನಪರಿಕ್ರಿಯೆ
ಶಿಕೆ ಕಾದಿರ ಚಿತ್ರಕರದಿಂ ದಾನವರ ಪೌರರ ನೃಪ ಶಾಂತಿಯು ರಾಜಿ ಬಂದಿತ್ತು ಕಳಿತ್ತಿರುವ
ನಂ ಕರೆದು ಆಗಿ ಚಾವಡಿ ನರ್ತನಂ ಬಾರಿ ಚೌರಿಯಲಂ ಪಿಡಿದುಂ ಪರಿದಂತೆಂದು ವರ

ದುರ್ಯೋಧನ ಚಂದ್ರೋದಯಂ॥ ಇಂತು ಪ್ರಬೋಧ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಕೊಳು
ಜೆಲ್ದಿಂ ಸಲ್ಲಾಳು ಬರಲು, ಸಾಧನನೆಂದಂ ಪುರವರಾದಿ ಯೊಳ್ ವಿರಹ ಕೆಲದಿಂದು
ಪುರದಕ್ರಿಯಂ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧಾ ಭಾನದೊಳು ಪದ ಅಗ್ನಿಯಂ ಕೊಷ್ಟು ಅಷ್ಟಮ ಪ್ರಮದಂ
ಪುತ್ರಪ ಅಗ್ನಿಯಂ ಒರಚಿಂತನೆ॥ ವೃತ್ತ॥ ಅದರ ದ್ವಾರ ನಿಜಯೋನಿ ಸಲು ಹ
ಸನ್ನೆ ಸಮಸ್ಯಂ ಕಾಲಪುರಸ್ಥ ಹಿಂಗ ತಮ್ಮಂ ಬಳರದಿಂ ಕಾಂ ಕಾರತ್ರೊರಸದಿಂ।
ದಿರುಶಿಯಲ್ಲಿಗಾಣಿಸಲ್ಗಿಂ ಶಿಕಾಜಿ ಭಿಪಾಶಲ್ವಿಸಾಯಾದಿಮ ಕಾಲ್ಗಾಣಿ ಕಾಣಿನಿ ನಿಕ್ಷೇತ್ರಿಯದಿಂ।
ಮಾಕಾಲಮೆಸಾ ಶಿಕಾ। ಇಂತಪ್ಪ ಪರೂಕಾಲ್ಗಮಂ ಪ್ರಪಶಿ ಕೊಷ್ಟು ಅಗ್ನಿಸಂಚರಿಪ।
ಭಿಪಾಶನ್ನೆ ಕಾಳಿ ಯಲ್ಲಿಗಾಣಿ ಪ್ರಿಚಂತಮಂ ಭಿಪಾತನಾನಾಬಿವ ಭಿಪಾಬಾತನಂ ಸಂತು ವಿಸ್ತರ
ನಾನಿ ಬರಬರಲು ಸ್ವಂಚಕೆಯತಿ ಚಂತಿಕಾಲಯ ಪಿದುರು ಪುತ್ರನ್ನಿ ಕಾಲ್ಗತಿಪ್ತ
ಕ್ಷ್ರೋ ಶಾಂತಿ ದೇವಕೆ ಉದಿಕಾಗ್ರರವತ್ರಿ ಭಾರದ ಸಮಾಪದಾಲ್ಗಂದು ನಶಿಸಲುಯಲಿ
ಯನ್ನೆ ರಿಪ್ಪ ಯಲ್ಲಿಗಾಣಿಯೊವಲ್ಗಿಂ ಸಂತುದೇವಕೆ ಸಭಿನಮನಿ ಯಲ್ಲಿಗಾಣಿ ಯರೂಪ
ಕಾಭಿಕಾಸ್ತ್ರತ್ವದನರಿಯ ನಿವ ಅನ್ನದೊಳ್ ಕಾಂತೆಯಲ್ಲಿನಿನಿ ಪುತ್ರಪಕಾಸೆವೃತ್ತ॥
ಇಳಿಯೊಳ್ ರೂಪ ಕ್ಷ್ಯಾನಿಲಿ ತನ್ನಿಂ। ಸರಮಾಂದ್ಯರಂತೆ ಜನತೆ ಸಲ್ಗಯದರ್ಶ್ವದ
ಕೆಮರಿರುಂಬಿದ್ರಮಂ ಸರಪುಷ್ಪದಂತೆ ಪುಸುಳಿಸದನಷ್ಟದಂತೆ ಸಿಂಧೂರವದಂ
ಕೆಯುಪದಿದ್ಯೋನಾನಮಿಸಲಂಸಳಿಯ ಪದ್ಮಚಿತ್ರವರಪುಣ್ಯರಮಂ ಜ್ವಮಿರದ
ಸ್ಥಿ ಸಾಸಳ್ವಿಸ್ಯಂಶನಿಪ ತ್ಯಾದ ಯಲ್ಲಿಗಾಣಿ ಸವಿಲು ಯಲ್ಗಿಯೊಳು ನಾನಾ
ಸನಿಸರಂಸ್ಯಂ ಚಿಕಾವಲ್ಗಿಯಂ ಸ್ತ್ರೋಲ್ಗಿತ್ರಿ ರಾಸವರಜಿ ಸಾಂತುವಚಿಲ್ಲದ ಕಾಂತೆ
ಯಶಂಸು ವಿಸವಾದಿಕ್ಷ್ಯದೇವಂ ಇಂತಿಪ್ಪ ಕಾಂತೆಯಂ। ಶನಸಾಸನ್ನೆ ಸ್ವಸಂದು,
ಅಂಬಿದಿ ಉದವಿಲು ಂತುಲಿಯಾ ಲಿಯಾ ಗಾಣಿ ಸಲ್ಗೆ ವಲ್ಗ ದಿಂ ಸಂತು ಕಾಂತೆ ವಿಸ್ತರ
ಗಾನಿ ಉಂತಪ್ಪ ವಿರಸಾಪ ಅಂಕಾಲ್ಗದೊಳು ಪೊಷ್ಟು ಯಂ ನಿದಿಕೊಳ್ಕೆಲ್ಗಸನಿ

ಕಾನಿದೊಂದು ಸಚ್ಚಿತ್ರಮುಂ ತೆಂದಾ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನೀಡಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಮೇನೆಂದು ಬೆಸಸೆ.
ಅತನಾ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ ಮೊಗಲ ಸಾಕ್ಷ್ಯಸಮೆನುತಂ ಪೂರ್ವದೇಶದನಿಂದಿಸು ಅರಸಾಳ
ಮಂ ಪೋಷ್ಯ ವಿಸ್ಮಯಂ ಗೊಂಡು ವಿಸ್ಮರಾಪಕಾಂತೆಯುಲಸಿಂದು ಪೊಲ್ಲಬಂದೆನಂ
ಜೇತಕಾಂತೆ ನ್ಯಾಂಕೆಂದಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಂದೆರಡು ಹಲಗೆ ಚಿತ್ರನಾಂಡಿಗಲ್ಲಡೆ ನೀನುಮಂ
ಅರಿಯಲುಂ ಮಾಡಿಕೊಂಬುದು ಅದಲ್ಲದೆ ನಾನು ಗೆಲ್ದುದುಂ ಟಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಬೇಡಿದು
ದುಂ ಕೊಡುವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳು ನೆಟ್ಟ ಹಲಗೆಯೊಳ್ ನಾರಿಯುಂ
ಮೂಡಿ ಹೂಮಂದಿಯುಂ ಮೂಡಿಸಿದು ಗೆಲ್ವೆನೆಂದು ಊಳಿಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಮಾಡಿ ಮಾಡಿ
ಕುಕುಶಲಿ ಮೈದುನಂ ಚಿತ್ರಮಂ ನೀಡಿ ವಿಶ್ರಮಂ ಪೊಲ್ಲಮೋಗಮುಂ ಸಿರಿದು ಮಾ
ಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಂ ಮರುವಣಿಗೆಯುಂ ನಾಡಿ ಗೆಲ್ವೆನೆಂದು ಹೂಮಂದಿಯು. ಅರಿಯೆ
ನಮ್ಮಯ ಕೆಲಮಂ ಕಾಣ್ಬು, ಮೂರು ಬಾಜನನ್ನೆಂದು ನೆರನಿನ್ನಿದು ಮೇರಾಳ
ರನಹಲಿನ್ನ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವಂ ಕಂಡು ಕೊಡುವೆಯೆಂದು ಪೇಳ್ದುದಂ ವಿಶ್ರಮ ವಿಷ್ಣುಂನಿಂ
ಕೆಂದಂ ॥ ಕಂದಾ ॥ ಧನ್ಯಾಸಿಯ ಪ್ರತಿರಾಗಾಸಿಯುನೆಂದು ಮನೆಯೊಳ್ ಪೊಗಿಸಂದ್ರನೇ
ಕಮುಂ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧಿಯುವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕಂಡಿಪ್ಪ ನಿನಗೆ ನಿಕ್ಕಂ ಬಂಯು ಬೇಡಿದ ವಸಿತು
ವರಸಲಂ ಅಂಕುನಿ ಬೇಡಿದರೆ, ವಸ್ತುವಂ ಕೊಡಬಲ್ಲೆವೆನೆಂದೊಡಂ ಆ ಕಾಂ
ತೆಕೇಳುವೆ ಕಾರ್ಯನಂ ತಂದು ಕೊಡುಯೆಂದು ಮರುವಣಿಗೆಯ ಗೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆಯು
ಕಾಂತೆಯುಂ ಪಿಂತರಿಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು. ಕಾಂತೆ ಪೇಳ್ದ ಮರುಳಿಗೆ ಬಂ
ದು ಉಮಾ ಮಹಾಕಾಳಮಂ ತೀರ್ಚಕ್ಕದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿಕಾಳಿಯ ಬದವುಂದ
ಗಾಮ್ಯ ಪೂಜೆಗೊಳ್ ಶಿಕ್ಷೆದೇವೀ ಕಾಳನಂ ಕಂಡು ನೋಡಿದನಾ ದೆಂತೆನೆ. ನೋಡಲು
ನಗು ಬಿಚ್ಚಬಾಯಿ ಜಾರಿದ ಮುಬ್ಬಿಂಕೊಂಡಿಲು ಬ್ರಾನಾರ್ಕ ಪ್ರತಿರೂಪವೆನಲು
ಕಾಳವದಾಡೆಯ ಖರಂಗದೊಳೆ ನಿಪ ಮಸ್ತಕಂ ಕಾಷ್ಠರಮಾಗೆ ಬತ್ತಿದ ಬಸುರ ಜಾ,

ಪ್ರಕರಂ ನಡಕ್ಕೆ ಕಾಳಿಚ್ಛತ್ತಾಂಯುಮಂ ಮಹೋತ್ಸನಾಶನಪ್ರಭಾವಿಸಂ ಅಂತಪ್ಪ ಶಬ್ದಮಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ
ನೋಡಂ ವೇಳಾಳನಂ ಕಿವುಳಿದಂತೆನೆ॥ ವೃತ್ತ॥ ಕೆಸರಿಂಯುಪ್ಪುದಾಮ್ಯೆಕರಿಂಯುಪ್ಪುದಾಮ್ಯೆಪ್ರಿಯ
ತಿಯುಪ್ಪುದಾಮ್ಯೆಗಾಪ್ಪತನಾಮಾನಿ ಕಾಲಿರುಪುದಾಮ್ಯೆಮನಲಕಿನಕಿ ನಿಮಿಾ ಕಲಿಯುಂ ಕಾಳಿನಿಯ
ಪುದಾಮ್ಯೆಗಲಲುಮಾಳಿಂಗೆ ಹಾಂಯ್ಯುದಾಮ್ಯೆಮತ್ತದಂಕ್ಷೆ ಕಿತನಾನಿ ಕಾಳಿಸುವದಾಮ್ಯೆತ್ತ.
ಹುಗಾನಿಲುದು ವಿಕಾರದಿಂ ವಿಂತು ಹುಗಾನಿಲುದು ನಾನಾವಿಕಾರದಿಂ ದಿಕೆ ಉಾರುಸಂಪ್ರೆಗಾಳು
ಕಿಪ್ಪುನೆಂಗದಂ ಪಿರಿಯ ಅಪ್ಪುದಕೆ, ಹಾಂಯನಾನಿಪ್ಪುದಂ ಅದಂ ಉಾಲಯುದಿ ಉಪ್ಪನಾಡ
ಳು ವಿಹಾಕಳಕ್ಕೆದು ಕಂ ನಿತಲಪುಕೆಲನಾದ ರುಂಕರಿಪುದಂ ನೋಡಲ್ತು ಬಂದಿಪುದಾಸದೆ
ಯೊಳು ಪೆರ್ಮೆದನ ಳದ ನಾಮಹ್ಯತ್ತೆ ವಿಸ್ಮಯಮಂ ನೋಂದು ಅಂತಿದರ್ವೆ ಕಾಳನ ವಿದಳದ
ರಕಾರಗಾಪಿರಿದು ಹಿತೆಸ್ಪೆಯುಂ ಹುಬ್ಬಮಾಳಿಗೆಯುಂ ಪೊಕೆಯುಂ ಯುಳಕಪ್ಪುದಿಂದೆ ಳದೊ
ಚಿಯಾನೆಯುಕಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮಾಗದಾಳು ಅಪ್ಪತ್ತೈದು ಕಳಂಯುಂ ಪಿಳ್ಳುವೆ ಕಾಳಸಂಚ
ವಿಂತಿ ವಿಂತೆ ನಿವಿದ ಕಳೆಯುಂ ಕೆಳ್ಳುಲಾ ವೆಕಾಳನುನ ಪಿಕಮ ಅಕಾಳಕ್ಕೆ ಕಂದುಮುಂ
ದೆಗ್ಗಳುಮದಂ ಕನ್ನಿಗರುಂ ನಮಶಕ್ತಿಯುಂ ಪೊಸಹಾಸದುಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ನೋಡಲ್ತು
ಕಾಪನಾನಿ ಅವರಿ ವಿದಳದಮುಪ್ಪದಂತರಾನಿ ನಿಲ್ಲುಮನ್ನಿರೂಪಮಂ ಬಾಂಬಿನ ವಿಕ್ರಮಾಂ
ಕನು ನಿನಾದು ಮದಿಮುರುಹರು ಯೊಂದು ಕೆಳಲು ವನ್ನ ದೆಪರುಮುಪ್ಪದಂತನೆಂದುಪೆ
ಳ್ಳರಂ ರಜಕಾಡಿ ಯುಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಕ್ಷರಂ ನಿಡೆ ವಿಯರು ಬಿಸ್ಸೈವಿ ಮಾರುನ್ನಾರಾಧಿಯುಂ ಕರೆಯುಂ
ನಿರೂಪಿಸುವವಮಂ ಯೋಳು ವೃತ್ತ ಯು ಪೊತ್ತೆ ನೋಂದು ಕೆಳ್ಳ ಪಧದಾಳು ಯುನಗೆ ಕಾ
ಪಾಯಿತು. ವೃತ್ತಂ ಕಾಪವೆ ಕಾಳನಾನಿ ಯುಕ್ತಿನಿಯಾದಿಯುಂ ಮದಿನಾಳದಾಳಿ
ಪೊಪ್ಪುಳೊಪ್ಪುದವೊಹಮಂ ನಿರಿಕ್ಷಿಸಲು ಉಾವಿವವೆ ಕಾಪವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸದ ನುಡಿಕೆ
ಗ್ರಾಗ ಲತಿಮಗೆ ವಿಕಾಪರಾಯಿ ಕೆಂದು ಗ್ರಾಂಕುನಿಂಮಲುಂ ದಿಮನಿ ಜನ್ಮನಾಧಳ್ಪರಾಯಿ
ಕೆಂದು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಂ ಕಿರಿದುಮುಪ್ಪದಂ ಕಂ ಕಾಂತೆಸದ ಗ್ರಾಗಳ ಸಕ್ಕುಲ ಪ್ರಿದುರ್ಮ್ಮ

ಮಂ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಿಂದಿತ್ತ ಬಿಜ್ಜಳಂಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಂತೆಂತ್ಯ ಲಾವಣ್ಯ ಹೋಗಿದನು
ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂಬೀವನೆಂಬುದೊಂದು ಶಾಸನವಿದೆ.
ಬಿಳೊಂದು ಸುವರ್ಣರತ್ನವೆಂಬುದೊಂದು ಶಾಸನವೆಂಬುದೊಂದು ಗ್ರಾಂಥಿರತ್ನದ
ಲ್ಲಿ ವರರುಮಂ ಕೆಳ್ಳನೃಲಾವಣ್ಯ ಹೋಗಿ ಉತ್ತ ವಿಕ್ರಮಾಂಕನು ವಂಚರತ್ನನಿರಲು ಜ.
ನಿವಯ್ಯಾರ್ಕೃ ಬಾಣದಮ ಯುದ್ಧ ಬಾಗಿ ಲಾಗಿ ತಾಲದೊಳೆಸ್ತವಿತೆ
ಸಂಜೀವರತ್ನಮಂ ಕಾಳು ಶರಣಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಾಯಾದಿ ವಿಷಯ
ದೊಳು ಶರಣಿ ನಿ ಲಪ್ತವಂತೆ ಶಾಸನರತ್ನಮಂ ಕಾಳು ಮಹಾತ್ಮರಂತೆ ಸುವರ್ಣರತ್ನಮಂ
ಕಾಳು ಉಾಶನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಬರೆದ ಮಹಾತ್ಮರ ಧರ್ಮ ಬರುದ್ದಿರೆ, ಮಹಾತ್ಮರ
ಶನಿಯು ಪಲಕಾಲವದಂತ್ಯದು ಬಳಿರದ ಶಾಸನ ಯುವರತ್ನಮಂ ಕಾಳುಲ
ದಕ್ಷಿಣರಶಾವಿದ್ಯಾಂ ಕರಿವೆನೆಂದು ಉತ್ತರ ದಿಶಾಭಿಮಾನದೊಳು ವೊಂದು ಕಾರ್ಯ
ತ್ರಿ ಉಂಟು. ಉಾವದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತಾನಿತ್ಯಯುಂಮಾತಿ ಅಲ್ಲಿ ಶರಣಂತ್ಯದು ಫಲ
ವಕಾರದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯಂಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾದಂತೆನೆ - ಯಲೆ ಕವತ್ವನಿ ಬಂದವಾರನಾವೆ
ನೆಂದು ಕೇಳಲು ನಾನು ಹಲವು ಕಾಲ ಶರವರ್ಷಂತ್ಯದ ಯೋನಾಪಿತ್ರಿಯಾಗ
ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಉಾಶನ ಗನಾಯದರತ್ನಮಂ ಕಾಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀವಶಾಮಂ ಕಾಳು
ವಿಕ್ರಮಾಂಕಂ ವೀರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಭಿದಂ ಅತಿ ವಿಧಾತ್ರನು ಉತ್ತಂಗಕ್ಕೆ ನಶಿನ
ಹಸ್ತಬಲ ವಿದ್ಯಾನು ತಿಲಂ ಪರ್ವತೋತ್ಪತ್ತಿ ಗಾವೇ ಶಾಶ್ವತಾರಣಂ ವಲನಿತ್ಯರ
ಕ್ಷ್ಮೋದಯಂ ಮಲ್ಲಿಕಾದೇವಿ ವಂದನಂ ಸಕಲಸಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಿ ಸುತ್ತು ನಂತ
ದವಿಸೋದವಿಂ ವಿದೇಶಿಗಾಂ ಯಶಸ್ವಿತೆಯ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನೆಂದು ಸುಕ್ಷೇತ್ರಸುತಿಯ
ಅವಿ ಹರಸಿದ ಚಿತ್ರಶಿಲ್ಪದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾವಿ ತ್ರಯೋದಶರಾಜ್ಯೇಂದ್ರರಂತೆ ಗ್ರಾಮಸಂಘಾನ
ನಲವಿಾರ್ಷನೆಂದು ಬರೆದಾದಿತ್ಯನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಸಂಘಾನಂ ದೇವತೆಗಳ

ಶ್ರೀಲಾವಣ್ಯ ಕಾಂತ ಹಿರಿದವಂ ನಿ॥ಕಂದ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ಬಳ್ಳಿಗೆ [illegible] ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮಂಗಳಮಹಾ॥ಶ್ರೀ॥ಶ್ರೀ॥

Petalapanschavichi *Original von Mahadeva ... gedrucktes Exemplar ...*

ಶ್ರೀ ಗಣಾಧಿಪತಯೆ ನಮಃ॥ ಬೇತಾಳ [illegible]

[illegible]

PETALAPANSCHAVICHI
GERMAN MISSION PRESS
MANGALORE

[illegible]

೧ ನೇ ಕಥೆ ಆರಂಭ॥

[illegible]

der Druckerei in Mangalore ...

